

DEN PRAKTISKE SPROGLÆRER.

Natur-System.

Ny amerikansk, praktisk Læremetode.

TYSK.

Til Skoler og Selvundervisning.

Frit ombarocjet, udgivet og forlagt

af

M. MEYER.

Kjøbenhavn.

I Hovedkommuneden hos
Andr. Fred. Høst & Søn.

1888.

Til d'Herrer Skolebestyrere og Sproglærere.

I det jeg saerlig tillader mig at anbefale «Natur-systemet» til d'Herrer Skolebestyrere og Sproglærere, udtalader jeg ikke at henlede Opmærksomheden paa, at jeg, med Skolerne for Øje, har bestrebt mig for at være i Overensstemmelse med de Regler, som Kirke- og Undervisningsministeriets Cirkulære af 21. Febr. 1872 indeholder angaaende Retskrivning, og i tvivlsemme Tilfælde holder mig til S. Grundtvigs «Dansk Haandordbog».

Som et af denne Bogs Mørtrin anføres, at den omfatter samtlige de for Sprokgundskab nedvendige Afdelinger: Ordeamling, Parleur, Læsning, Stilevælse og Grammatik, og are disse fremstillede paa en saadan Maade, at enhver i korteste Tid kan tillegne sig den fornadne Færdighed i at tale, skrive og forstaa det tyske Sprog.

Dersom mit Arbejde turde være saa heldigt, at Undervisningen i det tyske Sprog i vore Skoler derved maatte blive lettet og fulgt af et større Udbytte for Eleverne, vilde mit tyveaarige Ophold i Udlændet ikke være uden Gavn, og jeg dorvedt anspores til vedblivende at virke for Udbredelsen af det praktiske Natur-system i de forskjellige Sprog.

Med Agtelse serb.

Udgiveren.

Kjøbenhavn. Oktober 1885.

Heraf kan man se, at teoretisk Studium af et Sprog ikke nyttet, naar man ikke forstaar praktisk at udtrykke sig i samme.

Som man aldrig alene ved kritisk Studium af Malerier kan uddanne sig til Maler, saaledes kan man ikke, ved det blotte Studium alene af Grammatik, uddanne sig til praktisk Linguist. At kunne et Sprogs Grammatik er langt fra det samme som at kunne tale Sproget, og under disse Omstændigheder opstaaer Spørgsmaalet: «*Hvorledes kan man bedst høre paa det nængel-fæde ved vores nuværende Språkleremetoder?*» som jo ogsaa i den senere Tid med fuld Fase er rejst her højmede.

Det maa være ethvert tankende Menneske overfaldende, at Barn, der kommer til fremmede Lande, i faa Maaneder lære det betraffende Sprog.

Uden Grammatik, uden Lærer, ju hyppig uden at kunne læse og skrive, ere de, trods alt dette, i meget kort Tid i Stand til at kunne udtrykke sig flydende. Og da saavel dumme som kluge Barn fornær det, er det klart, at der til Grund for dette instinktivmæssig fulgte Natursystem man ligge en ganske bestemt Metode, der, stedse og under alle Omstændigheder, fører til at tale Sproget. Uden at ville gaa ind paa de enkelte Studier, som Barn og voksne børne af gennemgaa i fremmede Lande, tro vi dog, for at godtgjøre dette Systems jævne Naturlighed, med faa Ord at burde skitse Fremgangsmaden. Efter at Øret i Lebet af 3 à 4 Ugen har vennet sig til de fremmede Lyde, begynder Barnet at efterligne smaa Sænsinger, som det hyppigst har hørt af sine Omgivelser, bruger de Ord, det forstaar, i de forskelligste Kombinationer, lærer daglig nye praktiske Udtryk, til dat sluttelig, ved hyppig Gjenntagelse af det hørt, opnaar fuldstændig Språkhørselens. Det er hele Fremgangsmaden, og det er den bedste Maade, paa hvilken man til alle Tider og i alle Lande har lært og kan lære at tale saa vel sit eget som fremmede Sprog. Uden at tanke paa Grammatik eller Syntax, ja uden overhovedet at tenke, lader Barnet sig udelukkende

Til alle,

der virkelig ønske at lære at tale fremmede Sprog.

Hveri Fejlene ved de hidtil bringte Språklers-metoder bestaa.

Det er en almindelig nemtvistet Kjendsgjerning, at de ved vojt Universitet, i viire Kærla Skoler, Realskoler, Handelsakademier etc. uddannede Studenter, Elever og Kjøbmænd, trods det flittigste Studium af de fremmede Sprags Grammatik, ikke bringe det saa vidt, at de flydende og rigtig kunne udtrykke sig i de paagjældende Sprog.

Nu til Dags, hvor det internationale Samkvæm er blevet saa livligt, opstaaer for os langt mere praktiske Opgaver end i tidligere Tider.

Det kan ikke længere siges at være nok, at man indfører Eleven i de fremmede Sprogs Literatur, man maa nu til Dags særlig legge Fægt paa, at Eleven lærer at tale Sproget flydende og med Lethed, noget man hidtil har lædt upaaagtet. Hvad kan det nytte, at man, endog i flere Aar, plager sig med de fremmede Sprogs Grammatik, Lærebøger og Overættelser, uden sluttelig at kunne føre en blot nogenlunde flydende Konversation med en indfødt?

Med et Ord, vores Skoler uddanne Grammatikere og boglærde, men ingen praktiske Linguister.

leder os af sin Træng til Efterlignelse og nær saaledes, ledet af Naturen, i kort Tid til fuldstændig Sprogbeherstelse af de øverste Tungemål.

Det er indlysende, at Intelligenten under disse forskjellige Stæder kun spiller en meget underordnet Rolle. *Øret, Taleorganet og Hukommelsen* lægges hovedsagelig i Behandling, medens Intelligenten først kan komme til Anvendelse, efter at Hukommelsen, ved hyppig Repeteren af de i Begyndelsen fremmede Lære, har vidst at tildegne sig disse og begynder at tæke i dem. Og dette bringer os til

Hovedfejlene ved våre hidtidige Sproglærermetoder.

Når vi udtrykke os i vores Medersmual, ere vi uslot ikke Tænkningens Virksomhed bevidst, men i det Øjeblik, vi bave en Tanke, indfluder det rigtige Ord sig paa dette Plads:

Naturligvis abstrahere vi her fra filosofiske Betragtninger og indskrænke vores Bemærkninger till det daglige Liv.

Selv om man i Aarsætter har stunderet et fremmad Sprogs Grammatik, kan man dog ikke udtrykke sig i dette Sprog, om man nok saa flydende kan læse det, — og det kan, fordi man ikke har lært at tæke i selve Sproget.

Og her ligger Hovedfejlen ved de hidtidige Skoletyper. *Trots al Erfaring* mener man endnu stedse den Auskuelse, at videnskabelig Kjendskab til et Sprogs Grammatik er identisk med Kjendskab til selve Sproget.

At dette ikke forholder sig saaledes, berører Erfaringen! Hvor mange «Grammatikere» kunne underholde sig med Udklendings i disse Modersmaal?

Hvis det at lære et Sprog var en Forstandssag, saa kunne dog virkelig ikke Barn efter fua Maaneders Forløb med Hensyn til Konversation lade være længt bag sig.

Vi gjentage derfor endnu en Gang, at videnskabe-

ligt Kjendskab til et Sprogs Grammatik kun har meget lidt at gjøre med Hensyn til virkelig at kunne tale sammen, og at Engelsk, Fransk og Tysk kan af den Grund ikke tales i vores Skoler, fordi Undervisningen i disse Sprog hidtil er blevet ledet paa en ikke naturlig, upraktisk Maade.

Lad saa Pædagogerne sige hvad de vil!

Hvorledes man lærer Sprog efter Natur-Systemet.

Man maa fremfør alt gjøre sig det klart, at der i ethvert Sprog givs gunstige bestemte Idiomer eller Uttrykkesmåder, der ere grundforskjellige fra Uttrykkesmåderne i vores Medersmual. Kjendskabet til disse Konstruktioner og Sætningsdannelser er en af vores Hovedopgaver, og Hukommelsen maa strax fra Begyndelsen vende sig fuldstændig til dem, for at man ligge saa flydende og rigtig kan udtrykke sine Tanker i det fremmede Sprog som i sit eget. Regler, som vi lære dem i Skolen for i senere Aar til Dels at glemme, nyttet os heri kun meget lidt; et virkelig flydende Talesprog kan kun erhverves ved praktiske Talesøvelser. Vi betragte altsaa Talekunsten som en Hovedsag og Grammatik som en Biting, i Modsetning til den hidtidige Praxis.

Hvor mange Ord, der ere nødvendige til at tale et Sprog.

Det er maerkværdigt, at vores Filologer kun på en meget overfladisk Maade have befattet sig med dette overordentlig vigtige Tema, og heraf kommer det atter, at vores fleste Lærehæfter indeholder et start Antal Ord, der ere absolut overflodige i praktisk Brug.

Ung Mennesker fra 15 til 17 Aar kunne i Almindelighed udtrykke sig temmelig flydende om Hverdagslivets mest forskjelligartede Forhold; men bruge trods øres tilskyndende Sprogrigdom kan nællem 800 & 1200 Ord. Dette Tal synes ved første Øjekast at være latterlig lille; men desvært kan man mod disse

fas Ord danne saa mange Milliarder af Sætninger og Kombinationer, at man hverken kan fremstille deres Antal med Cifre eller udtales det med Ord. Man overveje blot, at fire rigtig ordnede Ord give fire Sætninger, hver paas to Ord, mon at allerede

6	8	8	3
8	16	4	
10	32	5	
12	64	6	
14 Ord give	128	Kombinationer, hvor af	7 Ord.
16	256		8
18	512		9
20	1024		10
40	1,024,000		20

Det fremgaar heraf klart, hvilket oservt Antal af Sætninger vi kunne danne med de os nødvendige 1200 Ord, og at Kjendskabet tjl. disse er absolut tilstrækkeligt for Livets almindelige Forhold. For altsaa i nul ligst kort Tid at tillegue os Beherskelse af de fremmede Sprag Hugo vi, efter Natur-Systemet, praktiske Sætninger eller rettere sagt Idiomer paa en tyve Ord, lære dem ferske Ord for Ord og derpaa sammenhængende at udtale dom med det for den indfiedtes Stemme ejendommelige Tonefal og anvendo derpaa de herte Ord i 50 til 100 forskjellige Sætninger. Ved den hyppige Brug af de samme Sætninger og Konstruktioner indpræger man sig ikke alene de enkelte Ord paa en udsættelig Maade, men begynder ogsaa lige strax at træke i det fremmede Sprag og vanner sig saaledes paa det fuldstændigste til de fremmede Konstruktioner.

Paa denne Maade erholder man, som Dr. Moberly (Professor i Filosofi i Oxford) saa treffende udtrykker sig, sun at sige »Sætningsformer«, der efterhaanden fyldes med nye lignende Sætninger, og læser saaledes paa den allernaturligste og nemmeste Maade at udtrykke sig ikke blot grammatisisk rigtig, men ogsaa idiomatisk elegant. Allerede for flere Aar siden paspede

Jacobet i Frankrig og Prændergast i England disse Kjendsgjerninger, men ingen af dem udviklede isindlertid noget System, der praktisk kunde gjenemføres; et saadant skyldes Natur-Systemet.

Natur-Systemet har saa fuldstændig brudt sig saa Bane saavel i Frankrig, England, Belgien, Italien, Spanien, Ostindien, de forenede Stater i Nordamerika, Tyskland etc., at saavel Pressen som den herte Verden have givet det de mest rosende Vidnesbyrd, saa at der nogen kan være nogen Tvivl om Methodens Fortrialighed.

Liste over Verdenspressens mest ansette Dagblade og Tidender,

der have udtalt sig særlig resende om Natur-Systemet:

Amerika.	New-York Mail.
New-Yorker Staats-Zeitung.	Washington Republican.
New-Yorker Journal.	Troy Whig.
Times.	Harper's Monthley.
World, New-York.	England.
Tribune, Hartford Courant.	Quarterly Journal of Education.
Chicago Times.	School Board Chronicle.
Boston Post.	The Graphic.
St. Louis Democrat.	The London Illustrated News.
New-Orleans Picayune.	London Times.
School-Gazette.	Daily News.
Congregational Union.	Standard.
The Nation.	Pall Mall Gazette.
The Leader.	Athenaeum.
The Teacher's Journal.	Speculator.
Washington Chronicle.	Morning Star.
The Observer.	John Bull.
The Galaxy.	Bell's Messenger.
Weekly Review.	Dublin Mail.
Freeman's Journal.	Record.
Illinois Staats-Zeitung.	Greenock Advertiser.
Lafayette Courier.	Academia.

Leader.	Manchester Courier.
Birmingham Herald.	do. Guardian.
Edinburgh Courant.	do. Sphinx.
Norfolk News.	Liverpool Mercury.
London Review.	do. Post.
Intelligencer.	Bolton Guardian.
Reader.	Frankrig.
Madras Athenaeum.	L'Impartial.
The Guardian.	Revue des deux Mondes.
Public Opinion.	Journal des Débats.
The Independent.	Journal Officiel.
The Nonconformist.	Revue Britannique.
Inquirer.	Le Temps.
Sunday Times.	Tyskland.
Watchmen.	Der Bildungs-Verein.
London Freeman.	Vossische Zeitung.
Weekly Dispatch.	Volks-Zeitung.
Bradford Observer.	Fremden-Blatt
Manchester Examiner.	med flere.

Da Pladsen her ikke tillader os at gjengive de flere Hundrede Anmeldelser fra de anseteste af Ullandets Blad, skulle vi kun anføre nogle fra Hertugdøer.

Officiel Beretning fra det kongelige engelske Undervisningsministerium.
(Se »Report on female Education«.)

Efter alvorlig Prøvelse af de i vores Skoler indførte Språkmetoder er vi nævnt til den Overtævning, at de — med Hensyn til virkelig Talen af de betrefende Språg — ere praktisk resultatløse. — Som man ved Studiet af Kemi først angiver Kjendsgjerninger og derpaa Teori, saaledes bør man også gaa til Verke ved Studiet af moderne Språg. — I Stedet for at begynde med tekniske Definitioner og abstrakte grammatiske Principer skulle man omvendt først se at gjøre sig til Herre i Sproget og derpaa drive Språkvideneskab.

Selvfølgelig tale vi vort Modersmaal, for vi ere i Stand til at lære grammatikalske Regler.

Disse Ideer ere på videnskabelig Maade bragte til Anvendelse i det for nylig indførte Natur-System, og de efter denne Metode underviste Elever udtrykte sig ved den sidste Prøve i rent, idiomatisk Tysk og Fransk, talte flydende og uden hin stedende, britiske Accent, som man ellers finder hos Engleanderne.»

Af en Kritik i „Times“.

„... Vi indromme, at Studiet af Grammatik vel skaber en Filolog; men aldrig en praktisk Linguist. Vi have udtemmende prøvet «Natur-Systemet» og have, for samvittighedsfuldt at kunne behandle dette for det store Publikum så vigtige Spørgsmål, selv taget et Kursus på 20 Lektioner i det spanske Sprog. Vi tale derfor af øgen Erfaring og konstatere, at Metoden er rationelt gjenemteknt og systematisk udviklet, og at Systemet med Hensyn til Talen af fremmede Sprog i kort Tid fører til virkelig overraskende Resultater.«

Af den officielle Beretning „Bulletin administratif de l'instruction publique“.

«Monsieur Duruy har til Dels adopteret det i England og de forenede Stater indførte Natur-System, og ved sidste offentlige Skoleprøve viste sig et overraskende, over Forventning gunstigt Resultat, i det Antallet af de Elever, der virkelig kunde tale fremmede Sprog, sammenlignet med de tidligere Aar, havde formeret sig tredobbelts.»

Udtag af den 10. Aarsberetning fra Præsidenten af „Colombia Institution“ i Washington til de forenede Staters Regering.

„I Hensholt til min Ordre var jeg tvungen til senest inden fire Uger at afrejse til Tyskland og besød næsten

ingen Forkundskaber i det tyske Sprog. Lykkeligvis blev jeg af General Sherman gjort opmærksom på »Natur-Systemets«, og takket være denne udmarkede Metode var jeg i disse fåa Uger i Stand til at tale saa flydende Tysk, at jeg berejste hele Tyskland uden nogen Sinde at behøve en Tolk.»

Af „Journal of Education“.

„Den sikreste Vej til at lære fremmede Sprogs er Natur-Systemet.“

Af „Impartial“.

„Med et Ord, det er det mest praktiske System, som Filologien har frembragt til at lære fremmede Sprogs!“

Af „New-York Herald“.

„Natur-Systemet, der for nylig er indført ved New-Yorks Universitet, afhjælper fuldstændig den hidtidige Læremetodes Mangler. Eleven bører allerede i den første Lektion af Tale og begynder, da han strax fra først af bører at gjøre sig til Hjem over virkelig praktiske Idiomer, at talem i dette Sproget. Vi anbefale denne nye Metode paa det varmeste. . . .“

Af „Madras Atheneum“.

„Natur-Systemet slutter sig i sine Hovedtræk til den Naturlov, som Barnene følge for at lære fremmede Sprogs. . . . Det er ubetinget det mest praktiske System, som den moderne Sprogvædenskab har frembragt. . . .“

Af „Daily News“.

„Vi stemme fuldstændig overens med de gennemgaaende rationelle Principer i »Natur-Systemets« og anbefale det til alle, der legge Vægt paa virkelig at tale fremmede Sprogs. . . .“

Af „Fall Mall Gazette“.

„Natur-Systemet udmarkar sig højest fordelagtig ved sin Originalitet. Efter ca. 8 Dages fæltig Studeren kunde vi opnævnt en saadan Førdelighed i Hindostansk, at vi i næsten 15 Minutter kommedig fældende kunde underholde os med en »Babos«. . . .“

Af „Vossische Zeitung“.

„. . . Vi anbefale Natur-Systemet til alle, der i kort Tid ønske at lære et moderne Sprog. . . .“

Af „Bürger-Zeitung“.

„Herved gjøre vi opmærksom paa et i Tyskland næsten endnu ukjendt System til at lære fremmede Sprogs, der imidlertid i England, de forenede Stater og Frankrig fortæffelig har bestået sin Præve. Begrundet paa Sagens Vigfighed for det store Publikum have vi selv praktisk gennemgaaet Natur-Systemet og konstatere, at det i fåa Uger fører til virkelig ganske overraskende Resultater. . . .“

Af „Kaufmännische Korrespondenz“.

„Det af den samlede tyske og ulettaanske Pressa med saa stort Bifald modtagne Natur-System foreligger nu komplet. Vi anbefale samme til alle Kjøbmænd som den bedste og mest praktiske Hjælpebog til at lære fremmede Sprogs. . . . Vi lægge hovedsagelig Vægt paa Systemets praktiske Læremetode, der hverken er indviklet eller tilspilende, det sidste endog saa lidt som blot mulig, i det Øvelserne kan foretages 10 Minutter ad Gangen, tre Gangs daglig. . . .“

Af „Bank- und Handelszeitung“.

„. . . Efter vort Skjen givs der, uvalig for Kjøbmænd, ingen bedre og mere praktisk Metode. . . . Vi kjende et stort Antal hejagtede Kjøbmænd, der efter

Natur-Systemet i sine Maaneder have opnaet fuldstændig Beherskelse af Engelsk og Fransk.

Af det officielle Berliner-Organs „Verein für Volksbildung“.

„Efter denne Metode er enhver Eleve, selv uden alle Forkundskaber, allerede i de første Undervisningstimer i Stand til at udtrykke sig rigtig i mindst 100 Sætninger, og efter et Kurus paa 40 Timer synes Eleven fuldstændig Sprøgherskelse.“

Af „Berliner Volkszeitung“.

„Det vilde her føre os for langt at fordybe os i „Natur-Systemet“, men saa meget er vist, at dette System, der i sin Ligetremhed paa det næjeste slutter sig til den af Naturen selv foreskrevne Metode, vil fremkalde en fuldstændig Revolution i den hidtil fulgte Lærermetode til at lære fremmede Sprog. . . .“

Af „Revue des deux Mondes“.

. . . . Sætningsmodellerne, de iidiomatiske Vendinger, Udtrykkene ere valgte med samvittighedsfuld Omhu og en oplyst Smag. Det er Salonsprog, Konversation, der her med Hold bibringes Eleven. . . .“

Herr Professor Clough, President for det prot. theol. Seminarsium i Sevilla, skriver: „Natur-Systemet er afgjort mere praktisk og bedre end hvilkensomhelst anden mig bekjendt Metode. Vi benytte nu udelukkende Systemet for Spanisk og Engelsk og det med det mest fuldstændige Resultat.“

Vi begynde allerede i den første Time med praktiske Taleøvelser og tilgænge os saaledes de fremmede Sprogs ejendommelige Idiomer, at disse i kort Tid blive lige saa fastvoxede til os som vort Modersmaals Udtyskionader, og at vi begynde at tænke i samme.

I Stedet derfor altsaa ikke Ottendorff at begynde med smaa, ubetydelige Sætninger, der i deres Konstruktion stemme overens med vort Modersmaal, begynde vi strax med lange Sætninger, som indeholder de nødvendigste Ord i solte dat betreffende Sprags ejendommelige Idiomer.

Vi lære derfor fra Begyndelsen ikke blot det praktisk nødvendige, men gjeres strax fortrolige med Aanden i Sproget og begynde saaledes at tænke i selve Sproget.

Natur-Systemet er fremfor alt en praktisk Metode, og derfor lære vi kan det praktiske og nødvendige. Vi bryde ikke vort Hoved med tekniske Regler, underholde os ikke som Robertson om Kalifen af Bagdad eller som Toussaint Langenscheidt om Slynghandter og Indianere; derimod henvende vi vor Opmærksomhet ene og alene paa Ting, der ere os nødvendige i det daglige Liv, i Forretninger, paa Jernbaner og Dampskibe, i Hotellet, Teatret etc. etc., vi have kun en Opgave: Beherskelsen af Forretnings- og Omgangssproget, og indvi ved Siden af Eleven i Grammatikons Mysterier, saa at sige aldeles homeopatisk.

„Natur-Systemet“ arbejdes saavel Damer som Herrer, studerende, handelende, Handværkere, Udvandrere, kort sagt til enhver, der ønsker at lære at tale, skrive og læse et fremmed Sprog i et Tidsrum af knn 3 Maaneder paa nem, praktisk, billig og sikker Maade.

For at komme til Kundskab om de virkelige og uundværlige Ord have flere engelske, franske og tyske Videnskabsmænd ainstillet systematiske Studier, hvis Resultater for saa vidt ere af Interesse, som de beviser, at enkelte sammes Ord - e.g. at, da, med, men, jeg, De etc. - anvendes langt hyppigere end Verber og disse igjen betydelig oftere end Substantiver.

Jeg har derfor i Modsatning til vores Grammatikker optaget i min Lærermetode Smaavord og Verber i sterst mulig Maengde. Enhver ved, hvor stedmæderlig disse er behandlede i vores Sproglærmeteder, - og hvor meget man netop savner dem, naar man betræder et fremmed Land.

Regler for at lære fremmede Sprog efter „Natur-Systemet“.

Da Sproget med sine fremmede Lyde først appellerer til Øret, Tunget og Hukommelsen, læser man flere Gange de enkelte Afsnit højt igjennem og naturligvis det fremmede Sprog stedse først, drejer derpaa Hogen em, saa at man kun har det danske for sig, og gjen-giver derefter det fremmede Sprog saa flydende som blot mulig. Er man ikke ganske sikker i sin Sag, eller gjer den mindste Stammen sig endnu bemerkelig, maa man strax komme Hukommelsen til Hjælp, i det man endan en Gang læser det fremmede Sprog en eller flere Gange højt igjennem. En alig Øvelse man for hvert enkelt Afsnit ikke lægger Beslag paa mere end 5 Minutter.

Maa man ikke begynde paa nogen øj Sætning, før de tidligere øre fuldstændig flydende udtalte uden at stamme i dem.

Denne Øvelser foretages mindst 8 Gange daglig. De tidligere Sætninger maa jævlig repeteres.

Det anbefales specielt Eleven at afskrive det fremmede Sprog, Afsnit for Afsnit, efterhaanden som de skulle læres; derved opnåas at det hørt ikke glemmes, og at de forskjellige Afsnit meget nemt læres udenom.

Disse korte Arbejdor koncentreres for det første Hukommelseskraften uden at overanstrænge den, for det andet er det en naajægtig Eftorlignelse af Naturens Læve, der vedblivende, etter og etter fremfører de fremmede Lyde og saaledes opfriske og fastne dem i Hukommelsen; det anbefales for det tredje Embedsmænd, Kjøbmænd og Haandværkere, da der efter denne Metode ikke fordres noget vedholdende Studium, og enhver uden Overanstrængelse og Tidsspilde i Lebet af nogle Maaneder tre Gange daglig kan offre 10 Minutter paa at lære et Sprog.

M. Meyer,

Forsamlingshus i Fred. Gothensgade.

Bogstaverne og deres Udtale.

Det tyske Sprog har følgende Bogstaver: a, å, ö, e (œ), b, c, f, g, h (ha), i, j (je), l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v (fov), w, y (ika), ÿ (ypsilox), ž.

I. Vokalernes Udtale.

Å udtales henholdsvis langt eller kort, ganske som i dansk.

Ø udtales langt med en Lyd mellem ø og æ, kort ganske som œ. Ex. Øben (Øiv), Trappe (Trappe).

ÿ udtales som paa dansk, langt eller kort.

Ö udtales langt som a, kort som aa. Ex. Øjr (Øre), Øst (Øul).

U udtales langt som u, kort med en Lyd mellem u og o. Ex. Maty (Mod), dumt (dum).

H, B, ß eller œ, œ, œ udtales som œ, ø, y.

Y udtales som i. Ex. Tyrana (Tyran).

Wa, re, ie, oe udtales som langt a, o, i, ø. Ex. Haar (Haar), Meer (Hav), Wier (Øi), Woed (Mas).

Hero derimod Vokalerne til forskjellige Stavelse, udtales de hver for sig. Ex. Marie, die Mie (Knaerne).

Ü og ü udtales som ej. Uatern, mein (min).

Ü udtales med en Mellomlyd mellem øv og ov. Ex. Haue (Hus).

œ (svært i Næse) udtales som ej. Ex. Webez.

œ og œ udtales som ej. Ex. Øenauer (Huse), Øenube (Glæde).

2. Konsonanternes Udtale.

B udtales som paa dansk, dog i Slutningen af en Stavelse med en p-Lyd — bitten (bede), gæb (gav).

C udtales foran a, o, u og Konsonanter som k, foran å, æ, i og þ som ts — Komme, Gyptse.

D udtales aldrig blødt som paa dansk — Guld (Gold).

ѓ, j, ſ, m, n, þ, t og **t** som paa dansk.

ѓ udtales i Slutningen af Ord med en Lyd henimod eh, ellers som paa dansk — ting (klog).

ѓ udtales som paa dansk, men efter en Vokal og efter t er det stumt — hænt (Hud), høhn (Hane), Thol (Dal).

ѓ udtales meget skarpt — gimb (Barn).

Ը følges altid af n; det udtales som kv — Quai (Kval).

Ը udtales mellem en kort Vokal og en Konsonant næsten dobbelt — štorn (Korn).

Ը udtales i Begyndelsen af en Stavelse meget blødere end i dansk — ſeljen (se), Witje (Jung).

Ը udtales som l — Lørr (Fader).

Ը som v — Ware (Vare).

Ը som ts — jegen (bæve).

I fremmede Ord udtales l og t med deres oprindelige Lyd — Jalousie, Nation.

3. Sammensatte Konsonanters Udtale.

Ԯ udtales med en ejendommelig Ganglyd, skarpere efter de haarde Vokaler a, o, u, lettere efter de bløde e, i — Buch (Bog), iſch (jeg). Efter Konsonanter udtales det næsten tj — Blæbten (Pige).

Ԯ udtales k i græske Ord: Echo, foran s, naar dette bører til Stummen: Buchs (Bøv) og i Begyndelsen af Ord: Charkeitag (Langfredag).

Hvor s er Genitiv-blænde, beholdes altan den oprindelige Udtale: Buchs (Bøvs).

I franske Ord udtales ob som sub: Charade. I y og þ og børs' begge Konsonanterne tydelig: Bøffe (Præst), Bønæt (Salme).

Sø udtales som dobbelt s: Wæffer (Vand).

Se foran e, i og ø som skarpt s: Scene; ellers som sk: Scrupel.

Sj udtales enten som sj: Sjære (Sax).

Sp og þi faa i Begyndelsen af et Ord en svag j-Lyd: spiesen (lege), þehn (staa).

Ը efter en lang Vokal og Tvælyd udtales som ss: ſøj (sad), ſtejß (Flid); efter kort Vokal som ss: ſluß (Flod).

ѣ udtales meget skarpt: ſjæm (sidde).

4. Vokalernes Kvætitet.

1. En Vokal er lang, naar den slutter en betonet Stavelse eller følges af kun en Konsonant. Ex. Fader (Fader), Schøn (San), mør (hvem), gab (gav).

Anm. 1. Vokalen er kort: a) i følgende Smasord: ab (af), an (ved), Æn (er), bæz (til), bas (Artikel), bes (Genitiv af samme), es (det), hin (hen), in (i), man (man), mit (med), ob (om), um (om), von (af), væz (hvad), weg (bort) og i Sammentrekningerne an, in, um, væz, zun; b) i første Stavelse af Ordene: Ørberge, Ørøg (Hartug), jensitet (pas den anden Side), Ørbere (Lærbar), vorber (forreste), Ørthil (Fordel), Uriheil (Dom).

Anm. 2. Vokalen beholder sin lange Lyd, naar der ved Bejelingen kommer flere Konsonanter efter den: idj høre, du hörti (jeg—du hører), es frømte (det stremmede).

Anm. 3. Vokalerne i en Tvælyd ere lange: Maus (Mus), tief (dyb). Undtagelser ere: Birrel (Pjerdedel), vierzel (14), vierzig (40).

2. En Vokal er kort, naar den i en betonet Stavelse efterfølges af flere Konsonanter — og i en ubetonet Stavelse: Stock (Korn), madjen (kjære).

Amm. Vokalen er lang: a) foran $\ddot{\text{a}}$ i Ordene
bech (bred), **spand** (talte), **stach** (stak), **ludh** (Bog),
duche (Bogstave), **nach** (efter), **wicht** (nærmeest ved),
Sprache (Sprug). **Gespräch** (Samtale), **Schmach** (Hum),
hoch (høj) [Geschätz (Bryllup) har kort o], **Ludh** (Klude),
luden (bande), **Kuchen** (Kage), **Rüche** (Kokken), **wichtlos**
 (ryggesles) og **juchen** (sege); b) i Stavelson trb. Ex.
Uude (Jord), **werben** (blive), **Werb** (Hest); c) foran $\ddot{\text{e}}$
 i **eh** (spiste), **seh** (aad), **meh** (maalte), **vergeb** (glente),
joh (aad), **bloß** (blot), **Hut** (Foil), **Gejoh** (Kar), **groß**
 (stor), **Grus** (Hilsen), **Kloß** (Klump), **Spas** (Spæg), **Stos**
 (Sted), **juß** (sol); d) i Ordene **Mit** (Maade), **Uet** (Læge),
Want (Skæg), **erj** (erst), **Geburt** (Fødsel), **Hart** (Harpix),
Hutten (Hoste), **Jagh** (Jagt), **Krebs** (Krebs, Kreft),
Kloster (Kloster), **Magd** (Pige), **Mond** (Maane), **welt**
 (tilligemed), **Obst** (Frugt), **Ostern** (Pauske), **Papst** (Pavo),
Propst (Provst), **Schuster** (Skomager), **Schwert** (Sverd),
jets (stadic), **todi** (ded), **Trost** (Trest), **Gogl** (Foged),
Worze (Vorte), **werth** (værd), **wilt** (ads), **zart** (sped) og
 i de af disse afdelsede Ord. Ex. **irbsten** (treoste).

I.

Min Broder har ikke set
 Deres Hr. Fader, da han
 i Guar var i Central-Bane-
 gaardens Ventosal.

I.

Min Broder har ikke set
 Deres Hr. Fader.

Min
 Broder
 har
 Deres
 Hr.
 Fader
 ikke
 set.

I.

Mein Bruder hat Ihnen
 Herrn Vater nicht gesehen, als
 er gestern in dem Wartesaal
 des Central-Bahnhofs war.

I.

Mein Bruder hat Ihnen
 Herrn Vater nicht gesehen.

Mein
 Bruder
 hat
 Ihnen
 Herrn
 Vater
 nicht
 gesehen.

1. Min Broder har set
 Deres Hr. Fader (ordret: Min Broder har
 Deres Hr. Fader set).
2. Min Fader har set
 Deres Hr. Broder (ordret: Min Fader har
 Deres Hr. Broder set).

1. Mein Bruder hat Ihnen
 Herrn Vater gesehen.

2. Mein Vater hat Ihnen
 Bruder gesehen.

¹ Paa tysk skrives alle Substantiver med stort Begyndelsesbogstav.

² Pronominet „Sie“, Da (Tiltale), saadlig, Ihnen og de
 øvrige Former af det possessive Pronomen Sht, Deres, skrives
 med stort Begyndelsesbogstav.

3. Har han ikke set Dereas Mr. Fader? (ordret: Har han Dereas Mr. Fader ikke set?).
4. Nej, han har ikke set Dereas Mr. Fader (ordret: Nej, han har Dereas Mr. Fader ikke set).
5. Han har ikke set min Broder (ordret: Han har min Broder ikke set).
6. Har De set min Broder? (ordret: Har De min Broder set?).
7. Nej, min Herre, jeg har ikke set Dereas Mr. Broder (ordret: Nej, min Herre, jeg har Dereas Mr. Broder ikke set).
8. Jeg har set Dereas Mr. Fader og Dereas Broder (ordret: Jeg har Dereas Mr. Fader og Dereas Broder set).
9. Har De ikke set min Fader og min Broder? (ordret: Har De min Fader og min Broder ikke set?).
10. Hvem har De set?
11. Hvem har De set i Butikken? (ordret: Hvem har De i Butikken set?).
3. Hat er Ihnen Herrn Vater nicht gesehen?
4. Nein, er hat Ihnen Herrn Vater nicht gesehen.
5. Wir hat meinen Bruder nicht gesehen.
6. Haben Sie meinen Bruder gesehen?
7. Nein, mein Herr, ich habe Ihnen Herrn Bruder nicht gesehen.
8. Ich habe Ihnen Herrn Vater und Ihren Bruder gesehen.
9. Haben Sie meinen Vater und meinen Bruder nicht gesehen?
10. Wen² haben Sie gesehen?
11. Wen haben Sie in dem Laden gesehen?

¹ udskalen ant. u med en Mellomlyd af o og u, ligesom det franske er.

² langs e, wén.

12. Har De ikke set min Fader i Dereas Broders Butik? (ordret: Har De min Fader ikke i Butikken Dereas Broders set?).
13. Jeg har set Dereas Mr. Fader i min Broders Butik (ordret: Jeg har Dereas Mr. Fader i Butikken min Broders set).
14. Hvor har De set min Fader? (ordret: Hvor har De min Fader set?).
15. Jeg har set ham i min Broders Butik (ordret: Jeg har ham i Butikken min Broders set).
16. Har De ikke set ham? (ordret: Har De ham ikke set?).
17. Ja, mein Herr, jeg har set ham i min Faders Butik (ordret: Jeg har ham i Butikken min Faders set).
18. Har De kjøbt?
19. Har De ikke kjøbt?
20. Hvad har De kjøbt?
21. Hvad har De kjøbt i Ringsted? (ordret: Hvad har De i Ringsted kjøbt?).
22. Hvad har Dereas Mr. Fader kjøbt?
23. Har De kjøbt Dereas Frakke i denne Butik?
12. Haben Sie meinen Vater nicht in dem Laden Ihnen Bruders gesehen? (Se Dømmerkning om de tyske Substantivers Deklination).
13. Ich habe Ihnen Herrn Vater in dem Laden meines Bruders gesehen.
14. Wo haben Sie meinen Vater gesehen?
15. Ich habe ihn in dem Laden meines Bruders gesehen.
16. Haben Sie ihn nicht gesehen?
17. Ja, mein Herr, ich habe ihn in dem Laden meines Vaters gesehen.
18. Haben Sie gekauft?
19. Haben Sie nicht gekauft?
20. Was (kort a) haben Sie gekauft?
21. Was haben Sie in Ringsted gekauft?
22. Was hat Ihnen Herr Vater gekauft?
23. Haben Sie Ihnen Herrn Vater in diesem Laden gekauft?

- (ordret: Har De Deres Frakke i denne Butik kjøbt?).
24. Jeg har kjøbt denne Frakken i Deres Broders Butik (ordret: Jeg har denne Frakke i Butikken Deres Broders kjøbt).
-
- 2.
- Da han i Gaar var i Central-Banegaardens Ventesal.
- Da
han
i Gaar
i
Ventesalen
- Central-Banegaardens
var.
-
25. Jeg har set Deres Hr. Broder, da jeg i Gaar var i Ventesalen (— Jeg har Deres Hr. Broder sett, da jeg i Gaar i Ventesalen var).
26. Jeg var i Gaar i Ringsted og har set (sat) Deres Hr. Fader (— har Deres Hr. Fader sett).
-
24. Jeg habe diesen Rock in dem Laden Ihres Bruders gekauft.
- 2
- Nis: er gestern in dem Wartesaal bei Central-Bahnhoft war.
Als
er (e — ø)
gestern
in
dem Wartesaal (se Bemerkung om den bestemte Artikels Deklination).
bei Central-Bahnhoft
war.
-
25. Ich habe Ihren Herrn Bruder gesehen, als ich gestern in dem Wartesaal war.
26. Ich war gestern in Ringsted und habe Ihren Vater gesehen.
27. Var min Fader rask?
28. Tak, Deres Hr. Fader hadde det rigtig godt (— var meget vel).
29. Jeg kjøpte denne Frakke, da jeg var i London (— Jeg har denne Frakke kjøpt, da jeg i London var).
30. Hvor har De kjøpt den? (— Hvor har De den kjøpt?).
31. Jeg har kjøpt den hos den tyske Skredderer (— Jeg har den hos den tyske Skredderer kjøpt).
32. Hvor meget har De betalt for denne Frakke? (— Hvor meget har De for denne Frakke betalt?).
33. Jeg har ikke betalt meget for denne Frakke (— Jeg har ikke meget for denne Frakke betalt).
34. Jeg har kjøpt den meget billig (— Jeg har den meget billig kjøpt).
35. Hvor meget har De betalt for Deres Billet? (— Hvor meget har De for Deres Billet betalt?).
36. Jeg var i Ventesalen, da han kjøpte sin Billet (— da han sin Billet kjøpte).
37. Ved De, hvor meget
- 25
27. War mein Vater wohl?
28. Danke, Ihr Vater war sehr wohl.
29. Ich habe diesen Rock gekauft, als ich in London war.
30. Wo haben Sie ihn gekauft?
31. Ich habe ihn bei dem deutschen Schneider gekauft.
32. Wie viel haben Sie für diesen Rock bezahlt?
33. Ich habe nicht viel für diesen Rock bezahlt.
34. Ich habe ihn sehr billig gekauft.
35. Wie viel haben Sie für Ihre Billett (einfaches Billett) bezahlt?
36. Ich war in dem Wartesaal, als er sein Billett kaufte (käufe).
37. Wissen Sie, wie viel

- hør har betalt for sin Billett? (— hvor meget har for sin Billett betalt har?).
38. Har De set min Tjener, da De var i Central-Banegaardens Ventesal? (— Har De min Tjener set, da De i Ventesalen i Central-Banegaardens var?).
39. Hvor var De i Gaar?
40. Var De til Concert i Gaar Aftes? (— Var De i Gaar Aftes i Concerten?).
41. Nej, min Herre, jeg var ikke til Concert, jeg var hjemme i Gaar Aftes (— jeg var i Gaar Aftes hjemme).
42. Var De hjemme i Gaar Aftes, da min Broder kom til Dem? (— Var De i Gaar Aftes hjemme, da min Broder til Dem kom?).
43. Jeg var ikke hjemme i Gaar Aftes, da Deres Mr. Broder kom til mig (— Jeg var i Gaar Aftes ikke hjemme, da Deres Mr. Broder til mig kom).
44. Deres Mr. Broder kom til os.
45. Jeg var ikke hjemme i Gaar, da Deres Mr.

er for den Billett betalt? (—)

38. Haben Sie meinen Diener gesehen, als Sie in dem Wartesaal des Central-Bahnhofs waren.

39. Wo waren Sie gestern?

40. Waren Sie gestern Abend in dem Konzert (Concert)?

41. Nein, mein Herr, ich war nicht in dem Konzert, ich war gestern Abend zu Hause.

42. Waren Sie gestern Abend zu Hause, als mein Bruder zu Ihnen kam?

43. Ich war gestern Abend nicht zu Hause, als Ihr Herr Bruder zu mir kam.

44. Ihr Herr Bruder kam zu uns.

45. Ich war gestern nicht zu Hause, als Ihr

Broder var hos os (— Jeg var i Gaar ikke hjemme, da Deres Mr. Broder hos os var).

46. Deres Mr. Fader var ikke hjemme.

3.

47. Hvad har De kjøbt i Gaar? (— Gaar kjøbt?).

48. Jeg var i Gaar i den tyske Kjøbmands Butik (— i Butiken den tyske Kjøbmands).

49. Og hvad har De kjøbt der? (— der kjøbt?).

50. Jeg har kjøbt en Hat til min Søn, et Par Handsker til min Broder og en Kam til mig selv (— Jeg har en Hat . . . kjøbt).

51. Hvor meget har De betalt for denne Kam? (— for denne Kam betalt?).

52. Hvorfor har De taget en Billett til Nyborg? (— en Billett til Nyborg taget?).

53. Min Broder har kjøpt min Billett for mig (— min Billett-formigkjøpt).

54. Hvor faar man Billetter? (Billetterne).

Herr Bruder bei uns war.

46. Ihr Herr Vater war nicht zu Hause.

3.

47. Was haben Sie gestern gekauft?

48. Ich war gestern in dem Laden des deutschen Kaufmanns.

49. Wie viel haben Sie dort gekauft?

50. Ich habe einen Hut (langf u.) für meinen Sohn, ein Paar Handschuhe für meinen Bruder und einen Kamm für mich gekauft.

51. Wie viel haben Sie für diesen Kamm bezahlt?

52. Warum (kord u.) haben Sie ein Billett nach Nyborg gekauft?

53. Mein Bruder hat mein Billett für mich gekauft.

54. Wo bekommt man die Billette?

55. Man faar Billetter til Nyborg her. (Billetterne).	55. Man bekommt die Billette nach Nyborg hier.
56. Med Forlav, hvor faar man Billetter til London? (Uniskylde De, ... Billetterne?).	56. Entschuldigen Sie, wo bekommt man die Billette nach London?
57. Man faar Billetter til London i dette Billet-Kontor. (Billetterne).	57. Man bekommt die Billette nach London in diesem Billett-Bureau (Byraa).
58. Hvor meget koster en Billet til Berlin?	58. Wie viel kostet ein Billett nach Berlin?
59. Vær saa god at give mig en Billet til Ringsted. (Beder, giv De mig)	59. Bitte ¹ , geben Sie mir ein Billett nach Ringsted.
60. Hvilken Klasso?	60. Welche Klasse?
61. Vær saa god at give mig en ferste Klasses Billet til R. (— Beder, giv De mig en Billet ferste Klasses til R.).	61. Bitte, geben Sie mir ein Billett erster Klasse nach R.

¹ egentlig ikke bitte, jeg beder.

Grammatikalske Bemærkninger.

Ovelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Suntale-Sprog.

1.

Min Broder har ikke set Dere's Hr. Fader, da han var i Banegaardens Venstersal. Var Dere's Hr. Fader i Gaar i Banegaardens Venstersal? Han har ikke set Dere's Hr. Fader i Gaar Aftes. Hvem har De set i den tyske Kjebmauds Butik? Har De set den tyske Kjæbmand i min Broders Butik? Hvad har Dere's Hr. Broder kjøbt i Berlin? Jeg har kjøbt denne Frakke, da jeg var i London. Hvor har De kjøbt den? Min Broder har kjøbt denne Frakke meget billig. Ved De, hvor meget han har betalt for sin Billet? Var De til Concert i Gaar Aftes, jeg var hjemme. Jeg har kjøbt en Hat til min Son, et Pur Handskor til min Broder og en Kam til mig selv. Med Forlav, min Herre, hvor faar man Billetter til Berlin? Man faar Billetter til Berlin i dette Kontor. Vær saa god at give mig en ferste Klasses Billet til London.

Aanm. Neglen til denne Øvelse, som var oversatet skriftlig, findes i næste Haftte.

2. Artiklerne.

Tysk har ligesom dansk en bestemt og en ubestemt Artikel.

Den bestemte Artikel hedder der, die, das, den ubestemte Artikel hedder ein, eine, ein.

Begge kunne bojes og rette sig i Kjen, Tal og Kasns efter det Substantiv, de bestemme.

Man har i tysk 4 Kasus: *Nominativ*¹, *Genitiv*², *Dativ*³ og *Akkusativ*⁴.

Den bestemte Artikels Deklination.

Singularis.			Pluralis.		
Masculin.	Feminin.	Neutrum.	Mascul.	Fem.	Neutr.
Nom. der	die	dies	der	die	
Gen. des	der	des		der	
Dat. dem	der	dem		den	
Akk. den	die	des		die	

Paa samme Munde højes følgende Ord, der ofte træde i Stedet for den bestemte Artikel:

Singularis.		
Masculin.	Feminin.	Neutrum.
derre (denne)	diese	diesel (detto)
jener (den)	jene	jenes (hant)
welcher (hvilkken)	welche	welches (hvilkhet)
jeder (enhver)	jede	jedes (ethvert).

¹ Nominativ er *Subjekts Kasus* og sværer til Spørgsmålet hvem, hvad; det udsiger, hvem det er, der udfører den givne Prædikats-Verbet udtrykte Handling eller befunder sig i den betegnede Tilstand. Ex. *Mein Bruder hat Ihnen Wasser gegeben.* Hvem har set ham? (Wer hat Ihnen geföhren?) Svar: *Mein Bruder* (Mein Bruder).

² Genitiv eller *Ejendoms Kasus* sværer til Spørgsmålet hvos. Ex. *I mein Bruders Buch* (In dem Bruder meines Bruders). I hvos Buch? (In wessen Buch?). Svar: *Mein Bruder* (Meines Bruders).

³ Dativ sværer til Spørgsmålet til, for, til hvem. Ex. *Mein Bruder hat givet Billetter til Dienst* (Mein Bruder hat das Billett dem Dienst gegeben). Til hvem har han givet Billetter? (Wem hat er das Billett gegeben?). Svar: *Til Dienst* (Dem Dienst).

⁴ Akkusativ betegner det umiddelbare Udbrette af en Handling og sværer til Spørgsmålet hvem, hvad, idet man til dette Spørgsmål lager *Subjekt* og *Prædikat*. Ex. *Mein Bruder hat set Daves Fader* (Mein Bruder hat Ihnen Vater gesehen). Hvem har Daves Bruder set? (Wer hat Ihr Bruder gesehen?). Svar: *Daves Fader* (Ihnen Vater).

Pluralis.

Mash. Fem. Neutr.

die (diese)
jene (hine)
welche (hvilke)
(je) forekommer ikke i Pluralis.

Til Exempel højes biejer:

Singularis.			Pluralis.		
Mash.	Fem.	Neutr.	Mash.	Fem.	Neutr.
biejer	dieje	biejes	bieje		
biejet	biefer	biejet	biejer		
biejem	biefer	biejem	biejen		
biejet	dieje	biejet	bieje		

Den ubestemte Artikels Deklination.

Singularis.

Mash.	Fem.	Neutr.
ein	ein-e	ein
ein-es	ein-et	ein-ts
ein-en	ein-er	ein-en

Pluralis findes ikke.

Følgende Ord, der undertiden tage denne Artikels Plads, højes som den, men have Pluralis:

Mash.	Fem.	Neutr.
mein	meine	mein, mit
dein	deine	dein, dir
sein	seine	sein, sit, hans, dens, dets
ihr	ihre	sin, sit, hendes, dens, dets
unser	unsere	uns, vor, vort
uner	uner	Eders
ihre	ihre	dores (Omtale)
ihre	ihre	Deres (Tiltale).

Til Exempel bøjes miten:

Singularis.

	<i>Mask.</i>	<i>Fem.</i>	<i>Neutr.</i>
<i>Nom.</i>	mein	mein-e	mein
<i>Gen.</i>	mein-eſ	mein-eſ	af min
<i>Dat.</i>	mein-eſt	mein-ex	til min
<i>Akk.</i>	mein-eſt	mein-e	med, mit.

Pluralis.

	<i>Mask.</i>	<i>Fem.</i>	<i>Neutr.</i>
	mein-e	mine	
	mein-eſ	af mine	
	mein-eſt	til mine	
	mein-eſt	mine	

Substantivernes Kjøn.

Substantivernes Kjøn i tysk retter sig dels efter *Betydningen*, dels efter *Endelsen*.

Maskuliner efter *Betydningen* ere Navnene paa mænlig Væsener og Hændyr, paa Aarstider, Maaneder, Dage, Vejrlig og Vinda, Floder udenfor Europa og Bjerge samt Tøjer.

Maskuliner efter *Endelsen* ere de, som ender paa el., en, er, i, m., n., g., q., d., ung., ting., s., þ., id., g.

Femininer efter *Betydningen* ere Navnene paa kvindelige Væsener og Hundyr, paa Frugter og Floder i Europa.

Femininer efter *Endelsen* ere de paa ti, heit, feit, jt., djt., ung., int. og de fleste paa e.

Neutra efter *Betydningen* ere Navnene paa Lande, Byer, Øer og Verdensdele, paa Metaller samt alle ikke virkelige Substantiver.

Neutra efter *Endelsen* ere de paa ejer,lein, uſſ, jet, jet, thun og ment samt de, der begyndte med Øſ.

Disse Regler ville være nok for at give Begynderne en lille Ledetråd. At de have flere eller færre Und-

tagelser, ligger i Sagens Natur, og vi opfordre derfor til ivrig Opmærksomhed for hvert Ordets Kjøn, som vi i det følgende betegne ved Tilæftning af Artiklen.

Ord.

Der Vater, Faderen der Sohn, Sønnen der Bruder, Broderen der Enkel, Farbroderen, Murbroderen, Onkelen der Großvater, Bedstefaderen der Cousin (Kusineg) der Vetter	Die Mutter, Moderen die Tochter, Datteren die Schwester, Søsteren die Tante, Tanten die Großmutter, Bedstemoderen die Cousine (Kusine), Kusinen die Nichte, Broderdatteren, Søsterdatteren die Schwieger, Svigeren der Enkel, Sonnesønnen, Dattersønnen der Schwiegervater, Sviger- faderen.
---	--

ich habe, jeg har
du hast, du har
er hat, han har
je hat, hun har
es hat, den, det har.

wir haben, vi have
ihr habt, I have
sie haben, de. have
Sie haben¹, De. har.

Øelse.

Jeg var i Gaar med Derecs Onkel i Berlin. Hvor længe var De i Berlin? Min Søster var tre Aar i Berlin og var der lært tysk? Jeg var lært tysk i England. Taler De tysk? Hvordan taler Da ikke tysk med min Moder? Hvor var Derecs Fru Moder

¹ Sie (De) anvendes altid i Titiale hænde til en og flere, med mindre man siger Du.

hørst tysk? Min Moder bar hørst tysk i Dresden, hvor hun bar boet 3 Aar. Da jeg i Gaar var i Hamburger Bønegaardens Ventesal, saa jeg Deres Fru Tante. Var min Kusine også der? Jeg har ikke set Deres Kusine; hun var ikke i Ventesalen.

3. Substantivernes Deklination.

Det tyske Sprog har to Deklinationer, den *stærke* og den *weake*.

Det *afgjørende Kendetegn* for disse Deklinationer findes i *Genitiv Singularis*.

Den *stærke Deklination* endes i Genitiv Singularis paa *es* (§). Ex. Nom. der Sohn, Gen. des Sohns, Nom. der Bruder, Gen. des Bruders.

Den *weake Deklination* endes i Genitiv Singularis paa *en* (§). Ex. Nom. der Graf, Gen. des Grafen, Nom. der Herr, Gen. des Herrn.

Maskuliner og Neutra bojes sammevislig efter den stærke Deklination og faa i Genitiv Singularis *es* (§). I Dativ Singularis *e*, hvilket er dog bortfalder i en Del Tillæide.

I Dativ Pluralis tilføjes *u*, hvis Ordet ikke findender paa *u*.

De fleste Substantiver, der bojes efter den stærke Deklination, forandre i Pluralis Vokalerne *e*, *o* og *u* til *ü*, *ö* og *ü*.

Exempel paa et Maskulin-Ord efter den stærke Deklination.

Singularis.	Pluralis.
Nom. der Bruder, Bruderen	die Brüder, Brudrene
Gen. des Bruders, Bruderens	der Brüder, Brudernes
Dat. dem Bruder, til Bruderen	dem Brüder-n, til Brudrene
Akk. den Bruder, Bruderen	die Brüder, Brudrene

Exempel paa et Neutrums-Ord efter den stærke Deklination.

Singularis.	Pluralis.
Nom. das Fenster, vinduet	die Fenster, Winduerne
Gen. des Fenster-s	der Fenster
Dat. dem Fenster	den Fenster-u
Akk. das Fenster,	die Fenster.

Af disse to Exemplarer ser man, at i Pluralis ere alle Kasus endes med Unitalgelse af Dativ, der altid ender paa *u*.

Paa denne Maade bojes Maskuliner paa *ei*, *en* og *er*; Femininerne *Mutter* og *Tochter* (Plur. *Mütter* og *Töchter*) samt Neutra paa *el*, *en*, *er*, *den*, *lein* og *de* paa *e*, der begynde med *ie*.

Exempel:

Der Vater (Plur. Väter),	das Vesser, Kniven
Faderen	das Brummer, Værelset
der Lehrer, Læreren	das Määdchen, Pigen ¹
der Schüler, Eleven	das Mittel, Mittlet
der Schreiber, Skredderen	das Gezetz, Tiden
der Künstler, Skuespilleren	das Gebüübe, Bygningen.

Alle Substantiver, der bojes paa denne Maade, havde altsaa samme Endelse i Nom. Singularis og Pluralis.

ich bin, jeg er	wir sind, vi ere
du bist, du er	Ihr seid, I ere
er ist, han er	sie sind, de ere
sie ist, hun er	Sie sind, De er

ich war, jeg var	wir waren, vi varer
du warst, du var	Ihr wart, I varer
er war, han var	sie waren, de varer
sie war, hun var	Sie waren, De varer

¹ Määdchen, Pige, Weib, Kvinde, og Kindlein, Waislein, ere Neutra.

Øvelse.

Hvem er denne Mand? Ved De, hvem denne Mand er? Ved De ikke, at jeg i Guar har set denne Mand i Ventesalen? Ved De, hvil Mand hedder? Denne Herr er en Tysker og hedder Otto. Vær saa god at give mig en tysk Bog. Hvor meget koster denne Bog? Ved De, om min Fader har kjøbt denne Bog?

II.

Kan De maa ske sige mig, hvad Tid det første Tog afgaar til Dresden; hvis det er muligt, vilde jeg gjerne komme dertil endnu i Formiddag, da det er mig meget raugtualigende at træffe en af mine Forretningsvenner.

1.

Kan De maa ske sige mig

Kan De

jeg kan vi kunne
du kun I kunne

kan kan de kunne
De kan ...
mig
maa ske
sige

II.

Frønnen Sie mir vielleicht sagen, um wie viel Uhr ber erste Zug nach Dresden abgeht? Wenn es möglich ist, so möcht ich noch heute Mittag dort ankommen, da wir sehr daran liegt, einen weiteren Geschäftsfreunde zu treffen.

1.

Frønnen Sie mir vielleicht sagen
Frønnen Sie! (Præsens Indikativ af Hjælperverbet
Kunnen, (kanne))
ich kann wie können
du kannst ihr könnet
(kennt)
er kann sie können
Sie können
mir (Dativ af id)
vielleicht
sagen (Infinitiv af det regelmæssige Verbum sagen,
sige)

jeg siger vi sige
du siger I sige
han siger de sige
De siger

ich sage wir sagen
du sagst ihr sagt (sagt)
er sagt sie sagen
Sie sagen

1. Kan De maa ske sige mig, om Hr. Doktoren er hjemme? (— Kan De mig maa ske sige, om Hr. Doktoren hjemme er?)
2. Jeg kan ikke sige Dem det, min Herr (— jeg kan det Dem ikke sige).
3. Kan De maa ske, sige mig, om han har set min Svoger i Ventesalen? (— Kan De mig maa ske sige, om han min Svoger i V. set har?).
4. Ja, min Herr, han har set ham der (— han har ham der set).
5. Og hvor han givet ham Pakken? (— og har han ham Pakken givet?).
6. Det kan jeg ikke sige Dem bestemt (— Dem ikke bestemt sige).
7. Jeg ved kun, at han har set ham der (— ham der set har).
8. Kan De gaa for mig til Central-Banegården? (— Kan De for mig til Central-Baneg. gaa?).
1. Können Sie mir vielleicht sagen, ob der Herr Doctor zu Hause ist?
2. Sollt Ihnen es Ihnen nicht sagen, mein Herr.
3. Können Sie mir vielleicht sagen, ob er meinen Schwager in dem Wartesaal gesehen hat?
4. Ja, mein Herr, er hat ihm dort gesehen.
5. Und hat er ihm das Paket (Paket) gegeben?
6. Das kann ich Ihnen nicht bestimmt sagen.
7. Sollte mir ich Ihnen nicht bestimmt sagen.
8. Können Sie mir mich nach dem Central - Bahnhof gehen?

¹ Dette Etz, der paa tysk anvendes som Hellighedsord og har 8. Person Plurals af Verbet efter sig, skrives altid med stort Begyndelseskongstav.

9. Undskyld, min Herre, kan De maa ske sige mig, hvorledes [hvad Vej] jeg går til Central-Banegaarden? (= til C. gaar).
10. Hvorledes [hvad Vej] gaar man til Theatret?
11. Det kan jeg virkelig ikke sige Dem (= Dem virkelig ikke sige).
12. Hvad siger denne Mand?
13. Han siger, han ved ikke, hvor Theatret ligger.
14. Kan De maa ske sige mig, hvor Ventosalen er?
15. Vær saa god at sige ham, at han kommer til mig i Morgen (= beder, sig De ham, han kunde i Morgen til mig komme).
16. Vær saa god at sige til Opvarteren, at han bringer mig min Frokost (= beder, sig De O., han kunde mig min Frokost bringe).
17. Vær saa god at sige ham, at han bringer mig min Middagsmad strax (= beder, sig De ham, han kunde mig min Middagsmad strax bringe).

9. Entschuldigen Sie, mein Herr; können Sie mir vielleicht sagen, wie ich nach dem Central-Bahnhof gehen? (= kann gehen).
10. Wie geht man nach dem Theater?
11. Das kann ich Ihnen wirklich nicht sagen.
12. Was sagt dieser Mann?
13. Er sagt er weiß nicht, wo das Theater liegt.
14. Können Sie mir vielleicht sagen, wo der Ventosal ist?
15. Bitte, sagen Sie ihm, er möchte morgen zu mir kommen.
16. Bitte, sagen Sie dem Kellner, er möchte mir mein Frühstück bringen.
17. Bitte, sagen Sie ihm, er möchte mir mein Mittagessen gleich bringen.

18. Opvarter, bring (De) nlg min Frokost!
19. Opvarter, giv (De) dette Brev til Hr. B!
20. Hvad har De sagt ham? (= ham sagt).
21. Hvorfor har De ikke sagt ham, at han kunne bringe min Middagsmad strax? (= Hvorfor har De ham ikke sagt, at han min M. strax bringe kunde?).
22. Har han sagt Dem, at han har læst (sin) Billet? (= Har han Dem sagt, at han sin Billet lest hat?).
23. Har jeg ikke sagt Dem, De strax kunde (skulde, maatte) gaa till Banegården? (= Har jeg Dem ikke sagt, De skuldestrax till B. gaa?).
24. Hr. M. ønsker at tale med Dem (= ønsker Dem at tale).
25. Hvem er der?
26. Hr. M. er der og ønsker at tale med Dem (Dem at tage).
27. Sig (De) Hr. M., at jeg ikke er vel (= vel er).
28. Jeg er ikke vel og kan nu ikke tage med Hr. M. (= og kan nu Hr. M. ikke se).

18. Kellner, bringen Sie mir mein Frühstück.
19. Kellner, geben Sie diesen Brief an Herrn B.!
20. Was haben Sie ihm gesagt?
21. Warum haben Sie ihm nicht gesagt, daß er mein Mittagessen gleich bringen möchte?
22. Hat er Ihnen gesagt, daß er sein Billett gelesen hat?
23. Haben Sie ihm nicht gesagt, Sie möchten gleich nach dem Bahnhof gehen?
24. Herr M. wünscht Sie zu sprechen.
25. Wer ist da?
26. Herr M. ist da und wünscht Sie zu sprechen.
27. Sagen Sie Herrn M., daß ich nicht wohl bin.
28. Ich bin nicht wohl und kann Herrn M. jetzt nicht sehen.

29. Sig (De) ham det,
Opvarter.
30. Sig (De) ham, at jeg
ikke er vel, og at han
maa komme i Morgen
(— at jeg ikke vel er
og at han i Morgen
komme kunde).

2.

Hvad Tid det første Tog
afgaar til Dresden?
Ved
hvor
meget
Ur
hvad Tid (Klokkeslet)
det (eg. den)
første
Tog
til
Dresden
afgaard.

jeg gaar	vi gaa
Du gaar	I gaa
han gaar	De gaa

1. Hvad er Klokken? (—
ved hører meget Ur er
det?).
2. Ved De, hvor mange
Klokken er?

29. Sagen Sie ihm das
Frühstück!
30. Sagen Sie ihm, daß
ich nicht wohl bin, und
daß er morgen kommen
möchte.

2.

Nur wie viel Uhr der erste
Zug nach Dresden abgeht?
Um
wie
viel
Uhr
nur wie viel Uhr?
der
erste
Zug
nach (d)
Dresden
abgeht.

Det enkelte Verbum hæddor
jeg gehe wir gehet
du gehst ihr gehet
er geht Sie gehet

1. Wie viel Uhr ist es?
2. Wissen Sie, wie viel Uhr
es ist?

3. Kan De maaake alige
mig, hvor mange Klok-
ken er?
4. Kan De sige mig, hvad
Klokkeslet han gaar
til Banken (— til Ban-
ken gaar).
5. Det kan jeg virkelig
ikke sige Dem (— det
kan jeg Dem virkelig
ikke sige).
6. Hvad Klokkeslet af-
gaar det første Tog
til Dresden?
7. Det første Tog afgaaer
Kl. 9.
8. Naar afgaaer det næste
Tog til Keln.
9. Det ved jeg virkelig
ikke.
10. Har Da ingen Kjere-
plan?
11. Her er Kjereplanen,
min Herr.
12. Det næste Tog afgaaer
Kl. 1.
13. Hvad er Klokken?
14. Deres Ur gaar for sugte
(efter).
3. Können Sie mir vielleicht
sagen, wie viel Uhr es
ist.
4. Können Sie mir sagen,
um wie viel Uhr er nach
der Bank geht?
5. Das kann ich Ihnen
wirklich nicht sagen.
6. Um wie viel Uhr geht
der erste Zug nach Dresden
ab?
7. Der erste Zug geht um
neun Uhr ab.
8. Wann geht der nächste
(nächste) Zug nach Köln (e)
ab?
9. Das weiß ich wirklich
nicht.
10. Haben Sie keinen Fahr-
plan?
11. Hier ist der Fahrplan,
mein Herr.
12. Der nächste Zug geht
um ein Uhr ab.
13. Wie viel Uhr ist es?
14. Ihre Uhr geht nach (so
Noten til 6).

¹ Abgehen, afgaa, have til de samlede sætning sammenhængte Verben. Disse Verber hæmmes af et Verbum og et adskilleligt Partikel (Partikel). Adskillelsen finder Sted i Præsens og Im-
perfektum i Hovedsætninger samt i Imperativ, Infinitiv og i
Perf. Participium.

Jeg gehe ab, jeg afgaaer	vi gehet ab, vi afgaaer
du gehst ab, du afgaaer	ihu gehet ab, I afgaaer
er geht ab, han afgaaer	sie gehet ab, de afgaaer
ich ging ab, jeg afgik	wir gingen ab, vi afgik.
er ghe ab, afgaen — abgængen, at afgaa — abgegangen, afgaen.	

15. Deres Ur gaar to Minutter for sagte.
 16. Mit Ur gaar for starkt (föran).
 17. Deres Ur gaar tre Minutter for starkt.
 18. Klokken er et.
 19. Klokken er to.
 20. Klokken er tre.
 21. Klokken er fire.
 22. Klokken er fem.
 23. Klokken er sex.
 24. Klokken er syy.
 25. Klokken er otte.
 26. Klokken er ni.
 27. Klokken er ti.
 28. Klokken er elleve.
 29. Klokken er tolv.
 30. Klokken er over et.
 31. Klokken er fem Minutter over (efter) et.
 32. Klokken er ti Minutter over (efter) fem.
 33. Klokken er et Kvarter over otte (til ni).
 34. Klokken er ti Minutter i halv (— Der er ti Minutter til halv).
 35. Klokken er fem Minutter i (fer) halv.
 36. Klokken er halv to.
 37. Klokken er halv et.
 38. Klokken er lige halv.
 39. Klokken er fem Minutter over (efter) halv.
 40. Klokken mangler tyve Minutter i to (— den er tyve M. far to).
15. Ihre Uhr geht zwei Minuten nach.
 16. Meine Uhr geht vor (se Noton till 6).
 17. Ihre Uhr geht drei Minuten vor.
 18. Es ist ein Uhr.
 19. Es ist zwei Uhr.
 20. Es ist drei Uhr.
 21. Es ist vier Uhr.
 22. Es ist fünf Uhr.
 23. Es ist sechs Uhr.
 24. Es ist sieben Uhr.
 25. Es ist acht Uhr.
 26. Es ist neun Uhr.
 27. Es ist zehn Uhr.
 28. Es ist elf Uhr.
 29. Es ist zwölf Uhr.
 30. Es ist über ein Uhr.
 31. Es ist fünf Minuten nach eins.
 32. Es ist zehn Minuten nach eins.
 33. Es ist ein Viertel (1) nach acht.
 34. Es ist zehn Minuten bis halb.
 35. Es ist fünf Minuten vor halb.
 36. Es ist halb zwölf.
 37. Es ist halb eins.
 38. Es ist gerade halb.
 39. Es ist fünf Minuten nach halb.
 40. Es ist zwanzig Minuten vor zwölf.

41. Klokken er tre Kvarter til to (— den er et Kvarter fer to, — der er et Kvarter til to).
 42. Klokken mangler ti Minutter i to (— den er ti Minutter far to).
 43. Klokken mangler fem Minuten i tolv (— den er fem Minuten far tolv).
 44. Klokken er paa Slaget to (— er Slag to).

 3.
 45. HvadKlokkeslettafgaar det første Tog til L.?
 46. Klokken sex om Morgenens (tidlig).
 47. Vær saa god at sige Dere Ven, at han maa komme til mig i Morgen tidlig Klokken tre Kvarter til ti (— Bedersig De Dere Ven, han kunde i Morgen tidlig tre Kvarter til ti til mig komme).
 48. Hvorfor har De ikke sagt ham, at han maa komme til mig halv elleve? (— Hvorfor har De ham ikke sagt, at han halv elleve til mig komme kunne?).

 3.
 45. Um wie viel Uhr geht der erste Zug nach L. ab?
 46. Um sechs Uhr früh.
 47. Bitte, sagen Sie Ihrem Freunde, er möchte morgen früh um drei Viertel auf zehn zu mir kommen.
 48. Warum haben Sie ihm nicht gesagt, daß er um halb elf zu mir kommen möchte?

49. Har jeg ikke sagt Dem,
at Du skalde bringe
med mig min Frokost præcis
Klokken sex? (—
Har jeg Dem ikke sagt,
at Du skal med mig min Frokost
Klokken sex præcis
bringe skulde?).
50. Hvorfor kom De ikke
til mig i Morges? (—
Hvorfor er¹ De i Dag
Morgen ikke til mig
kommen?).
51. Med hvilket Tog or
Deres Hr. Fader kom
men?
52. Hvad Klokkeslet uafgaar
dette Tog?
53. Hvad Klokkeslet an
kommer dette Tog til
Dresden?
54. Dette Tog afgår her
fra Klokken halv tre og
ankommer til Dresden
Klokken syv.
55. Gaaer De ud i Aften?
(— Gaaer De i Dag
Aften ud?).

49. Habe ich Ihnen nicht
gesagt, daß Sie mir
mein Frühstück um sechs
Uhr pünktlich bringen
möchten?
50. Warum sind Sie heute
Morgen nicht zu mir
gekommen?
51. Mit welchem Zug ist
Ihr Herr Vater ge
kommen?
52. Um wie viel Uhr geht
dieser Zug ab?
53. Um wie viel Uhr kommt
dieser Zug in Dresden
an?²
54. Dieser Zug geht um halb
dreiein Uhr von hier ab
und kommt um sieben
Uhr in Dresden an.
55. Werden Sie heute Abend³
aus?

55. Nej, min Herre, jeg
gør ikke ud i Aften,
jeg bliver hjemme.
57. Man kan ikke læse
dette Brev (— man
kan ikke læse dette
Brev ikke læse).
58. Kan De læse dette
Brev?
59. Nej, min Herre, jeg
kan ikke læse det, jeg
forstaaer ikke tysk.
60. Forstaaer De tysk?
61. Forstaaer De mig?
62. Forstaaer De mig, naar
jeg taler tysk? (—
naar jeg tysk taler?).
63. Jeg forstaaer Dem, naar
De taler langsomt.
64. Vær saa god, ikke at
tale saa hurtig (—
Bedør, tal De ikke saa
hurtig).
65. Du taler for hurtig,
min Herre, jeg kan
ikke forstaaer Dem.
66. Har Du virkelig ikke
forstaaet mig? (— mig
ikke forstaaet?).
67. Har Du forstaaet Kon
duktoren?
56. Stein, mein Herr, ich
geh heute Abend nicht
aus; ich bleibe zu Hause.
57. Er kann diesen Brief
nicht lesen.
58. Können Sie diesen Brief
lesen?
59. Stein, mein Herr, ich
kann das¹ nicht lesen;
ich verstehe nicht Deutsch.
60. Verstehen Sie Deutsch?
61. Verstehen Sie mich?
62. Verstehen Sie mich, wenn
ich Deutsch spreche?
63. Ich verstehe Sie, wenn
Sie langsam sprechen.
64. Bitte, sprechen Sie nicht
so schnell.
65. Sie sprechen zu schnell,
mein Herr; ich kann Sie
nicht verstehen.
66. Haben Sie mich wirklich
nicht verstanden.
67. Haben Sie den Schaff
ner² verstanden?

¹ Intravitative Verber, der betegne en Bevegelse med be
stemte *Udgangspunkt* eller *Maal* (fra eller til et Sted), de, der
betegne en *Overgang* fra en Tilstand til en anden antet
Verbum (i Centrum), verbet (blive til), og bliveen (forhånde), beuges
med *Hjempeverbet* selv; f. Ex. *id* din glemme, jeg er kom
men, et *ist* von der Stadt græssten, han er reden fra Byen, *biß*
du genseen, er Du blevsen rask?

² Autonominet er et meget sammensæt Verbom.

³ Udtryk som i *Morges*, i *Aften* gengives siddende på
tysk med deuts Morgen, heute Abend (i *Dag* Morgen, i *Dag*
Aften).

¹ *Sohn* (egentlig ham), Pronominet i Maskulin, fordi det refer
erer efter det Sted.

² Den Schaffner, Akkusativ eller det umiddelbare Objekt
Kunst. Maskulin har Nominativ og Akkusativ nema der og
den, hvorimod Feminin, Neutrum og Plurals har dem ens, dit,
dans og etc.

68. Har Du forstået, hvad Konduktøren har sagt?
69. Ja, han har sagt, at De har Overvægt. (— Overvægt har).
70. Hvor meget Overvægt har jeg?
71. Han siger, at Tegnet ikke gør Ophold (stander) her.
72. Jeg var i Kirke i Gaar, men jeg forstod ikke et Ord (— jeg var i Gaar i Kirken, men jeg har intet Ord forstået).
73. Taler De tysk?
74. Jeg taler kun meget lidt tysk, men jeg forstår næsten alt.
75. Kan De læse tysk? (— tysk læse?).
76. Jeg kan læse, tale og skrive tysk (— tysk læse, tale og skrive).
77. Hvor har De lært tysk (— tysk lært).

68. Haben Sie verstanden, was der Schaffuer gesagt hat?
69. Ja, er hat gesagt, dass Sie Übergewicht haben.
70. Wie viel Übergewicht habe ich?
71. Er sagt, dass der Zug hier nicht aushält¹.
72. Ich war gestern in der Kirche², aber ich habe kein Wort verstanden.
73. Sprechen Sie Deutsch?
74. Ich spreche nur sehr wenig Deutsch, aber ich verstehe fast alles.
75. Können Sie Deutsch lesen?
76. Ich kann Deutsch lesen, sprechen und schreiben.
77. Wo haben Sie Deutsch gelernt?³

¹ Ruhhesten er et nogle sammensat Verbun.

² Kirchdverksted staae i Reglen foran Stedssdverksted; vi sige: jeg var i Kirke i Gavn, men Tyskerne: jeg var i Gaar i Kirken.

³ Etvnen, hvore (sig) selv i Modserning til lehren, lære andre, undervise.

Nogle til Øvelserne

(Side 20, 23, 24 og 26).

Mein Bruder hat Ihren Herrn Vater nicht gesehen, als er in dem Wartesaal des Bahnhofs war. War Ihr Herr Vater gestern in dem Wartesaal des Bahnhofs? Er hat Ihren Herrn Vater gestern Abend nicht gesehen. Wen haben Sie in dem Leben des deutschen Kaufmanns gesehen? Haben Sie den deutschen Kaufmann in dem Leben meines Bruders gesehen? Was hat Ihre Herr Bruder in Berlin gekauft? Ich habe diesen Rock gekauft, als ich in London war. Wo haben Sie ihn gekauft? Mein Bruder hat diesen Rock sehr billig gekauft. Wissen Sie, wie viel er für sein Billett bezahlt hat? Waren Sie gestern in dem Concert? Mein, mein Herr, ich war gestern Abend nicht in dem Concert, ich war zu Hause. Ich habe einen Hut für meinen Sohn, ein Paar Handschuhe für meinen Bruder und einen Kram für mich selbst gekauft. Gutschuldigen Sie, mein Herr, wo bekommt man die Billette nach Berlin? Man bekommt die Billette nach Berlin in diesem Bureau. Bitte, geben Sie mir ein Billett erster Klasse nach London.

Ich war gestern mit Ihrem Onkel in Berlin. Wie lange waren Sie in Berlin? Meine Schwester war drei Jahre in Berlin und het dort Deutsch gelernt. Wo haben Sie Deutsch gelernt? Ich habe Deutsch in England gelernt. Sprechen Sie Deutsch? Warum sprechen Sie nicht Deutsch mit meiner Mutter? Wo hat Ihre Frau Mutter Deutsch gelernt? Meine Mutter hat Deutsch in Dresden gelernt, wo sie drei Jahre gewohnt hat. Als ich gestern Abend in dem Wartesaal des Hamburger-Bahnhofs war,

habe ich Ihre Frau Tante gesehen. War meine Cousine auch dort? Ich habe Ihre Cousine nicht gesehen; sie war nicht in dem Wartesaal.

Wer ist dieser Mann? Wissen Sie, wer dieser Mann ist? Wissen Sie nicht, daß ich diesen Mann gestern in dem Wartesaal gesehen habe? Wissen Sie, wie dieser Mann heißt? Dieser Herr ist ein Deutscher und heißt Otto. Bitte, geben Sie mir ein deutsches Buch. Wie viel kostet dieses Buch? Wissen Sie, ob mein Vater dieses Buch gekauft hat?

Grammatikalske Bemærkninger.

Ovelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

I. Verbernes Konjugation.

Almindelige Bemærkninger.

1. Der findes paa tysk to Slags Konjugation: 1) den *svage* og 2) den *stærke*. Verberne kunne altsaa ogsaa deles i 2 Klasser:

1. Svage Verber.
2. Stærke Verber,

2. Alle Verber i tysk ende i Præsens Infinitiv paa en¹. Ved at tage Infinitiv-Endelsen bort, faar man Stammen. Ex. lauf-en, kjæbe; sej-en, sa.

De svage Verbers Konjugation.

1. Et Verbum hører til den svage Konjugation, naar Stammens Vokal ikke forandres. Imperfektum Indikativ ender paa (e)t og PerfektumParticipinum paa (e)t. Exempel:

<i>Infinit.</i>	<i>Imperf.</i>	<i>Perf. Part.</i>
reb-en, (at) tale	ich reb-te, jeg talte	gereb-t, tal-
lauf-en, (ut) kjæbe	ich lauf-te, jeg kjæbte	gelauf-t, kjæbt
lob-en, (ut) rose	ich lob-te, jeg roste	gelob-t, rost
lieb-en, (at) elsko	ich lieb-te, jeg elskede	gelieb-t, elsket.

¹ Verber, der ikke ender paa en, are: juh, være, og ñuu, gjøre, samt de med flerslavede Stammer, der ender paa f eller v, f. Ex. manhæn, vandve, døkere, forandre. I alle disse Verber er dog den Vokalen e blevet udskudt foran n.

Kauf-en, (at) kjøbe.

Præsent Indikativ.

ich kauf-e, jeg kjøber	wir kaufen, vi kjøber
du kauf-est, du kjøber	ihre kaufen-(e)t, I kjøber ¹
er han kjøber	sie kaufen, de kjøber
sie kjøber	Sie kaufen, De kjøber.

Imperfektum Indikativ.

ich kauf-te, jeg kjøpte	wir kauf-ten, vi kjøpte
du kauf-test, du kjøpte	ihre kaufen-(e)t, I kjøpte
er han kjøpte	sie kaufen, de kjøpte
sie kjøpte	Sie kaufen, De kjøpte.

Perfektum Indikativ.

ich habe gekauft, jeg har kjøbt
du hast gekauft, du har kjøbt
er han har kjøbt
sie hat gekauft, hun har kjøbt
wir haben gekauft, vi have kjøbt
ihre hab(e)t gekauft, I have kjøbt
sie haben gekauft, de have kjøbt
Sie haben gekauft, De har kjøbt.

Ord.

Die Kleidung.	Kleidningen.
der Überrock (Pl. die Überröcke),	
der Überzieher (Pl. ons) ² ,	Overfrakken
der Rock (Pl. die Röcke),	Frakken
die Weste (Pl. die Westen),	Vesten
die Hosen (Pl. at die Hose, sjeldent),	Benkbederne
der Hut (Pl. die Hüte),	Hatten
die Halstørbinde (Pl. die Halstørbinben),	Halstørbedet
der Kragen (Pl. ens),	Flippen
das Hemd (Pl. die Hemden),	Skjorten

¹ Formerne ikke omfatt. alle Tauszter, der har købt henges ikke i sædvanlig Samtale; se Notes Side 33 Nr. 1.

² D. v. s. Ordet har ingen ny Endelse i Flurtsia, Artiklen bliver naturligvis die.

das Überhemd (Überhemden),

das Overhemd (Overhemden),

das Taschentuch (Taschentücher),

der Hosenträger,

der Strumpf (Strumpfje),

der Stiefel (ens eller Stiefe(r)),

der Schuh (Schuhe),

der Pantoffel (ens eller Pantoffelt),

der Hausschlupf (Hausschuhje),

der Handschuh (Handschuhje),

die Kleider (Slag, das Kleid, Klædning), Dragten, Kjolen),

das Hausslein (hausklede(r)),

die Unterrock (Unterröde),

der Schlauch (Schlauchtje),

die Unterjacke (Unterjacket),

der Kittel (P. ens),

die Unterhosen,

Mausketskjorten

Kravon

Lommeklædet

Selerne

Strømpen

Støvlen

Skoen

Toffelen

Handsken

Klæderne

Hjemmelagten, Morgendragten

Underfrakken

(-skjertel)

Slobrokken

Undertøj(en)

Kittelen, Blusen

Underbenklæderne.

Naar har De kjøbt denne Overfrakke? Jeg har kjøbt denne Overfrakke, da jeg var i Wien. Har De set den Dragt, som jeg har kjøbt lgaar? Kan De maa ske sige mig, om han har kjøbt denne Hat og disse Lommeklæder hos den engolske Kjøbmand? Nej, min Herr, han har kjøbt dem i den franske Butik. Gaar De ikke ud til Morgen? Jeg maa gaa ud i Dag og kjøbe nogle Smasling til min Sester.

2. Konjugation af Hjælpeverbet haben, (at) have.

Indikativ.

Sing.	Præsent.	Konjugativ.
ich habe, jeg	ich habe, jeg	
du hast, du	du hebst, du	
er han	er han	
sie hat, hun	har ex han	
es den, det	je habe, han	
	ts den, det	bær [have]

Plur. wir haben, vi
ihr hab(e)t, I
sie haben, de } have wir haben, vi
ihr hab(e)t, I
sie haben, de } have

Imperfektum.

Sing. ich hatte, jeg
du hattest, du
er han
sie hatte, hon
es den, det } hadde
Plur. wir hatten, vi
ihr hattet, I
sie hatten, de }

Parfektum.

Sing. ich habe gehabt
du hast gehabt
er
sie hat gehabt
es
Plur. wir haben gehabt
ihr hab(e)t gehabt
sie haben gehabt

Plusquamperfektum.

Sing. ich hatte gehabt
du hattest gehabt
er
sie hatte gehabt
es
Plur. wir hatten gehabt
ihr hattet gehabt
sie hatten gehabt

Futurum.

Sing. ich werde haben
du wirst haben
er
sie wird haben } will haben
es will
Plur. ich werde haben
du wirst haben
er
sie wird haben } will haben
es will

ich hätte, jeg
du hättest, du
er han
sie hätte, hon
es den, det } hadde
wir hätten, vi
ihr hättest, I
sie hätten, de }

hadde
have

ich habe gehabt
du hast gehabt
er
sie habe gehabt
es
wir haben gehabt
ihr habt gehabt
sie haben gehabt

jeg har (have) haft

ich hatte gehabt
du hattest gehabt
er
sie hätte gehabt
es
wir hätten gehabt
ihr hättest gehabt
sie hätten gehabt

jeg havde haft

ich werde haben
du wirst haben
er
sie werde haben } vilde have
es vilde
wir vilde haft
ihr vilde haft
sie vilde haft

Plur. wir werben haben
ihr werbet haben
sie werben haben
vi villa, skulle have...
vild, skulde have...

Futurum exactum.

Sing. ich werde gehabt haben
du wirst gehabt haben
er
sie wird gehabt haben
es
Plur. wir werden gehabt haben
ihr werdet gehabt haben
sie werden gehabt haben
jeg vil have haft...

I. Konditionalia.

Sing. ich würde haben
du würdest haben
er
sie würde haben
es
Plur. wir würden haben
ihr würdet haben
sie würden haben } vilde have
vild haft...

II. Konditionalia.

ich würde gehabt haben
du würdest gehabt haben
er
sie würde gehabt haben
es
wir würden gehabt haben
ihr würdet gehabt haben
sie würden gehabt haben } jeg vild haft...

Imperativ.

Sing. habe, hav
Plur. habet, havet

Præsenz (ju) haben, (at) have *Perf. gehabt (ju) haben, (at) have haft*

Particípium.

Præsent havende *Perf. gehabt, haft*

3. Bemærkninger om Ordfølgen.

Ordfølgen i tysk er afhængig af, om Sætningen er en *Hovedsætning* eller en *Bisætning*.

Ordfølgen i Hovedsætninger.

1. Når Verbet står i en enkelt sammensat Tid, indtager andenlig *Subjektet* den første Plads, Verbet den anden og *Objektet* den tredje Plads i Sætningen.

Sub.	Verb.	Obj.
der Vater	hat	einen Hut
der Lehrer	schreibt	einen Brief

2. Er Verbet i en sammensat Tid, indtager *Hjælpeverbet* den andens Plads i Sætningen, medens *Participiet* eller *Infinitivien* får den sidste. Objektet kommer altid mellem begge.

Subj.	Hjælpen.	Obj.	Part. (Inf.).
Mein Bruder	hat	Ihren Vater	geschenkt
Ich	habe	einen Hut	gekauft
Der Lehrer	hatte	einen Brief	geschrieben
Der Dienst	wird	ein Blatt	geschrieben.

3. Negativen „nicht“ følger efter Objektet. Ex.
Ich habe das Buch nicht gelesen.

Ordfølgen i Bisætninger.

I Bisætninger står Verbet sidst i Sætningen; er det i en sammensat Tid, sættes Particippet eller Infinitivet først og den bejede Form sidst.

En Bisætning kendes som oftest på, at den begynder med en underordnet Konjunktion, et relativt Pronomen eller Adverbium eller også et Spørgeord. Ex.:

Hovedsætning.

Ich habe Ihnen Ihren Bruder
geschenkt.
Haben Sie das Buch gekauft?
Können Sie mir verschaffen,

ob ich gestern in dem
Marktstand war,
welches ich gestern gekauft
habe?
ob Herr W. zu Hause ist?

Fortegnelse over relative og spørgende Pronominer og Adverbier.

welcher, welche, welche, was,
welken (rel.), hvilken?
(spørgende).

welchen (Gen.), den hvis (rel.),
hvils? (spørgende).

wer, die, do, som, hvilken,
was (Nom. og Akk.), der
som, hvad (rel.), hvad? (spørgende).

men (Dat.), den til hvem
(rel.), til hvem? (spørgende).

wo, für ein? hvad for en?
wer (Nom.), den som (rel.),
hvem? (spørgende).

wohin, naar?
wie, hvorledes?
worum, hvorfor?

wen (Akk.), den som (rel.),
hvem? (spørgende).

Fortegnelse over Konjunktioner.

als, da, som om.

damit, for at.

wenn, naar, da.

weil, naar, hvis.

wie, som, lige som.

ob, om, hvorvidt.

nachdem, efter at.

seitdem, siden.

während, medens.

ob, bevor, først.

bis, bis da, indtil.

indem, idet.

baß, at, um at.

ohne daß, uden at.

¹ Indledes af en underordnet Konjunktion, altså.

² Indledes af det relative Pronomen, nævntes.

³ Indledes af det spørgende Ord, ob.

Ord.

Die Eisenbahn.
Der Bahnhof (Bahnhofe)
das Billett (Billette)
das Billett-Bureau (Bureaus)
die Überreicht } das Übergewicht }
das Gepäck
der Gepäckchein (Gepäck- schein)
der Wartesaal (Wartesaale)
der Perron (raang — die Perrons)
der Waggon (gaang — die Waggons)
das Coupé (Kupe — die Coupés)
der Platz (Plätz)
der Eingang ¹
der Zug (Züge)
der Expresszug }
der Schnellzug }
der Personenzug
der Condukteur (pr — Pl. -er)
der Schaffner (Pl. ens)
der Gepäckträger (Pl. ens)
die Station (Stationen)
das Büro (Büro — Pl. -er)
die Abschöpfung (Abschöpfen)
das Signal (Signale)
Die Wahlzeiten.
Das Frühstück (Frühstücks)
das Mittagessen (Pl. ens)
das Mittagbrot (-brete)

Jernbanen.
Stationen.
Billetten.
Billetkontoret.
Overvegten.
Godset, Reisesagerne.
Kontainørsket.
Ventesalen.
Perronen.
Waggonen } Jaernbane- Kapéen vognen.
Pladsen.
Hjørnepladsen.
Toget.
Expresset, Hævet.
Personet.
Konduktoren.
Drageren.
Stationen.
Buffeten.
Afretsen, Afgangsen,
Signalet.
Maaltiderne.
Frokosten.
Middagen, Middagsmaden.

das Überdejjen (—) ¹
das Überdbrøt (r)
der Kaffee
der Tee (The-e)
die Tasse (n)
eine Tasse Kaffee
eine Tasse Tee
die Milch
der Käse
das Brot [b] (e)
die Butter
die Suppe (n)
das Fleisch
das Gemüse (—)
die Kartoffel (n)
das Salz
das Pfeffer
der Ei
das Öl
der Senf
der Salat
das Ki
der Knäck
das Wesjer (—)
die Wabel (n)
der Löffel (—)
der Teller (—)
das Glas (Gæs)
das Kuvert (e)
die Glasche (n)
die Serviette (n)
die Stelle
das Salzspis (øster)
das Senapsk (øster) {
der Senstopf (øpst)
die Spisefurne (n)

Aftensmaden.
Kaffen,
Theen,
Koppen,
en Kop Kaffe,
en Kop The.
Mælken,
Sukkeret,
Bredet,
Smørret,
Suppen,
Kjedet,
Gemyseen, det grønne,
Kartofflen,
Saltet,
Peberet,
Eddiken,
Olien,
Seneppen,
Salaten,
Ægget,
Fladen,
Kniven,
Gaffelen,
Skeen,
Tallerkenen,
Glasset,
Kuverton,
Flasken,
Servietten,
Sloren, Øsen,
Saltkarret,
Sennapskrukken,
Sennepskanden,
Spisekortet, Mennen.

¹ Sammensatte Substantiver faa særskindlig samme Endelse i Pluralis som de enkelte.

¹ For Kortheds Skyld tilføjes nu blot det Bogstav, som Ordet faar til i Pluralis; — belyder, at Pl. er lig med Singularis.

Kun De maa ske sige mig, hvad Klokkeslet det første Tog gaar tji Berlin? Klokken sex. Er det et Personetog eller et Hævetog? Det er et Personetog. Hævetog siger saa herfra Klokken tre Kvarter til otte. Og naar indtræffer det i Berlin? (ankommer det til B.). Klokken ti om Aftenen. Vær saa god at give mig en Billet til anden Klasse. Til Hævetog eller Personetoget? Til Hævetog, hvis De vil være saa god. Personetoget kører for langsomt og holder ved hver Station.

III.

Hvis det er muligt, saa
vilde jeg gjerne komme der-
til ondnu i Formiddag, da
det er mig meget manglau-
gigende, at træffe en af
mine Forretningervenner.

1.

Hvis det er muligt, saa
vilde jeg gjerne komme der-
til ondnu i Formiddag.
Naar, hvis, om
det
muligt
er
saa
vilde jeg
andnu
i Dag
Formiddag
denne Formiddag
derhen
komme

III.

Wenn es möglich ist, so
möchte ich noch heute Vormittag
dort ankommen, da wir sehr
dort liegt, einen neuen Ge-
schäftspartnere zu treffen.

1.

Wenn es möglich ist, so
möchte ich noch heute Vormittag
dort ankommen (ankommen).
Wenkt
es
möglich
ist
so
möchte ich
noch
heute
Vormittag
diesen Vormittag
dort
ankommen (nugle sammensat
Verbene)

jeg kommer (ankommer)
du kommer (ankommer)
han kommer (ankommer)
vi komme (ankomme)
I komme (ankomme)
de komme (ankomme).

ich komme an.
du kommst an.
er kommt an.
wir kommen an.
ihr kommt(e) an.
sie kommen an.

1. Om muligt, saa vilde jeg endnu i Dag rejse til Wien (— i Dag endnu til W. rejse).
2. Det er ikke muligt, min Herr.
3. Det sidste Tog er gaaet for en halv Time siden (— or for en halv Time [siden] afgaest).
4. Er det Dem ikke muligt endnu i Dag at sende mig disse Knive? (— Er det [for] Dem ikke muligt, mig disse Knive endnu i Dag at sende?).
5. Det gør mig meget opd, min Herr, men det er virkelig ganske umuligt.
6. Det er mig ikke muligt i Dag at gaa til Banken, da jeg ikke er vel.
7. Er Du ikke vel? De ser blegt ud.
8. Hvad fejler Du? (Dem).

1. Wenn möglich, ja möchte ich heute noch nach Wien reisen.

2. Das ist nicht möglich, mein Herr.

3. Der letzte Zug ist vor (vor... siden) einer halben Stunde abgegangen.

4. Ist es Ihnen nicht möglich, mir diese Messer noch heute zu senden?

5. Es tut mir sehr leid, mein Herr, aber es ist wirklich ganz unmöglich.

6. Es ist mir nicht möglich, heute nach der Bank (die Bank [en]) zu gehen, da ich nicht wohl bin.

7. Sind Sie nicht wohl? Sie sehen bläss aus (aussehen wägle zusammen).

8. Was fehlt Ihnen?¹

¹ Was fehlt synger Dativ.

9. Deres Hr. Svoger sor ikke rask ud.
10. Hvad fejler Deres Hr. Fader?
11. Jeg saa (har set) ham i Mørgen paa Børse; han sor syg ud.
12. Fejler De(Dem) noget? De aer syg ud.
13. Jeg (mig) fejler intet.
14. Jeg kan ikke komme til Dem i Dag (—iDag ikke til Dem komme).
15. Hvorfor ikke? Fejler Du (Dem) noget?
16. Ja, jeg er ikke vel (rask).
17. Jeg vilde gjerne gaa med Dem i Kirke, men jeg er ikke vel.
18. God Morgen, min Herr! Hvorledes har De dest? (— gaar det Dem).
19. Tak, jeg har det ganske godt (takker smukt, det gaar mig ret godt).
20. Hvorledes har Deres Hr. Fader det? (gaar det Deres...)
21. Hvorledes gaar det Deres Hr. Onkel? Jeg har ikke set ham i de sidste Dage.

9. Ihr Herr Schwager (Pf. Schauder) sieht nicht wohl aus.
10. Was sieht Ihrem Herrn (en) Vater (Vater).
11. Ich habe ihn heute Morgen (—) auf der Börse(n) gesehen; er sieht traurig aus.
12. Seht Ihren Onkel! Sie sehen traurig aus.
13. Wir sieht nichts.
14. Ich kann heute nicht zu Ihnen kommen.
15. Worum nicht? Seht Ihnen Onkel?
16. Ja, mir ist nicht wohl (ell. Ich bin nicht wohl).
17. Ich möchte gern mit Ihnen nach der Kirche (n) gehen, aber ich bin nicht wohl (mir ist nicht wohl).
18. Guten Morgen, mein Herr! Wie geht es (geht's) Ihnen?¹
19. Danke schön, es geht mir recht gut.
20. Wie geht es Ihnen Herrn Vater?
21. Wie geht es Ihrem Herrn Café(—)? Ich habe ihn in den letzten Tagen (Zag. m. pl. -e) nicht gesehen.

22. Tak, det gaar ham ganske godt.
23. Hvorledes har Deres Fru Moder det? (gaar det Deres...).
24. Tak (takker smukt), hun har det i Dag nogst bedre.

22. Danke, es geht ihm erstaunt gut.

23. Wie geht es Ihrer Frau (en) Mutter (Pf. Mütter)?

24. Danke Ihnen; es geht ihr heute etwas besser.

2.

- Da det er mig meget magtpaaliggende,
da, ettersom
(for) mig
meget
derpaa
ligger
- jeg ligger, vi ligge.
du ligger, I ligge.
han ligger, de ligge.
det er mig meget magtpaaliggende
det er mig meget om at gjøre¹

Da mir sehr davon liegt.

Da
mir
sehr
davon
liegt

ich liege, wir liegen.
du liegst, ihr liegt(e).
er liegt, jür liegen.

es liegt mir sehr davon.
es ist mir sehr davon gelegen.

¹ Der findes i tysk en Maengde upersonlige Udttryk og Verber. De saadvanligste ere følgende:
 es overbevist mich, jeg fortryder.
 es hængte mich, jeg er snitten.
 es bærer mich, jeg er tættig.
 es frigjort mich, jeg er løsvig.
 es frieret mich, jeg frys.
 es chudt mit, jeg aner.
 es græn(z)t mit, jeg gys.
 es bærer, ekburer, bænkeret mich,
 det ejer mig osidt.
 es væn(e)t mich, jeg anger.
 es befremdet mich, det overrasket mig.
 es gik, der givs, der er (Rx.
 frønen Ulø, ingen Plads.)

¹ Wie geht es styrer Dativ.

jeg bryder mig ikke om
det er mig ligegyldigt.

- Det er mig meget magtpaalliggende at here tysk.
- Det er min Broder meget om at gjøre, rigtig smart at tale tysk.
- Er det Dem meget om at gjøre, endnu i Dag at komme til B.?
- Ja, det er mig meget magtpaalliggende, da jeg vilde se (träfse) min Fader.
- Det er mig ligegyldigt, om han vil betale denne Regning eller ikke.
- Det er min Principal meget om at gjøre at kjøbe dette Hus.
- Er det Dem meget om at gjøre at sælge denne Hest?
- Kan Du maasko sige mig, om Hr. S. er kommen med dette Tog? (— med detta Tog ankommen er).
- Det er mig meget magtpaalliggende, endnu i Dag at se (träfse) ham.

¹ Vill er 3. Person Singularis Presentis Indicativus af wollen, (al) ville. Presentis Indicativus bajes snædes:
jeg vil, jeg vil
du vil, du vil
er vil, han vil
wir wollen, vi ville
ihr wollt, I will
sie wollen, de ville.

es liegt mir nichts davon.
es ist mir nichts davon gelegen.

- Es liegt mir sehr davon, Deutsch zu lernen.
- Es liegt meinem Bruder (Brüder) sehr davon, rechtbold Deutsch zu sprechen.
- Liegt Ihnen sehr davon, noch heute nach V. zu fahren?
- Ja, es liegt mir sehr davon, da ich meinen Vater schon möchte.
- Es liegt mir nichts davon, ob es diele Rechnung (en) bezahlen will' oder nicht.
- Es liegt meinem Prinzipal (e) sehr davon, dieses Haus (Häuser) zu kaufen.
- Liegt Ihnen sehr davon, dieses Pferd (e) zu verkaufen?
- Können Sie mir vielleicht sagen, ob Herr S. mit diesem Zug angekommen ist?
- Es liegt mir sehr davon, ihn noch heute zu sehen.

10. Det glæder mig meget, at Deras Fru Moder igjen er rask.

11. Hvordan har Deras Hr. Fader det? (—gaar det Deres Hr. Fader?).

12. Ja Tak (takker smukt), det gaar ham meget bedre (— han er meget bedre).

13. Det glæder mig meget.

14. Det glæder mig meget, at se Dem sau Irisk (vol).

15. Det er mig meget om at gjøre, at være i mit Kontor, førend Posten kommer.

16. Det er mig meget magtpaalliggende at se (träfse) ham endnu i Dag, da han i Morgen tager paa Landet (— paa Landet gnar).

17. Undskyld (undskylder Du), min Herre, kunne De maaske vise (an-

10. Es freut mich sehr, doch Ihre Frau Mutter wieder wohl ist.

11. Wie geht es Ihrem Herrn Vater?

12. Danke schön, es geht ihm viel besser (er ist viel besser).

13. Das¹ freut mich sehr.

14. Es freut mich sehr, Sie so wohl zu sehen.

15. Es liegt mir sehr davon, in meinem Comptoir (Konto-lo) (Pl. e) zu sein, ehe die Post (en) aufkommt.

16. Es liegt mir sehr davon, ihn noch heute zu sehen, da er morgen aufs Land geht.

17. Entschuldigen Sie, mein Herr; könnte² Sie mir vielleicht den Weg (e)

¹ Naar „det“ staar betonet i Begyndelsen af en Sætning, gengives det med do^s og ikke med et.

² Rötten Sie er Imperfektum Konjunktiv af kunnen, kunde; det er et højligere Udtalek end kunnen Sie. Det bajes:
ich könnte, jeg | kunne eller
du könntest, du | skulde kunne,
er könnte, han | kunne eller
sie könnten, de | skulde kunne.

Imperf. Indikativ bajes:
ich könnte, jeg | kunde,
du könntest, du | kunde,
er könnte, han | kunde,

wir könnten, vi | kunde,
sie könnten, I | kunde,
sie könnten, de | kunde,

- give) mig Vejen til Kongensgade?
18. Det gør mig meget ondt; jeg er fremmed her.
19. Det gør mig meget ondt, at De ikke kom i Gaar Aftes (— at De i Gaar Aftes ikke kommen er).
20. Det gør mig meget ondt, at Deres Frøken Sester er syg.
21. Hvordeltes har Deres Br. Svigerfader det? (— gaar det Deres Br. S.?).
22. Han er meget syg; han kan umulig leve længe.
23. Det gør mig uendelig ondt at høre dette (— dette at høre).
24. Det vilde glæde mig meget, hvis De i Morgen tidlig kunde komme til mig (— til mig komme kunde).
25. Det vilde glæde mig meget, om De kunde spise hos mig i Morgen Middag (— om De i Morgen hos mig til middag spise kunde).
26. Det vilde glæde mig

- nach der Königstraße aufgeben (au-ge-hen)?
18. Es thut mir sehr leid; ich bin hier fremd.
19. Es thut mir sehr leid, daß Sie gestern Abend nicht gekommen sind.
20. Es thut mir sehr leid, daß Ihr Fräulein (—) Schwester (n) frant ist.
21. Wie geht es Ihrem Herrn Schwiegervater?
22. Er ist sehr¹ frust; er kann unmöglich lange leben (E-ben).
23. Es thut mir menschlich leid, doch zu hören.
24. Es würde mich sehr freuen, wenn Sie mögen sich zu mir kommen könnten.
25. Es würde mich sehr freuen, wenn Sie morgen bei mir zu Mittag (e) speisen könnten.
26. Es würde mich sehr

- meget, naar De kunde rejse med til Berlin.
27. Det gør meget ondt, at De ikke kan gaa til Banken for (i Stedet for) mig (— at De ikke for mig til Banken gaa kan).
28. Det er mig kjært at vide det.
29. Det er mig meget kjært (behageligt), at De er kommen i Aften.
30. Det vilde være (var) mig meget kjært, om De kunde oversætte dette Brev for mig (— naar De dette Brev for mig oversætte kunde).

- freuen, wenn Sie mit nach Berlin reisen können.
27. Es thut mir sehr leid, daß Sie nicht für mich nach der Bank gehen können.
28. Es ist mir lieb, dies zu wissen.
29. Es ist mir sehr lieb (angenehm), daß Sie heute Abend gekommen sind.
30. Es wäre mir sehr lieb, wenn Sie diesen Brief (e) für mich übersetzen könnten.

Nagle til Øvelserne (Side 60 og 58).

Wann haben Sie diesen Überzieher gekauft? Ich habe diesen Überzieher gekauft, als ich in Wien war. Haben Sie das Kleid gejehen, welches ich gestern gekauft habe? Haben Sie mir vielleicht sagen, ob er diesen hat und diese Taschenstücke bei dem englischen Kaufmann gekauft hat? Nein, mein Herr, er hat sie in dem französischen Laden gekauft. Gehört Sie heute Morgen nicht einer? Ich muß heute Morgen ausgehen und einige Kleinigkeiten für meine Schwester kaufen.

¹ Meget ved et Adjektiv i Passiv gjeviges med sehr og ikke med viel.

Können Sie mir vielleicht sagen, um wie viel Uhr der erste Zug nach Berlin abgeht? Um sechs Uhr. Ist es ein Personenzug oder ein Schnellzug? Es ist ein Personenzug. Der Schnellzug geht um drei Viertel auf acht von hier ab. Und wann trifft er in Berlin ein? Um zehn Uhr Abends. Bitte, geben Sie mir ein Billett zweiter Klasse. Für den Schnellzug oder Personenzug? Für den Schnellzug, bitte. Der Personenzug fährt zu langsam und hält auf jeder Station an.

Grammatikalske Bemærkninger:

Ovelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Sprog-Sprog.

I. Konjugation af Hjælpeverbet *sein* (at) *være*.

	<i>Indikativ.</i>	<i>Konjunktiv.</i>	
	<i>Præsent.</i>		
Sing.	ich bin, jeg er du bist, du er er han er sie ist, hun er es den, det er	ich sei du seiest er sei sie sei es sei	jeg er ... eller jeg være ...
Plur.	wir sind, vi ere ihr seid, I ere sie sind, de ere	wir seien ihr seiet sie seien	
		<i>Imperfektum.</i>	
Sing.	ich war, jeg var du waerst, du var er han var sie war, hun var es den, det var	ich waere du waerest er waere sie waere es waere	jeg var eller skulde være
Plur.	wir waaren, vi ware ihr waaret, I ware sie waaren, de vase	wir waeren ihr waeret sie waeren	
		<i>Perfektum.</i>	
Sing.	ich bin gewesen, jeg war du bist gewesen, du war er ist han sie ist hun es gewesen, den do	ich sei getvejen, jeg du seiest getvejen, du er sei han sie sei gewesen, hun es sei den, det	jeg var den, det

Plur.

wir sind gewesen, vi	have	wir seien gewesen, vi	have
du seid gewejen, I	været	du sejet gewejen, I	været
sie sind gewejen, de		sie seien gewejen, de	været

Pluskumperfekt.

Sing. ich war gewesen	ich wäre gewesen
du warst gewesen	du wärest gewejen
er	er
sie	sie wäre gewesen
es	es
Plur. wir waren gewesen	wir wären gewesen
ihr wartet gewejen	ihre wäret gewejen
sie waren gewejen	sie wären gewejen

Futurum.

Sing. ich werde sein	ich werbe sein
du werfst sein	du werdest sein
er	er
sie	sie werbe sein
es	es
Plur. wir werden sein	wir werben sein
ihr werdet sein	ihre werdet sein
sie werden sein	sie werben sein

Futurum conditum.

Sing. ich werde gewesen sein	ich werbe gewesen sein
du werfst gewesen sein	du werdest gewejen sein
er	er
sie	sie werbe gewesen sein
es	es
Plur. wir werden gewejen sein	wir werben gewejen sein
ihr werdet gewejen sein	ihre werdet gewejen sein
sie werden gewejen sein	sie werben gewejen sein
Jeg vil oflor skal have været	

I. Konditionalis.

Sing. ich würde sein	ich würde gewejen sein
du würdest sein	du würdest gewejen sein
er	er
sie	sie würde gewejen sein
es	es
Plur. wir würden sein	wir würden gewejen sein
ihr würdet gewejen sein	ihre würdet gewejen sein
sie würden gewejen sein	sie würden gewejen sein

Imperativ.

Sing. sei, vær	Plur. seid, været
----------------	-------------------

Infinitiv.

Präsens (ja) jetz. (at) viere	Perfektum gewejen (ja) sei,
	(at) have været

Participium.

Präsens (jetz, værende) ¹	Perfektum gewejen, været
--------------------------------------	--------------------------

Glossar.

Das Hotel (s)	Hotellet
der Gæsthof (høje)	Gjæstgivergaarden
der Wirth (e)	Værtens
die Wirthin (iauen)	Værtinden
der Diener (-)	Tjeneren
der Kellner (-)	Opvarteren
der Oberstfæller (-)	den øverste Opvarter
der Kufunkier (-)	Oppasereven
die Kufunkierin (neu)	Oppasersken
das Stubbenhüdjen (-)	Stuepigen
der Voetier (e)	Porterren
der Haublmedi (e)	Karlen
der Koch (Røde)	Kokken
die Rødchin (nen)	Kokkepigen
die Rechnung (en)	Bogning

¹ Denne Form benyttes ikke.

quittiner (kv)	kvittore
die Dusitung (ta)	Kvitteringen
der Speiseaal (fælt)	Spisesalen
das Speiegzimmer (—)	Gjæsteværelset
das Østzimmer	Soverommet
das Schloßzimmer	Sengen
das Bett (ta)	Matratzen
die Matratze (a)	Puden, Dysen
das Kissen (—)	Hovedpuden
das Kopftuch	Tæppet
die Decke (a)	Lagunet
das Bettlaken (—)	søve
die Kleider	reda Seng
das Bett machen	red min Seng
machen Sie mein Bett	barst mine Stavler
widmen Sie meine Stiefel (n)	berst mine Klæder
machen Sie meine Kleider rein	første Sal
eine Treppe hoch	anden, tredje Sal
zwei, bei Treppen hoch	Stueetagen
das Parterre	

Øvelse.

Hvorfor har De ikke berstet mine Klæder? Oprører? Oprører, harst mine Stavler og gør strax mine Klæder rum. Jeg skal rejse med det næste Tog til M. Vær saa god at gjøre mit Værelse rent. Red strax min Song. Jeg vilde gjerne gå i Song, jeg er meget træt. Jeg var hele Natten paa Jernbanen. Kan De strax afsende dette Telegram? Hvid Tid afgaar Iltoget til H.? Klokken halv sex. Godt, saa væk mig bestomt tre Kvartor til fem og bring mig min Frokost paa Slaget fem. Hvad ønsker De til Frokost? Bring mig en Portion Kaffe og sorg for, at mine Klæder blive rensede og mine Stavler horstede.

kvittore	Kvitteringen
Spisesalen	
Gjæsteværelset	
Soverommet	
Sengen	
Matratzen	
Puden, Dysen	
Hovedpuden	
Tæppet	
Lagunet	
søve	
reda Seng	
red min Seng	
barst mine Stavler	
berst mine Klæder	
første Sal	
anden, tredje Sal	
Stueetagen	

2. Deklination af Maskulina og Neutra.

Fortsetelse (se Side 34 og 35).

De fleste Substantiver, der ere Maskulin eller Neutrum, gaa efter den *største Deklinations Modelform*.

De have da følgende Endelser:

1. I Genitiv Singulær tilfejor de ø, eller ø til Kominativ og i Dativ n. Dette er udelades dog ofte. Ex.: der Sohn, Sannen; Genitiv der Sohn-e, Sannens, Dativ dem Sohn-e, til Sannen.

2. I Nominativ, Genitiv og Ablativ Plurals tilfejor de ø og i Dativ en. Ex.: bis Söhne-e, Sannerne, den Söhne-ru, til Sannerne.

Ann. 1. De fleste Maskuliner, særlig Bustavellassordene, har andre Stammekalerne a (ac), o eller u til ø, ø eller ø. Neutra berimod ikke. Ex.: der Soh, Bækken, die Bäke; der Soaf, Salen, die Säle; det Sohn, die Söhne; der Hüt, Hatton, die Hüte.

Ann. 2. De Substantiver, der ender paa ig, id og ing, faa i Genitiv blot ø og i Dativ ikke ø. Ex.: der Königs, Kongen, bis König-e, dem König.

Exempel:

Singulær.	Pluralis.
Nom. der Sohn, Sønnen	die Söhne-e, Sønnerne
Gen. der Sohn-e, Sønnens	der Söhne-e, Sønnerne
Dat. dem Sohn-e, til Sønnen	den Söhne-en, til Sønnerne
Akk. den Sohn, Sønnen	die Söhne-e, Sønnerne
Nom. das Jahr, Aaret	die Jahr-e, Aarene
Gen. das Jahr-e, Aarets	der Jahr-e, Aarenes
Dat. dem Jahr-e, til Aaret	den Jahr-en, til Aarene
Akk. das Jahr, Aaret	die Jahr-e, Aarene

Maskuliner og Neutra, der gaa efter denne Deklination, ere:

1. *Stoword* (Bustavellessord). Ex.: der Fluss, Floden, Süßfl., das Schiff, Faaret, Schaf.

2. Substantiver med Præfiks (Forstavelse). Ex.: Der **Vefsl**, **Befallugen**, **Vefsl**, **dos** **Øbet**¹, **Bennen**, **Gebete**.

Denne Substantiver udelade sædvanlig **e** i Genitiv og Dativ Singularia, **bes** **Vefsl**-**s**, **bem** **Vefsl**.

3. Maskuliner paa **ig**, **ih**, **ing** og **ing**; disse faa heller istet **e**.

4. Neutra paa **ja** og **uij**.

5. Af fremmede Substantiver, der hejes paa denne Maade, kunne nævnes der **Palast** (**øft**), **Paladset**, der **General** (**øle**), der **Kardinal** (**øle**), der **Admiral** (**øle**), der **Officer** (**e**).

Anm. Nogle Forstavelses Maskuliner af denne Deklination faa ikke Omlyd i Pluralis. Af disse nævnes:

der Arm , Armen	d	der Pjæb , Stien	E
der Bræb , Besagst		der Punkt , Punktet	
der Dolk , Dolken	g	der Ruf , Raabet	e
der Græb , Graden		der Sjæb , Skoen	
der Hus , Hoven	s	der Stoss , Stof	-
der Hund , Hundten		der Tug , Dugen	
der Lant , Lyden	t	der Thron , Tronen	?
der Mend , Månen			

Foruden Hovedformen har den stærke Deklination tre Biformer (Afvigelser):

A. **Første Afvigelse** har samme Endelse i Nom. Singularis og Pluralis, tillæjer **s** i Genitiv Singularis og **u** i Dativ Pluralis, hvis Ordst ikke allerede ender paa **n**. Saaledes hejes:

1. Maskuliner paa **el**, **er**, **en**. Ex.: der **Vogel**, **Fuglen**, die **Wigel**, der **Water**, **Faderen**, die **Water**, der **Giften**, **Ryggen**, die **Røden**.

Nogle af disse Maskulinor faa Omlyd (**a**, **o**, **u**) til

¹ Neutra, der begynde med **o** og ende paa **t**, faa ingen Endelse i Plur., se næste Side.

å, **ø**, **u**) i Pluralis. Ex.: **Apfel**, **Eble**, **Brader**, **Broder**, **Garten**, **Hove**, **Hammer**, **Hammer**, **Wangel**, **Mangel**, **Mantel**, **Kappe**, **Wagel**, **Som**, **Øfru**, **Ovn**, **Gattel**, **Sude**, **Schnabel**, **Nab**, **Schwager**, **Svoer**, **Water**, **Fader**, **Vogel**, **Fugl**.

2. Neutra paa **el**, **er**, **en**, **djen**, **lein** og de paa **e**, der begynde med **ie**. Ex.: **das Mittel**, **Mittel**, **die Mittel**, **dos Hammer**, **dos Hammer**, **dos Schnelein**, **den lille San**, **dos Minchen**, **det lille Barn**, **dos Gebaude**, **Brygningen**.

Af Neutra har kom **das Kloster**, **Klosteret**, **Omlyd**.

B. **Anden Afvigelse** har i Pluralis Nominativ, Genitiv og Akkusativ paa **er**, Dativ paa **en**, og alle Ord med **a**, **o** og **u** have **Omlyd**. Saaledes hejes:

1. Maskulinerne **Gott**, **Gud**, **Mann**, **Mand**, **Rund**, **Rund**, **Wurmwurb**, **Formynder**, **Wab**, **Skov**, **Wuru**, **Orm**, **Erthrum**, **Fejtagelse**, **Røghytum**, **Rigdom**, **Gejl**, **Aand**, **Leib**, **Legeme**.

2. Neutra paa **thum**, f. Ex. **Raistrum**, **Kejserdamme**, og nogle enkelte: **Mað**, **Aadsel**, **Umt**, **Embude**, **Augensied**, **Øjelug**, **Bob**, **Bad**, **Bond**, **Basad**, **Bib**, **Billed**, **Blett**, **Blad**, **Brett**, **Bret**, **Buch**, **Bog**, **Tach**, **Tag**, **Dorf**, **Landsby**, **Gi**, **Ag**, **Jah**, **Fad**, **Frib**, **Mark**, **Gelb**, **Penge**, **Gemæth**, **Vuerolse**, **Gemüth**, **Sind**, **Geficht**, **Kjen**, **Weficht**, **Ausigt**, **Gespenjt**, **Spagreise**, **Gewund**, **Klevning**, **Glas**, **Glas**, **Glieb**, **Led**, **Grab**, **Grav**, **Gras**, **Gut**, **Goda**, **Gumpt**, **Hoved**, **Haus**, **Holz**, **Træ**, **Horn**, **Horn**, **Hospital**, **Hospital**, **Øfhn**, **Hane** eller **Hene**, **Kalb**, **Kalv**, **Kind**, **Barn**, **Kitid**, **Klædning**, **Korn**, **Korn**, **Krat**, **Urt**, **Ønn**, **Lam**, **Land**, **Land**, **Ridt**, **Lys**, **Lieb**, **Sang**, **Loch**, **Hul**, **Stant**, **Mand**, **Reji**, **Rade**, **Biemb**, **Pant**, **Regiment**, **Regiment**, **Reis**, **Kvist**, **Mint**, **Hornkvæg**, **Schild**, **Skilt**, **Sjofn**, **Slot**, **Laas**, **Schwert**, **Sverd**, **Stift**, **Stiftelse**, **Øhal**, **Dal**, **Zudj**, **Tarklaede**¹, **Wulf**, **Polk**, **Wommus**, **Vama**, **Wrib**, **Kvinde**, **Øtal**, **Mærke**, **Wahl**, **Manltid**, **Rob**, **Hjul**.

C. **Tredje Afvigelse** har i hele Pluralis en eller n. Saaledes hejes:

¹ Zudj betyder Klædeorter.

1. Maskulinerne Baar, Bonde, Døn, Torn, Mojt, Mast, Møjfel, Muskel, Nøgler, Nabo, Pantoffel, Tessel, Pfau, Pusfugl, Øre, Indse, Epoch, Spore, Stant, Stat, Straßl, Straalz, Unterthan, Undersaat, Bettler, Fætter.

2. Maskuliner paa er med Tonen paa næstsidste Stavelse, der Doctor, die Doctorin.

3. Neutra: Huse, Øje, Bett, Seng, Grinde, Sletsning, Glædsmøjl, Ledemed, Hemb, Skjorte, Gjært, Insekts, Øre, Ør, Hjerte (Gen. Hjerns), Dativ Hjernen.

I tredje Afvigelse endes aldrig Omlyd.

Anm. Maskulinernes frieben, Fred, Stæten, Gnist, Gedanken, Tanke, Glæden, Tro, Hæften, Hob, Namen, Navn, Samen, Frakorn, Schabot, Beskædigelse, og Willen, Vilje, her besøres til første Afvigelse, skjænt de ogsaa have Former paa i Nom. Sing.

3. Den svage Deklination.

Til den svage Deklination (med en eller n i alle Kasus) hører:

1. Alle Maskuliner paa r. Ex.: der Knæbt, Drengen, der Skæb, Budet, der Geangofz, Franskmanden, Uadt, der Råje, Osten, die Råje.

2. Folgende Esterstrefte Maskuliner:

der Bær, Bjernen	der Menskf, Mennesket
der Durch, Knæsen	der Møjt, Negeren
der Christ, den Kristne	der Narr, Narren
der Fürst, Fyrsten	der Ørfs, Oxen
der Graf, Greven	der Prinz, Prinsen
der Hælf, Holten	der Thot, Daaren
der Herr, Herren ¹	m. fl.
der Ørt, Hyden	

3. Adjektiver, der benyttes som Substantiver, f. Ex.
der Alte, den gamle
der Viejdende, den rejsende

der Gebirne, Tjeneren
der Krantz, den syge
der Geschete, den berde

4. Folkesnavn paa er og er. Ex.: der Unger,
der Ueter.

5. Fremmede Ord af latinsk eller græsk Oprindelse
med Tonen paa sidste Stavelse, f. Ex. de paa et, it,
ant, ent, arch, est, ist — der Soldat, der Romer, der
Vandrit, der Adjutant, der Stubent, der Monarch, der
Monastik, der Gymnasij.

Ordene efter denne Deklination endes altsaa i alle
Kasus udenfor Nom. Singularis paa en; de kunne aldrig
have Omlyd.

Exempel:

Singulair.	Plurals.
Nom. der Knæbt, Drengen	die Knabe-n, Drengene
Gen. des Knæbe-n, Drengens	der Knabe-n, Drengenes
Dat. dem Knæbt-n, til Drengen	ben Knabe-n, til Drengene
Akk. den Knæbe-n, Drengen	die Knabe-n, Drengene

IV. (Fortsettelse).

I.	I.
At træffe en af mine Fortretningsvenne	Giuen meiner Geschäftsfreunde zu treffen
En	Einen
af mine	meiner
Forretningavenne	Geschäftsfreunde
Forretningen	das Geschäft (die Geschäft)
Vennen	der Grund (die Gründe)

¹ Her først i Sing. blot n, i Plur. en.

en af mine Forretningsvenner

at
träffs

jeg träffs vi träffs
du träffs I träffs
han träffs de träffs

- Det gør mig ondt, at jeg ikke kan träffs Dem i Morgen.
- Hvor kan jeg träffs Dem?
- Kan De träffs (mede) mig i Morgen tidlig tre Kvarter til fire i Central-Banegaardens Ventesul?
- Det gør mig uendelig ondt, min Herre, men det er mig umuligt.
- Hvor har De träffs ham?
- Har De ikke sagt mig, at De har träffs ham på Nordbanestationen?
- Det er mig meget om at gjøre, at träffs denne Herre.

einen meiner Geschäftsfreunde

zu
treffen. Præsens bejcs saudes:

ich treffen wir treffen
du trifft ihr treffen
er trifft sie treffen

- Es thut mir leid, daß ich Sie morgen nicht treffen kann.
- Wo fand ich Sie treffen?
- Schonen Sie mich morgen früh um drei Viertel auf vier in dem Wartsaal des Central-Bahnhofs treffen?
- Es thut mir unendlich leid, mein Herr, aber es ist mir unmöglich.
- Wo haben Sie ihn getroffen?¹
- Haben Sie mir nicht gesagt, daß Sie ihn auf den Stocbahnhof getroffen haben?
- Es liegt mir sehr daran, diesen Herrn zu treffen.

Han er en af mine Forretningsvenner.

En af Deres Forretningsvenner ønsker at tale med Dem.

Hier han sagt Dem sit Navn?

Ja, min Herre, hans Navn er Karl Peters, og han siger, at han vilde tale med Dem i en Privatsag.

Sig til den Herre, at det er mig unmöglich nu at tags imod ham; jeg er meget beskæftiget.

Naar De er for beskæftiget nu, kommer jeg igjen i Morgen tidlig.

Jeg har i Gaar været tre Gange hos Hr. P.

Og har De träffs ham?

Det gør mig ondt at måtte sige, at jeg ikke har träffs ham hjemme.

Er ist einer¹ meiner Geschäftsfreunde.

Einer Ihrer Geschäftsfreunde wünscht Sie zu sprechen.

Hat er Ihnen seinen Namen gesagt?

Ja, mein Herr, sein Name (u.) (Gen. sns., Pl. n) ist Karl Peters, und er sagt, er möchte Sie² in einer Schwangerelegenheit (P. er) sprechen.

Sagen Sie dem Herren, daß es mir unmöglich ist, ihn jetzt zu empfangen; ich bin sehr beschäftigt.

Wenn Sie jetzt zu beschäftigt sind, komme ich morgen früh wieder.

Ich bin gestern dreimal bei Herrn S. gewesen.

Und haben Sie ihn getroffen?

Es thut mir leid, sagen zu müssen, daß ich ihn nicht zu Hause getroffen habe.

¹ Imperfektum Indikativ af Verbet treffen bejcs:

Sing. ich traf, du triffst, er traf.

Plur. wir trafsm, ihr trafet, jie trafen.

Perfektum Indikativ:

Sing. ich habe getroffen o. s. v.

Plur. wir haben getroffen o. s. v.

(Se Bejdningen af haben.)

¹ Ein faar de sterkere Former efters. eine, eines, waer del saar alene uden Substantiv, enten som Talord eller som ubestmt Pronomen.

² Fordi Konjunktionen boj er udeladt i denne Blæstning, bliver Ordstillingen den samme som i en Hovedsetning.

2.

Paa et Hotel.

- Kan De give mig et Værelse?
- Vær saa god at vise mig Deres Værelser.
- Vær saa god at vise mig et andet Værelse.
- Kan De ikke give mig et andet Værelse?
- Dette Værelse behager mig ikke.
- Dette Værelse behager mig rigtig godt.
- Vær saa god at give mig et andet Værelse; dette behager mig ikke.
- Via den Herre Numer nyv.
- Vær saa god at give mig et Værelse paa første Sal.
- Hvor meget tager De for dette Værelse om Dagen?
- Hvor meget koster dette Værelse om Dagen?
- Dette Værelse koster 4 Mark. (1 M. = c. 80 Ø.)
- Er Opvarmingen (Betjeningen) regnet med?
- Nej, Opvarmingen er ikke regnet med.

2.

In einem Hotel¹.

- Können Sie mir ein Zimmer geben?
- Bitte, zeigen Sie mir Ihre Zimmer.
- Bitte, zeigen Sie mir ein anderes Zimmer.
- Können Sie mir ein anderes Zimmer geben?
- Dieses Zimmer gefällt mir nicht.
- Dieses Zimmer gefällt mir sehr gut.
- Bitte, geben Sie mir ein anderes Zimmer; dieses gefällt mir nicht.
- Zeigen Sie dem Herrn Nummer (F. Pl. n.) sieben.
- Bitte, geben Sie mir ein Zimmer in der ersten Etage (sche); eller: im ersten Stock.
- Wie viel nehmen Sie für dieses Zimmer pro Tag?
- Wie viel kostet dieses Zimmer pro Tag?
- Dieses Zimmer kostet vier Mark.
- Zu die Bedienung mit einzahlen?
- Rein, die Bedienung ist nicht einzahlen.

15. Hvor meget koster Opvarmingen?

16. Opvarmingen koster en Mark om Dagen.

17. Vel (smukt), jeg vil tage dette Værelse.

18. Bring mine Sager her op og besøg Dræsken.

15. Wie viel kostet die Bedienung.

16. Die Bedienung kostet eine Mark pro Tag.

17. Schön, ich will dieses Zimmer nehmen.

18. Bringen Sie meine Sachen heraus und bezahlen Sie die Rechnung.

3.

Hvorfor synes De ikke om de engelske Varer, som jeg sendte Dem i Gaar, og hvor kan Derns Kommiss pastas, at de era for dyre, naar han ikke engang har set paa dem?

3.

Warum gefallen Ihnen die englischen Waren nicht, welche ich Ihnen gestern gesandt habe, und wie kann Ihr Kommiss bestaet, dass sie zu teuer sind, da er sie sich nicht einmal ansehen hat?

1.

Hvorfor synes De ikke om de engelske Varer, som jeg sendte Dem i Gaar?

1.

Warum gefallen Ihnen die englischen Waren nicht, welche ich Ihnen gestern gesandt habe?

Hvorfor
behager

det behager mig; Jeg synes
om

hvorledes synes Du om det?

de
engelsk

Varer
de engelske Varer
som, hvilke

Warum
gefallen

es gefällt mir (se de over-
ordnige Verber, Side 61).

wie gefällt es Ihnen?

die
englisch

Waren
die englischen Waren
welche (Plur. af hvilket,
welche, welches)

Jeg

Dem

ich

Ihnen

¹ Diese Sprovnemninger ere kun en Samling af nytige Udtrek og skulle ikke forestille en samtale mellem en Hotelvert og en rejsende.

i Gaar
sendt.
har

- Synes De om (behager Dem) de engelske Varer?
- Hvorledes synes De om de engelske Varer?
- Hvorfor synes De ikke om Tyskland (behager det Dem ikke i T. eller er De ikke tilpas i T.)?
- Jeg synes meget godt om Tyskland, men naturligvis ikke saa godt som om Danmark.
- Hvor synes De bedst om (at være), i Norge eller i Danmark?
- Jeg synes naturligvis bedst om (at være) i Danmark, hvor jeg er født.
- Jeg sendte Dem i Gaar nogle Prøver, hvorledes synes De om Dem?
- Hvad synes De om de Bomulds-Prøver, som jeg i Gaar sendte til Deres Kontor?
- Hvad synes De om de

gestern
gesendt (Perf. Part. af sende,
sat.) sende)
habe¹.

- Gefallen Ihnen die engelschen Waaren?
- Wie gefallen Ihnen die englischen Waaren?
- Warum gefällt es Ihnen nicht in Deutschland?
- Es gefällt mir sehr gut in Deutschland, aber natürlich nicht so gut als in Dänemark.
- Wo gefällt es Ihnen besser, in Norwegen oder in Dänemark?
- Wo gefällt mir natürlich am besten in Dänemark, wo ich geboren ² bin.
- Ich sandte ³ Ihnen gestern einige Proben (Sing. die Probe); wie gefallen sie Ihnen?
- Wie gefallen Ihnen die Baumwollenen Proben, welche ich gestern nach Ihrem Comptoir sandte?
- Wie gefallen Ihnen die

- Sukker-Prøver, som vor Hamborger Agent i Dag har sendt Dem?
- Skriver De dansk eller tysk til Deres Agent?
- Vi skrive tysk.
- Hvor ofte skriver De til ham?
- Vi skrive til ham hver Dag.
- Vær sun god at vise mig de Kaffe-Prøver, som vor engelske Agent har sendt os.
- Jeg sendte Dem i Gaar nogle engelske Varer.
- De Varer, som De sendte mig i Gaar, synes jeg aldeles ikke om (bebage mig ganske og slet ikke).
- Når kan De vise mig de Prøver, som De har fået (erholdt) fra England?
- Kan Deres Kommis i Dag komme hen til mit Kontor?
- Han har ingen Tid; han er i Øjeblikket for beskæftiget.
- Hvad synes De om den Kaffe, (som) jeg i Gaar sendte Dem?
- Wiederproben, welche uns der Hamburger-Agent Ihnen heute gesandt hat.
- Schreiben Sie Dänisch oder Deutsch an Ihren Agenten?
- Wie schreiben Deutsch.
- Wie oft schreiben Sie an ihn?
- Wir schreiben an ihn alle Tage.
- Bitte, zeigen Sie mir die Kaffeepröben, welche unser englischer Agent uns gesandt hat.
- Ich sandte Ihnen gestern einige englische Waaren.
- Die Waaren, welche Sie mir gestern sandten, gefallen mir ganz und gar nicht.
- Wenn können Sie mir die Proben zeigen, welche Sie von England erhalten?
- Wenn Ihr Kommiss heute nach meinem Comptoir kommen?
- Er hat keine Zeit (Pl. est); er ist augensichtlich zu beschäftigt.
- Wie gefällt Ihnen der Kaffee, welchen ² ich Ihnen gestern sandte?

¹ Hjælpeverbet seses nærmest i Bisselungen, se Side 54.

² Se det uregelmæssige Verbum gefüllen.

³ Imperfektum Indikativ af sende.

¹ Hjælpeverbet haben kan af og til udelades.

² Det relative Pronomen man aldrig udelades paa tysk.

21. Jeg har ikke set den,
men min Kommiss siger,
at den ikkø er af den
bedste Kvalitet.
22. Hvad siger han?
23. Han kan ikke sælge
Varerne til den Pris.
24. Til hvilken Pris kan
De sælge mig den
Kaffe og den The,
hvorf Døjgaar sendte
mig nogle Prover?
21. Ich habe ihn nicht ge-
sehen; aber mein Com-
miss sagt, er sei nicht
von der besten Qualität.
22. Was sagt er?
23. Er kann die Waren
nicht zu diesem Preise
verkaufen.
24. Zu welchem Preise könnten
Sie mir den Kaffee und
The verkaufen, wovon
Sie mir gestern einige
Proben sandten?

Grammatikalske Bemærkninger.

Ovelser over Ord, der forekomme i det almindelige
Samtalos-Sprog.

I. Femininers Deklination.

Alle Femininer blive ubrandrede i Singularis.

I. De fleste Femininer bajes efter den svage Deklination og faa altsaa en (it) i Pluralis.
Saaledes bajes:

a) To- og flerstavelses Femininer, sørlig de, som
ende paa e, ei, el, er, heit, hæft, ung og in.

Anm. De pas i forudbale n i Pluralis, f. Ex.
Rønigin, Drening, Hønigmitten.

b) Nogle Enstavelses, saaseom:

die Art, Arten, Maaden	die Røjt, Røvlen
die Behn, Banen	die Geat, Sæden
die Burg, Borgen	die Edher, Flecken
die Røhet, Røten	die Edhæjt, Slaget
die Bludht, Flugten	die Edhrist, Skriften
die Bludht, Floden	die Edhulb, Gjælden
die Form, Formen	die Spur, Sporet
die Frecht, Fragten	die Storn, Panden
die Gærdt, Frygten	die That, Gjerningen
die Jagt, Jagten	die Thür, Doren
die Left, Byrdou	die Tradt, Dragten
die Lijt, Listen	die Utr, Uret
die Pflicht, Pligten	die Wahl, Valget
die Poel, Poeten, Posthuset	die Welt, Verden
die Præcht, Prægten	die Zahl, Tallet
die Qual, Pinen	

Exempel:

Singularis.	Pluralis.
Nom. die Hoffnung, Haabet	die Hoffnung-en, Forhaabningerne
Gen. ber Hoffnung, Haabets	ber Hoffnung-en, Forhaabningernes
Dat. ber Hoffnung, til Haabet	den Hoffnung-en, til Forhaabningerne
Akk. die Hoffnung, Haabet	die Hoffnung-en, Forhaabningerne

Anm. Femininerne, der ends paa u i Pluralle, faa aldrig Omlyd (Maskulinerne paa n faa heller ikke Omlyd).

2. Femininer paa niß (Ex.: die Erlebnisß, Tilfældelsen, die Giæsterniße, Mørket, die Kvæntriß, Kundskaaben) faa i Nom. (Akk. og Gen.) Pluralis e og gaa altsaa efter den sterke Deklinations *Horsdform* (Dativ en).

Saaledes bejes Jigeledes en Del Enstavelses Femininer med a eller u i Stammen, hvilke alle forandrer Vokalen til å eller ii.

die Axt, Øxen	die Luft, Luften
die Bank, Bænken	die Lust, Lysten
die Bræt, Bræden	die Mægt, Magten
die Bræst, Brystet	die Magt, Tjenestepigen
die Bonj, Næven	die Muus, Musen
die Brudt, Frøgten	die Nægt, Natton
die Brus, Gæsene	die Nægt, Semmen
die Hænd, Haanden	die Niß, Nædten
die Hout, Hudnen	die Sæntr, Snoren
die Knæt, Klæftet	die Stædt, Byen
die Kraft, Kraften	die Vand, Væggen
die Køn, Koen	die Wurst, Peisen
die Kunjt, Kunsten	die Bræst, Lavet

Femininerne paa funji bejes ogsaa paa denne Maade, f. Ex. die Ankunft, Ankomsten.

3. To Femininer, Mutter, Moder, og Tætter, Datter, have i Nom. Pluralis samme Endelse som i Singularis,

og gaa altsaa efter den sterke Deklinations første Afzegeler; de faa begge Omlyd.

Exempel:

Singularis.	Pluralis.
Nom. die Hænd, Haanden	die Hænde-e, Hænderne
Gen. ber Hænd, Haabets	ber Hænd-e, Hændernes
Dat. ber Hænd, til Haabet	den Hænd-en, til Hænderne
Akk. die Hænd, Haabet	die Hænd-e, Hænderne

2. Substantiver, styrede af Præpositioner.

1. De tyske Substantivs Kasus ere saa ofte afhængige af den styrende Præposition, at i det mindste de vigtigste af disse har kjendes allerede nu, hvorimod den fuldstændige Fortegnelse findes senere.

2. Præpositionerne styre enten Genitiv, Dativ, Akkusativ eller Dativ og Akkusativ¹.

I. Præpositioner, som styre Genitiv.

Während, i Lebet af, under (om Tiden) | statt | i Stedet for wegen, for . . . Skyld | aufjatt |

Exempel:

Während des Sommers (Sommeren) var ich in Berlin. Wegen des Regens (Regnen) komme (kunne) ich nicht kommen. Stattd eines Briefes habe ich ein Telegramm geschickt.

II. Præpositioner, som styre Dativ².

nus, af, ud af	binnen, inden
außr, uden for, udiitgen	entgegen, imod, i Mod
bei, ved, hos	gegenüber, lige over for

¹ De fra, der styre baude Genitiv og Dativ, inde vi foreligb. ude af Omstale.

² Sammeleit. Krænkingavers:
Gehieb: mit, nach, nächst, nebst, sommt, bei, seit, von, zu, zwælder,
entgegen, bliver, end, außer, pleit mit dem Dativ næder.

mit, mod	fril, siden
nach, efter, til ¹	bey, fra, af, om
nächst, næst efter	ji, til

Exempel:

Ich war mit meinem Freunde in London. Er geht nach dem Bahnhof. Ich habe das Buch von dem deutschen Kaufmann erhalten. Ich war seit einem Monate (Måned) nicht in seinem Hause. Warum habt Sie gestern Abend nicht zu meiner Schwester gekommen? Er hat diesen Rock bei dem französischen Schneider gekauft. Er ist nicht aus dem Hause gewesen. Er wohnt (bor) dem Bahnhof gegenüber. Er kommt mir entgegen. Er kommt binnen acht Tagen.

III. Præpositioner, som styre Akkusativ².

durch, gennem, ved (Udjølpaf)	ohne, uden
für, for	um, omkring
gegen, mod	wider, imod

Exempel:

Ich bin gestern durch die Stadt gegangen. Er hat diese Handbücherei für meinen Sohn gekauft. Er hat dieses Buch ohne meine Erlaubniß genommen (taget). Ich bin gegen den Wind (Vinden) gerannt (lobet). Wie steht es um ihn? (Uvorlades staaer det til med ham?). Er hat es wider meinen Willen gethan (gjort). Es nicht für mich ist, ist wieder mich.

¹ Ved Bevægelsesverbener oversættes det danske *til* foran Stedbetegnelser med *nach* og foran Personer med *zu*; Ex. Er geht nach Berlin, er kommt zu meinem Bruder.

² Gammelt Krindrigsvers:

Sei: durch, für, ohne, um, auch sonder, gegen, wider,
jyrk, stels, ven, konstatu, und nie dem Dative nacher.

IV. Præpositioner, som styre Dativ eller Akkusativ¹.

an, ved, til, pas	über, over
auf, paa	unter, under, blandt
hinten, bag ved	vor ² , for, foran, for...siden
in ³ , i, til	zwischen, mellem
ubten, ved Siden af	

Denne Præpositioner styre Dativ paa Spørgsmalet hvor? naar Prædikatet udtrykker en Hvile; de styre derimod Akkusativ paa Spørgsmalet hvorhen? ved Verber, som udtrykke en Retning eller en Bevægelse fra et Sted til et andet.

Forklaring:

Rødt liegt an den Ufern (Bredderne) des Rheins. Man spørger: Hvor ligger Keln. Svarer man altsaa staar i Dativ, da det gives paa Spørgsmalet hvor? og Verbet ligger udtrykker en Hvile. Derimod: Edhien Sie tiejen Brief an meinen Onkel. Spørgsmalet bliver nu: hvorhen skal jeg sende dette Brev? Svarer man altsaa staar i Akkusativ, da det gives paa Spørgsmalet hvorhen, og Verbet sende udtrykker en Retning (Bevægelse).

Exemplier med Dativ.

Er steht an dem Fenster (Han staar ved Vinduet). Das Buch liegt auf dem Tische (Bordet). Er stand (stod) hinten vor Thür. Mein Bruder ist in dem Laden. Er saß (sad) neben mir. Er war vor einer Stunde (Time) hier. Er wohnt über Ihnen. Er wohnt unter mir. Er saß zwischen mir og Ihnen.

¹ Gammelt Krindrigsvers:

An, auf, hinten, ubten, in,
über, unter, vor und zwischen
sichem man fragen kann: woher?
wen man fragen kann: woher?
mit dem Dative sichen ja so,
doch man nur kann fragen: wo?

² Naar in og over bruges om Tiden, have de altid Dativ.

Exemplar med Akkusativ.

Ich gehe an das Fenster. Gegen (lang) Sie das Buch auf den Tisch. Treten (traeß) Sie hinter mich. Mein Bruder ist in den Baden gegangen. Schen (samt) Sie sich neben ihm. Stellen (stil) Sie es vor das Fenster. Ich gehe über die Brücke (Broen).

Prepositionernes Sammentrækning med den bestemte Artikel.

Nogle Prepositioner sammentrækkes ofte til et Ord med den bestemte Artikels sidste Bogstav. Disse sammentrukne former ero:

an — an dem
beim — bei dem
in — in dem
von — von dem
zu¹ — zu dem
zu — zu der
vor — vor dem

an — an das
auß — auf das
durch — durch das
für — für das
in — in das
um — um das
über — über das

3. Konjugation af det regelbundne Verbum kaufen, (at) kjøbe.

Indikativ.

Sing.	ich kauf-e, jeg kjøber	ich kauf-e, jeg kjøber
du kauf-est, du kjøber	du kauf-est, du kjøber	
er kauf-t, han kjøber	er kauf-t, han kjøber	
wir kauf-en, vi kjøbe	wir kauf-en, vi kjøbe	
ihre kauf-e, I kjøbe	ihre kauf-e, I kjøbe	
sie kauf-en, de kjøbe	sie kauf-en, de kjøbe	

Konjunktiv.

Præsens.

Sing.	ich kauf-e, jeg kjøber	ich kauf-e, jeg kjøber
du kauf-est, du kjøber	du kauf-est, du kjøber	
er kauf-t, han kjøber	er kauf-t, han kjøber	
wir kauf-en, vi kjøbe	wir kauf-en, vi kjøbe	
ihre kauf-e, I kjøbe	ihre kauf-e, I kjøbe	
sie kauf-en, de kjøbe	sie kauf-en, de kjøbe	

¹ Kun er i nogle Tilfælde sammentrækket af zu sinem; f. Ex.: Du wünsch zum König erudigt, han valges til Konge. (Dette er Tilfældet ved Verber, der betyde al vælge til eller gjøre til noget.)

Imperfektum.

Sing.	ich kauf-te, jeg kjøbte	ich kauf-(e)te
	du kauf-est	du kauf-(e)test
	er kauf-te	er kauf-(e)te
Plur.	wir kauf-ten	wir kauf-(e)ten
	ihre kauf-ten	ihre kauf-(e)tet
	sie kauf-ten	sie kauf-(e)ten

Perfektum.

Sing.	ich habe gekauft	ich habe gekauft
	du hast gekauft	du habest gekauft
	er hat gekauft	er habe gekauft
Plur.	wir haben gekauft	wir haben gekauft
	ihre hatten gekauft	ihre habent gekauft
	sie haben gekauft	sie haben gekauft

Pleasivperfektum.

Sing.	ich hatte gekauft	ich hätte gekauft
	du hattest gekauft	du hättest gekauft
	er hatte gekauft	er hätte gekauft
Plur.	wir hatten gekauft	wir hätten gekauft
	ihre hatten gekauft	ihre hätten gekauft
	sie hatten gekauft	sie hätten gekauft

Futurum.

Sing.	ich werde kaufen	ich werbe kaufen
	du wirst kaufen	du werbest kaufen
	er wird kaufen	er werbe kaufen
Plur.	wir werden kaufen	wir werben kaufen
	ihre werden kaufen	ihre werdet kaufen
	sie werden kaufen	sie werben kaufen

Futurum strukturum.

Sing.	ich werde gekauft haben	ich werbe gekauft haben
	du wirst gekauft haben	du werbest gekauft haben
	er wird gekauft haben	er werbe gekauft haben
	jeg vil have kjøbt...	jeg vil have kjøbt...

Plur.

wir werden gefaust haben	wir werden gefaust haben
sie werden gefaust haben	sie werden gefaust haben
vi ville have kjæbt...	vi ville have kjæbt...

*Imperativ.**I. Konditionalis.*

Sing. ich würde kaufen	ich würde gefaust haben
du würdest kaufen	du würdest gefaust haben
er würde kaufen	er würde gefaust haben
Plur. wir würden kaufen	wir würden gefaust haben
sie würdet kaufen	sie würdet gefaust haben

Imperativ.

Sing. kaufen, kjæb	Plur. kaufen(e)t, kjæber
--------------------	--------------------------

Infinitiv.

Præsens (zu) kaufen, (at) kjæbe

Perfektum gefaust (zu) haben, (at) have kjæbt

Particpium.

Præsens kaufenb, kjæbende Perfektum gefaust, kjæbt

Boj paa samme Maade:

leben, olsko	lebend, sende
leben, leve	bente, takke
holen, hente	legen, lægge

*II. Konditionalis.**V.**(Fortsetzelse.)*

1.

Har Du afsendt den
Despatch, som jeg gav
Døm i Morges?Hvad synes Du om de
tyske Præver, som jeg
sendte Døm for nogle
Dage siden?Hvorledes smager denne
Suppe Døm?Den Kaffe, af hvilken
Du i Gaar sendte mig
en Præve, smager (ba-
hager) mig ikke.Vær saa god at sonde
mig (send Du mig be-
hageligt) en anden og
bedre Sort.Hvad synes Du om den
tyske Kagning? (hvor-
ledes smager Døm det
tyske Kjekken?).Den tyske Kagning
(Mad) smager mig ikke
saa godt som den
danske.Denne Oxsteg smager
mig ikke.*V.**(Fortsetzelse.)*

1.

Haben Sie die Despatch
abgesandt, welche ich
Ihnen heute Morgen
gab?Wie gefallen Ihnen die
deutschen Proben, welche
ich Ihnen vor einigen
Tage sandte?Wie schmeckt Ihnen
diese Suppe?Der Kaffee, den beim
Sie mir gestern eine
Præve sandten, schmeckt
(gefällt) mir nicht.Senden Sie mir gefälligst
eine andere und bessere
Sorte.Wie schmeckt Ihnen die
deutsche Küche?Die deutsche Küche
schmeckt mir nicht so gut
wie die dänische.Dieser Blinderbraten
schmeckt mir nicht.¹ Gaf, Imperfektum Indikativ af geben, (at) give.

Det hejder:

ich gab
du gafst
er gaf
mir gaben
dir gafst
sie gaben

Præsens Indikativ hedder:

ich gebe
du gibst
er gibt
mir geben
dir gibst
sie geben

9. Den er ikke tillæst
paa dansk Manér.
10. Vær saa god at til-
lave min Beefsteak paa
dansk Manér; det tyske
Kjøkken smager mig
ikke.

2.

Og hvorledes kan Deres
Kommiss påstaa, at de ore
for dyre¹?
Og
hvorledes
kan
Deres
Kommiss (Handelsbetjent)
påstaa
at
do
ter, alt for
dyre
ore.

9. Er ijt nicht nach dänischer
Manier zubereitet.
10. Bitte, bereitzen Sie mein
Beefsteak nach dänischer
Manier zu¹; die deut-
sche Küche schmeckt mir
nicht.

2.

Hab wie kann Ihr Kommiss
behaupten, daß sie an Ihnen
iub?
Und
wie
fann
Ihr
Kommiss (Pl. eins)
behaupten
daß
sie
zu
ihnen
iub.

1. Hvor kan De påstaa
det?
2. Min Kommiss påstaar,
at De har sagt, De
under ingen Omstæn-
digheder ville betale
denne Regning.
3. Det er alts ikke faldet
mig ind at sige dette.
4. Saar Deres Kommiss
påstaaer det, saa siger
hun ikke Sandhed.
5. Hvad er det for et
Indfald? (hvad falder
Dem ind?).
6. Jeg kommer tilbattenka
paa (det falder mig ind),
at jeg har et Brez at
skriva til P. og Kom-
pagni (Ka).
7. Der falder mig noget
ind.
8. Da jeg i Gaar var i
den engelske Restaura-
tion, kom en Herre til
mig og spurgte mig,
om De var i Berlin.
9. Og hvad svarede De
ham?
10. Hvorfor svarede De
ham det?

1. Wie können Sie das be-
haupten?

2. Mein Kommiss behauptet,
dass Sie gesagt hätten¹.
Sie würden² unter keinen
Umständen diese Rech-
nung bezahlen.

3. Es ist mir gar nicht ein-
gefallen³, dies zu sagen.
4. Wenn Ihr Kommiss das
behauptet, so sagt er
nicht die Wahrheit.
5. Was fällt Ihnen ein?

6. Es fällt mir ein, dass
ich einen Brief an S.
und Compagnie zu liefe-
ren habe.

7. Da fällt mir etwas ein.
8. Als ich gestern in der
englischen Restauration
(Pl. ein) war, kam ein
Herr zu mir und fragte
mich, ob Sie in Berlin
waren.

9. Und was haben Sie ihm
gesagt?
10. Warum haben Sie ihm
das gesagt?

¹ Begriffen er et sægte sammenstavt Verbum. Derefter selv er et sægt sammenstavt Verbum. Saar et sægt sammenstavt Verbum forenes med et adskilleligt Prefix, bliver den hele Sammen-
stavning sægt, dog skiller et næledest sammenstavt Verbum sig fra de andenvalige sægte sammenstavte Verber derved, at For-
stavelsen af falder bort i Perfektum Particípium: *ich habe za-
bereitet*. *Algie (undskillelig) Sammenstavning dannes af de ton-
løse Prefixer *ir*, *er*, *am*, *er*, *et*, *er*, *et* og af vort, hvilket og
viber. Ved sægte Sammensætning falder af bort i Perf. Part.,
og ju næltes sum et samklik Ortl formen infinitiv. Alle
sægte sammenstavne Verber huse Turen paa Verbet.*

Exemplar:

Infinietiv.	Imperfektum.	Particípium.
zu belohnen, at belønne	ich be-löhn-te	be-löbt
zu verfaulen, at svigte	ich ver-fau-lte	ver-fault
zu zerstören, at ødelægge	ich zer-stör-te	zer-stört
zu verwirren, at udleje	ich ver-wirr-te	ver-wirrt

¹ Når man anfører en andens Tidlig Indirekte, d. h. når det ikke gjengives ordret, men blot Indholdet anføres, anvendes Konjunktiv både i Hovedsetninger og Bisætninger. I Almindelighed anvendes samme Tid som i den direkte (ordret gjengivne) Tid.

² Se Side 77, Note 2.

³ Ønskaffen beuges mod ja'm, se Side 44, Note 1.

11. Hvorfor svarer Du ikke?
12. Paa dette Spørgsmål kan jeg ikke svara.
13. Han har paastaset, at han i Gaaer Aftes har truffet Dem i Theatret.
14. Hvorledes gaaer det Dem? Hvorledes befinder De Dem?
15. Hvorledes befinder Deres Hr. Fader sig?
16. Jo Tak (takker meget), min Fader har det meget godt.
17. Naar jeg ikke befinder mig bedro i Morgen tidlig, saa man Dende Bud efter (lade hente) en Læge.
18. Min kjære Ven, hvor det gleder mig at se Dem!
19. Disse Varer ere meget for dyre, jeg kan ikke tage dem.
20. Jeg kan ikke tage disse Stoffer til denne pris.
21. Denne pris er meget for høj. De man give mig skal billigere.
22. Jeg kan ikke staa en Øre af.

11. Warum antworten Sie nicht?
12. Auf diese Frage kann ich nicht antworten.
13. Er hat behauptet, dass er Sie gestern Abend im Theater getroffen.
14. Wie geht es Ihnen? Wie befinden Sie sich?
15. Wie geht es Ihrem Vater? Wie befindet sich Ihr Herr Vater?
16. Danke sehr, es geht meinem Vater recht gut. Mein Vater befindet sich recht wohl.
17. Wenn ich mich morgen früh nicht besser befinde, so müssen Sie einen Arzt holen lassen.
18. Mein lieuer Freund, wie freut es mich, Sie zu sehen!
19. Diese Waren sind viel zu teuer; ich kann sie nicht nehmen.
20. Ich kann diese Stoffe zu diesem Preise nicht nehmen.
21. Dieser Preis ist viel zu hoch. Sie müssen mir den Stoff billiger geben.
22. Ich kann keinen Preis ablaufen.

23. Naar De ikke kan give mig disse Varer til en billigere Pris, saa kan jeg ikke tage dem.
24. Det gør mig noget omst, min Herre, men jeg kan virkelig ikke lade Dem ha dem billigere.
25. Saal man jeg kjoeb Varerne et andet Sted. Jeg kan ikke bruge dem til den pris.

23. Wenn Sie mir diese Waren nicht zu einem billigeren Preise geben können, so kann ich sie nicht nehmen.
24. Es tut mir sehr leid, mein Herr, aber ich kann sie Ihnen wirklich nicht billiger lassen.
25. Dann muss ich die Waren anberaede kaufen. Ich kann für zu diesem Preise nicht brauchen.

3.

Du han ikke engang har set paa dem.
Du
han
dem
sig
ikke
engang
set paa
har.

Ta er Sie sich nicht einmal angesehen hat.
Du
er
sich
nicht
einmal
angesehen.

¹ Angelebet er Perf. Part. af det nogle sammenstøtte Verbum anført. Det enkelte Verbum frahen højes anført:

Præsens Ind.	Imperfektum.
ich sehe, jeg ser	ich sah, jeg saa
du sehest	du sahest
er sieht	er sah
wir sehem	wir sahmen
de sieht	de sajet
sie sehen	sie sahen

Perf. ich habe gesehen

Plural. ich hatte gesehen o. n. v.

1. Vær saa god at se paa dette Silketej (Boder, undersøg De...).
2. Det er det bedste Stykke, vi have paa Lager.
3. Se paa mig.
4. Man kan se paa Dem, at De er en Tysker.
5. Naar kan De sende mig disse Varer?
6. Kan De læse det Brev, som vor Agent i Gaar har sendt Dem?
7. Jeg kan læse det.
8. Har han ikke betalt Regningen?
9. Nej, min Herre, han er meget syg, og jeg har ikke set ham.
10. Hvor meget har De betalt for det Sukker, som De i Gaar viste min Kommiss?
11. Denne Kvalitet kan jeg sælge meget billig.
12. Ved De, hvad der fejler Deres Frn. Møder?

1. Bitte, sehen Sie sich diese Seide an¹.
2. Es ist das beste Stoff, das wir auf Lager haben.
3. Sehen Sie mich an!
4. Man kann es Ihnen ansehen, daß Sie ein Deutscher sind.
5. Wann können Sie mir diese Waaren senden (schicken)?
6. Könnten Sie den Brief lesen, welchen unser Agent Ihnen gestern gesandt hat?
7. Ich kann ihn lesen.
8. Hat er die Rechnung nicht bezahlt?
9. Nein, mein Herr, er ist sehr Krank, und ich habe ihn nicht gesehen.
10. Wie viel haben Sie für den Zucker bezahlt, welchen Sie gestern meinem Kommiss gezeigt?
11. Diese Qualität kann ich sehr billig verkaufen.
12. Können² Sie, was Ihrer Frau Mutter fehlt?

13. Lægen siger, at han ikke væl, hvad der fejler min Møder.
14. Kjender De denne Herre?
15. Ja, min Herre, jeg kjender ham; det er Hr. B. fra U.
16. Ved De, om denne Herre er Kjøbmand.
17. Jeg kjender ham ikke personlig, jeg kjender kun hans Fader.
18. Ved De, hvad Prisen paa disse Varer er i London? Jeg kan der kjobe meget billigere end her.
13. Der Mezt sagt, daß er nicht weiß, was meiner Mutter fehlt.
14. Kennen Sie diesen Herrn?
15. Ja, mein Herr, ich kenne ihn; es ist Herr B. aus U.
16. Wissen Sie, ob dieser Herr ein Kaufmann ist?
17. Ich kenne ihn nicht persönlich; ich kenne nur seinen Vater.
18. Können Sie, was der Preis dieser Waaren in London ist? Ich kann da viel¹ billiger kaufen, als hier.

¹ Meget formt et Adjektiv i Komparativ gjengives med *viel*, se Side 64.

¹ Såd. omstjen, se paa (anderungs), hører til de reflexive Verber, der have deres reflexive Præsumen i Dativ. Det bejges i Præsens: Ich sehe mir an, du siehst dir an, er sieht sich an..., se videre Side 98.

² Præsens Indikativ af *wissen*, (st) vide; det bejges saaledes: ich weiß, jeg ved
du weißt
er weißt
mit wissen, vi vide
die wissen
je wissen

Futureum exactionem.

ich werde mich gefreut haben, jeg vil have glædet mig o. s. v.	ich werde mich gefreut haben, jeg vil have glædet mig o. s. v.
--	--

I. Konditionalis.

ich würde mich freuen, jeg vilde glæde mig o. s. v.	ich willede mich gefreut haben, jeg villede have glædet mig o. s. v.
--	--

II. Konditionalis.

Imperativ.

Sing. fren(e) dich, glæd dig!
Plur. fren(e)t eufh, glæder eder!

Imperativ.

Präsens sich (zu) fernen, at glæde sig.
Perf. sich gefreut (zu) haben, (at) have glædet sig.

Participium.

Präsens sich freuen, glædende sig.
Perf. (sich) gefreut, glædet (sig).

Adjektiver.

1. Adjektiver bruges ikke på tysk, naar de staa
predikabilitet¹.

Dieser Diener iſt alt, denne Tjener er gammel.

Diese Dame iſt alt, denne Dame er gammel.

Dieses Kleid iſt alt, denna Kleeding er gammol.

Diese Hôte sind alt, disse Hatte ere gamle.

2. Naar Adjektiver staa attributet², bruges de og
rette sig i Kjøn, Tal og Kasus efter det Substantiv,
de bestemme.

Der alte Diener, den gamle Tjener.

Die alte Dame, den gamle Dame.

Das alte Kleid, den gamle Kleeding.

Die alten Hôte, de gamle Hatto.

Grammatikalske Bemærkninger.

Ovelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige
Samtale-Sprug.

De reflexive Verbers Konjugation¹.

Sich freuen, (at) glæde sig.

Indikativ.

Präsens.

Sieg. ich freue mich, jeg glæder mig du freu(e)t dich, du glæder dig er freu(e)t sich, han glæder sig	ich freue mich du freu(e)t dich er freu(e)t sich
Plur. tu(e) freuen uns, vi glæde os ich freu(e)t eufh, I glæde eder sie freuen jufh, de glæde sig	ich freuet uns ich freuet eufh sie freuen sig

Imperfektum.

ich freu(e)le mich, jeg glædede mig o. s. v.	ich frenete mich, jeg glædede mig...
---	---

Perfektum.

ich habe mich gefreut, jeg har glædet mig o. s. v.	ich hätte mich gefreut, jeg havde glædet mig...
---	--

Plusquamperfektum.

ich hatte mich gefreut, jeg havde glædet mig o. s. v.	ich hätte mich gefreut, jeg havde glædet mig...
--	--

Futureum.

ich werde mich freuen, jeg vil glæde mig o. s. v.	ich werde mich freuen, jeg skulde glæde mig...
--	---

¹ Reflexivt kaldes et Verbum, ved hvilket Subiectets Virk-
somhed gør tilløgs på Subiectets selv, f. Rx. jeg spejler mig,
du morer dig, han glæder sig.

² En som udfyldende og bestemmende ved et Verbum.

* En nem bestemmende ved et Substantiv.

3. Det attributive Adjektiv har tre Arter af Bejning:

Første Bejningsmaade.

Når Adjektivet foran sig har den bestemte Artikkel eller et Bestommelsesord, der bejdes som denne¹, gaar det efter den *fædre* eller *svage* Bejningsmaade, der bestaaer i, at det ender paa *en* i alle Kasus; undtagen *Nominativ Singularis* i alle Kjen og *Akkusativ Sing. Fem.* og *Neutrumb*, hvor det ender paa *e*.

Exempel:

Maskulin.

<i>Sing.</i>	<i>Nom.</i>	ber gut-e Brøder, den gode Broder.
	<i>Gen.</i>	ber gut-en Brøders, den gode Broders.
	<i>Dat.</i>	ber gut-en Brøder, til den gode Broder.
	<i>Akk.</i>	ber gut-en Brøder, den gode Broder.
<i>Plur.</i>	<i>Nom.</i>	die gut-en Brøder, de gode Brodre.
	<i>Gen.</i>	ber gut-en Brøder, de gode Brodres.
	<i>Dat.</i>	ber gut-en Brøder, til de gode Brodre.
	<i>Akk.</i>	die gut-en Brøder, de gode Brodre.

Feminin.

<i>Sing.</i>	<i>Nom.</i>	die gut-e Schwester, den gode Sester.
	<i>Gen.</i>	ber gut-en Schwester, den gode Sesters.
	<i>Dat.</i>	ber gut-en Schwester, til den gode Sester.
	<i>Akk.</i>	die gut-e Schwester, den gode Sester.
<i>Plur.</i>	<i>Nom.</i>	die gut-en Schwestern, de gode Sestre.
	<i>Gen.</i>	ber gut-en Schwestern, de gode Sestres.
	<i>Dat.</i>	ber gut-en Schwestern, til de gode Sestre.
	<i>Akk.</i>	die gut-en Schwestern, de gode Sestre.

Neutrumb.

<i>Sing.</i>	<i>Nom.</i>	das gut-e Kind, det gode Barn.
	<i>Gen.</i>	das gut-en Kindes, det gode Barns.
	<i>Dat.</i>	dem gut-en Kinde, til det gode Barn.
	<i>Akk.</i>	das gut-e Kind, det gode Barn.

¹ Samme Bestommelsesord ere: *blefet*, *denne*, *jener*, *bin*, *bryselbe*, *den samme*, *bryjenige*, *den*, *folcher*, *sædvan*, *mængde*, *mængder*, *melcher*, *hvilken*, *jeber* eller *jejlighed*, *enhver*, *øller*, *al d. s. v.*

Plur. *Nom.* die gut-en Kinder, de gode Barn.

Gen. ber gut-en Kinder, de gode Barns.

Dat. den gut-en Kinder, til de gode Barn.

Akk. die gut-en Kinder, de gode Barn.

Anm. To eller flere Adjektiver bejdes ens, naar de staa efter samme Bestommelsesord, f. Ex.: *ber junge, reidje Knudmann*, *den unge, rige Kjebemand*.

Anden Bejningsmaade.

Når Adjektivet enten alst intet Bestommelsesord har foran sig eller har et ubejeligt¹, gaar det efter den *anden* eller *sterke* Bejningsmaade.

Denne Bejningsmaades Endelser ere:

<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
<i>M.</i>	<i>F.</i>	<i>N.</i>	<i>M. F. N.</i>
<i>Nom.</i>	<i>er</i>	<i>es</i>	<i>er</i>
<i>Gen.</i>	<i>es (en)</i>	<i>es</i>	<i>er</i>
<i>Dat.</i>	<i>em</i>	<i>et</i>	<i>en</i>
<i>Akk.</i>	<i>en</i>	<i>es</i>	<i>e</i>

Anm. Disse Endelser ere de samme som den bestemte Artikels med Undtagelse af, at *Gen. Sing. Mask.* og *Neutr.* undertiden for Vellykens Skyld har Endelsen *et*, og at *Nom.* og *Akk. Neutr. Sing.* endle paa *es*.

Exempel:

Maskulin.

<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
<i>Nom.</i>	<i>rotb-er Wein</i> , red Vin	<i>rotb-e Weine</i> , reda Vine	
<i>(Redvin)</i>			
<i>Gen.</i>	<i>rotb-en (es) Weins</i>	<i>rotb-e Weine</i>	
<i>Dat.</i>	<i>rotb-em Wein</i>	<i>rotb-en Weinen</i>	
<i>Akk.</i>	<i>rotb-en Wein</i>	<i>rotb-e Weine</i>	

¹ Ubekjelligt Bestommelsesord ere Grundtalene med Undtagelse af *sin*, nogle ubekjente Pronominer og Adjektiver (*steds*, *noget*, *nichts*, *intet*, *mejst*, *mere*, *viel*, *meget*, *lidt*) o. l.

Feminin.

<i>Nom.</i> warm-e Suppe, varme Suppe	warm-e Suppen, varme Supper
<i>Gen.</i> warm-er Suppe	warm-er Suppen
<i>Dat.</i> warm-er Suppe	warm-en Suppen
<i>Akk.</i> warm-e Suppe	warm-e Suppen

Neutrum.

<i>Nom.</i> frisch-e Wasser, friskt Vand	frisch-e Eier, friske Aa
<i>Gen.</i> frisch-en (es) Wasserts	frisch-ex Eier
<i>Dat.</i> frisch-en Wasser	frisch-en Eieren
<i>Akk.</i> frisch-es Wasser	frisch-e Eier.

Tredje Bejningssmaade.

Naar Adjektivet foran sig har den ubestemte Artikel eller et af Pronominerne mein, sein, sein, unfer, enet, ihr, Zht eller feit, gaar det efter den *tredje* eller *blandede* Bejningssmaade.

Den kaldes den *blandede*, fordi Adjektivet efter disse Bestemmelæssord i nogle Kusus (*Nom.* og *Akk.* Sing.) følge den *stærke* og i de andre den *svage* Bejningssmaade.

Endelsene ere:

Singulæris.			Pluralis.
M.	F.	N.	M. F. N.
<i>Nom.</i> er	e	es	et
<i>Gen.</i> ett	en	en	en
<i>Dat.</i> en	en	en	en
<i>Akk.</i> en	e	es	en

*Exempel:**Singulæris.*

<i>Mash. Nom.</i> ein gejdiest-e Mann, en behændig Mand.	
<i>Gen.</i> einer gejdiest-en Mannes.	
<i>Dat.</i> einem gejdiest-en Mannen.	
<i>Akk.</i> einen gejdiest-en Mann.	

Fem. Nom. eine jung-e Frau, en ung Kona.

Gen. einer jung-en Frau,

Dat. einer jung-en Frau,

Akk. eine jung-e Frau.

Neutr. Nom. ein Scharf-es Messer, en skarp Kniv.

Gen. eines Scharf-en Messers,

Dat. einem Scharf-en Messer,

Akk. ein Scharf-es Messer.

Pluralis.

Nom. meine gut-en Kinder, mine gode Barn.

Gen. meiner gut-en Kinder,

Dat. meinen gut-en Kindern,

Akk. meine gut-en Kinder.

Quæslæ.

Var De ikke nylig med Deres Freken Sester i dat kongelige Theater? Jo, vi vilde engang se et engelsk Stykke af Shakespeare paa en dansk Scene (Bühne). Nan (nun), hvorledes syntes De om det? Vi kunde naturligvis ikke forstaa alt, men jeg maa sige, at de danske Skuespilleres Spil behager mig bedre end de tyskes. Og hvor har De i Gaar tilbragt Formiddagen? I Gaar vare vi i St. Johannes Kirke og hørte en udmarket Prædiken. Og kunde De forstaa alt? Hvert Ord. De ved jo, at jeg hver Morgen læser Bibelen i dat danske Sprog; jeg er derfor i Stand til at forstaa Gudstjenesten.

Opvarter, bring mig friskt Vand. Hvad synes De om de sorte Benklæder, som Deres Hr. Broder har kjøbt? God Morgen, min Herre. Hvorledes har De det? Jo Tak, jeg har det rigtig godt. Og hvorledes gaar det Deres lille Son? Det gaar ham meget bedre, men han kan endnu ikke gaa ud. Hvad har (der) fejlet ham? Han havde forkjælest sig meget. Taler De tysk? Jeg taler kun daarlig tysk, men jeg forstaar næsten hvert Ord, som jeg hører.

VI.
(Fortsettese.)

1.

19. Man kan se det paa Dem ved det første Blik.
20. Man kan se (det) paa Dem, at De ikke er rask.
21. Finder De ikke, at han ligner sin Fader? (ser sin Fader lig).
22. Dette Portræt ligner Dem ikke.
23. Jeg saa ved forste Blik, at De var Hr. R.
24. De ligner Deres Fru Møder saa (meget).
25. Hvem har fået mit Værelse?
26. Pauline. Det ligner hende!
27. Det ligner Dem.
28. De ser ikke rask ud.
29. Deres Hr. Onkel ser ud som en Englander.
30. Det ser ud til Regn. Det ser ud, som om det vilde regne.

VI.
(Fortsettese.)

1.

19. Man kann es Ihnen auf den ersten Blick ansehen.
20. Man kann es Ihnen ansehen, daß Sie nicht wohl sind.
21. Finden Sie nicht, daß er seinem Vater ähnlich¹ sieht?
22. Dieses Portræt [Pl. § 6] sieht Ihnen nicht ähnlich.
23. Ich sah auf den ersten Blick, daß Sie Mr. St. jenen.
24. Sie sehen Ihrer Frau Mutter ja ähnlich.
25. Wer hat mein Zimmer gefehlt?
26. Pauline. Das sieht Ihr ähnlich!
27. Das sieht Ihnen ähnlich!
28. Sie sehen nicht wohl aus.
29. Ihr Herr Onkel sieht mir ein Engländer aus.
30. Es sieht nach Regen aus. Es sieht aus, als ob es regnen würde.

31. Finder De ikke, at denne Hat ser (tager sig) meget smukt ud?

32. Jeg finder, at De tager Dem meget godt ud med den Hat (at De i den Hat ser meget smuk ud).

31. Finden Sie nicht, daß dieser Hut sehr hübsch aussieht?

32. Ich finde, daß Sie im diesem Hut sehr hübsch aussiehen.

2.

Jeg ville gjerne i Morgen tidlig gjøre nogle Indkøb, og vildt være Dem meget forbundet, hvis Du gjorde mig den Tjeneste at opskrive mig Navnene paa de bedste henværende Firmer.

Jeg vildt gjerne i Morgen tidlig gjøre nogle Indkøb

Jeg gad, kunde ønske

gjerne

jeg ville gjerne

i Morgen

Sie mödte gern morgen früh einige Einkäufe machen und würde Ihnen sehr verbinden sein, wenn Sie mir den Gefallen thäten, mir die Namen der besten hiesigen Firmen anzuschreiben.

Ich mödte gern morgen früh einige Einkäufe (Einkauf, M.) machen.

Sie mödte (Imperf. Konj. af mödgen)¹

gern

ich mödte gern

morgen

¹ Mödgen (gide, skulle) er et Modalhjælpsverbet, of et Verbum, som er Kjendeteget på den Maade, på hvilken Subjekt og Prædikat tænkes forenede. Det bruges:

Præs. Ind.	Imperf. Ind.	Præs. Konj.	Imperf. Konj.
Ich mag	Ich mödte	ich möge	ich mödte
Du magst	Du mödtest	du mögest	du mödtest
Er mag	Er mödte	er möge	er mödte
Wir mögen	Wir mödtem	wir mögen	wir mödten
Ihr möget	Ihr mödtest	ihr möget	ihr mödtest
Sie mögen	Sie mödten	sie mögen	sie mödten

Perf. Part. genomt.

Mödgen bruges ofte med Betydningen: synes om, ville; f. Ex. Ich mag es nicht, jeg synes ikke om det; Ich mödte es haben, jeg ville gjerne have det.

¹ Adjektiver, der udtrykke Nyte, Tilhøjelighed, Nærværdi, Lighed eller det modsatte, havde i tysk Daily efter sig. Sædanne Adjektiver eru: ähnlich, lig; ähnlich, jenseitig; ergaenz., hengiven; gesühnlich, farlig; getren, tuo; gleid, lig; heilsam, lægende; läufig, besværlig; Heil, kjær; wichtig, nyttig; hässlich, skadelig; verunwendl, beslaglet; miltydig, modbydelig, o. s. v.

tidlig
i Morgen tidlig
noglo
Indkøb
gjøre.

früh
morgen fröh
einige
Einfäuste
machen'.

- Jeg vilde gjerne gjøre mine Indkøb i denne Butik (Forretning).
- Vilde Du ikke gjøre Deres Indkøb i denne Forretning?
- Han vilde kjøbe en ny Kjole til sin Søster. Kan De ikke gaa med ham?
- Jeg vilde gjerne ledsage ham, men det er mig virkelig ganske umuligt denne Morgen.
- Jeg vilde gjerne rejse med Dem til Paris.
- Sig til Postboden, at han skal give Dem det indskrevne Brev.
- Postboden siger, det kan han ikke gjøre. Han maa give Dem Brevet personlig.
- Hvad vil De da gjøre i Aften?

- Ich möchte gern meine Einfäuste in diesem Laden (Betrieb) machen.
- Möchten Sie nicht Ihre Einfäuste in diesem Laden machen?
- Er möchte ein neues Kleid für seine Schwester kaufen. Können Sie nicht mit ihm gehen?
- Ich möchte ihm gern begleiten, aber es ist mir heute Morgen wirklich ganz unmöglich.
- Ich möchte gern mit Ihnen nach Paris reisen.
- Sagen Sie dem Briefträger, er möchte Ihnen den eingedruckten Brief geben.
- Der Briefträger sagt, er kann es nicht thun². Er muss den Brief Ihnen persönlich geben.
- Was wollen Sie denn heute Abend thun?

¹ Maðen, gjøre; Imp. iði maða, Perf. Past. gmaða; maðen betyder i Almindelighed gjøre, forberedige, men har tillige flere andre Bedydninger. F. Ex. maðen Gið það heit, vel Sangen; was maðen Gið hvordales har De det?

² Naar det danske gjøre står i Stedet for at glemme et andet Verbum, gjengives det paa syd med ihm.

- Jeg ved det virkelig endnu ikke.
- Min Søster vilde gjerne gaa i Theatret, men jeg har ingen Lust dertil.
- Havde Du ikke Lust at gaa ud med mig?
- Nej Tak, jeg føler mig ikke vel.
- Jeg vilde i Dag hellere blive hjemme.
- Hvad bestiller De da der?
- Hvorledes har Deres Hr. Fader det?
- Vær saa god strax at gøre mine Klæderrene, for jeg maa gaa ud.
- Jeg maa gjøre nogle Indkøb for min Familie.
- Min Kone har i Gaar gjort Bekjendtskab med en meget interessant ung Engleanderinde.
- Jeg vilde gjerne gjøre denne Herres Bekjendtskab.
- Vil De have den Venlighed (Godhed), at forestille mig for hum?
- Jeg har den Ære at forestille Dem min Ven B. fra London: Hr. B., Hr. D.
- Ich weiß es wirklich noch nicht.
- Meine Schwester möchte ins Theater gehen, aber ich habe keine Lust dazu.
- Können Sie nicht Lust mit mir aufzunehmen?
- Nein, ich fühle sehr schlecht.
- Ich möchte heute sicher zu Hause bleiben.
- Was machen Sie denn da?
- Was macht ihr Herr Vater?
- Bitte, machen Sie sofort meine Kleider rein; denn ich muss ausgehen.
- Ich muss einige Einfäuste für meine Familie machen.
- Meine Frau hat gestern die Bekanntschaft einer sehr interessanten jungen Engländerin gemacht.
- Ich möchte gern die Bekanntschaft dieses Herrn machen.
- Wollen Sie die Freundschaft (Freude) haben, mich ihm vorzustellen?
- Ich habe die Ehre, Ihnen meinen Freund B. aus London: Herr B., Herr D.

¹ Fra oversættet med os ved Londen og form. Byens Kvarne for at betegne, at nogen er født eller boede der. Ich femme os

22. Det glæder mig meget at gjøre Deres ærede Bekjendtskab.
23. Det er mig en stor Åre at gjøre Deres ærede Bekjendtskab (eller: det er mig til stor Åre...).
24. De er altfor urigtig, Åren er ganske på min Side.

3.

Og vilde være Dem meget forbundne
Og
vilde
Dem
meget
forbundne
viere.

- Jeg er Dem meget forbundne.
- Jeg er Dem meget forbundne for Deres Venlighed.
- Jeg vilde være Dem meget forbundne, naar De vilde bare denne Årke på Posthuset for mig.

22. Es freut mich sehr, Ihre werte Begegnung zu machen.
23. Es ist mir eine groÙe Ehre, Ihre Bekanntschaft zu machen (Es freue mich zu groÙer Ehre, Ihre werte Bekanntschaft zu machen).
24. Sie sind gar zu urichtig; die Ehre ist ganz auf meiner Seite.

3.

Und würde Ihnen sehr verbunden sein.
Und
würde
Ihnen (Dat.)
sehr
verbunden¹
sein.

- Ich bin Ihnen sehr verbunden.
- Ich bin Ihnen für Ihre Freundlichkeit sehr verbunden.
- Ich würde Ihnen sehr verbunden sein, wenn Sie diese Schachtel jùch mich nach der Post tragen wollten.

4. Min Broder vildt være Dem meget forbundne, naar De vilde forestille ham for denne Dame.
5. Vil De gjøre mig den Førnøjelse, at spise til Middag hos mig i Morgen?
6. Jeg er Dem meget forbundne for Deres Venlighed, men jeg maa i Morgen afrejse med det første Tog.
7. Sig til Hr. B., at jeg er ham meget forbundne, men at jeg ikke kan gaa ud i Dag.
8. Jeg vilde være Dem meget forbundne, hvis De gik med mig; jeg maa gjøre nogle Indkøb.
9. Det gør mig meget ondt, at jeg ikke kan gaa med (ledsage) Dem, men jeg maa gjøre en Rejse til H.
10. Han har berejst mange Lande, men af alle behager Danmark ham bedst.

4. Mein Bruder willche Ihnen sehr verbunden sein, wenn Sie ihm diefer Dame vorstellen.

5. Wollen Sie mir das Vergnügen machen, Morgen bei mir zu Mittag zu essen?²

6. Ich bin Ihnen sehr verbunden für Ihre Freundschaft, ich muss aber morgen mit dem ersten Buge abreisen.

7. Sagen Sie Herrn B., dass ich ihm sehr verbunden bin, dass ich aber heute nicht ausgehen kann.

8. Ich würde Ihnen sehr verbunden sein, wenn Sie mit mir gingen³; ich muss einige Einkäufe machen.

9. Es tut mir sehr leid, dass ich nicht mit Ihnen gehen kann (dass ich Sie nicht begleiten kann); ich muss aber eine Reise nach H. machen.

10. Er hat viele Länder bereist, von allen aber gefällt ihm Dänemark am besten.

¹ Præs. Ind: Ich wäre
du wärst
er war

Imperf. ich wäre ...
Imper. Ich wäre
Perf. Part. gegeben

² Imperf. Konj. af gehen. Pr. Ind. ich geh, Imper. ich ging,
Perf. ich bin gegangen, Imper. geh(e), gehst

England, jeg kommer fra England, ich bin aus London, jeg er fra London; men ich komme von London, jeg kommer (rejsende) fra London.

¹ Verbundet er Perf. Part. af verbundet, Imperf. Ind. ich verbund, Perf. ich habe verbunden.

11. Har De gjort denne Herres Bekjendtskab paa Deres Rejse.
12. Naar De gjerne vil høre at tale tysk, sun man De forsøge (gjøre Forsteg) at unterholde Dem rigtig meget med tyske (samtale med ...).
13. Jeg har i Dag forsøgt at samtale med Deres tyske Ven.
14. Det gør De Ret i; thi paa den Maade vil Du snart blive dette nyttige Sprag nægtig (blive kydlig i ...).
11. Haben Sie die Bekannt-
heit dieses Herrn auf
Ihre Reise gemacht?
12. Wenn Sie gern Deutsch
sprechen lernen wollen,
so müssen Sie den Ver-
such (Plur. Versuch) machen (versuchen), sich
recht viel mit Deutschen
zu unterhalten.
13. Ich habe heute versucht,
mich mit Ihrem deutschen
Freunde zu unterhalten.
14. Wenn Ihnen Sie recht;
denn auf diese Weise
werben Sie bald dieser
nützlichen Sprache mächtig
für werben.

¹ Adjektiver, som udtrykker Besiddelse, Begjældighed, Knob-
skab, legitimes, Præindring, Delagtighed eller det modeste, fandtes
i tysk Genitiv. Sædnunde erst: enflig, vor, eingeborn, erin-
drende; fligtig, i Stand til; gewiss, via paas; gewohnt, vant til;
fundig, kundig; usådig, næglig; mildt, vred; fuldført, skyldigt;
sikker, sikret; voss, hold; værd; værd; usådig, værdig.

Grammatikalske Bemærkninger.

Ovelser over Ord, der forekomme i det almindelige Samtale-Sprag.

Bemærkninger om Adjektivernes Bejning.

1. Adjektiver, der ender paa *el*, *en* og *er*, bort-
kastet deres *e* i Bejningen.

Eksempler:

ebel, indek.

Nom. ber edle Mann,	bis edlen Männer,
Gen. des edlen Mannes,	ber edlen Männer,
Dat. dem edlen Mann,	den edlen Männer,
Akk. den edlen Mann,	bis edlen Männer,
den edle Mand o.s.v.	de edle Mand o. s. v.

Bej paa samme Maade bie titel¹ Frau, den for-
fængelige Kona, ber ebne² Blab, den jævne Bla, bel-
lappe³ Hær, den tappe Hær.

2. Nationl-Adjektiver have sædvanlig ifø; de
skrives med lille Begyndelsesbogstav.

amerikanisch, amerikansk	amerikanisch, estrigsk
dansk	polsk
deutsch, tysk	portugiesisk
engelsk	preussisk, prøjsisk
fransk	russisk
græsk	sachsisk
hollandsk	svensk
irlandsk	spanisk
italiensk	türkisk
norwegisk, norsk	

¹ Af titel.

² Af ebne.

³ Af lappe.

3. Adjektivet hedj, hej, mister sit t ved Bejningens, naar det staar foran et Substantiv; f. Ex. der hoje Tårn, det hejo Taarn.

4. Adjektiverne benyttes ofte som Substantiver; de begynde da med stort Bogstav, men bejes ganske som ellers. Ex.: ein Ulter, en gammel Mand, der Ulte; ein Gelehrter, en Lærd, der Gelehrte; ein Gefangener, en Fange, der Gefangene; ein Hediuttr, en Tjener, der Hediuttr; ein Deutscher, en Tysker, die Deutscher, Tyskerne.

5. Adjektiverne paa er, der ere dannede af Bynavne, kunne ikke bejes: ein Hamburger Kaufmann, en Kjøbmand fra Hamburg, der Hamburger Kaufmann.

6. Efter etwas, viel, wenig og mehr faa de som Substantiver brugte Adjektiver den neutrale Endelse es, f. Ex. etwas Gütes, noget godt, nictz Neuts, intet nyt.

7. Naar et Adjektiv har foran sig: andre, beide, enige, ethdyr, manche og folge samt mehre, viele eller wenige, endes det i Nominativ og Akkusativ Pluralis paa e i Stedet for en.

8. Naar et Adjektiv faar Prefixet un, bliver Bedyningen nægtende (sm. vort u); giftlich, lykkelig, ungiftlich, ulykkelig.

Anm. Paa samme Maade anvendes Prefixet ob ved Particpier: genfigl, tilbajelig; obgmeigt, utilbajelig.

Adjektivernes Komparation.

1. Tysk har ligesom dansk to Sammenligningsgrader: 1) Komparativ, der udtrykker en højere (eller lavere) Grad af en Egenskab, og 2) Superlativ, der udtrykker den højeste (eller laveste) Grad af en Egenskab.

Anm. Selve Positiv, der blot udtrykker Egenskaben uden nogen Sammenligning, betragtes ikke som nogen Grad.

2. Komparativ dannes af Positiv ved at tilføje er og Superlativ ved at tilføje est eller st. Vokalerne

a, o, u forandres i de fleste Kunstabelsesord¹ til ä, ö, ü.

Positiv.	Komparativ.	Superlativ.
jöhn, smuk	schöner, smukkere	der schönste, den smukkeste jam schönsten, smukkest
reich, rig	reicher, rigerer	der reichste, den rigeste jam reichsten, rigest

Anm. 1. Superlativ faar est, naar Positiv ender paa b, t, ff, ß, l, jt; der mildeste, der breiteste, der fløjteste, men der schönste. (Participier paa end og et faa dog kun jt; der retzende, den mest tilløkkende; der geblisbelste, den mest dannede.)

Anm. 2. Superlativens forsta Form (der [dir, das] schönste) er den *attribute* og bruges kna, naar et Substantiv følger efter eller er underforstaet. (Er ist der reichste Mann in der Stadt, han er den rigeste Mand i byen; dieser Knabe ist der liebigste (stuebe), denne Dreng er den flittigste.)

Anm. 3. Den anden Form (om reijsten) er ubøjlig og kaldes den *adverbial*. Den bruges ofto, naar Adjektivet staar prædikativt efter sein, og har sin Plads i Slutningen af Sætningen. Gode ist fejbar, aber Eiser ist om nüchdhesten. Geld er kostbart, men Jahr er nyttigst. Naar et Ord sammenlignes med sig selv i Forhold til sin Egenskab, skal denne Form bruges; der Blus ist hiet om tiesten, Fleden er dybest her.

Anm. 4. En anden adverbial Form for Superlativ er aufs med følgende Adjektiv: aufs best, paa bedsto Maade, aufs schönste. Denne Form bruges dog ikke ofto.

3. Uregelmæssig og usædvanlig Komparation. a) Følgende Adjektiver bejes uregelmæssig:

Positiv.	Komparativ.	Superlativ.
groß, stor	größer, større	der größte, om grössten, storst gut, god

¹ Da sind vanligste af disse ere: mit, gammel; alt, elem; over, fastig; grob, grov; hært, haard; jung, ung; fast, kold; flug, klug; træff, tryg; hær, knæt; lang, lang; vel, red; skart, skarp; spænd, seng; schwatz, snæt; surt, stærk; varmt, varm.

<i>Positiv.</i>	<i>Komparativ.</i>	<i>Superlativ.</i>
hoch, høj	höher, højere	der höchste am höchsten
nahe, nær	naher, nærmere	der nächste am nächsten
bief, meget	mech, more	der meiste am meisten
wenig, litt	weniger, mindre	der wenigsten am wenigen der mindeste am mindesten

b) Følgende af Sted-Adverbier eller Præpositioner afledede Adjektiver mangler Positiv.

<i>Komparativ.</i>	<i>Superlativ.</i>
der äuflere, den ydre	der äuflerste, den yderste
der innere, den indre	der innert, den innerste
der obre, den øvre	der obrest, den øverste
der untere, den nedre	der unterst, den underste
der mittlere, den i Midten	der mittlste, den mellemste
der hintere, den bagved	der hinterte, den bageste
der vorbere, den foran	der vorberste, den ferreste
der niedere, den nedre	der niedrste, den nederste

4. Undertiden sætter man Ordet *aller*, *Gen.*, *Plur.* af all. formen Superlativ for at forstærke denne: der allerbedste, den allerbedste, der allerserste, den allerførste, ein allerliebstes Kind, et allerkjæreste Barn.

5. Den absolute Superlativ, der udtrykker en særdeles høj Grad af en Egenskab hos en Gjenstand uden Sammenligning med en anden, dannes sædvanlig af *höchst*, *hojst*, *amperst*, *yderst*, *überaus*, *overmaade*, *ungemein*, *ualmindelig*, *jeht*, *meget*. Dies ist eine höchst wichtige Radikaldiff., dette er en meget vigtig Kifferretning; er war dufserst aufgebracht, han var i højeste Grad opbragt.

6. Som i en Komparativsetning gengives med wie eller als: Er ist ebenso jung wie (als) ich, han er lige saa ung som jeg. Sie tanzt nicht so geschickt wie (als) ihre Freunde, hun var ikke saa danned som sin Veninde. Dobbeltsaa med følgende Adjektiv oversettes

med noch einmal jo — eller dobbeltsaa jo —: Sie sind noch einmal jo alt (doppelte jo alt) als mein Bruder, Da er dobbelt saa gammel som min Broder.

7. Jo . . . desto oversettes ved je . . . desto: je gudhjer der Weinur, desto stærker der Verlust, jo større Geyinst, desto mindre Tab.

Uagte sammensatte Verber.

1. Uagte (adskillelig) sammensatte Verber ere sammen, som have et adskilleligt Prefix¹. De fleste Prefixer bestaa af Præpositioner eller Adverbier, f. Ex. aus'-gehen, gaa ud; weg'-gehen, gaa bort; an'-jagen, begynde.

2. Prefixet skiller fra Verbet og sættes i *Sætnings Slukning* i *Præsens* og *Imperfektum* i *Hovedsætninger* og *alid* i *Imperativ*, f. Ex.: Præs. ich gehe heute nicht aus, jeg gaa ikke ud i Dag; Imperf. gingen Sie gestern aus, gik Du ud i Gaar; Imper. gehen Sie aus, gaa ud.

3. Naar en Sætning begynder med et relativt Pronomen eller en underordnet Konjunktion (se Side 55), kan Prefixet og Verbet ikke skilles, f. Ex.: der Mann, welcher jetzt aus'-geht, den Mand, der nu gaa ud; wenn Sie heute aus'-gehen, naar De gaa ud i Dag; als ich gestern aus'-ging, da jeg gik ud i Gaar.

4. I Part. Perf. sættes ge og i Infinitiv zu mellem Prefixet og Verbet: aus'-ge-gangen, aus'-zu'-gehen.

Konjugation af et uagte sammensat Verbum.

Udskriveben, afskrive.

<i>Konjugation.</i>	<i>Konjugation.</i>
Præs. ich schreibe ab	ich schreibe ab
du schreibst ab	du schreibest ab
er schreibt ab	er schreibe ab
wir schreiben ab	wir schreiben ab
ihre schreib(e)t ab	ihre schreibt ab
sie schreiben ab	sie schreiben ab

¹ Uagte sammensatte Verber have altid Tones på Prefixet.

<i>Indikativ.</i>	<i>Konjunktiv.</i>
<i>Imper.</i> ich schrieb ab, jeg skrev af o. v. s.	ich schriebe ab, jeg skrev af...
<i>Perf.</i> ich habe abgeschrieben, jeg har afskrevet o.s.v.	ich habe abgeschrieben, jeg har afskrevet...
<i>Prashv.</i> ich hätte abgeschrieben o. s. v.	ich hätte abgeschrieben o. s. v.
<i>Part.</i> ich werde abdrucken... Part. endt, ich werde abge- drucket haben...	ich werde abdrucken... ich werden abgedrucket haben
<i>Kondit.</i> I. ich würde ab- drucken...	
<i>Kondit.</i> II. ich würde ab- druckeben haben...	
<i>Imper.</i> schreibe ab schreib(e)t ab	<i>Indik.</i> Pr. abgeschreiben Perf. abgeschrieben zu haben
<i>Part.</i> Præs. abdruckend	<i>Perf.</i> abgedruckt

Partikler, som daude umgta Sammunsættelinger.

1. ab: aberlassen, afslæsse; *Pr.* ich lasse ab; *Imp.* ich reiste ab; *Perf.* ich bin abgereist; *abschaffen*¹, afgang; *abflingen*², afslan, nægte; *abwischen*³, afvisse.
2. an: ankommet, ankomne; *Pr.* ich komme an; *Imp.* ich kom an; *Perf.* ich bin eingekommen; *anfangen*⁴, begynde; *anstrengn*⁵, antuge; *angleben*⁶, tage paa; *sich anstreben*, klaede sig paa.
3. auf: aufstehen, staa op; *Pr.* ich stehe auf; *Imp.* ich stand auf; *Perf.* ich bin aufgestanden; *aufholen*⁷, opholde; *aufhören*, uphøre; *aufmæthe*, saabno.

¹ nehmen ab, trænge ab, abgenommen.
² fælles ab, fælles ab, abflingen.
³ nægte ab, nægt ab, abgewiesen.
⁴ fange an, fang an, angengangen.
⁵ nehmen an, nægt an, angennommen.
⁶ zieht an, zog an, angripen.
⁷ halte auf, holdt auf, aufgehoben.

4. aus: ausgehen, gaa ud; *Pr.* ich gehe aus; *Imp.* ich ging aus; *Perf.* ich bin ausgegangen; *ausgeben*⁸, give ud; *auspreschen*⁹, udtale.
5. bei: beistehen (med Dativ), staa bi; *Pr.* ich steht bei; *Imparf.* ich staa bi; *Perf.* ich habe beistanden; *beteagen*¹⁰, bidrage.
6. dor: dorstellen, fremstille; *dorbringe*¹¹, tilbyde.
7. ein: einführen, indfore; *einsleben*¹², indbyde.
8. fort: fortjætten, vedblive; *ich jæber fort*, ich fuhr fort; *fortgefahrene*, bane bort; *fortbæurn*, varo ved; *fortjægen*, fortsette.
9. her: herbringen, bringe lid; *ich bringe her*, ich brængte her, hergebracht.
10. heim: heimkommen, komme hjem; *ich komme heim*, ich kom heim, heimgocommen.
11. hin: hinstellen, sætte hen; *tinghen*, gaa hen.
12. los: lossafsen, slappe fri; *ich løsсе los*; *ich læk los*, *lodgelaßen*, *losreißen*¹³, rive los.
13. mit: mittheilen, meddole; *mitvirken*, medvirke; *mitnehmen*, medtagre.
14. nedy: nadholjen, give efter, holdt op; *nadfolgen*, folge efter; *nachlaufen*¹⁴, lebu efter.
15. sieber: niederlegen, nedlaage.
16. vor: vorjælle, forestille; *vorleben*¹⁵, forlæse; *vor kommen*, forekomme.
17. weg: wegnehmen, tage bort; *wegbleiben*¹⁶, blive borto.
18. zu: zumadjen, lukke i; *zusäßlichen*¹⁷, lukke til; *zubringen*, tilbringe.

¹ gebe aus, gab aus, ausgetragen.

² fælde ud, spædi ud, ausgesprochen.

³ bruge bel, ring bel, begebrændt.

⁴ bringt vor, brachte vor, vorgebragt.

⁵ løbe ud, løb ud, eingeladen.

⁶ reise los, tilb los, losgeziffen.

⁷ laufe nach, lief nach, nachgelaufen.

⁸ ließ vor, lag vor, vergraben.

⁹ Melde weg, klæk weg, weggeblieben.

¹⁰ stellte zu, stellte zu, zugeschlossen.

Das Hotel.
 die Treppen hoch
 hinaufgehen
 ich gehe hinauf
 hinuntergehen
 ich gehe hinunter
 eine Stufe (Pl. -n)

Hotelleet.
 paa tredje Sal
 gaa op
 jeg gaar op
 gaa ned
 jeg gaar ned
 et Trappetrin

Et Brv.

Berlin, den 1te Januar 1886.

Herrn Wilhelm Bauer in Dresden.

Gescheiter (bejæretels) Herr!

In Beantwortung¹ Ihres wærthen² Briefes vom 13.³ December beehre ich mich⁴, Ihnen mitzutheilen⁵, daß es
 Ihrem Herrn Sohne bedeutend⁶ besser geht, und daß er
 schon morgen das Zimmer nach verlassen⁷ können. Sie
 brauchen sich⁸ also jetzitzogen⁹ keine Sorge¹⁰ zu machen,
 Oftrichtig¹¹ habe ich die Ehre, Sie zu benachrichtigen¹²,
 daß ich die mir gesandten Waaren vollständig¹³ und mit
 circa¹⁴ fünf und zwanzig Prozent¹⁵ Betrouw¹⁶ verkauft habe.
 Den Betrag¹⁷ abzähllich¹⁸ meiner Kosten¹⁹ folge ich bei²⁰
 und verbleibe²¹

Hedhæftungsbett²²

Richard Schmidt.

¹ Som Svær pas. ² ærede. ³ af den trættende. ⁴ har jeg
 den Ære. ⁵ at meddele. ⁶ betydelig. ⁷ forlade sit Værelse.
⁸ behøver. ⁹ for hans Skyld. ¹⁰ Bekymring. ¹¹ Samtidig.
¹² understøtte om. ¹³ fuldstændig, helt og huldest. ¹⁴ omkrat.
¹⁵ 25 %. ¹⁶ Gevinst. ¹⁷ Beløbet. ¹⁸ med Fradrag af. ¹⁹ Om-
 kostninger. ²⁰ redigerer, indslutter. ²¹ forbliver. ²² med Hæf-
 tegtesse. „Et værksteds(hedhæftungsbett)“ er den sædvanlige Slo-
 wing på et tysk Brv.

15. Det har jeg allerede
 hært, og min Ven siger,
 at De har underholdt
 Dem (fart Samtale) al-
 deles flydende.
 16. Meget forbundet for
 Dores Kompliment.
 17. Jeg bryder mig ikke
 meget derom (gjør mig
 intet ud af det).
 18. Jeg bryder mig ikke
 meget om dette Tab.
 19. Har De gjort gode
 Forretninger?
 20. Jeg gjorde meget gode
 Forretninger, da jeg
 var i M.
 21. Det glæder mig at høre
 (dette).
 22. Jeg er Dem meget for-
 bundet for deres god-
 hedsfulde Forespørgsel,
 men for Øjeblikket gaa
 Forretningerne alle
 Vægne daarrlig.
 23. Det gjer mig godt at
 høre (dette).

- Hvis De gjorde mig den
 Tjeneste.
 Om (hvis)
 De

15. Dus habe ich Ihnen ge-
 hört; und mein Freund
 sagt, daß Sie sich ganz
 fließend unterhalten ha-
 ben (hätten).
 16. Sehr verbunden für Ihre
 Compliment.
 17. Ich mache mir nichts
 daraus.
 18. Ich mache mir nicht
 viel aus diesem Verlust.
 19. Haben Sie gute Ge-
 schäfte gemacht?
 20. Ich habe sehr gute Ge-
 schäfte gemacht, als ich
 in M. war.
 21. Es freut mich, dies zu
 hören.
 22. Ich bin Ihnen sehr ver-
 bunden für Ihre gütige
 Nachfrage; augenblick-
 lich aber gehen die Ge-
 schäfte überall schlecht.
 23. Es thut mir leid, dieses
 zu hören.

- Wenn Sie mir den Ge-
 fallen thaten.
 Wenn
 Sie

mig
den Tjeneste
gjorde.

1. Vil De gjøre mig en Tjeneste?
2. Hvorfor vil De ikke gjøre mig den Tjeneste, som jeg beder Dem om?
3. Vær saa god at gjøre mig den Tjeneste at oversætte dette franske Breve for mig.
4. Jeg vilde meget gjerne gjøre (vise) Dem denne Tjeneste, men det er aldeles umuligt, thi for Øjeblikket har jeg særdeles meget at gjøre (udrette) for min egen Regning (for mig selv).
5. Hvad skal man da gjøre? (hvad er der da at gjøre).
6. Jeg kan alst intet gjøre i denne Sag.
7. Jeg vilde være Dem meget forbundne, hvis

mir
den Gefallen
thæten¹.

1. Wollen Sie mir einen Gefallen thun?
2. Warum wollen Sie mir nicht den Gefallen thun, um den ich Sie bitte?²
3. Bitte, thun Sie mir den Gefallen und übersetzen Sie diesen französischen Brief für mich.
4. Ich möchte Ihnen diesen Gefallen sehr gern thun (erwiesen³), aber es ist ganz unmöglich, denn augenblicklich habe ich jede Zeit zu thun (zu verrichten) für meine eigene Rechnung.
5. Was soll man denn thun? (Was ist denn zu thun?)
6. Ich kann in dieser Angelegenheit gar nichts thun.
7. Ich würde Ihnen sehr verbunden sein, wenn Sie

¹ Sie thæten er Imp. Konj. af thæn, der bøjes uregelmæssigt: Pr. Ind. idh. thæn, du thæft, et thæt, mit thæten, the thæt, Et thæn.
Imp. Ind. idh. that, du thæfft, et thæt, mit thæten, the thæt, Et thæn.

Perf. Part. geløn.
² Bitten (vede) hedder i Imp. Ind. idh. sat. Konj. idh. bøje, P. P. geløben.

³ Imp. idh. vorede, P. P. ertræfzen.

De visste mig denne
Tjeneste.

8. Det gør intet.
9. Det gør intet til Sagen.
10. Sas ondt det gør mig, kan jeg ikke vise Dem den Tjeneste, som De forlanger af mig.
11. Gjer det for min Skyld! (for Kjaerlighed til mig).
12. Gjer det ikke!
13. Derned er intet udrettet.
14. Jeg vil intet mere have at gjøre med dette Menneske.
15. Hvormed kan jeg tjene Dem?
16. Jeg har gjort alt, hvad jeg kunde (mis mest mulige) for ham, og dog er han ikke tilfreds.
17. Hold op! (gjer Ende paa det).

mir bøjen Gefallen
thæten.

8. Das hat nichts.
9. Das hat nichts zur Sache.

10. So seid es mir that, kom ich Ihnen nicht den Gefallen erweisen (thun), den Sie von mir verlangen.

11. Tha(en) Sie es mir zu Liebt!

12. Tha(en) Sie es nicht!
13. Damit ist Nichts gethan.

14. Ich will Nichts mehr mit diesem Menschen zu thun (dhaffen) haben.

15. Womit kom idh. Ihnen bienten?

16. Ich habe mein Möglichstes für ihn gethan, und doch ist er nicht zufrieden.

17. Machen Sie ein Ende: (Hören Sie auf!).

Nogle til Øvelsen

(Side 70).

Warum haben Sie meine Kleider nicht vorz gemucht, Rellner? Rellner, trüchten Sie meine Stiefel, und machen

Sie meine Kleider gleich rein. Ich werde mit dem nächsten Zug nach W. abreisen. Waschen Sie, bitte, mein Zimmer rein. Waschen Sie gleich mein Bett. Ich möchte zu Bett gehen, ich bin sehr müde. Ich war die ganze Nacht (Pl. Nächte) auf der Eisenbahn. Schicken Sie dieses Telegramm (Pl. -e) gleich absenden? Um wie viel Uhr geht der Schnellzug nach H. ab? Um halb sechs. Gut; dann werden Sie mich um drei Viertel auf fünf plötzlich, und bringen Sie mir mein Frühstück Schlag fünf Uhr. Was wünschen Sie zum Frühstück? Bringen Sie mir eine Portion (Pl. -en) Käse, und schenken Sie zu, daß meine Kleider rein gemacht und meine Stiefel gewischt sind.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Uægte sammensatte Verber.

(Fortsetelse.)

Øvelse.

Jeg rejser i Aften; pak derfor alle mine Sager ind.
Hun ankom her til i Gaar Aftes Klokken ti.

Naar begynder Koncerten?

Hvor begynder vor Lektio?

Hun har endnu ikke bogrundt at klæde sig paa.

Vær saa god at klæde Dem paa strax?

Staa op, det er allerede meget sildigt.

Hvad Klokkeslet er De staat op i Morgos?

Jeg staar sædvanlig op Klakken syv.

Vær saa god at tukke vinduet op.

Hvorfor lukker De ikke vinduet op?

Det er meget kuumert i dette Værelse.

Luk Døren til; det trækker ganske skrækkelig.

Hvor gaar De hen i Aften?

Som min Broder meddeler mig, giver man i Dag et nyt Stykke i det kongelige Theater, og hvis De synes om det, villo vi gaa sammen derhen.

Meddel Hr. B. denne Efterretning og sig ham, at jeg vil gjøre mit bedste for at staa ham bi.

Det forekommer mig, som om han ikke ville skrive denne Adresse op for Dem.

Vær saa god at tage Derecs Stevler af; Opvarteren maa nu gjøre dem rene, da Berliner Ultaget allerede afgaar Klokken fire i Morgen tidlig.

Sammensatte Partikler, der dannet nægte Sammensætninger.

1. Präfixerne eller Partiklerne selv ere enten enkelte eller sammensatte.

2. De fleste sammensatte Präfixer ere dannede ved Hjælp af Adverbierne her og hin, mellem hvilke man man skjuelte noje. Øer og dets Sammensætninger betegner en Bevægelse hen til den talende, hvorimod hin og dets Sammensætninger betegner en Bevægelse fra den talende, f. Ex.: Kommen Sie sofort zu mir herauf, kom strax op til mig. (Den talende indtager en højere Plads end den tildtalte.) Sehen Sie zu ihm hinan, gaa op til ham. (Den talende indtager sammen med den tildtalte en lavere Plads, og den tildtalte skal gaa væk fra den talende).

3. Nogle af disse Partikler (Präfixer), enkelte sammensatte, kunne alts forbinder med nægte sammensatte Verber, f. Ex. anbertronu, anbetro; anbefrihien, anbefale; anbefleben, sælge ud; vercauf'begejten, betale i Forvejen.

Sædanne Sammensætninger ere vægte og behandles som disse med Undtagelse af, at ge betyder i Participle. (Sammenlign: Noten Side 92.)

Bejdningss-Exempel.

Verbertrouen. Pr. Ind. ich vertraue an, Inf. angiverbertrouen, P. P. anvertrouat.

Verbefchien. Pr. Ind. ich befiehle an, Imp. ich befiehlt an, Inf. angiverbefchien, P. P. anbefohlen.

4. Følgende Verber, der tidligere skrives i to Ord, mån behandles som nægte sammensatte Verber.

Infin.	Pr. Ind.	Perf. Part.
fehl'schlagen, alaa fehl	es fehlsg'lt' fehl	fehlgeschlagen
frei'spreden, frikjende	ich spreche ¹ frei	frei gespreden
gleich'kommen, gaa lige op	ich komme ² gleich	gleich gekommen

¹ Imp. es f'ling fehl, Perf. Ind. es is f'lingschlagen.

² Imp. ich sprueß frei.

³ Imp. ich komt gleich, Perf. Ind. ich bin gleichkommen.

fehl'schlagen, fastsætte	ich fehle fehl	fehlgeschlagen
fehl'haben, synes om	ich habe fehl	fehl gehabt
fehl'heitwirken, være stille	ich fehl'heitwirkt' fehl	fehl geheitwirkt
fehl'suchen, finde Sted	(das Koncert) fin-	fehl gesuchten
	det ³ statt	
wahrnehmen, tagtage	ich nehme ⁴ mehr	wahr genommen

Øvelse.

Vilde Du gjøre mig den Tjenesto, at skrive dette Brev af for mig, naar Du havde Tid? Jeg vilde mod Fernajelse afskrive dat, naar jeg ikke maatte gaa ud for at gjøre nogen Indkøb. Forekommer det Dem ikke, som om nogen gik frem og tilbage der oppa? Vor saa god at forestille mig for Deres Ven. Er det Dem meget magtpaalliggende at gjøre hans Bekjendtskab? Kunde De manko sige mig, (paas) hvilken Dag denne Hejtidelighed finder Sted? Hejtideligheden finder Sted i Morgen. Det gør mig rigtig ondt, saa kan jeg ikke gaa derhen. Og hvorfor da ikke? Min Broder kommer først i Overmorgen tilbage fra sin Rejse, og jeg har ikke Lust at gaa uden ham. Hvem har meddelt Dem denne Efterretning? Her. B. meddeler mig netop nu, at den Herre, som vi i Gaar saa i Central Banegården Ventesal, er en af de henværende Professorer.

Ord.

der Glur (e)	Forstuen
ein Stoerzimmer	et Værelse til Gaden
ein Systerzimmer	et Værelse til Gaarden
das Fenster	Vinduet
einfesteig	med et Vindue
zweifesteig	med to Vinduer
die Wohnung	Boligen, Lejligheden

¹ Imp. ich schwieg still,

² Imp. (das Koncert) sind statt

³ Imp. ich nahm nahe.

eine Wohnung nehmen	tage en Lejlighed
eine Wohnung miethen	leje en Lejlighed
die Mietthe	Lejen
mööglich Zimmer	muligede Værelser
unmööglich Zimmer	ummuligde Værelser
der Teppich (e)	Tæppet
der Tisch (e)	Bordet
der Schreibstuhl	Skrivebordelet
die Tischdecke	Borddugen, Tingen
der Stuhl (Stühle)	Stolen
der Lehnsstuhl	Lænestolen
das Sofa (s)	Sofaen
die Bettdecke	Sengelæppet
wollene Decken	uldne Tæpper
das Laken	Lægenst
reine Salen	rene Legener
ein Federbett (Neutr.)	et Bulster
der Kleiderschrank (Schrank)	Klædeskab
der Hafen	Krogen
aufhängen	hænge op
hängen Sie Ihre Kleider auf!	hæng Dereas Klæder op!
der Spiegel	Spejlet
der Waschtisch	Vaskerørlet
sich waschen	vask sig
Warum haben Sie sich nicht gewaschen?	Hvorfor har De ikke vasket Dem?
Waschen Sie sich das Gesicht und die Hände!	Vask Dereas Ansigt og Hænder!
das Waschbecken	Vandsfadet
der Wassertrug	Vandkanden
die Seife	Seben
ein Stück Seife	et Stykke Sebe
der Seifnapf	Sebeskaalen
der Toilettentisch	Toiletbordet
die Kommode	Kommuden.

VIII. (Forståelses.)	VIII. (Forståelses.)
1.	1.
At opskrive mig Navnene paa de bedste hørværende Firmaer.	Wir die Namen der besten hiesigen Firmen aufzuschreiben.
(til) mig Navnene (paa) de bedste hørværende Firmaer at opskrive.	Wir (Dativ af id., jeg) die Namen ¹ der besten (Gen. Pl.) hiesigen (der, die, das hiesige) (die) Firmen (Sing. die Firma) aufzuschreiben ² .
1.	1.
Vær saa god at skrive mig denne Herres Adresse op.	Schreiben Sie mir die Adresse dieser Herrn ge- fälltig(gedehensföldt) auf.
2.	2.
Har Du opskrevet mig Navnene paa de bedste hørværende Firmaer?	Haben Sie mir die Namen der besten hiesigen Firmen ausgeschrieben?
3.	3.
Saa snart jeg har sluttet (er færdig med) dette Brev, vil jeg opskrive Dem de Adresser, som Du forlanger af mig.	Sobis ich mit diesem Brief fertig bin, werde ich Ihnen die Adressen ausführen, welche Sie mir verlangen.
4.	4.
Vær saa god at gjøre mig den Tjenesta at skrive den Gade op, i hvilken denne Dame bor.	Bitte, lass Sie mir den Gefallen und schreiben Sie mir die Straße mit, in welcher diese Dame wohnt.
5.	5.
Jeg vilde være Dem meget forbundet, hvis De gjorde mig den Tje-	Ich würde Ihnen sehr vergnügen sein, wenn Sie mir den Gefallen thaten,

¹ Se Side 72.² Uegle anmennsat Verbum. Pr. Ind. ich schreibe auf, Imp. ich schrieb auf, Perf. Part. aufgeschrieben.

- neste at skrive disse Ord op for mig.
6. Jeg er bange for (frygter), at jeg vil glemme, hvad Du lige har sagt mig.
 7. Gør mig den Tjeneste at skrive mig det op, far at jeg ikke skal glemme det.
 8. Kjender De dette Firma?
 9. Nej, min Herr, dette Hus er mig ikke bekjendt. Jeg har ikke gjort Forretninger med det.
 10. Vil De maasko gjøre mig den Tjeneste at forhøre Dem om samme?
 11. Jeg har forhørt mig om denne Mund, og hører, at man holder ham for meget solid; man siger, at han besidder en meget stor Formue.
 12. Han er en af de forste høvredende Kjøbmænd.
 13. Hvad synes De om Livet her?

¹ Vergesset, glemme (Pr. ich vergesse, du vergisst, er vergißt, wir vergessen, ihr vergesst, Sie vergessen); Imperf. Ich vergaß, Du vergaßt, P. P. vergessen), er et ngtc (undaktiltlig) sammenest Verbum; se Side 92.

² Raustmåne faar i Plurals Raustmåner, natt man mener enkelte Personer, f. Ex. jord Raustmåner; staar Plurals kollektiv, for at betegne hele Klansen, bruges Formen Raustmåle.

- mir diest Worte aufzuschreiben.
6. Ich fürchte, ich werde vergessen¹ was Sie mir soeben gesagt haben.
 7. Thun Sie mir den Gefallen und schreiben Sie es mir auf, damit ich es nicht vergesse.
 8. Kennen Sie diese Firma?
 9. Rein, mein Herr, bisher Haus ist mir nicht bekannt. Ich habe keine Geschäfte mit demselben gemacht.
 10. Möllen Sie mir vielleicht den Gefallen thun, sich nach demselben zu erkundigen².
 11. Ich habe mich noch niejem Manne erkundigt und höre, daß man Ihr für sehr solid hält; man sagt, es besitzt ein sehr großes Vermögen.
 12. Er ist einer der ersten hiesigen Kaufleute².
 13. Wie gefällt Ihnen das hiesige Leben?

14. Giv mig en Avis her fra Byen; jeg vilde gjerne læse Annoncerne.
15. Jeg ville gjerne engagere en tysk Kommiss.
16. Vær saa god at skrivo mig en Announce til den herværende Avis.
17. Jeg skal forhøre mig om Dem hos et høvredende Firma.
18. I Mellomtiden skriver De mig godhedsfuldt Deres Adresse op.

Sætninger og Udtysk fra sædvanlig Samtale.

1. Hvad hedder De?
2. Hvad hedder den Herr, mit welchem Sie gestern Wogen auf dem Bahnhof waren?
3. Usæden Sir, wie dieser Herr heißt?
4. Wie heißt das auf Deutsch?
5. Was bedeutet das auf Dänisch?
6. Was sagten Sie?
7. Ich fragte, wie dieser Gegenstand auf Deutsch heißt.
8. Sagen Sie mir gefälligst,

14. Geben Sie mir eine hiesige Zeitung; ich möchte gern die Annoncen lesen.
15. Ich möchte gern einen deutschen Kommiss engagieren.
16. Bitte, schreiben Sie mir eine Annonce für die hiesige Zeitung.
17. Ich werde mich bei einer hiesigen Firma nach Ihnen erkundigen.
18. In der Zwischenzeit schreiben Sie mir gefälligst Ihre Adresse auf.

Sætninger og Udtysk fra sædvanlig Samtale.

- mig, hvad dette Ord betyder på dansk?
9. Jeg har ikke rigtig forstaaet, hvad De sagde.
 10. De taler for hurtigt, min Herr; er De saa vortig at tale noget langsommere?
 11. Har De forstaaet mig?
 12. Jeg forested ikke et Ord, da De talte med Konduktoren.
 13. Taler De tysk?
 14. Jeg taler kun daartig tysk.
 15. Jeg taler tilstærkkelig til at klare mig (hjælpe mig igennem).
 16. Kan De tysk?
 17. Jeg forstaaer det bedre, end jeg taler det.
 18. De mangler Øvelse.
 19. Jeg mangler Øvelse, men jeg taler det godt nok til at gjøre mig forståelig.
 20. Jeg har ikke Øvelse nok.
 21. Jeg vilde ønske, jeg havde mere Øvelse.
 22. Jeg vildes ønske, jeg havde mere Lejlighed til at tale tysk.
 23. Jeg mangler Lejlighed

- hos denne Wort auf Deutsch bedeuetet.
9. Ich habe nicht recht verstanden, was Sie sagten.
 10. Sie sprechen zu schnell, mein Herr; wollen Sie gefälligst etwas langsamer reden?
 11. Haben Sie mich verstanden?
 12. Ich habe kein Wort verstanden, als Sie mit dem Schaffner sprachen.
 13. Sprechen Sie Deutsch?
 14. Ich spreche nur gebrochen Deutsch.
 15. Ich spreche genügend, um jetzt zu werden (mit durchgehelfen).
 16. Können Sie Deutsch?
 17. Ich verstehe es besser, als ich es spreche.
 18. Es fehlt Ihnen an Übung.
 19. Es fehlt mir an Übung, aber ich spreche es gut genug, um mich verständlich zu machen.
 20. Ich habe nicht Übung genug.
 21. Ich wünschte, ich hätte mehr Übung.
 22. Ich wünschte ich hätte mehr Gelegenheit Deutsch zu sprechen.
 23. Es fehlt mir an Gelegen-

11. Ich al underholder mig med Tykkere.
24. Hvorfor underholder De Dem ikke med min Svigerinde? Hun taler tyk aldeles flydende.
25. Jeg frygter far at gøre Fejl i Talen.
26. Du skulle hyppig tale med Tykkere og høre, hørledes du talo (give Agt paa deres Udtale).
27. Lad De os kun tale tysk.
28. Min Broder har lange studeret det tyske Sprog og forstaaer det grundig.
29. Hun taler det lige saa flydende som sit Mandersmaal.
30. De taler virkelig udmerket tysk.
31. De har en meget god Udtale.
32. Finder De ikke, at han udtales (Ordene) godt?
33. De taler ikke daartigt.
34. Jeg finder, at han udtales (Ordene) meget daartigt.
27. Lassen Sie uns nur Deutsch sprechen!
28. Mein Bruder hat die deutsche Sprache lange studiert¹ und versteht sie gründlich.
29. Er spricht sie ebenso fließend wie seine Muttersprache.
30. Sie sprechen wirklich ausgezeichnet Deutsch.
31. Sie haben eine sehr gute Aussprache.
32. Finden Sie nicht, daß er gut ausspricht?
33. Sie sprechen nicht schlecht.
34. Ich finde, daß er sehr schlecht ausspricht.

¹ Pr. Ind. af spreden bøjen:
ich spreche mir sprechen
du sprichst dir sprechen
er spricht sie sprechen
² Imp. ik talað, Imper. svind, Perf. Part. geþroðen.
³ Verber paa iccas (iccas) fra istal er i Perf. Part.

35. Deres Brev vil ikke udrette meget hos ham (vil ikke gjøre stor Virkning paa ham).
 36. Jeg kan ikke udrette noget hos ham (for man ikke noget over ham).
 37. Nu er det ude med os for bestandig.
 38. Jeg vil ikke mere vide noget af ham.
 39. Er Du færdig (har Du sluttet)?
 40. Er min Frakke færdig?
 41. Deres sorte Silkekjole bliver ganske bestemt færdig i Morgen tidlig.
 42. Hvorledes går det Deres Broder i England?
 43. Mange Tak, detgaard høje rigtig godt.
 44. Kommer Du godt frem ad mod Deras tyske Studior?
 45. Jo Tak, jeg kommer temmelig godt frem.
35. Ihr Brief wird nicht viel bei ihm anstreichen.
 36. Ich kann nichts bei ihm entrichten.
 37. Jetzt ist es mit was auf immer aus.
 38. Ich will nichts mehr von ihm wissen.
 39. Sind Sie fertig?
 40. Ist mein Rock fertig?
 41. Ihre schwarze Seidenkjole wird ganz bestimmt morgen früh fertig.
 42. Wie steht es Ihrem Bruder in England?
 43. Danke schön; es steht ihm recht gut.
 44. Kommen Sie mit Ihren deutschen Studien gut vorwärts?
 45. Danke schön; ich komme gewisslich gut vorwärts.

Nogle til Øvelsen (Side 103).

Harer Sie nicht wenigstens mit Ihrem Bräutlein Schwestern im Königlichen Theater? Ja, wir wollen einmal ein englisches Stück (Pl. 1) von Shakespeare auf einer dänischen

Bühne sehen. Nun, wie hat es Ihnen gefallen? Wir könnten natürlich nicht Alles verstehen, aber ich muss sagen, daß das Spiel der dänischen Schauspieler mir besser gefällt als das der deutschen. Und wo haben Sie gestern den Sonntagabend gebracht? Gestern waren wir in der Sankt Johannes-Kirche und hörten eine ausgesuchte Predigt (P. Pl. 1). Und konnten Sie Alles verstehen? Jedes Wort. Sie wissen ja, daß ich jeden Morgen die Bibel in dänischer Sprache lese; ich bin daher im Stande, den Gottesdienst zu verstehen.

Möllner, bringen Sie mir frisches Wasser. Wie gefallen Ihnen die schwedischen Höfe, welche Herr Bender gesucht hat? Guten Morgen, mein Herr. Wie geht es Ihnen? Danke, es geht mir recht gut. Und wie geht es Ihrem kleinen Sohn? Es geht ihm etwas besser, aber er kann noch nicht ausgelaufen. Was hat ihm gescheilt? Er hatte sich sehr erfüllt. Sprechen Sie Dänisch? Ich spreche nur gebrochen Dänisch; ich verstehe aber fast jedes Wort, daß ich höre.

Bemærkninger.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det almindelige
Samtale-Sprog.

Talord.

Talordene deles i *Grundtal*, der svare til Spørgsmålet *hvor mange?* og *Ordinaltal*, der besvare Spørgsmålet *hvilken i Rekket?*

I. Grundtal.

ein	et	et
zwei	to	zwei
drei	tre	drei
vier	fire	vier
fünf	funn	fünf
sechs	six	sechs
sieben	syv	sieben
acht	otte	acht
neun	nin	neun
zehn	ti	zehn
elf	elleve	elf
zwölf	tolv	zwölf
dreizehn	tretten	dreizehn
vierzehn	fyorten	vierzehn
fünfzehn	femten	fünfzehn
sechzehn	sexten	sechzehn
siebzehn	sytten	siebzehn
achtzehn	atton	achtzehn
neunzehn	nitten	neunzehn
zwanzig	tyve	zwanzig
ein und zwanzig	en og tyve	ein und zwanzig
zwei und zwanzig	to og tyve	zwei und zwanzig
dreißig	tredivje	dreißig

1. Ein bejes som den ubestemte Artikel, naar det staar ved et Substantiv uden foregaaende Bestemmelsesord. Gaar et saadent foran, bejes ein som et Adjektiv, f. Ex.: mein einer Bruder, der eine Bruder, dieser eine Bruder. Staur ein uden Substantiv og uden Bestemmelsesord, bejes det som den bestante Artikel: einer, eine, eins (eins), f. Ex.: einer der vorenhæftesten Haufleute der Stadt.

2. Formen eins benyttes altid ved Regning: eins, zwei, drei; enmal eins ist eins. Læg Mærko til Uttrykket: es hat eins geschlagen. Klokkken har sluet et.

3. Zwei og drei kan i Genitiv re og i Dativ en.

4. En Persons Alder udtrykkes paa tysk ligesom paa dansk: wie alt sind Sie? hvor gammel er Du? ich bin zwanzig Jahre alt, jeg er tyve Aar gammel.

5. Regne-Adverbierne ore:

enmal, en Gang	dreimal, tre Gange
zweimal, to Gange	viermal, fire Gange . . .

6. Ved at føje erkl til Grundtallene, dannes ubejlige Artatal: einerlei, af en Slags; zweierlei, af to Slags; — vierterlei, af mange Slags; allrelei, af alle Slags; mancherlei, af adskillige Slags, ere ligeledes Artatal.

7. Mangfoldighedsstal dannes ved at føje Stavelsen och eller fæltig til Grundtallene:

einfach, enkelt	bezeichftig
zweisach } dobbelt	bezeichd } tredobbelts
doppelt }	zehnsach, tiobbelts
	mehrach, mangfoldig.

II. Ordinaltal.

der erste, den første	der siebente, den syvende
der zweite, den anden	der ottende, den ottende
der dritte, den tredje	der niende, den niende
der vierte, den fjerde	der tiende, den tiende
der fünfte, den femte	der elleve, den elleve
der sechste, den sjette	der tolvte, den tolvte

* Åar 1800 oversattens im Jahre 1800.

ber berigchte, den trettende
ber vierzehnte, den fjortende
ber jünsjelte, den femtende
ber fjerzehnte, den sextende
ber fribzehnte, den syttende
ber achtzehnte, den attende
ber neunzehnte, den nittende
ber zwanzigste, den tyvende
ber ein und zwanzigste, den
en og tyvende.
ber breitigste, den trelivte
ber vierzigste, den fyrr-
tyvende

ber fünfzigste, den halvtred-
sindstyvende
ber sechzigste, den tresinds-
tyvende
ber siebzigste, den halvfjerl-
sindstyvende
ber achtzigste, den firsinds-
tyvende
ber neunzigste, den halvfem-
sindstyvende
ber hundertste, den hundrede
ber tausendste, den tusende.

Bemærkninger.

1. Ordenstallene dannes af Grandtallene ved at tilføje Endelsen *te* til og med 19 (nulltagen *erste*, *brille*, *achte*) og fra 20 Endelsen *st.* De betjes som Adjektiver.

2. Ved sammensatte Tal faar kun det sidste *st.*
f. Ex.: der elf hundert acht und dreißigste.

3. Datum udtrykkes paa følgende Maade: den tiende Juli = am zehnten Juli eller den zehnten Juli. Hvilken Datum er det i Dag? = der wictielle ist es heute? Det er den ottende, es ist der achte, wir haben den achtten.

4. Et Slags Ordenstal er der *Irste*, den sidste; dette Ord kan faa en komparativ Form: der *leßtre*, den *seuere*, der *avarer* till der *erſte*, den *tidligere*.

5. Af Ordenstallene dannes Regne-Adverbier paa ens^s: *erſtens*, for det første, *zweitens*, for det andet, *drittens*, for det tredje . . .

6. Brektallene ere dannede af Ordenstallene ved Stavelsen *tel* (= *Theil*), *ein Drittel* ($\frac{1}{3}$), *ein Viertel* ($\frac{1}{4}$), *ein Fünftel* ($\frac{1}{5}$), en halv hedder *ein halb*, Halvdelen *die Hälfte*; halvanden, enberthalb; halvtredje, drittethalf.

Halb er Adjektiv: *ein halber Tag*, *eine halbe Stunde* (Time), *ein halbes Jahr*, *das halbe Jahr*.

Ord.

Die Schuhblätter, Skuffen (til at skyde ind)
ein Handtuch (N.), et Haandklæde
sich die Hände abtrocknen, turro sine Hender
ein Bad (N.), et Bad
die Babymutter, Babekarret
der Hahn, Hanen, Vandhauen
den Hahn aufbrechen, dreje Hanen op
der Øjen (Pl. Øjen), Kakkclovnen.

IX.

(Fortsetzung.)

1. 46. De udtaler ikke dette Ord tydelig nok. 47. De legger falsk Betonning paa dette Ord. 48. Læg den rigtige Betonning paa denne Stavelse. 49. Gør mig den Tjeneste at rette mig, naar jeg begsaar Fejl. 50. Vær saa god at gjentage Dereas Spørgsmål for mig. 51. Gør mig den Tjenesta at gjentage, hvad De lige sagde.	1. 46. Sie sprejden dieses Wort nicht deutlich genug aus. 47. Sie legen einen falschen Accent auf dieses Wort. 48. Legen Sie den richtigen Accent auf diese Silbe. 49. Thun Sie mir den Gefallen, mich zu verbessern, wenn ich Fehler mache. 50. Witte, wiederholen¹ Sie mir Ihre Frage. 51. Wieberholen Sie gefälligt, was Sie jorden sagten.

¹ Wieberholen er et negte sammensat Verbum, hvorimod de ørige Sammensæninger med *wieder* (igjen) ere ungte.

52. Jeg spurgte Dem, om . . .
 53. Han spurgte Dem, om De maaeste kunde gjøre ham den Tjeneste, at gaa i Banken for ham.
 54. Han spurgte mig, om Hr. Doktoren var hjemme.
 55. De ønsker at vide, om jeg har læst dette Brev.
 56. Det var mit Spørsgaamal.
 57. Det spurgte jeg Dem netop om.
 58. Vær dog saa god at besvare mit Spørsgaamal.
 59. Pas dette Spørsgaamal kan jeg ikke svare.
 60. Det er sandt.
 61. Ganske rigtig (det forstaar sig).
 62. Saaledes er det.
 63. Undskyld, det er en Fejltageelse.
 64. Jeg tror, De tager fejl.
 65. Naar jeg ikke tager meget fejl, saa er dette Hr. D.s Adressé.

52. Ich fragte Sie, ob . . .
 53. Er fragte Sie, ob Sie ihm¹ vielleicht den Gejallen² Ihnen könnten, für ihn nach der Bank zu gehen.
 54. Er fragte mich, ob² der Herr Doctor zu Hause sei.
 55. Sie wünschen zu wissen, ob ich diesen Brief gelesen habe?
 56. Das war meine Frage.
 57. Darauf fragte ich Sie gerade.
 58. Bitte, beantworten Sie mir doch meine Frage (antwarten Sie doch auf meine Frage).
 59. Auf diese Frage kann ich nicht antworten.
 60. Das ist mehr.
 61. Ganz richtig (Das versteht sich).
 62. Es ist dem so.
 63. Entschuldigen Sie, doch ist ein Fehler.
 64. Ich glaube, Sie irren sich.
 65. Wenn ich mich nicht sehr irre, so ist dies die Adresse von Herrn D.

66. Tager De ikke fejl?
 67. Naar han paastaar det, sun tager han fejl.
 68. Jeg er bange for, at De tager fejl.
 69. Jeg forsikrer Dem, at jeg ikke tager fejl.
 70. Vil De være saa venlig at række mig Salget?
 71. Vil De have den Godhed at give mig Peboret?
 72. Vær saa god (venlig) at række mig Smorret?
 73. Vær dog saa venlig at række mig Smorrot?
 74. Er De saa venlig at sige ham det.
66. Haben Sie sich nicht?
 67. Wenn er dies behauptet, so irrt er sich.
 68. Ich fürchte, dass Sie sich irren. (Ich fürchte, Sie irren sich.)
 69. Ich versichere Sie, dass ich mich nicht irre.
 70. Möchten Sie die Freundschaft haben, mir das Salz zu reichen?
 71. Möchten Sie die Würze haben, mir den Peper zu geben?
 72. Bitte, haben Sie die Wurst (die Freundschaft), mir die Butter zu reichen.
 73. Seien Sie doch so gut (Bitte, seien Sie so freundlich) und reichen Sie mir die Butter.
 74. Bitte, seien Sie so freundlich, ihm doch zu sagen (und sagen Sie ihm das; eller: Haben Sie die Würze und sagen Sie ihm das).

2.

Trot De, at jeg kan fås et smukt værelse til mig selv og et lille Sovværelse til min Son i dette Hotel for traditione Mark om Ugen, eller vilde De røade mig at tage Logis i et Privathus?

Glauben Sie, daß ich ein hübsches Wohnzimmer für mich selbst und ein kleines Schlafzimmer für meinen Sohn in diesem Hotel für dreißig Mark pro Woche bekommen kann, oder würden Sie mir raten, in einer Privatwohnung Logis zu nehmen?

¹ De fleste transitive Verber have formen derer Akkusativs-Objekt tillige et Dativs-Objekt.

² Naar om kan erstattes med koenigst., gjengives det på tysk med ob.

Trof Du?
det trof jeg ikke
jeg trof dig
jeg trof, hvad Du siger mig
hvor kan De tro sandant
noget?
at
jeg
en smuk Dagligstue
et smukt Værelse
det er ikke smukt af Dem
bo
hvor bor De?
for mig selv
og
et lille Sovverrelse
Søvnen
en lille Lue
sovo

i dette Hotel
for tredive Mark
om Ugen (pr. Uge)
om Dagen
om Maaneden
om Aaret
faa

kan.

Glauben Sie?
das glaube ich nicht
ich glaube dir
ich glaube, was du mir sagst.
wie können Sie nur so etwas
glaubn?
desh
ich
ein hübsches Wohnzimmer
das ist nicht hübsch von Ihnen
wo wohnen Sie?
sie nicht selbst
und
ein kleines Schlafzimmer
der Schlaf
ein Schläfchen
Schlafen (Pr. Ind. ich schlafe,
du schlafst, es schlafst, wie
schlafen o. s. v.¹)
in diesem Hotel
für dreijig Mark
pro Woche
pro Tag
pro Monat
pro Jahr
befolgen (sterkt Verbem;
Impf. ich befaw; Perf.
Part. befolmen)
fann (Impf. ich fenne; Perf.
Part. gefonnt).

1. Jeg tror, at Vejret vil forandre sig.
2. Hvorfor tror Du det?
3. Trof Du ikke, at han gjorde (ville gjøre) bedre i at blive hjemme i dette Vejr?
4. Jo, det tror jeg.
5. Tror Du, det vil regne i Dag?
6. Det ser ud dertil.
7. Saa tror jeg, at jeg gjorde bedre i at blive hjemme, thi jeg forkølede mig i Gaar.
8. Jeg tror, Du forkøler Dem, naar Du i et saa ustadigt Vejr gaar ud uden Overfrakke.
9. Hvad mener Du om Forretningudsigtterne?
10. Jeg tror ikke, at Forretningudsigtterne for næste Sæson ere gode.
11. Jeg spurgte i Gaar Deres Hr. Onkel, hvad han mente om Forretningudsigtterne, og han
1. Ich glaube, daß sich das Wetter verändern wird.
2. Warum glauben Sie das?
3. Glauben Sie nicht, daß es besser davon thate (thun würde), bei diesem Wetter zu Hause zu bleiben?
4. Ja, das glaube ich.
5. Glauben Sie, daß es heute regnen wird?
6. Es sieht darnach aus.
7. Dann glaube ich, daß ich besser davon thate, zu Hause zu bleiben, denn ich erkrankte mich gestern.
8. Ich glaube, Sie werden sich erkranken, wenn Sie bei diesem unbeständigen Wetter ohne Überrock ausgehen.
9. Was halten Sie von den Geschäftsaussichten (die Aussicht; Pl. en)?
10. Ich glaube nicht, daß die Geschäftsaussichten für die nächste Saison (Saison) gut sind.
11. Ich fragte gestern Ihren Onkel, was er von den Geschäftsaussichten hielt, und er glaubt,

¹ Starke Verber med e i Stammen forandres i Pr. Ind. dette e til å, dog ikke i Singularis. Undtagelser ses sjælfen, skabe; sjælfen, lyde, og for det meste løben, løsne. Impf. af sjælfen hedder sjælef, Perf. Part. gefjælfen.

¹ Bleben, beholde; Pr. Ind. ich bleibe, Impf. ich blieb, Perf. ich bin geblieben.

- trov, at de ere ganske udmerkede i hans Branche.
12. Hvad mener De om (hvortedes finder De) dette Kontor? Finder De ikke, at det er meget smukt?
13. Jeg finder det meget smukt, men det forekommer mig ikke at have den bedste Beliggenhed for Deres Forretning.
14. Hvad mener De om de Silkekapper, som vi have fået fra vor Agent i Paris?
15. Nogle af dem er meget smugfulde, men jeg finder ikke, at de ere meget garnerede.
16. Synes De, at denne Frakke passer mig?
17. Den passer Dem virkelig udmerket, men Stoffet belægger mig ikke.
18. Hvad mener De om

- bag de i lejre Drenge godt udpræget hele.
12. Was halten Sie von diesem Comptoir? Ginden Sie nicht, daß es sehr hübsch ist?
13. Ich finde es sehr hübsch, aber es scheint mir nicht die beste Geschäftslage für Sie zu haben.
14. Was halten Sie von den leiblichen Wänden, welche wir von unserem Agenten in Paris erhalten haben? (Wie finden Sie die leiblichen Wände o. s. v.)
15. Einige der selben sind sehr geschmackvoll, aber ich finde nicht, daß sie hübsch genug sind.
16. Finden Sie, daß dieser Rock mir paßt?
17. Er paßt Ihnen wirklich ausgezeichnet, aber der Stoff gefällt mir nicht.
18. Was halten Sie von

¹ Desfabet er en saakkaldt positiv Genitiv. Den partitive Genitiv, der betegner det hele, hvorfra noget er en Del, støttes i tyk efter Substantiver, der betegne Mængde, Maal, Tal, efter Talord, efter Adjektiver i Komparativ og Superlativ, samt efter Pronominer, der udtrykke et Talbegreb; f. Ex. eine Söhne frischer Knaben, en Flod glade Drenge; vid et Männer; der ältere ber Zeller; einiger dicke Männer. I Stedet for Genitiv bruges nogle Præpositioner (om, under, om).

- den unge Amerikaner, som jeg nylig forestillede for Dem?
19. Hvor synes at være en meget intelligent ung Mand, men jeg finder hans Manerer aldeles unattraktive.
20. Hvad tænker De på?
21. Tanker De på mig?
22. Det kan jeg ikke tænke mig?
23. Du skulde tænke efter, inden Du taler.
-
24. Jeg traf min Ferrentingssven i Gaar, og det syntes at være ham meget magtpaulliggende at sælge sine Aktier.
25. Jeg frygter for, at hans Sager staa dårlig (ere i en dårlig Tilstand).
26. Hvis hans Forretning ikke forbedrer sig, er jeg bange for, at han må gaa fallit.
27. Jeg véd virkelig ikke, naar denne Voxel forfalder.
28. Han er overbevist om, at han har set os i Gaar, men jeg er
- bem jungen Amerikaner, welchen ich Ihnen neuerlich vorstelle?
19. Ihr scheint ein sehr intelligenter junger Mann zu sein, ich finde aber seine Manieren (die Manieren) (Pl. en) ganz unattraktiv.
20. Werden denken Sie?
21. Denken Sie an mich?
22. Das kann ich mir nicht denken.
23. Sie sollen nachdenken ob Sie sprechen.
-
24. Ich traf gestern meinen Geschäftsfreund, und es schien ihm viel davon gelegen zu sein, seine Aktien zu verkaufen.
25. Ich fürchte, daß seine Angelegenheiten sich in schlechtem Zustande befinden.
26. Ganz mein Geschäft sieht nicht bestellt, so fürchte ich, daß er fallieren (Bankrott machen) wird.
27. Ich weiß wahrscheinlich nicht, wann dieser Wechsel fällig ist.
28. Er ist davon überzeugt, daß er uns gegen geschenkt hat, ich aber bin

- vis paa, at han tager fejl.
29. Er De gaarke vis der-paa?
30. Han skriver virkelig en meget god Forretningsstil.
31. Hverledes har Deres Hr. Fader det?
32. Jeg traf ham nylig paa Borsen, og han saa ud til at være fuldstændig vel.
33. Ved denne Forretningssvens Fallit ere vi blevne hjemmægtede af svære Tab.
34. Det gør mig uendelig ondt at here dette; thi da vi selv nylig havde lidt saa mange Tab, haabede jeg at fås nogen Hjælp af Dem.
29. Sind Sie bessern ganz gewiß?
30. Er jenseit wahrhaftig einen sehr guten geschäftlichen Styl.
31. Wie befindet sich Ihr Herr Vater?
32. Ich traf ihn neulich auf der Börse, und er sah ganz wohl zu sein.
33. Durch das Gesellschaftsblatt Geschäftsfreunde sind wir von schönen Verlusten heimgesucht werden.
34. Es thut mir ungemein leid, dies zu hören, denn da wir selbst neulich (unterirdinge) so viele Verluste erlitten¹ haben, heißtte ich, etwas hilfe von Ihnen zu erhalten,

¹ Døjen, Genitiv af det demonstrative Pronomen der, die, den.

² Gjorten, Perf. Part. af erfalden, Imp. erfist.

Grammatikalske Bemærkninger.

Ovelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Ubestemte Pronominer (Talord).

1. De fleste af de ubestemte Pronominer bruges som Adjektiver, og bajes da sam disse. De ere:

Msk.	Fsm.	Nscr.	Pscr.
jeben, enhver	jebe	jebed	—
aller (all), al	alle	alle	alle
mændher, mangon	mændhe	mændhes	mændhe
viel, megen, meget	viele	viel	viele
wenig, lidt	wenige	wenig	wenige, faa
	leibe, boggo		
	einige, etlikt, nogle		
	mehyrene, flere		
	bis næsten, do flesta.		

Anm. Alle disse kunne ligefledes benyttes substantivisk (= selvstændig, uden følgende Substantiv).

2. Kjerr mistor i Singularis sædvanlig sin Endelso foran et Substantiv, med den bestemte Artikel foran, ligesom foran et Pronomen brugt som Adjektiv. I Stedet for alles under Øefb, siger man all under Øefb; derimod alle mine Freunde.

3. Etid og wenig blive ubajede, naar de ikke have noget Bestemmelsesord og betegne en ubestamt Mængde. Et hal viel Øefst (Aand), obri wenig Øefb (Pengs). Et hattie viel Øufter gefauft; derimod: der viele Øuder, den er gefauft hat. Naar viel og wenig bruges som ubestemte Pronominer, bajes de altid og skrives sædvanlig med

start Bogstav: Giele Hub bernjen, aber Ærøige Hub er
ersteblyt, mange ere kaledede, men faa ere udvalgte.

Bogstav.

Jeg var hele Dagen paa mit Kontor og havde saa
meget at gjøre, at det var mig gaanske umuligt at for-
høre mig om denne Herres Adresse. De kan dog være
overbevist om, at der kun er faa Kjøbmænd i vor By,
der ere højere aagede end han. Men for kort Tid siden
er han flyttet til Dresden, og hans næjagtige Adresse
er mig ikke bekjendt. Dog vil jeg i Morgen tidlig
førhøre mig derom. Ero begge disse Værelser til Leje? Jeg
har flere Værelser paa tredje Sal til Leje, men paa
anden Sal har jeg kun et eneste Værelse ledigt. Det
gør mig meget ondt, thi da jeg har begge mine Detro
hos mig, maa jeg i det mindste tage tro Værelser, men
tredje Sal er mig for behj. Hvilken Datum rejser De
herfra? Jeg tenker at rejse herfra den fire og tyvende
og at opholde mig i Keln til den tredive. Kan Da
ikke give mig et andet Værelse paa anden Sal? Hvor
meget beregner De for dette Værelse om Dagen? Fire
Mark, min Herre. Vær saa god at bringe mig Vand
og Jansedklæder, jeg maa vasko mig. Det er mig meget
om at gjøre saa snart som muligt at bringe denne For-
retning i Orden. Vi have saa ofte skrevet Dem til,
men have ikke faaet noget tilfredastillende Svar.

Ord.

Handel.	Handel.
en Varepakke, en Balje	ein Paket (M., Pl. Pakte), ein Balje (M.)
Indpakke	pakken, einpaken
en Bankerot	ein Bankeett (M., Pl. e)
en Bankerotter	ein Bankeettier
gjøre Bankerot	Banrett maden
Balance Konto	bilanskonto (M., Pl. bilan- tes eller Rentti)

afslutte en Konto
en Anvisning, Vexel
en Vexel at betale til Ordre
en Avistanexel (betalbar ved
Sigt)

en (Penge) Seddel
et Patent
patentere
Kladden
Vexelhandelen
væks
en Regning
en Afbetalning
en Kunde
et Kontor
et Konsessment, Fragtbrev
Brevvæxlingen
en Korrespondent

Kurser
en Gjeld
en Fordringshaver
en Kreditor
Tilgodehavendet

kreditere
Krediten
Kreditbrevot
en Skyldnaer
være skyldig

Debet
debitorer
en Kremmer
melge

eine Bilanz abschließen
eine Anweisung, ein Wechsel (M.)
ein Wechsel auf Über
ein Wechsel auf Sicht

eine Bonnote
ein Patent (N., Pl. e)
patentieren
die Kladden
der Wochenhandel
wochlein
eine Rechnung
eine Abrechnung
ein Kunde (Gen. n., Pl. n.)
ein Comptoir (N.)
ein Verlobungsfriis (M.)
der Verlobungsfriis
ein Korrespondent (Gen. nn. Pl. en)
ber Kurs
eine Gjeld (Pl. en)
ein Fordringshaver
en Kreditor

schadig, schädig seit (med Dativ)
das Debet
debitiven
ein Kremmer
ablegen, verlaufen,

X.

I.

Paa Jærbænen.

- Operarter, har De bestill mig en Droske.
- Bestil mig en Droske.
(Hent mig — skaf mig.)
- De maa straks hente mig en Droske, thi jeg rejser med næste Tog til Hamburg.
- Kusk, til Hamburger Banegården.
- Skynd Dem!
- Vi har ingen Tid at spilde.
- Naar De ikke kører hurtig, ville vi komme for sent til (forsæmme) dette Tog.
- Kør hurtig! Jeg er bange for, vi komme for sent til Toget.
- Der er endnu god Tid, min Herre. De vil ganske bestemt ikke komme for sent til Tugten.
- Skynd Dem. Det mangler kun fem Minutter i Togets Afgang.
- Skynd Dem dog ikke saa meget; der er jo endnu god Tid.

X.

I.

Auf der Eisenbahn.

- Kellner, haben Sie mir eine Droschke besorgt?
- Bringejen Sie mir eine Droschke. (holen Sie mir eine Droschke.)
- Sie müssen mir gleich eine Droschke holen (besorgen), denn ich fahre mit dem nächsten Zuge nach Hamburg.
- Kutscher, nach dem Hamburger Bahnhof!
- Wachen Sie rasch (schnell).
- Wir haben keine Zeit zu verlieren.
- Wenn Sie nicht schnell fahren, so werden wir diesen Zug verjünen.
- Fahren Sie rasch! Ich fürchte, wir verjünen den Zug.
- Es ist noch viel Zeit, mein Herr. Sie werden den Schnellzug ganz gewiß nicht verjünen.
- Greifen Sie sich! Es fehlt nur fünf Minuten bis zum Abgang des Zuges.
- Greifen Sie sich doch nicht so; es ist ja noch viel Zeit. (Sie haben noch viel Zeit.)

12. Har De Bagage?

13. Drager, tag min Bagage.

14. Hvor rejser De hen, min Herre?

15. Jeg rejser til Hamburg. Aflever min Bagage.

16. Hvor mange Stykker har Du?

17. Jeg har en stor Kuffert, en Rejsetaske og en Hatæske.

18. Skal jeg ogsaa indlevere Deres Hatæske.

19. Indlever ikke min Hatæske. Sæt den ind i Kupéen.

20. Hvor har De sat min Hatæske hen?

21. Indlever ikke denne Hatæske. Jeg vil tage den med ind i Kupéen.

22. Hvor faar man Billetter til Hamburg?

23. Hvor er Billetkontoret?

24. Vær saa god at give mig en første Klassens Billet.

25. Vær saa god at give mig en anden Klassens Billet til Hamburg.

26. Enkelt eller Retur?

12. Haben Sie Gepäck?

13. Rüttelträger, nehmen Sie mein Gepäck.

14. Wo reisen Sie hin, mein Herr?

15. Ich reise nach Hamburg. Geben Sie mein Gepäck mir.

16. Wie viel Stücke haben Sie?

17. Ich habe einen großen Koffer, eine Reisetasche und eine Kutschkiste.

18. Soll ich auch Ihre Kutschkiste aufgeben?

19. Geben Sie meine Kutschkiste nicht auf. Setzen Sie dieselbe in das Coupé.

20. Wo haben Sie meine Kutschkiste hingelegt (eingestellt)?

21. Geben Sie diese Reisedroschke nicht auf. Ich will sie mit ins Coupé nehmen.

22. Wo ist man die Billette nach Hamburg?

23. Wo ist das Billett-Bureau?

24. Ein Billett ersten Klasse nach Hamburg, bitte.

25. Bitte, geben Sie mir ein Billett zweiter Klasse nach Hamburg.

26. Einjach oder Retour?

27. Hvad koster en Returbillet?
 28. Hvor længe gælder Returbilletterne?
 29. En Maaned.
 30. Saa var saa god at give mig en anden Klasse Returbillet.
 31. Her har De (Penge) tilbage.
 32. Undskyld, De har taget Fejl. De har gives mig en Mark for lidt.
 33. De har ikke givet mig rigtig tilbage.
 34. Kan De give mig en gjennomgående Billet til London over Vlissingen?
 35. Ved De, hvad en Melkehånd-Billet koster?
 36. Hvad koster en Returbillet?
 37. Gjælder denne Billet for tredive Dage?
 38. Ja, min Herr, denne Billet gjælder tredive Dage, og De kan stige ud ved hver Station.
 39. Du kan afgryde deres Rejse ved hver Station.

27. Was kostet ein Rücktourbillett.
 28. Bis wie lange sind die Rücktourbillette gültig?
 29. Auf einen Monat.
 30. Dann, bitte, geben Sie mir ein Rücktumbillett zweiter Klasse.
 31. Hier haben Sie zurück.
 32. Entschuldigen Sie; Sie haben mich geirrt. Sie haben mir eine Mark zu wenig gegeben.
 33. Sie haben mir nicht richtig zurückgegeben.
 34. Können Sie mir ein Durchbillett nach London via Flüsse geben?
 35. Wissen Sie, wie viel ein einfaches Billett kostet?
 36. Was kostet ein Rücktumbillett?
 37. Ist dieser Billett auf dreißig Tage gültig?
 38. Ja, mein Herr, dieses Billett ist auf dreißig Tage gültig, und Sie können auf jeder Station ansteigen.
 39. Sie können Ihre Reise auf jeder Station unterbrechen.
 40. Hat De zulieferet min Bagage?
 41. Var saa god at give mig Dere Billet.
 42. De har 50 Kilo Overvegt, min Herr.
 43. Var saa god at gaa ied i Ventosalen; jeg skal strax bringe Dem Dere Garantisiddel.
 44. Hvor meget Gods lader De følge med gratis?
 45. Kun 25 Kilo. (50 Pl.)
 46. Ved hvilken Side stander Kurertoget?
 47. Fra hvilken Perron afgang Kurertoget?
 48. Lige ud! Til højre! Til venstre! Fra den mellemste Perron.
 49. Er det Iltoget til H.?
 50. Hvilken Klasse, min Herr?
 51. Anden. Rygecupé. Damecupé.
 52. Tag Plads.
 53. Var saa god at tage Dere Pladser; Toget gaar om et Minut.
 54. Kom, lad os hurtig tage Plads.
 55. Lad os prove at få en Hjarnoplads.
 56. Undskyld, min Herr, er denne Plads besat?
 40. Haben Sie mein Gepäck ausgetragen?
 41. Geben Sie mir, bitte, Ihr Billet.
 42. Sie haben 50 Kilo Übergewicht, mein Herr.
 43. Gehn Sie gefälligst in den Wartesaal; ich werde Ihnen Ihren Gepäckstück gleich bringen.
 44. Wie viel Freigepäck gewähren Sie?
 45. Nur 25 Kilo.
 46. Auf welcher Seite fährt der Güterzug?
 47. Von welchem Perron (Perronang) geht der Güterzug ab?
 48. Stehe aus! Rechts! Links! Von dem mittleren Perron!
 49. Ist das der Schnellzug nach H.?
 50. Welche Klasse, mein Herr?
 51. Zweite. Rauchcupé. Damencupé.
 52. Einsteigen!
 53. Bitte, steigen Sie ein; der Zug geht in einer Minute ab.
 54. Kommen Sie! Lassen Sie uns rasch einsteigen!
 55. Mögen Sie uns verzeihen, einen Kopfplatz zu bestimmen.
 56. Entschuldigen Sie mein Herr, ist dieser Platz besetzt?

¹ Unterbrechen er et nogen sammenhængende Verbum. Imp. is underbroch. Perf. Part. unterbrochen. I Pres. Ind. Zden og dene Person Sing. forundres i til i din unterbrochet, er unterbrochet.

57. Jeg ved det virkelig ikke. Der var en Herr i Kapoen for nogle Minutter siden, men han er igjen steget ud.
58. Jeg hader Dem undskylds, min Herr, De sidder paa min Plads.
59. De har taget min Plads, min Herrs. Jeg havde belagt den med min Reisshue.
60. Undskyld, jeg troede ikke at Pladsen var optagen.

Fortsættelse fra IX.

- Kan jeg fås et Værelse her?
- Han skræver mig lige til, at han ikke har fået vor Depeche.
- Jeg har i Morges fået et Brev, der slet ikke har behaged mig.
- Hvor munge Pengo har De fået hos B. & Co.
- Jeg har været hos dem flere Gange, men jeg kunne ikke fås en Hvid (en P.L.); de kunne ikke indfri Vexlen.

57. Ich weiß es wirklich nicht. Ein Herr war vor einigen Minuten im Gespae, aber er ist wieder aufgestiegen.
58. Bitte um Entschuldigung, mein Herr, wir sitzen auf meinem Platz.
59. Wir haben meinen Platz eingenommen, mein Herr. Ich hette ihn mit meiner Reisetasche belegt.
60. Entschuldigen Sie; ich glaubte nicht, daß der Platz besetzt war.

Fortsættelse fra IX.

- Rann ich hier ein Zimmer befreund?
- Wir schreibt mir jedoch, daß er unsere Depeche nicht befreund (erhalten) hat.
- Ich habe heute Morgen einen Brief erhalten, der mir gar nicht gefallen hat.
- Wie viel Geld haben Sie bei B. und Co. erhalten?
- Ich war mehrere Male (mehrmals) bei Ihnen; aber ich konnte keinen Pfennig erhalten; Sie fanden den Wechsel nicht einlösen (bezahlen).

- Hvor stor løn faar Deras Bogholder?
- Han faar for Tiden kun to tusend Mark, men fra næste Maaned vil jeg betala ham to tusend og to hundrede Mark.
- Vier saa god at hente en Droske til mig.
- Vier saa god at hente en dansk Læge til mig, thi jeg føler mig meget syg.
- Hvorfor har De hentet en engelsk Læge til mig? Do vèl jo, at jeg kan taler dansk og tysk.
- Jeg gaaer nu' på Konservatoriet, vore saa god at hente mig Klokken ti.
- Hvorfor skal jeg hente Dem? Kan De ikke gaa hjem alene?
- Gør Dem færdig til at følge mig; jeg vil ikke gaa ut alene.
- Vor saa god at gjøre min Frøkost færdig
- Wie viel Gehalt erhält (bekommt) Ihr Buchhalter?
- Er erhält (bekommt) angebliech nur zweitausend Mark, aber vom nächsten Monat an werde ich ihm zweitausend zweihundert Mark bezahlen.
- Bitte, holen Sie mir eine Drosche.
- Bitte, holen Sie mir einen dänischen Arzt, denn ich fühle mich sehr traurig.
- Warum haben Sie mir einen englischen Arzt geholt? Sie wissen ja, daß ich nur Dänisch und Deutsch spreche.
- Ich gehe jetzt nach dem Conservatorium; bitte, holen Sie mich um zehn Uhr ab.
- Warum soll ich Sie abholen? Können Sie nicht allein nach Hause gehen?
- Wachten Sie sich fertig, mich zu begleiten; ich mag¹ nicht allein ausgehen.
- Bitte, machen Sie das Frühstück gleich fertig;

¹ Ich mag er Paus. Ind. af indam; det fane ofte Betydningen: jeg vil. Imp. Konj. så måtte betyder på samme Maade: jeg vilde (gjærne).

- strax; jeg maa (gaa) hen i Banken.
15. Gjor Dem færdig i rette Tid.
 16. Hvorfor har De ikke gjort Dem færdig i rette Tid? Nu er det for sildigt at gaa til hans Kontor.
 17. Det bliver merkt, varaa god at hende Gusseen.
 18. Det bliver holdt. Varaa god at gjøre Ild paa.
 19. Han blev meget ørgerlig, da jeg sagde ham, at Da ikke synes om Varerne.
 20. Han sagde, at han havde ladet disse Varer komme fra England extra til Dem.

¹ Perf. Part. af løffen hedder egentlig gefassen, men nuar et af Modal-Hjælpsøverberne bliften (træde), finnen (lænnde), mågen (gide), måsken (muntte), føllen (skulle), wollen (vilde) osv. løffen (lade), hvilken (bedale), føljen (bijalpe), følbu (ss), bøen (bøse) staa i Perf. eller Pluskv. og styre en Infinitiv, forandrede de Perf. Part. til en Form, der ligner løf.; 1. Ex. er er hat nicht kommen wolten, han har ikke villet komme; er hätte kommen sollen, han skulle være kommen; ich habe ihn spielen hören, jeg har høst ham spille; ich hätte ihn spielen kunnen, jeg havde set ham komme.

Nuar tre Verber paa denne Maade staae sammen, maaesse Hjælpsøverbet først, dernæst den styrede Infinitiv og siddest det til Infinitiv forandrede Perf. Part.: die Waren, welche ich habe kaufen lassen.

- ich muß nach der Bank gehen.
15. Machen Sie sich bei Beilen fertig.
 16. Warum haben Sie sich nicht zur rechten Zeit (bei Beiten) fertig gemacht? Sieht iß es zu spät, nach seinem Compotier zu gehen.
 17. Es wird kauft. Bitte, gäben Sie das Glas an.
 18. Es will falt. Bitte, machen Sie fruer.
 19. Er wurde sehr ärgerlich, als ich ihm sagte, daß die Waren Ihnen nicht gefallen.
 20. Er sagte, daß er diese Waren extra für Sie aus England habe kommen lassen¹.

Nogle til Øvelserne

(Side 128 og 129).

Ich reise heute Abend ab; passen Sie daher alle meine Sachen ein.

Ex tam gestern Abend um zehn Uhr hier an.

Wann fängt das Koncert an?

Wo singt unsere Lelliion an?

Sie hat noch nicht angefangen, sich anzuflecken.
Bitte, stelde Sie sich sofort an.

Stehen Sie auf; es ist schon sehr spät.

Um wie viel Uhr sind Sie heute sechz antgestanden?

Sie stehen gewöhnlich um sieben Uhr auf.

Bitte, machen Sie das Fenster auf.

Warum machen Sie nicht das Fenster auf?

Es ist sehr schwül in diesem Zimmer.

Machen Sie die Thüre zu; es zieht ganz entsetzlich.

Wo gehen Sie heute Abend hin?

Wie mir mein Bruder mittheilt, giebt man heute ein neues Stük im Königlichen Theater, und wenn es Ihnen gefällt, wollen wir zusammen hingehehen.

Theilen Sie Herrn B. diese Nachricht mit, und sagen Sie ihm, daß ich mein Besies thun werde, ihm beizustehen.

Es kommt mir vor, als ob er Ihnen diese Adresse nicht ausschreiben wollte.

Bitte, gieben Sie Ihre Slefel aus; der Kellner muß Sie jetzt rein machen, da der Berliner Schlosszug schon um vier Uhr sechz abgeht.

Würken Sie mir den Gefallen ihur, diesen Brief für mich abzuschreiben, wenn Sie Zeit hätten? Ich würde ihn mit Vergnügen abschreiben, wenn ich nicht ausgehen müsste, um einige Einsicht zu machen. Kommt es Ihnen nicht vor, als ob Demand oben auf- und abginge? Bitte, stellen Sie

mich Ihnen Freunde vor. Siegt es Ihnen sehr daran, seine Bekanntheit zu machen? Könnten Sie mir vielleicht sagen, an welchem Tage diese Freiheit stattfindet? Die Feierlichkeit findet morgen statt. Dies tut mir recht leid; dann kann ich nicht hingehen. Und warum denn nicht? Mein Bruder kommt erst übermorgen von seiner Reise zurück, und ich mag ohne ihn nicht ausgehen. Wer hat Ihnen diese Nachricht mitgetheilt? Herr O. heißtt mir hören mit, daß der Herr, welchen wir gestern im Wartesaal des Central-Vorhauses gesehen haben, einer der hiesigen Professoren ist.

Grammatikalske Bemærkninger.

Ovelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Om Pronominerne.

I. Personlige Pronominer.

Første Person.

Jeg, jeg.

Sing. Nom. <i>ig</i> , jeg	Plur. <i>wir</i> , vi
Gen. <i>meiner</i> , (<i>af</i>) <i>mig</i>	<i>uns</i> , (<i>af</i>) <i>os</i>
Dat. <i>mir</i> , (<i>til</i>) <i>mig</i>	<i>oss</i> , (<i>til</i>) <i>os</i>
Akk. <i>mid</i> , <i>mig</i>	<i>uns</i> , <i>os</i> .

Andre Person.

Du, du.

Sing. Nom. <i>du</i> , du	Plur. <i>iht</i> , I
Gen. <i>deiner</i> , (<i>af</i>) <i>dig</i>	<i>euer</i> , (<i>af</i>) <i>eder</i>
Dat. <i>dir</i> , <i>til</i> <i>dig</i>	<i>eure</i> , (<i>til</i>) <i>eder</i>
Akk. <i>dig</i> , <i>dig</i>	<i>eud</i> , <i>eder</i> .

Tredje Person.

Hv, *st*, *es*, *han*, *hun*, *den*, *det*.

Morsk.	Fem.	Neutr.
Nom. <i>er</i> , <i>han</i>	<i>sie</i> , <i>hun</i>	<i>es</i> , <i>den</i> , <i>det</i>
Gen. <i>seiner</i> , (<i>af</i>) <i>ham</i>	<i>ihrer</i> , (<i>af</i>) <i>hende</i>	<i>seiner</i> , (<i>af</i>) <i>den</i> , <i>det</i>
Dat. <i>ifm</i> , (<i>til</i>) <i>ham</i>	<i>ihv</i> , (<i>til</i>) <i>hende</i>	<i>ifm</i> , (<i>til</i>) <i>den</i> , <i>det</i>
Akk. <i>ihm</i> , <i>ham</i>	<i>sie</i> , <i>hende</i>	<i>es</i> , <i>den</i> , <i>det</i> .

Pluralis for alle tre Kjøn.

- Nom. *sie, de*
 Gen. *ihre, (af) dem*
 Dat. *ihnen, (til) dem*
 Akk. *sie, dem.*

1. Det personlige Pronomen kaldes reflexivt, naar samme Person er baade Subjekt og Objekt i Sætningen. Tredje Person har da en egen Form for sit reflexive Pronomen *sich*, hvilken Form bruges i Dativ og Akkusatitv bønde Sing. og Plur.

2. Ved Tiltale bruges i tysk oftest *Sir*. Dette saakaldte Hellighedsord, svarende til vort »De«, skrives i alle Former med stort Begyndelsesbogstav og bøjes saaledes:

- Nom. *Sie, Do*
 Gen. *Sicher, (af) Dem*
 Dat. *Sicher, (til) Dem*
 Akk. *Sir, Dem.*

Det bruges i fortrolig Samtale eller i højtidelig Stil. Naar *Sie* er Subjekt i Sætningen, oversettes det dertil referencende danske Ord *Dem* med *sich*. *Sjælgen Sie* *sich*, set *Dem*.

3. Ved Imperativ bruges i tysk *Sie*, naar man tiltaler nogen med Hellighedsordet. Ex.: *kommen Sie, kom!*; *geben Sie diesen Brief an Herrn B., gib* dette Brev til Mr. B.; *ingen Sie ihm das, sag* ham det.

4. Læg Mærke til følgende Udryk:

det er mig, ich bin es
 det er dig, du bist es
 det er han, er ist es
 det er os, wir sind es
 det er eder, ihr seid es
 det er dem, sie sind es
 det er Dein, Sie sind es
 det var mig, ich war es

er det mig? bin ich es?
 er det dig? bist du es?
 er det han? ist er es?
 er det os? sind wir es?
 er det eder? seid ihr es?
 er det dem? sind sie es?
 er det Dein? sind Sie es?
 var det mig? war ich es?

5. *Genitiv* af de personlige Pronominer benyttes efter Adjektiver og Verber, der styre Genitiv. Adjektiverne ere nævnte Side 110, Verberne komme senere: idt erindre mich seiner, jeg husker ham; er spottet Ihrer, han gjor Nar ad Dem.

6. Naar »det ers (var) efterfølges af et Substantiv i Pluralis, oversættes det med ts sind (waren). Øs sind meine Brüder, det er mine Bredre; es waren frlige Tage, det var sulige Dage.

7. *Tredje Persons Pronomen* bruges hverken i Sing. eller Plur. om Gjenstande, naar det er styret af en Praeposition. I Stedet for Gen. *seiner, ihre* bruges *bessien, beven* eller *desselben, derjelsen*. For de øvrige Kasus bruges samme Pron. *der, besejbe* eller et pronominalt Adverbium, oftest *da*, som smelter sammen med Praepositionen: idt bin zusieden mit benselben (damif), jeg er tilfreds med det (dermed).

8. I Stedet for at bruge de personlige Pronominer er, *sie, ts*, særlig for at undgaa Tvetydighed, bruges ofte de demonstrative Pronominer *besjælbe, besejbe, bøffelbe* (egenlig »den samme«): *Haben Sie ihm den Brief gegeben? idt habe ihm denselben gegeben; sie sprach von ihrer Schwester und sagte, daøi dieselbe (eller dirfe, ikke gjørne sie) bald abreisen werde, hun talte om sin Sester og sagde, at hun (Sesteren) snart vilde rejse bort.*

9. At et tonlest ts ikke kan begynde en Sætning som Subjekt eller Prædikatsord, er allerede omtalt Side 63.

10. I Stedst for fjer ts bruges *bøffle*.

11. Det reflexive *sich* forsterkes ofte ved at tilføje selvst (selv): *der Arzt ist fremt, er fann sich selv nicht heilen*, Lægen er syg, han kan ikke kurere sig selv.

12. *Sich* bruges ofte som reciprakt Pronomen (udtrykkende en Væxelvirkning, gjensidig Virksomhed): *sie lieben sich, de elake hinanden*. Som reciprakt Pronomen benyttes også det uøjellige circumbet: *sie gesellen einander, de behage hinanden*.

Die Zeit.	Tiden.
das Jahr (e)	Aaret
der Monat (e)	Maaneden
eine Woche (u)	en Uge
der Tag (e)	Dagen
die Nacht (Nächte)	Natten
der Morgen	Morgenens
der Mittag	Middagen
der Vormittag	Formiddagen
der Nachmittag	Eftormiddagen
der Abend (e)	Aftenen
heute	i Dag
heute Morgen	denne Morgen
heute Vormittag	denne (i) Formiddag
gestern	i Gaar
gestern Abend	i Gaar Aftes
vorgestern	i Førgaars
morgen	i Morgen
morgen früh	i Morgen tidlig
übermorgen	i Overmorgen
einen Tag um den anderen	lveranden Dag
neutlich	nylig
früh	tidlig
spät	siddig
ein halbes Jahr	et halvt Aar
drei Monate, ein Vierteljahr	et Fjerdingaar
vierzehn Tage	fjorten Dage
die Tage der Woche	Dagene i Ugen
Sonntag	Søndag
Montag	Mandag
Dienstag	Tirsdag
Mittwoch	Onsdag
Donnerstag	Torsdag
Freitag	Fredag
Samstag	Lerdag.
Sonnabend	

Jeg vilde gjerne gaa med Dem i Theatret i Aften, men jeg har ingen Tid. Hvorfor har De ingen Tid til at se ind til ham? Naar De gør forbi Posthuset, saa gør mig den Førnejelse at se ind hos min franske Vens Onkel; men tal fransk med ham, han forstaar ikke tysk. Han vilde kjøbe et Dusin Flipper. Hvorfor vil han ikke kjøbe disse Flipper? Det koster mig megen Ulejlighed at tale tysk. Hvad vil De gjøre med dette Brev? Hvad vil De sige ham? Jeg vil sige ham, at den franske Skrädder ikke vil sy hans Beuklæder. Jeg vil ikke have Frakken alt for lang. Giver De mig godhedsfuldt min Frokost strax. Ønsker De en Kop Kaffé? Jeg vilde gjerne kjøbe et Par Glacéhandsker. Han ankommer med dette Tog. Hvad har De at bestille i Aften, siden De ikke vil gaa i Theatret? Jeg vilde gjerne tilbringe nogle Dage sammen med Dem, men jeg har ingen Tid. Han vil gjøre en Farretningstrejse til Paris. Naar vil han gjøre den? Var sun god at bringe mine Sager op i mit Værelse paa anden Sal? Hvad mener De om denne Regnbug? Naar vil De gjøre Deres Indkøb?

XI.

(Fortsetzung.)

1. 21. Hvad synes De om mit Soveværelse? 22. Jeg finder Deres Sovværelse meget smukt, men jeg synes ikke um de tyske Sange. 23. Jeg har ladet mine egne Matrasser komme fra S.	1. 21. Wie gefällt Ihnen mein Schlafzimmer? 22. Ich finde Ihr Schlafzimmer sehr hübsch, aber die deutschen Lieder gefallen mir nicht. 23. Ich habe mir meine eigenen Matratzen aus S. liefern lassen.

XI.

(Fortsetzung.)

1.

24. Har Du spurgt ham,
om han har faast Pengene?
25. Nej, min Herrs, men
jeg er vis paa, at han ikke har faast dem.
26. Vær saa god at vække mig Klokken fem, thi
jeg maa være paa Bane-
gaarden senest Klokken tre Kvarter til sex.
27. Hvad Klokkeslet staar
Du sundanlig op?
28. Jeg staar sundanlig
op Klokken syv, men
i Morges var jeg meget
træt og stod først op
Klokken ni.
29. Jeg befinner mig stet
ikke vel; jeg vil først
staar op sent.
30. Staa op! det er meget
sildigt.
31. Ved hvilken Station
stiger Du ud?
32. Jeg stiger ud ved den
næste Station.
33. Holdt, Kusk! jeg vilde
gjerne stige ud her af
Øjeblik.
34. Stig ind, mine Herrer!
Toget gaar strax.

24. Haben Sie ihn gefragt,
ob er das Geld erhalten
hat?
25. Nein, mein Herr, aber
ich bin dessen gewiss, dass
er es nicht erhalten hat.
26. Bitte, wenden Sie mich
um fünf Uhr, denn ich
muß spätestens um drei
Büroet auf jehs aus dem
Bahnhof sein.
27. Um wie viel Uhr stehen
Sie gewöhnlich auf?
28. Ich stehe gewöhnlich um
seben Uhr auf, aber
heute Morgen war ich
sehr müde und bin erst
um neun Uhr aufgestanden.
29. Ich befinde mich gar
nicht wohl; ich werde
erst spät aufstehen.
30. Stehen Sie auf! Es
ist sehr spät.
31. Auf welcher Station
steigen Sie aus?
32. Ich werde auf der näch-
sten Station aufsteigen.
33. Raffen Sie an, Freunde!
ich möchte gern auf einen
Augenblick hier auf-
steigen.
34. Steigen Sie ein, meine
Herrnen! Der Zug geht
sofort ab.

2. Paa Jærnbanen.
1. Tillader De mig at
lægge min Rejsetaske
her?
2. Vær saa artig.
3. Er min Rejsetaske Dem
i Vejen?
4. Jeg er bange for, at
min Rejsetaske generer
Dem.
5. Aldeles ikke, jeg sidder
meget bekvemt.
6. Jeg er bange for, De
ikke sidder bekvemt.
7. Tillader Da, at jeg be-
frier Dem for mit Rejsa-
tæppe?
8. Vær saa god at sætte
Dem paa denne Side.
9. Vær saa god at sætte
Dem her hen; det
trækker dor.
10. Tillader Do, at jeg
lukker vinduet? Det
trækker sterkt.
11. Vil De være saa ven-
lig at lukke vinduet op?
Her er meget varmt
(lummert) i denne Vogn.
12. Man sidder meget smæ-
vert i disse Vogne.
13. Tillader Do, at jeg
2. Auf der Eisenbahn.
1. Erlauben Sie mir, meine
Reisetasche hier hinzulegen?
2. Bitte sehr.
3. Ist meine Reisetasche
Ihnen im Wege?
4. Ich fürchte, meine Reise-
tasche belästigt Sie.
5. Ganz und gar nicht;
ich sitze ganz bequem.
6. Ich fürchte, Sie führen
nicht bequem.
7. Erlauben Sie mir, Sie
von meiner Reisedecke zu
befreien.
8. Bitte, setzen Sie sich auf
diese Seite.
9. Bitte, lassen Sie sich hier-
her; es zieht¹ doch.
10. Erlauben Sie mir, das
Fenster zugunsten? Es
zieht sehr.
11. Wollen Sie gefälligst das
Fenster öffnen? (Machen
Sie gefälligst das Fenster
auf.) Es ist sehr warm
(lummert) in diesem Wag-
gon.
12. Man sitzt sehr eng in
diesen Waggons.
13. Erlauben Sie mir das

¹ Inf. zieht, Pr. ich zieht, Imp. ich zog, Perf. Paro. gezogen.

- Ikket Vinduet lidt op?
Tidt Luft vildt gjøre
m̄ godt.
14. Jeg har ikke noget
dovimod.
15. Vi k̄rere meget hurtigt (langsent).
16. Har Du hørt Navnet
paa Stationen.
17. Hvor længe stande vi
ved denne Station?
18. Fem Minutters Ophold.
19. Passagererne til Ber-
lin hørte Tog her.
20. De maa skifte Tog i
Kiel, mine Herrer.
21. Jeg rejser til Dresden,
Konduktor. Hvor skal
jeg skifte?
22. De skal alts ikke skifte,
De skal blive sidende
i den Kupé.
23. Hvor længe maa jeg
vente her paa Toget
til B.?
24. Skal jeg endnu en Gang
skifte?
25. Nej, Toget afgår her
fra Klokken et og fyrrer
Minutter og gaar di-
rekte til Berlin.
26. Konduktor, hvor længe
maa jeg vente her?
27. Hvor rejser De hen?
Til Brüssel. Saa maa
Du vente, til Frank-
furter Toget kommer.

- Børstet ein menig zu
öffnen? Ein menig Luft
toh̄be und gat thynn.
14. Ich habe nichts befogen.
15. Wir fahren sehr rasch
(langsent).
16. Haben Sie den Namen
der Station gehört?
17. Wie lange halten wir
auf dieser Station an?
18. Fünf Minuten Aufent-
halt.
19. Die Passagiere nach
Berlin steigen hier an.
20. Sie müssen in Kiel um-
steigen, meine Herren.
21. Ich reise nach Dresden,
Schaffner. Wo muss ich
umsteigen?
22. Sie steigen nicht an;
Sie bleiben oben (Sie
bleiben in diesem Coupe).
23. Wie lange muss ich hier
auf den Zug nach B.
warten?
24. Wusst ich noch einmal
umsteigen.
25. Rein, der Zug geht von
hier um 1 Uhr 40 Mi-
nuten ab und geht durch
Sie nach Berlin.
26. Schaffner, wie lange
muss ich hier warten?
27. Wie fahren Sie hin?
Nach Brüssel. Dann
müssen Sie warten, bis
der Frankfurter Zug an-
kommt.

28. Naar kommer Frank-
furter Toget her til?
29. Naar askommer dette
Tog til Dresden?
30. Dette Tog ankommer
til Dresden Klokket
otte om Aftenen (Mer-
genen).
31. Vi maa vente to Timer
efter næste Tog. Det
afgaar først Klakken
to og fyrrer Minutter.
32. Lad os gaa ind i Ro-
stauranten og drikke
et Glas Öl.
33. Jeg vilde gjærne nyde
(tage) noget varer;
Vejret er frugtlig
koldt.
34. Vær saa god at give
mig en Kop Te og et
Par Stykker Smørre-
brod.
35. De skal ikke drikke
Te i de tyske Re-
stauranter; den er
ikke till at nyde.
36. Opvarter, giv mig noget
andet; denne Skinke
er ikke till at spise.
37. Lad De os spise till
Middag her; farvnd
Dresden have vi ikke
Ophold noget Sted.
38. Nej, mange Tak; jeg
28. Wann kommt der Frank-
furter Zug hier an?
29. Wann kommt dieser Zug
in Dresden an?
30. Dieser Zug kommt um
acht Uhr Abends (sechs)
in Dresden an.
31. Wir müssen zwei Stunden
auf den nächsten Zug
warten. Er geht um
zwei Uhr 40 Minuten ab.
32. Seien Sie uns in die
Restauration gehen und
ein Glas Bier trinken¹.
33. Ich möchte etwas War-
men zu mir nehmen; das
Wetter ist höchstlich
kalt.
34. Bitte, geben Sie mir
eine Zappe Bier und
einige Butterbrode.
35. Trinken Sie keinen Thee
in deutschen Restau-
ranten; er ist ungeneh-
bar.
36. Kellner, geben Sie mir
etwas Underet; dieser
Schinken ist nicht ge-
niedbar.
37. Lassen Sie uns hier zu
Mittag speisen; in Dresden
haben wir nirgends
Aufenthalt.
38. Rein, dankt schön; ich

¹ Pr. Ind. ih trinke, Imp. ic trank, Perf. Part. getrunken.

- vil kun spise et Stykke Smørrebrød med Skinke.
39. Opvarter, skynd Dem; Klækken ringer til Afgang.
40. De har endnu god Tid; Toget går først om sex Minutter.
41. Giv mig et Par Stykker Smørrebrød i en Pakke (Krammerhus) og en lille Flaske Portvin.
42. Hvad koster det?
43. Her er vort Tag; lad os tage Plads.
44. Her er ingen Plads mere; længere frem, mine Herrer.
45. Har De endnu to Plads'er, mine Herrer?
46. Nej, her er alt optaget.
47. Her er endnu Plads, lad os stige ind her.
48. Det er Signalet til Afgang.
49. Lekomotivet piber; vi kører.
50. Det er Tid til at gjøre sig i Stand til at stige ud.
51. Det er mit Rejsesleppe; ville De være saa god at række det over til mig?

- werde nur ein Butterbrod mit Schinken essen.
39. Fessner, beeilen Sie sich; die Glöde läutet zur Abfahrt.
40. Sie haben noch viel Zeit; der Zug geht erst in jetc̄ Minuten ab.
41. Geben Sie mir einige Butterbröde in einer Tüte und eine kleine Flasche Portwein.
42. Wie viel macht das?
43. Hier ist unser Zug; lassen Sie uns einsteigen.
44. Hier ist kein Platz mehr; weiter fortwärts, meine Herren.
45. Haben Sie noch zwei Plätze, meint Herrn?
46. Rein, hier ist alles besetzt.
47. Hier ist noch Platz; lassen Sie uns einsteigen.
48. Dies ist das Zeichen zur Abfahrt.
49. Die locomotive pfeift; wir fahren ab.
50. Es ist Zeit, sich zum Einsteigen fertig zu machen.
51. Das ist meine Reisesleppe; hätten Sie wohl die Güte, mir dieselbe herzugeben?

52. Mange Tak (jeg er Dem meget forbundne).
53. Det var mig meget behageligt at gjøre Deres Bekjendtekab.
54. Lov vel! Jeg hører, at vi mødes en Gang igjen.
55. Konduktør, hvor er Bagagekontoret?
56. Du behøver ikke at gjøre Dem Uiejlighed; giv De blot mig Deres Garantisæddel.
57. Skal jeg tage Deres Suger og hente Dem en Dreske, min Herrn.
58. Drager, hvor meget er jeg Dem skyldig? Hvad er Deres Taxt?
59. Efter Behag.
60. Det overlader jeg til Dem.
61. Da mås stige ud, mine Herrer; her skal skiftes Tog.
62. Toget fra S. er lige blevet signaliseret.
52. Ich dankte Ihnen (ich bin Ihnen sehr verbunden).
53. Es war mir sehr angenehm, Ihre Bekanntmachung zu machen.
54. Leben (Leben Sie wohl)! Hoffentlich treffen wir uns noch einmal wieder.
55. Schaffner, wo ist das Gepäck-Bureau?
56. Sie brauchen sich nicht zu bemühen; geben Sie mir nur Ihren Gepäckchein.
57. Soll ich Ihnen Gepäck nehmen und Ihnen eine Droschke holen (besorgen), mein Herr?
58. Gepäckträger, was bin ich Ihnen schuldig? Was ist Ihre Taxe?
59. Nach Belieben.
60. Ich überlasse es Ihnen.
61. Steigen Sie aus, meine Herren; hier werden die Wagen getauscht.
62. Der Zug von S. ist eben signalisiert worden.

Grammatikalske Bemærkninger.

Breviser over Ord, der forekomme i det sædvanlige
Sætals-Sprog.

I.

Hjælpeverbet *werben*, *blive*.

Induktiv.

Præsens.

Konjunktiv.

Sing. <i>ich werde</i> , jeg bliver	<i>ich werbe</i> , jeg blive
du wirst, du bliver	du werdest, du blive
er wird, han bliver	er werde, han blive
Plur. <i>wir werden</i> , vi blivo	<i>wir werden</i> , vi blive
<i>ih̄r werdet</i> , I blive	<i>ih̄r werbet</i> , I blive
ſie werden, de blivo	ſie werden, de blive

Imperfektum.

Sing. <i>ich wurde (wurde)</i>	<i>ich würde</i>
du wurdeſ (wurdeſ)	du würdest
er wurdeſ (wurdeſ)	er würde
Plur. <i>wir wurden</i>	<i>wir würden</i>
<i>ih̄r wurden</i>	<i>ih̄r würdet</i>
ſie wurden	ſie würden

Perfektum.

Sing. <i>ich bin¹ geworden</i> , jeg er blevne...	<i>ich sei¹ geworden</i> , jeg varne blevne...
Plur. <i>wir sind geworden</i> , vi ere blevne...	<i>wir seien geworden</i> , vi varne blevne...

¹ Se *sein*, Side 67.

Pluskuomperfektum.

Sing. *ich war² geworden*, jeg var blevne...

Plur. *wir waren geworden*, wir varene blevne...

Futurum.

Sing. *ich werde² werden*, jeg vil blive...

Plur. *wir werden werden*, wir werden werden, vi ville blive...

Futurum conditum.

Sing. *ich werde geworden sein*, jeg vil være blevne...

O. s. v.

Plur. *wir werden geworden sein*, vi ville være blevne...

I. Konditionalis.

Sing. *ich würde² werden*, jeg ville blive...

Plur. *wir würden werden*, wir würden getaarden sein, vi ville være blevne...

II. Konditionalis.

ich würde² geworden sein, jeg vilde være blevne...

wir würden geworden sein, vi vilde være blevne...

Imperativ.

Sing. *werbe*, *bliv*

Plur. *werbet*, *bliver*.

Infinitiv.

Präsens (at) werben, *(at) blive*

Perfektum geworden (at) sein, *(at) være blevne*.

¹ Se *sein*, Side 67.

² Se *Präsens af verbet*.

³ Se *Imp. Konj. af verbet*.

*Participium.**Præsens* leverend, blivede*Perfektum* geworden (werben), blevet.

Anm. Formen *werben* i Perf. Part. bruges, naar verbet staar som Hjælpeverbum: *er* *er* getaabet werden, han er blevet dødet; derimod: *er* *er* reich geworden, han er blevet rig.

Øvelse.

Hverfor har De ikke affereret min Skrivelso forrige Tirsdag til ham? Jeg har leveret (oversatte) den til hans Kone, og han levede mig at give ham den ved hans Ankomst. Jeg har talt med ham selv, og han sagde, at hans Kone ikke kunde mindes, at De havde leveret hende Brævet forrige Tirsdag. Jeg kan ikke mindes Dem, min Herre. Mindes (husker) De mig ikke mere? Jeg havde den Ære at blive forestillet for Dem paa den tyske Gesandts Bal i Paris. Naar De kommer til Berlin, saa gør mig den Tjeneste at erkynndige Dem om denne Herres Forhold. Hvem er dor? Det er mig. Var det Dem, der lige bankede paa Duron? Det var ikke mig, det var denne unge Mand, der ønsker at tale med Dem i en Forretningssag.

Verbernes passive Form.

Denne dannes ved Hjælp af verb'en.

Gefølt (gu) werden, (at) roses, blive rust.*Induktivit.**Konjunktiv.*

Præs. *id* werde gefølt, jeg *id* werde gefølt, jeg blive roses, bliver rust

Imp. *id* würde gefølt, jeg *id* würde gefølt, jeg blev roses, blev rust

Præf. id bin gefølt werden,

Jeg er blevet rust

Præs. *id* war gefølt werden,

Jeg var blevet rust

Fut. *id* werde gefølt werden,

Jeg vil blive rust

Fut. *enakt.* *id* werde geføltwerden sein, jeg vil være
bleven rust*I. Kon.* *id* würde geføltwerden, jeg vilde være blevet
rust*Pr. Inf.* gefølt (gu) werden, at roses, blive rust*Perf. Inf.* gefølt worden (at) sein, (at) være blevet rust*Perf. Part.* gefølt, rust.*id* *er* gefølt werden, jeg er

bleven rust

id *war* gefølt werden, jeg

var blevet rust

id *werde* gefølt werden, jeg

vil blive rust

id *werde* gefølt werden sein,

jeg vil være blevet rust

Possessive Pronominer.

Disse Pronominer stemme i Tal, Kjen og Kasus overens med den ejede Gjenstand.

Singularis.				Pluralis.
Mask.	Fem.	Nestr.	M. F. N.	
mein	meine	mein, mein, mit	meine, mine	
bein	beine	bein, die, dit	beine, dien	
sein	seine	sein, hans (si), sit	seine, hans, sine	
ihre	ihre	ihr, hendes (dens, dets)	ihre, hendes, sine	
unser	uns(e)rte	unser, vor, vort	uns(e)rte, voro	
er	er(e)rte	er, eders	er(e)rte, eders	
der	der(e)rte	der, deres	der(e)rte, deres	
der	der(e)rte	der, Deres	der(e)rte, Deres	

Bajalagen af mein, bein, sein or allerede omtalt¹.
De øvrige højes på samme Maade. Til Ex. sefer:

¹ Se Side 82.

Singularis.

Mask.	Fem.	Neutr.	Pluralis.
M. F. N.			
N. unſter	unſ(e)ter	unſter	unſ(e)ter
G. unſ(e)res	unſ(e)res	unſ(e)res	unſ(e)res
D. unſ(e)rem, unſtern	unſ(e)ter	unſ(e)rem	unſ(e)rem
A. unſ(e)ren, unſtern	unſ(e)re	unſ(e)ren	unſ(e)ren

Alle disse Former af de possessive Pronominer benyttes altid i Forening med et Substantiv og kaldes derfor **Adjektiv-Former**. Naar Pronominerne ikke staa i Forening med et Substantiv, benyttes Substantiv-Formerne; disse ero:

meinig, mein, meinig; der, die, das meinig; der, die, das meine
deiner, deine, deines; der, die, das deinig; der, die, das deine
seiner, seine, seines; der, die, das seinig; der, die, das seine
ihret, ihre, ihres; der, die, das iherig; der, die, das ihre
unſter, unſter, unſters; der, die, das unſtige; der, die, das unſtere
eure, eure, eures; der, die, das eurige; der, die, das eure
ihres, ihre, ihres; der, die, das iherig; der, die, das ihre
Ihrr, Ihre, Ihres; der, die, das Ihrrige; der, die, das Ihre.

Weiter, beiner o. s. v. bejor stærkt (som biejer¹,
diese, diets); der meinig (der mein), der deinig (der
dein) bejes derimod som Adjektiver efter den bestemte
Artikel.

Ex.: Haben Sie Ihnen Überzücher? Ja, ich habe
meinen (den meinigen). Dieses Haus und das² meines
Nachbars sind zu verkaufen. Hat er sein Haus noch nicht
verkauft? Ich habe meines (das meinige, meine) verkauft.

Anm. 1. Ihr, Ihre, Ihr med stort Begyndelses-
bogstav staar til Hædighedsordet Sie.

¹ Se Side 31.

² En Ejendoms Genitiv kan ikke staa alene i tyek med
Henvisning til et foregaaende Substantiv; dette underforståede
Substantiv maa erslæses af Præn. der, die, das eller hvilende
biejenige, basjenige. Pronominet retter sig i Kja, Tu og Kasus
efter det underforståede Substantiv. Ex.: Min Have er stor,
men min Farers (Have) er endnu større; mein Østeren ist groß,
aber der (berjenige) meins Øster ist noch größer.

Anm. 2. Sin, sj̄ oversættes ved jein, naar Ejeren
er Mask. eller Neutr. Sing., ved Ihr, naar Ejeren er
Fem. eller Plur. Der Gæter liebt seine Tochter; die
Mutter liebt ihren Sohn; das Kind liebt seine Eltern; die
Eltern lieben ihre Kinder.

Anm. 3. Et possessivt Pronomen, der staar som
Udfyldning af et Prædikat (Prædikatsord), er oftest
uøjejligt: die Gladje (Hævnen) ijt mein.

Anm. 4. De selvstændige possessive Pronominer
kanne ligesledes benyttes som Substantiver og skrives da
med stort Begyndelsesbogstav; die Münzen sind alle
gefundn, mine (Slægtninge) ero alle ruske; halten Sie her
Ihre zaſammen, tag vase paa Deres Ejendom.

Ord.

Die Monate.

Jänner	Januar
Februar	Februar
März	März
April	April
Mai	Mai
Juni	Juni
Juli	Juli
August	August
September	September
Oktober	Oktober
November	November
December	December

Weib, Handel.

Bahbar nach (bei) Sicht
acht Tage nach Sicht
Disconto (M.)
bisfontinen
auf Demanden ziehen
der Geldwechsler
meins Geld

Penge, Handel.

betalbar efter Sigt
ette Dago efter Sigt
Diskonte
diskonteres
frædike paa en
Vexelereren
Smaapenge

bares Geld	reda Penge, Kontanter
dieses Geldstück ist richtig	denne Mont er rigtig
dieses Geldstück ist falsch	denne Mont er falsk
der Geschäftsvorhaben	Vexelkontoret
der Kästchen	Kasseren
die Kasse	Kassen
ein Gesellschafter, Gesocié	en Kompanjon
eine Gewissenssorge	en Kommissionær
ein Meister	en Magler
ein Großhändler	en Grossist, Grosserer
ein Buchhalter	en Bogholder
ein Lehrling	en Leerling
ein Hausherr	en Bisekommisær
ein Arbeitssmann	en Arbejdsmænd
ein Landwirtiche	en Bydræng
eine Mandatue }	en Akcept
ein Recept (N.) }	akceptere
acceptiren	en Akceptant
ein Receptant (Gen. og Pl. en)	
eine Rüttlung	en Kvittering
quittiven	kvittere
quittlit (baufend empfangen)	hvorfor kvitteres (med Tuk betalt)
eine Aktie	en Aktie
ein Aktienär	en Aktionær
eine Aktienvang	en Assurance
ein Assicurant (Gen. og Pl. en)	en Assurerende
versicheru, assurirten	forsikre, assurere
das Zahlen (Sinten) der Preise	Priserne Synken
sollen, sinten (med jn)	faller, synke (i Pris)
ein Wechsel wird	en Vexel bliver
gezogen	trukken
acceptirt	acepteres
nicht acceptirt	ikko akcepteret
protestirt	protestorert
bezahlt	betalt

durch den Schuldner	af Debitor
durch den Gläubigeren	af Interessenten
der Handel wird getrieben	Handelen drives
im Groschen	en gros
im Kleinen	en detail
gegen Bezahlung	med Kontant
auf Kredit	paa Kredit
auf bestimmte Zeit	paa bestemt Tid
mit (ohne) Diskonto	med (uden) Diskonto
ein Markt (M. — Märt)	et Marked (Torv)
eine Niederlage	et Oplag
ein Lager (N.)	et Lager
für Magazin (N.)	et Magasin
die Verkauf wird von Personen,	Sulget ledes af Personer,
die einen Anteil in (an) dem	som have Del (Andel) i
Wechsel haben	Forsnaingen
Gehilfen (Sing. Gehilfe)	Medhjælpere
Gabenmäßigkeit	Butikskonfruer
Handlungsbilanz	Handelsbetjente
Reisebauer	Rejsende
eine Handelsverbindung	en Handelsforbindelse
Käufer	Kjøbere
regelmäßige Kunden	sedvanlige Kunder
gelegentliche Kunden	tilfeldige Kunder
ein Kunde	en Kunde
die Waren sind	Varene ere
einheimisch	indenlandske
ausländisch	fremmede
roh	uforarbejdede
fabriziert	fabrikerede
echt, verfälscht	ægte, forfalskede
gemüth	blandede
beschrifigt	beskadigede
versichert	forsikrede
patentiert	patenterede
garantiert	garanterede
unzgemadjt	estergjorte

vergrößt
 verbots
 eingeschränkt
 Sie werben
 eingeführt
 ausgeschüttet
 befürwortet
 abreißt
 abgesetzt
 abgetrennt
 in Gütern, in Stäßen
 in Ballen
 in Pakten (Vader, N.)
 bei ihrer Ankunft werden Sie
 ausgepackt, ausgewählt
 zielst, numerierst
 gewerft, mit dem Preisje ver-
 sehen
 verkauft zu werden
 dem Weißblegenden
 in Versteigerung
 nach Ausöffnung
 mit Rabatt (M.)
 nach dem Gewicht (N.)
 nach dem Maße (der Maß)
 nach dem Stücke (das Stück)
 quantitativ, hauendweise
 nach dem Groß

fortoldede
 forbudte
 jedesmedlem
 de blive
 indførte, importerede
 udførte, eksporterede
 befordrede
 adresserede
 afsendte
 giverede
 i Fad, i Kister
 i Baller
 i Pakker
 ved deres Ankomst blive
 de udpakked, udvalgte
 neterede, nummererede
 mærkele, forsynde med pris
 for at sælges
 til den højstbydende
 ved Auktion
 efter Udpunktlæg
 med Rabat
 efter Vægt
 efter Maal
 stykkevis
 parvis, duasvis
 i Gross.

XII. (Fortsættelse.)

1.

Eller vilde De raade mig
 at tage Logis i en Privat-
 bolig?
 Han gav mig et godt Raad
 min Privatbolig ligger i
 Kongensgade
 det er et Privat-Aanliggande.

- Vil De raade mig til
 at blive i dette Hotel?
- Hvad raader De mig til?
- Hvad vilde De raade
 mig at gjøre?
- Jeg vilde raade Dem,
 ikke at indlade Dem
 med dette Menneske.
- Følg De mit Raad og
 indlud Dem ikke med
 dette Menneske.

XII. (Fortsættelse.)

1.

Ober wählen Sie mir ra-
 then¹, in einer Privatwohnung
 Logis zu nehmen?
 Er gab mir einen guten Rat
 (Pl. Mathisfrage)
 meine Privatzwöhnung befindet
 sich in der Königstraße
 das ist eine Privatangelegen-
 heit.

- Würden Sie mir ratzen,
 in diesem Hotel zu
 bleiben?²
- Woan ratzen Sie mir?
- Was wählen Sie mir zu
 ihnen ratzen?
- Sie würde Ihnen ratzen,
 Sie nicht mit diesen Men-
 schen einzulassen.
- Geben³ Sie meinem
 Rath, und lassen Sie
 sich nicht mit diesen Men-
 schen ein.

¹ Pr. Ind. Ich ratze
 du ratzt (rathest)
 er ratsch (rathet)

mit ratzen
 Ihr ratzen
 Ihr ratzen

Imp. Ind. ich ratsch; Imp. Konj. ich ratsche; Perf. Part. geratzen.
 Ratzen bedeutet eigentlich "zögern"; können Sie es ratzen, kan Da
 getzte det?

² Imp. ich ratsch; P. P. grübleben; bejus und sein.

³ Geben steht Dativ. Andre Vorher, der styrte denne Konus,
 era begynden, mode; bænde, takke; bænen, tjenne; broder, bror;
 fødlem, mangle, sejle; gefallen, behage; gelycen, tilhøre; schænken,
 udlyde, arraicher, gerande; glethen, Ege; hæften, hjælpe; næsen,
 næse sig; skæbber, skæde; schænen, synes; schmeidelin, smigre;
 launen, lid paas; krezen, troden o. l.

6. Jeg har gjort, hvad De har raadet mig til.
7. Raad mig, hvad jeg skal gjøre i dette Anliggende.
8. Der kan man hverken raade eller hjælpe.
9. Der kan jeg intet Raad give; det er et Privat-Anliggende, hvormed jeg ikke kan befalte mig.
10. Indlad Dem ikke derpaa.
11. Hvem har raadet Dem til det.
12. Hr. B., en høvrende tysk Boghandler, raaede mig direkte at henvende mig til Gessanden.
13. Hvad fejler Deres Frøken Sester? Jeg mødte (traf) hende i Gaar, og hun ser virkelig bleg ud.
14. Hendes Helbred har i de sidste Maaneder været meget daarlig.
15. Hun har i Sinde at rejse til Italien.
16. Hvem har raadet hende til det?
6. Ich habe gehörig, was Sie mir gesathen haben.
7. Ratzen Sie mir, was ich in dieser Angelegenheit Ihnen soll¹.
8. Da ist weiter zu ratzen noch zu helfen.
9. Da kann ich keinen Rat geben; es ist eine Privatangelegenheit, mit welcher ich mich nicht befassen kann.
10. Lassen Sie sich nicht darauf ein.
11. Wer hat Ihnen das gerathen?
12. Herr B., ein hiesiger deutschher Buchhändler riet mir, mich direkt an den Schandten zu wenden.
13. Was fehlt Ihrer Fraulein Schwester? Ich bin ihr gestern begegnet (ich habe sie gestern getroffen), und sie sieht wirklich bläsig aus.
14. Ihre Gesundheit ist während der letzten Monate sehr schlecht gewesen.
15. Sie beabsichtigt (gedenkt), nach Italien zu reisen.
16. Wer hat ihr das gerathen?

¹ Naar „skulle“ har samme Betydning som „burde“, overstedes det ved følgen.

17. Jeg vilde gjerne leje dette Kontor. Vilde Du raade mig dertil?
18. Hvis jeg var i Dere Sted, ville jeg ikke gjøre det, fordi Beliggenheden (af Forretningen) ikke er central nok for Dem.
19. Hvad agter De at gjøre?
20. Jeg vil følge Dere Raad og strax skrive ham til.
21. Hvad har De i Sinde at gjøre i denne Sag?
22. Jeg vil give (tilstaa) ham et Afdrag af to Procent, men ikke en Pfennig (Hvid) mer.
23. Jeg tror ikke, at han vil antage dette Tilbud, da Varene ere ankomne i daarlig Tilstand.
24. Godt, jeg tanker alst ikke paa at give ham et større Afdrag.
17. Ich würde gern dies Comptoir miethen. Würden Sie mir dazu ratzen?
18. Wenn ich an Ihren Stelle wäre, würde ich es nicht thun, weil die Geschäftslage für Sie nicht central genug ist.
19. Was wollen Sie thun? (Was gebeten, eller Was beabsichtigen Sie zu thun?).
20. Ich werde Ihnen Rath befolgen¹ und ihm sofort schreiben.
21. Was gebeten Sie in dieser Angelegenheit zu thun?
22. Ich werde ihm eine Reduktion von zwei Prozent machen (gewähren), aber keinen Pfennig mehr.
23. Ich glaube nicht, daß er diese Öfferte annehmen wird, da die Waaren in schlechtem Zustande angekommen sind.
24. Nun schön! Ich denke² gar nicht daran, ihm eine größere Reduktion zu machen (gewähren).

¹ Bejulgen styrer Akkusativ, ligesledes betroffen, hvormod de sammenhenssatte, fuljen og brozen, styre Dativ.

² Denken hedder i Imp. Ind. ja bedeje; Perf. Part. gebaft: Gedachten, (mindes, have i Sinde) bajes paa samme Manden.

25. Hvor gaar De hen?
26. Jeg gaar hjem.
27. Gaar De i Theatret i Aften?
28. Nej, det kunne vi ikke; vi have for meget at gjøre hjemme.
29. Vil De rejse til Paris i denne Saison?
30. Sandsynligvis.
31. Hvor vil De tage Logis?
32. Jeg har sædvanlig hos en af mine Ferretningsvenner, med hvem jeg i mange Aar staar i Ferretningsforbindelse.

2.

Et Besøg.

De sædvanligste Haftheds-Udtryk ved et Besøg.

At besøge en; aflegge Besøg hos en; gjøre en et Besøg; hilse paa en; se op til en (nogen).

1. Det hanket. Naar jeg ikke tager fejl, er der en (nogen), der hanket.
2. Vær saa god at banke paa!

25. Wo gehen Sie hin?
26. Ich gehe nach Hause.
27. Gehört Sie heute Abend ins Theater?
28. Nein, das können wir nicht. Wir haben zu viel zu Hause zu thun.
29. Werben Sie in dieser Saison nach Paris gehen?
30. Wahrscheinlich.
31. Wo werden Sie Logis nehmen?
32. Ich wohne gewöhnlich bei einem meiner Geschäftsfreunde, mit welchem ich seit vielen Jahren Geschäftsbündnisse unterhalte.

2.

Ein Besuch.

Die gewöhnlichsten Höflichkeitss-Ausdrücke bei einem Besuch.
Gernanden behüthen; Gernanden einen Besuch abholzen¹; Gernanden einen Besuch machen; bei Gernanden ver sprechen¹.

1. Es floßt. Wenn ich mich nicht irre, floßt Gernand.
2. Bitte, floßt Sie auf!

¹ Höflichkeit og vorstrekken ere nægle sammensatte Verber.

3. Hverfor banker De ikke paa Doren, ferend Du gaar ind i værelset.
4. Det ringer. Vær saa god at se efter, hvem det er.
5. Vær saa god at ringo.
6. Vær saa god at træde indenfor.
7. God Morgen; hvorledes har De det?
8. Jeg forstyrrer dog vel ikke?
9. Ås jeg heder, lad Dem ikke forstyrre af mig.
10. De forstyrrer mig aldeles ikke.
11. Naar jeg forstyrre Dem, gaar jeg strax igjen.
12. De forstyrrer mig aldeles ikke. Tært imod, det glæder mig meget at se Dem.
13. Vil De ikke sætte Dem (tage Plads, sidde ned).
14. Vær saa god at sidde ned.
15. Vær saa god at tage Plads.
16. Vær saa god at sætte Dem ned i Sofoen.
3. Warum floßt Sie nicht an die Thüre, ehe Sie ins Zimmer treten¹.
4. Es Klingelt (Man schellt. Es läutet). Sehen Sie gesäßtlich nach, wer da ist.
5. Bitte, klingeln (läuten, schellen) Sie!
6. Bitte, treten Sie gesäßtlich ein!
7. Guten Morgen! Wie geht es Ihnen?
8. Ich höre doch nicht etwas?
9. Bitte, lassen Sie sich nicht von mir stören.
10. Sie stören mich durchaus nicht.
11. Wenn ich Sie stören, so gehe ich gleich wieder.
12. Sie stören mich durchaus nicht. Zum Gegenteil, es freut mich sehr, Sie zu sehen.
13. Wollen Sie sich nicht setzen.
14. Bitte, sehen Sie sich!
15. Nehmen Sie gesäßtlich Platz!
16. Bitte, nehmen Sie Platz auf dem Sofa!

¹ Existen bedder i Pr. Ind. iif trete, bu trifft, er tritt, wie træft o. s. v., Imp. iif læst, Part. gefretten; det bejes med ja.

17. Hvorledes gaar det med Hellebreden?
 18. Man sor Dem jo slet ikke mere.
 19. Det glæder mig overordentlig igjen at se Dem frisk og munter efter Deres Sygdom.
 20. De er meget venlig.
 21. Jeg havde den Ære at besøge Dem i Gaar.
 22. Jeg har taget mig den Frihed at se op til Dem.
 23. Jeg vilde forberede mig, hvorledes Du har det.
 24. Jeg beklager meget (det gør mig meget ondt), at jeg ikke var hjemme.
 25. Min Kone lader Dem hjerterligt hilse (lader sig udbefale paa det bedste).
 26. Vær saa god at hilse Deres Hr. Bruder.
 27. Hvorledes har Deres Hr. Mand det?
 28. Har Deres Frue det godt?

17. Wie steht es mit Ihrer Gesundheit?
 18. Man sieht Sie ja gar nicht mehr.
 19. Es freut mich ungemein, Sie nach Ihrer Krankheit wieder wohl und munter zu sehen.
 20. Sie sind sehr glücklich.
 21. Ich hatte die Ehre, gestern bei Ihnen vorzubrechen.
 22. Ich habe mir die Freiheit genommen, bei Ihnen vorzubrechen.
 23. Ich wollte mich erkundigen, wie Sie sich befinden.
 24. Ich bedaure sehr (Es tut mir sehr leid), daß ich nicht zu Ihnen war.
 25. Meine Frau läßt sich Ihnen bestens empfehlen eller: Meine Frau läßt Sie bestens grüßen (mehr fortwährend Udttryk).
 Bitte, empfehlen Sie mich Ihrem Herrn Bruder!
 Grüßen Sie Ihren Herrn Bruder von mir, bitte!
- 26.
27. Wie befindet sich Ihre Herr Gemahly?
 28. Befindet sich Ihre Frau Gemahlin wohl?

29. Mange Tak; min Kone er fuldkommen rask.
 30. Jeg haaber, De har det godt?
 31. Har De det bedre?
 32. Mange Tak; i den sidste Tid gaar det noget bedre med Hellebreden.
 33. Det glæder mig meget.
 34. Bor Hr. N. her?
 35. Er Deres Herre at faa i Tale?
 36. Maas jeg spørge om Deres Navn?
 37. Hvem skal jeg melde?
 38. Vær saa god at give mit Kort.
 39. Tar jeg spørge, med hvem jeg har den Ære at tale?
 40. Jeg hedder N.
 41. Uvermed kan jeg være til Deres Tjeneste?
 42. Jeg er om et øjeblik til Deres Tjeneste.
 43. Hvad forskaffer mig Eren af Deres Besøg?
 44. Kunno jeg ikke tale nogle Ord med Dem?
 45. Jeg har noget at tale med Dem privat (under fire Øyne).
 46. Kan jeg gjøre Fru N. min Opvarming?
29. Danke sehr; meine Frau ist ganz wohl.
 30. Hoffentlich befinden Sie sich wohl.
 31. Befinden Sie sich besser?
 32. Danke schön; seit Kurzem geht es etwas besser mit meiner Gesundheit.
 33. Das freut mich sehr.
 34. Wohnt Herr N. hier?
 35. Ist Ihr Herr zu sprechen?
 36. Darf ich um Ihren Namen bitten?
 37. Wen soll ich anmelden?
 38. Willen Sie gefälligst meine Karte übergeben?
 39. Darf ich fragen, mit wem ich die Ehre habe zu sprechen?
 40. Ich heiße N.
 41. Womit kann ich Ihnen dienen?
 42. Ich stehe in einem Augenblitze zu Diensten.
 43. Was verschafft mir die Ehre Ihres Besuches?
 44. Könnte ich nicht einige Worte mit Ihnen sprechen?
 45. Ich habe etwas mit Ihnen privat (allein, unter vier Augen) zu sprechen.
 46. Könnte ich Frau N. meine Aufwartung machen?

47. Jeg anbefaler mig til
Dens, min Herre.
48. Gør De mig snart den
Kro at besøge mig?
49. Åben er paa min Side.
50. Jeg føler mig meget
smigret.
51. Du gør Dem jo kost-
bar (sjælden).
52. Vær velkommen.
53. Det glæder mig meget
at se Dem igen.
54. Paa Gjensyn.
55. Farvel og hav det godt!

47. Ich empfehle mich Ihnen,
mein Herr.
48. Verfahren Sie mich nicht
holz mit Ihrem Schatz?
49. Die Kneipe ist auf meiner
Seite.
50. Ich fühle mich sehr ge-
schmeidet.
51. Sie machen sich ja selten.
52. Seien Sie willkommen!
53. Ich freut mich sehr, Sie
wiederzusehen.
54. Auf Wiedersehen!
55. Aufwärts, lassen Sie sich's
wohl gehen!

bente am vierundzwanzigsten von hier abzureisen und mich
bis zum dreißigsten in Köln aufzuhalten. Können Sie mir
nicht ein anderes Zimmer in der zweiten Etage geben? Wie
viel berechnen Sie pro Tag für dieses Zimmer? Vier
Mark, mein Herr. Bitte, bringen Sie mir Wasser und
Handtücher; ich muß mich waschen. Es liegt mir sehr
daran, dies Geschäft möglichst bald in Ordnung zu bringen.
Wir haben Ihnen so häufig geschrieben, haben aber keine
befriedigende Antwort erhalten.

Nogle til Øvelsen

(Side 146).

Ich war den ganzen Tag in meinem Comptoir und
hatte so Brief zu thun, daß es mir ganz unmöglich war,
mich nach der Adressé dieses Herrn zu erkundigen. Sie
können jedoch davon überzeugt sein, daß es nur wenige
Haushalte in unserer Stadt gibt, die höher geachtet sind als
er. Vor kurzem aber ist er nach Dresden gezogen, und
seine genaue Adresse ist mir nicht bekannt. Doch will ich
mich morgen früh danach erkundigen. Sind diese beiden
Zimmer zu vermieten? Ich habe mehrere Zimmer in der
dritten Etage zu vermieten; in der zweiten Etage aber habe ich
nur ein einziges Zimmer frei. Das thut mir sehr leid,
dens da ich meine beiden Töchter bei mir habe, so muß ich
wenigstens drei Zimmer nehmen; die dritte Etage aber ist
mir zu hoch. Den teuersten reisen Sie von hier ab? Ich

Naaer der staar uden Substantiv, bejes det saaledes:

Singularis.			Pluralis.
Musk.	Fem.	Neutr.	M. F. N.
Nom. der	die	das	die
Gen. dessen	deren	dessen	deren
Dat. dem	der	dem	denen
Akk. den	die	das	die

1. Formerne *deren*, *deren*, *dessen* bruges ofte i Stedet for tredje Persons possessive Pronomen for at andgas Tvetydighed. Ex.: Sie hat unsere Schwestern und deren Tochter geschenkt, han har set vor Søster og hendes Datter (hver kunde her være tvetydig, da det kunde høre både til Schwestern og Sie).

2. Naar *der* og *jener* staa sammen, betyder *der* den sidste og *jener* den første.

3. Solcher, e, es bruges ligesledes som determinativt Pronomen. Naar ein folger efter, forkortes det til *jelch*. Solch ein Mann, Gan. jelch eines Mannes. Naar ein staa foran, bejes det som Adjektiv: ein jelcher Mann.

Determinative Pronominer¹.

De determinative (bestimmende) Pronominer er
berjenige, biejenige, baejjenige, den, det; berjelbe, biejelbe,
baejelbe, den samme; der, die, das, den, det.

Disse Pronominer bruges både med og uden Substantiv.

Bajning.

Berjenige bejes som *berjelbe*. Det bejes paa samme
Maaende som det demonstrative med Undtagelse af, at
Gen. Plur. hedder *derer*, naar Gen. staaer uden Substantiv
og omtales Personer. Jeg erinner mich berer sehr
wohl, hic mit des zugleich; jeg mindes meget godt dem,
der fortalte mig dat.

¹ Disse Pronominer bruges for at vise hen til en Person
eller Gjenstand, der nærmere bestemmes ved en følgende Bi-
antning.

Grammatikalske Bemerkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det almindelige Samtal-Sprog.

Demonstrative Pronominer.

De demonstrative eller passegende Pronominer, der
bruges saavel forbundne som alone, ere:

Musk.	Femin.	Neutr.
biejer ¹	bieje	biejes, denne, dette
jener ¹	jene	jenes, hin, hint
der	die	das, dan, det
berjelbe	biejelbe	baejelbe } den samme
der nämliche ²	die nämliche	das nämliche } den samme
jelcher ¹	jelche	jelches, saadan selbst, selv (ubøjelig).

Bejning af berjelbe.

Singularis.			Pluralis.
Musk.	Femin.	Neutr.	M. F. N.
Nom. berjelbe	biejelbe	baejelbe	biejelben
Gen. berjelben	berjelben	berjelben	berjelben
Dat. berjelben	berjelben	berjelben	berjelben
Akk. berjelben	biejelbe	baejelbe	biejelben

Naar der staaer forenet med et Substantiv, bejes
det som den bestemte Artikel, fra hvilken det kan skiller
sig ved at det har stærkere Betoning. Ex.: Deß
Wannes will ich jetzt eingehend hin, den Mand skal jeg
altid have i Beindeling.

¹ Se Side 81.

² Den nämliche bejes ligesom berjelbe.

Relative Pronominer.

De relative (benvisende) Pronominer ere welcher, welche, welches, hvilken, som; der, die, daă, som; hvem, was, den som, dat som, hvad.

Bejdning af welcher.

Singulæris.			Pluralis.
Mask.	Femin.	Neutr.	M. F. N.
Nom. welcher	welche	welches	welche
Gen. welches	welcher	welches	welcher
Dat. welchem	welcher	welchem	welchen
Akk. welchen	welche	welches	welche,

Der, die, daă bruges ganske som det demonstrative der, dit, das.

Bejdning af wer.

Singulæris.			Pluralis.
Mask., Femin.	Neutr.		
Nom. wer	was		
Gen. wessten, woſſen	wesffen, woſſe		mangler.
Dat. wem			
Akk. wen	was		

Det relative Pronomen stammer i Kjøn og Tal overens med det Ord, til hvilket det viser hen (Korrelatet); Kasus afhænger af dets Stilling i Sætningen.

Vorbet sættes sidst i relative Bisætninger: Der Herr, welchen (den) Sie gestern geschen haben, ist einer berühmten hiesigen Kaufleute. Die Dame, welche mir diesen Brief geschrieben hat, ist eine unserer besten Sangerinnen. Ich kann die deutschen Bücher, welche (die) Sie mir vor vierzehn Tagen gesondert habe, nicht brauchen (anvende).

Anmerkninger.

1. Sammen med et Substantiv bruges kun welcher. Ich bezahlte ihm 200 Mark, welche Summe ich ihm schon drei Monate fiktiv war. Uden Substantiv bruges saavel

der som welcher andtagen i Genitiv, hvor man altid bruger besten eller beren. Der Mann, dessen Sohn du kennst; die Frau, deren Døchter gefremmed sind; Goethes, welches Verfassere, er jidt erinnert.

2. Wer benyttes naar siden, som er ensbetydende med »hvem« og »en«, som, og was naar »det«, som er ensbetydende med »alt«, som.

Was (ikke daă, welches) bruges desuden: 1) naar Korrelatet er et ubestemt Pronomen (alle, ethue, nogle, eins, manches, tiel, mange); 2) efter en neutral Superlativ, der staar alene; 3) naar Relativet viser tilbage paa en hel Sætning (i dette Tilfælde maa man kun oversætte was ved »hvad der« eller »hvilket«, men ikke ved »som«).

Wies, was idt habe, gehört dir. Das heißt, was idt dir geben kann. Er hat meine Güte abgezöggen, was mich frustig gemacht hat, han har afslaaet min Ben, hvad der har gjort mig meget bedrævet.

3. Naar det relative Pronomen der staar som Subjekt og henviser til et personligt Pronomen i farste eller anden Person (eller til Hellighedsordet Sie), gjetages sædvanlig det personlige Pronomen i Nominativ efter der. Ich, der idt jo viel sit lhn gethan habe, kann ihm nie vergeben, jeg, som har gjort saa meget for ham, kan aldrig tilgive ham. Naar det personlige Pronomen ikke gjetages, sættes den relative Sætnings Verbum i tredje Person: idt, der jo viel sit lhn gethan hat o.s.v.

4. Naar de relative Pronominer have en Præposition formu sig, bruges ofte i deres Sted pronominale Adverbier, særlig om Gjenstande. Saadanne ere:

wozu, hvortil	wozu, hvoraf
woher, hvorigennem	woher, hvorerover
womit, hvormed	womit, hvori
wobei, hvorpå	wobei, hvorpaa
woron, hvoraft	woron, hvorud
wofür, hvorför	wofür, hvorunder

Exemplar:

Der Teller **worauf** (— om hvilken) Sie gegeben haben gehabt mir; den Tellerken, af hvilken Du har spist, tilherer mig; die Summe, **wofür** ich (— für welche) ich dies möchte, ist Ihr gering; den Sun, for hvilken jeg gør dette, er meget ringe; et hat den Schlüssel verloren, **zu** mit (— mit welchem) ich den Hölzer öffnen könnte; han har tabt Neglen, hvormed jeg kunde aamne Kultarten.

5. Det relativs Pronomen må aldrig udelades paa tysk.

6. Efter de spørgende Pronomimer welcher, wer, bruges sædvanlig der: wer, der fand ip, fandt dies nicht eine

7. Welcher, e, es bruges ofte i Stedet for et allerede nævnt Substantiv og gjengives da paa dansk enten med »unget« eller det oversættes slot ikke. Haft du Brød? Ja, ich habe welches; wollen Sie Butter haben? nein, ich braue Ihnen, ich habe welche; ich habe etwas Papier; Brauchen Sie welche?

8. Ved Grundtal samt ved viel, wenig, genug og lignende Ord bruges ofte Genitiverne besej. deraf. Wie viel Blätter haben Sie? ich habe deren viel.

Ord.

Die Stadt (Stadt)	Staden, Byen
die Straße (n.)	Gaden
eine gebrochene Straße	en broagt Gade
auf die andre Seite gehen	gås over paa den anden Side
das Trottoir	Trottoaret, Fortovet
der Steinbein	Rædestenen
die Ufer (n.)	Hjørnet
die Straßenecke	Gadehjørnet
am Ende der Straße	ved Enden af Gaden
gerade auf	lige ud
die zweite Querstraße rechts	anden Tværgade til højre
die dritte Querstraße links	tredje Tværgade til venstre
gehen Sie links (rechts) ab	drej til venstre (højre)
ein Platz (Platz)	en Plads, et Torv

ein Durchgang (gång)	en Gjennemgang, Passage
eine Brücke (n.)	en Bro
über eine Brücke gehen	gaa over en Bro
das Denkmal (mäler)	Mindesmerket
eine Statue (n.)	en Statuo
eine Kirche (n.)	en Kirke
eine Schule (n.)	en Skole
ein Kai (e — M.)	en Kaj
ein Stadtviertel (N.)	et Kvarter (af Byen)
das Posthaus	Posthuset
das Polizei-Bureau	Politikontoret.

III.
(Portraetstæle.)

- 1.
56. Hvorledes er det gaest
Deres Freken Soester
i Frankrig.
57. Hvorledes er det gaest
Dem (har Du haft det),
siden jeg havde den
Foruejelse at se Dem
i London?
58. Det er gaest mig rig-
tig godt.
59. Du ser ualmindelig
godt ud.
60. Jeg har aldrig befun-
det mig bedre.
61. Hvorledes har Deros
Mr. Mand det? Tak,
han har det ikke rigtig
godt.
62. Og hvorledes gaar det
56. Wie ist es Ihrem Freien-
schen Schwestern in Frank-
reich ergangen?
57. Wie ist es Ihnen er-
gangen, seitdem ich das
Vergnügen hatte, Sie
in London zu sehen?
58. Es ist mir sehr wohl
ergangen.
59. Sie sehen ungemein wohl
aus.
60. Ich befind mich nie
besser.
61. Wie befindet sich Ihr
Herr Vermähl? Danke
sehr, es geht ihm nicht
zum Wohl.
62. Und wie geht es Ihrem

- Deres Hr. Fader? Som sædvanlig?
63. Min Fader har det rigtig godt, men min Hilsen han er desværre meget syg.
64. Hvad fejler han (hun, Du)? Er der noget, Du fejler?
65. Han har forkjælet sig.
66. Jeg har forkjældt mig dygtig, da jeg i Gaar Aften gik fra Theatret.
67. Det gør mig ondt; forhaabentlig vil det ikke have nogen Folger (nogen Betydning).
68. Forhaabentlig ikke.
69. Lægen besager han hver Dag; han mener dog, det ikke vil have noget at betyde.
70. Døste bedre.
71. Alle klage over Forkjælelse i dette Føraar.
72. Jeg synes, De ikke ser saa rank ud som sædvanlig.
73. Jeg er ikke gaanske roek.
74. Min Søster var farlig

- Herr Vater? Wie ge-wöhnlich?
63. Mein Vater befindet sich recht wohl, aber mein liebster Sohn ist leider sehr krank.
64. Was leidet ihm? (Ist? Ihnen?) Gieht Ihnen etwas?
65. Er hat sich erkrankt.
66. Ich habe mich gestern Abend, als ich aus dem Theater ging, furchtbar schlecht gefühlt.
67. Das tut mir leid; hoffentlich wird es nichts auf sich haben (hoffentlich wird es nicht von Bedeutung sein).
68. Hoffentlich nicht.
69. Der Arzt bracht ihn alle Tage; doch meint er, es wird (werde) nichts auf sich haben (es wird nichts zu bedeuten haben; es wird nicht von Bedeutung sein).
70. Deine besser.
71. Seidermann sagt über Erfahrung in diesem Frühjahr.
72. Mich übkt! Sie sehen nicht so wohl aus, wie gewöhnlich.
73. Wir ist nicht ganz wohl.
74. Meine Schwester war ge-

- syg, men nu er hun igjen næsten fuldkommen vel (kommet sig).
75. Hun synes at have en meget god Konstitution.
76. Do bliver dog forhaabentlig til Middag?
77. Forhaabentlig vil De dog gjøre mig den Førnøjelse at spise hos os i Dag?
78. Jeg takker Dem for den Ære. De viser mig, men jeg kan ikke blive længer.
79. Vor saa god at undskyldte mig, men jeg kan virkelig ikke blive længer. Jeg har allerede modtaget en Indbydelse.
80. Jeg maa gaa.
81. Hvorledes? Da vil allerede alstet (gaa)? De er jo først tige kommen.
82. De må ikke tænke på at gaa endnu.
83. Jeg maa hjem; min kone vil andre sig over, hvad der er blevet af mig. Han har ingen Andelse om, hvor jeg er.
84. Saar vil jeg ikke opholde Dem længer.
- föherlich frost, sie ist aber jetzt wieder fast ganz wohl (hergestellt). Sie scheint eine sehr gute Konstitution zu haben (zu besitzen).
75. Sie bleiben doch hoffentlich zu Mittag?
77. Hoffentlich werden Sie mir doch das Vergnügen machen, heute bei uns zu speisen?
78. Ich danke Ihnen für die Ehre, die Sie mir erweisen, aber ich kann nicht länger bleiben.
79. Entschuldigen Sie mich gütig, aber ich kann wirklich nicht länger bleiben. Ich habe jedoch eine Einladung angenommen.
80. Ich muss gehen.
81. Wie! Sie wollen schon fort? (Sie wollen wieder gehen?) Sie sind ja eben erst gekommen.
82. Sie dürfen noch nicht aus gehen denken.
83. Ich muss nach Hause; meine Frau wird mich wundern, woas aus mir geworden ist. Sie hat keine Idee (Ahnung), wo ich bin.
84. Dann will ich Sie nicht länger aufhalten.

85. Farhaabentlig ser jeg
Dem snart igjen.
86. Jeg beklager meget
(det gør mig endt),
at De har gjort et saa
kort Besøg.
87. Farvel, paa snarligt
Gjensyn.

2.

Da jeg først lige er kom-
men tilbage fra en meget
lang og anstrengende Rejse,
saa har jeg endnu ikke
kunnet bestemme mig til,
om vi skulle udføre dette
Forretagende eller lade det
falde.

Da jeg først lige er kom-
men tilbage fra en meget
lang og anstrengende Rejse,
Da

(først lige (ikke før end nu))
gjøre en Rejse
den rejsende
en ruersende
tiltræde en Rejse
min Fader er rejst bort
jeg er kommen tilbage.

1. Da jeg først lige er
ankommen, saa har jeg
endnu ikke haft nogen

85. Hoffentlich sehe ich Sie
heute wieder.
86. Ich bedaure sehr (daß
du mir sehr) daß Sie
einen so kurzen Besuch
gemacht haben.
87. Aufwiedersehen,

2.

Da ich soeben erst von einer
sehr langen und anstrengenden
Reise zurückgekehrt bin, ja habe
ich mich noch nicht entschließen
können, ob wir dies Unter-
nehmen ausführen oder fallen
lassen sollen.

Da ich soeben erst von einer
sehr langen und anstrengenden
Reise zurückgekehrt bin.
Da (belegner Aarsagen og
svær til det danske
eftersom, siden, fordi)
soeben erst
eine Reise machen
der Reisende
ein Reisender
eine Reise unternehmen
mein Vater ist verreist
ich bin zurückgekehrt.

1. Da ich soeben erst ange-
kommen bin, so habe ich
noch keine Zeit gehabt,

- Tid til at undersøge
denna Sag.
2. Da jeg har læst Dores
Annons i Avisen i Dag,
beder jeg Dem herved
at besøge mig i Morgen
tidlig..
3. Hører at han havde talt
saa længe, gav han mig
tilsindst dette Brev.
4. Da han havde taget
Afsked fra mig, gik
han direkte til Ban-
gaarden.
5. Da jeg ønskede at tale
med ham i et rigtigt

- bieje Anlegerheit zu
untersuchen¹.
2. Da ich Ihre Annonce in
der heutigen Zeitung ge-
lesen habe, so bitte (er-
suhe) ich Sie hierdurch,
mich morgen früh zu be-
suchen.
3. Nachdem er so lange ge-
sprochen hatte, gab er
mir schließlich diesen Brief.
4. Als er von mir Abschied
genommen hatte, ging er
direkt nach dem Bahnhof.
5. Da ich ihn in einer wider-
igen Anlegerheit zu

¹ Durch, mit, under og über danner snart meget (nedskillelige) snæte umgtn (adskillelige) Sammensætninger.

Derved danner øgte Sammensætninger, hvor den gennem-
trængende Gjenstand er Samlingen Objekt; nægt, hvor den gjen-
nemtrængende Gjenstand er Objekt. Intransitive Verber danner
umgte Sammensætninger. Ex.: der Gefangene hat die Wahr
durchbrochen; er hat die Regel durchgestochen; die Heftigkeit
dringt durch.

Um danner øgte Sammensætninger ved transitive Verber,
hvor Objektnet ikke tenkes at undergå en Forandring i Plads
eller Form ved Verbers Virkensomhed, nægtet derimod, hvor Objektnet
tenkes at undergå en andan Forandring samt ved intransitive
Verber. Ex.: seine Freunde umgaben ihn; er brudt ih en Vand
ur; er hat ihm den Rock umgedreht; er ist umgestürzt.

Under danner øgte Sammensætninger, hvor ved transitive
Verber Objektnet er i Hylle, saadt nær Verbet har en figurlig
(overført) Betydning; nægtet, hvor Objektnet tenkes at undergå en
Forandring i Plads ved Verbers Virkensomhed, samt ved in-
transitive Verber. Ex.: er unterschicht ein Gesetz, han verdi-
heldt en Samtale; das Wäddchen hielt die Schläge unter (Pigen
heldt Forklaret under-).

Her følger ganske de samme Regler som under. Ex.: er
hat das Buch überlegt; er haben ihr überzählt (oversættet); er
haben ihr überschlagen (sat ham over til et andet Sted).

- Anliggende, gik jeg til hans Bolog.
6. Efter at jeg havde spist til Middag, gik jeg ud til spaere.
 7. Efter at have givet disse Befalinger rejste han til London.
 8. Da jeg ikke var hjemme i Gaar, havde jeg ikke den Formajelse at se Dem.
 9. Du vi ønskede at se (trafse) Dem, kom vi til München.
 10. Efter at vi havde ventet en Times Tid paa ham, kom han endelig.
 11. Da jeg ikke havde nogle Pengo hos mig, var jeg nødt til at låne (nogle) af ham.
 12. De maa henvende Dem til hans Sagfarer, da han endnu ikke er kommen tilbage.
 13. Er han endnu ikke kommen tilbage fra sin Formajelsesrejse?
 14. Han er kommen tilbage, men han er endnu ikke staet op.
 15. Gæt engang, hvem jeg mødte paa Gaden i Gaar?
 16. Det kan jeg virkelig ikke gætte.
 17. Faldt Du snart i Søvn

- sprachen umholt, ging ich nach seiner Wohnung.
6. Nachdem ich zu Mittag gegessen hatte, ging ich spazieren.
 7. Nachdem er diese Befehle gegeben hatte, reiste er nach London.
 8. Da ich gestern nicht zu Hause war, hatte ich nicht das Vergnügen, Sie zu sehen.
 9. Da wir Sie zu sehen wünschten, fanden wir nach Wünschen.
 10. Nachdem wir eine Stunde lang auf ihn gewartet hatten, kam er endlich.
 11. Da ich kein Geld bei mir hatte, war ich geneigt, mir welche von ihm zu borgen.
 12. Sie müssen sich an seinen Antwalt wenden, weil er noch nicht zurückgekehrt ist.
 13. Ist er noch nicht von seiner Vergnügungsreise zurückgekehrt?
 14. Er ist zurückgekehrt, aber er ist noch nicht aufgestanden.
 15. Erwarten Sie einmal, wenn ich gestern auf der Straße begegnet din.
 16. Das kann ich wahrscheinlich nicht erwarten.
 17. Sind Sie gestern Abend

- i Gaar Aftes efter at han var gaest?
18. Ja, jeg faldt strax i Søvn og vaagnede først sen. Saa træt var jeg.
 19. Saa snart som han er vendt tilbage fra sin Rejse, vil jeg soude Dem Underretning.
 20. Jeg blev kun to Dage i dette Logis, thi Opvarvningen var saa slet, at jeg ikke kunde holde det længere ud.
- Sobt eingedlaufen, noch bem er fort war?
18. Ja, ich bin sofort eingeschlafen und bin erst später aufgewacht. So müde war ich.
 19. So wie er von seiner Reise zurückgekehrt ist, werde ich Ihnen Nachricht senden.
 20. Ich bin nur zwei Tage in diesem Logis geblieben, denn die Aufwartung war so schlecht, dass ich es nicht länger aushalten konnte.

Grammatikalske Bemærkninger.

Ovelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Øvelse.

Med Vorlev, hvoredes kommer jeg til Hamburg-Banegaarden? Gaa over denne Bro og ned ad den lige overfor liggende Gade. Saa er det den første Gade paa venstre Haand. Kan Du ikke sige mig, om denne Gade fører til Theatre? Jeg ved det virkelig ikke; spørg den første bedste Politibetjent; han vil sige Dem det. Gaa nu stadig lige ud; Du kan slet ikke tage fejl af Vejen. Det er en meget livlig Gade. Lad os gaa over denne Bro. Tag Dem i Agt. der kommer en Vogn. Kom. Klokken er lige tolv. Vi ville nu gaa ud Kongens Have til Theatre, thi ved denne Tid findes hele den fornemme Verden i Kongens Have. Jeg vilde ogsaa gjerne se den berømte Fontaine.

Korrelative Pronominer.

Når et relativt Pronomen har et determinativt foran sig, kaldes de tilsammen korrelative (tilsvarende).

Singularia.

Musk.	bærenige, welcher	den, som
	bærenige, der	
	der, welcher	den, som
Fem.	bærenige, welche	
	bærenige, die	den, som
	die, welche	

Neutr.	bærenige, welche	det, som
	bærenige, bas	
	bas, welches	

Pluralis for alle Kjan:	bærenigen, welche	de, som
	bærenigen, die	
	die, welche	

Paa samme Maade bruges: berelste (ebenberelste), der (welcher), den samme (ganske den samme), som; wer — der, den, som.

Exempel:

Wer, der Welt kennt, (der) weiß, daß nicht alle Gold ist, was glänzt (glimmer). Kennen Sie die beiden Herren, welche wir gestern in der Kirche gesehen haben? Ich kenne den einen, aber denjenigen, von welchem Sie vor einigen Minuten sprachen, kenne ich nicht. Wem soll ich dies Gedicht (Vorsing) geben? Sie sollen es demjenigen geben, welcher einen deutschen Brief schreibt (schreift) Ihnen fort.

Anm. Wer og was fra af og til en Voresgelse i Ordene immer, auch eller nut auf, mit immer. Wer auch immer dies gesagt hat, hvem der saa end har sagt det; was Sie auch gesehen hebben, hvad De saa end har est.

Øvelse.

Jeg vilde gjerne gjøre nogle Indkjab. Vil De være saa venlig at komme med mig? Med Fornøjelse. Jeg skal gjerne vide Dem de Butikker, hvor man kjører godt og billig. Jeg vilde først gaa til en Handskebutik, da jeg traenger til flere Par Handsker. Vil De have den Godhed at bringe mig til en Butik, hvor man sælger til bestemte Priser, thi jeg holder ikke af efter dansk Skik at tingne. Det har De Ret i. Hvad man saa end vil tankne om Tyskland, staar det dog fast, at man kjører billigere og reellere der end i Danmark; og nævnlig er den ubehagelige danske Skruen op ganske

ubekjendt mellem tyske Kjæbmænd. Hvermed kan jeg være til Dere's Tjeneste? Jeg ønsker to Par Håndsker, et Par sorte og et Par hvide. Vær så god at vise mig Glacébander af forskellige Farver. Til hvilken Pris ønsker (tager) De dem? Jeg tager sværtvillig til 2 Mark 50. Hvilket Numer bruger (brærer) De? Jeg tror, jeg bruger Numer 6. Naar jeg ikke tager fejl, bruger jeg 6 $\frac{1}{4}$. Tillader De, at jeg ser Dere's Hånd!

Interrogative Pronominer.

Disse, der bruges for at spørge efter Personer eller Sager, ere paa tysk følgende:

wer, hvem?	welcher, e. es, hvilken?
was, hvad?	was für ein, hvad for en?

Bøjning:

Wer, was og welcher bojes som det lignende relative, i was für ein højs kon ein.

Aanmerkninger.

1. Wer bruges kun substantivisk (selvstændig) og om Personer: Wer ist da? Wer hat an die Thilt gehopft? Wen haben Sie gestern Abend in der Oper gehört? Wem wollen Sie dieses Buch leihen? Wem gehört dieses Hous, Ihnen oder Ihren Herrn Bruder? Wessen Kinder sind dies?

2. Was bruges ligedeles kun substantivisk, men men med henvisning til Objekterne. Was ist das? Was wollen Sie diesem Manne jagen? Was giebt's Neues? (hvad nyt gives der?). Was hat der Schaffner Ihnen gesagt?

Det bruges ikke i Dativ.

3. Welcher, welche, welches benyttes saavel substantivisk (selvstændig) som adjektivisk (forenet med et Substantiv) bunde om Personer og Ting. Von welchem Schaffner haben Sie diesen Gesäßbein erhalten? Welchen Platz haben Sie gesucht? Welches von diesen beiden Blümchen gefällt Ihnen am besten? Welche Waaren haben Sie sich angesehen? Mit welchem Bage wollen Sie morgen früh abreisen?

Anm. 1. Naar welcher staar skilt fra sit Substantiv ved Verbet sein, bruges welches, selv om Substantivet er Maskulin eller Feminin. Welches ist der Geschäftsherr, der ohne Truppen siegen kann? Welches ist diese göttliche (guddommelige) Stimme, die wir in unjeren Gunsten (Indre) vernimmen?

Anm. 2. Ved Udraab, foran den ubestemte Artikel eller et Adjektiv, forkortes welcher ofte til welch. Welch ein Mann!

4. Was für ein benyttes, naar man spørger efter Beskaffenheit eller Art, baade om Personer og Ting. Was für einen Hut würden Sie, einen Knaben- oder einen Herrenhut? Was für eine Kirche fann es wohl sein, in welcher dieser Mann predigt (predikert)?

5. Formen Kollektiver (Samlingensnavn) og Substantiver i Pluralsis bruges kun was für. Was für Freunden möchten Sie zum Mittagessen? Was für Wein soll ich bestellen (bestille)? Was für Papier soll ich für Sie kaufen? Was für Kleider hat er mitgebracht?

6. Naar was für ein staar substantivisk, antager det Formen was für einer.

7. Was mangler Dativ; i Stedet bruges ogsaa was eller et spørgende Adverbium. Mit was (womit)? Genitivformen wesh benyttes i Sammensætninger, dog sjælden som Adjektiv. Weshalb (hvorfor). Wesh Namens. Genitivformen weshen erstattes undertiden af was. Was ich ihm höchstens beschuldigen könnte. Beschuldigen (beskydde) styrer det, hvorfor man beskylder nogen, i Genitiv.

8. Was bruges ofte i Stedet for warum. Was

hører man mig? Hvorfør er man saa underlig paa mig?

9. Hvor benyttes ofte som Praedikatsord med Henvisning til en Pluralis. Hvor sidt disse Männer?

10. Hvor og waæ spørge efter den Slags (Art), som den ursprungte Person eller Ting hører til; waæ før en fordrer en mere detailleret Beskrivelse af Personens eller Sagens Beskaffenhed; welcher fordrer en nojagtig Angivelse af denne Person eller Sag. Hvor ist der ein Reijenber. Was für einer? (hvor Slags Rejsende). Ein Prebiger (Praedikant) aus England. Welcher Prediger? Der Herr Dr. S.

Indkøb.

- Kjøb. Stelge. Betale.
- Jeg vil gjøre nogle Indkøb.
- Vilde De ikke hellere gjøre Deres Indkøb i dette store Magasin?
- Jeg er bange for, man vil være for dyr mod mig.
- Jeg finder, at man altid er for dyrt med os Daniske i Udlændet.
- Vilde det være Dem ubekvemt (inud) at læsсе mig?
- Paa ingen Maade, jeg vil meget gjerne gjøre det.

Ginfænje.

- Kauf. Beschaffen. Bezahlen.
- Sie will einige Ginfænje machen.
- Sie möchte gern einige Ginfænje machen.
- Würden Sie nicht Ihre Ginfænje lieber in diesem großen Magazin machen?
- Sie möchte, man wird mich überhaupten.
- Sie findet, daß man uns Dänen immer auf dem Continent überhauptet.
- Würde es Ihnen unbekommt sein, mich zu begleiten?
- Keineswegs, ich will es sehr gern tun¹.

- Hvor meget koster det?
- Hvad tager De for det? (hvor dyrt [billig] sælger De det).

- Det koster atten Mark.
- Det er meget dyrt.
- Det er frygtelig dyrt for en saadan Artikel.

- Tvaertmed, min Herre, det er meget billigt. Se kun paa Kvaliteten.

- Denne Artikel (Vare) er meget billigere, men naturlig af ringere Kvalitet.

- Dette er det furtpræstligste, som findes af den Art.

- Vis mig et andet Monster.

- Dette Stof (Tøj) er udmaerket smukt, og Monstret er meget smagfuldt.

- Det er det allernyeste.

- Det er muligt, men Monstret behager mig ikke.

- Vis mig et ensfarvet lyst Stof.

- Jeg kan ogsaa give Dem det samme Monster i andre Farver.

- Det er mig altfor lyst.

- Wie viel kostet das?
- Wie Ihnen verkaufen Sie das?

- Das kostet achtzehn Mark.
- Das ist sehr teuer.
- Das ist fürchterlich teuer für einen soartigen Artikel.

- Zu Gelegenheit, mein Herr, das ist sehr billig. Seien Sie sich nur die Qualität an.

- Dieser Artikel ist viel billiger, aber natürlich von geringerer Qualität.

- Dies ist das Vorzüglichste, was es in dieser Art gibt.

- Zeigen Sie mir ein anderes Muster.

- Dieser Stoff ist wunderschön und das Muster ist sehr geschmackvoll.

- Es ist das Allermehrste (Es ist das Neueste, was man hat).

- Möglich, aber das Muster gefällt mir nicht.

- Zeigen Sie mir einen einförmigen hellen Stoff.

- Sie kann Ihnen auch dasselbe Muster in anderen Farben geben.

- Dies ist mir gar zu hell.

¹ Se Side 106, Nolse.

- Jeg ønskede et noget merkerø Stof.
23. Hør det Deres yderste Pris?
24. Jeg kan virkelig ikke give Dem dette Stof under det (billigere). Jeg tjener næppe en Mark derved.
25. Jeg har beregnet Dem Varen til Indkøbspris.
26. Saa meget vil jeg ikke give derfor (anvende derpaa). Jeg kan få det billigere andre Steder.
27. Dertil tager De fejl; i det mindste (i hvert Fald) ikke i samme Kvalitet.
28. Godt, jeg vil tage denne Vare. Vær saa god at sende den til mig (min Bolig). Her er min Adresse.
29. Send disse Varer tillig med en kvitteret Regning til mit Hotel.
30. Hvor meget bliver det? (udgår det, beløber det sig til).
31. Jeg vil hellere betale Dem det strax.
32. Saa faar jeg en Mark og 50 Pfennig tilbage.
33. Hør har De tilbage.
- Ich wünschte einen etwas dünneren Stoff.
23. Sie daß Ich äußerst Preis?
24. Ich kann Ihnen sicherlich diesen Stoff nicht unter dem (billiger) geben. Ich verbiente kaum eine Mark darent.
25. Ich habe Ihnen die Waare zum Kostenpreis berechnet.
26. So viel mag ich nicht davon verlunden. Ich kann Sie anderwohl billiger haben.
27. Da kann Sie sich; zweigentlich nicht in der selben Qualität.
28. Gut, ich will diesen Mr. titel nehmen. Schicken Sie denselben gefälligst nach meiner Wohnung. Hier ist meine Adress.
29. Schicken Sie mir diese Waaren nebst einer quittierten Rechnung nach meinem Hotel.
30. Wie viel macht es? (Wie viel beträgt es?)
31. Ich will es Ihnen lieber gleich bezahlen.
32. Da bekomme ich eine Mark und 50 Pfennige heraus.
33. Hier ist, was Sie herausbekommen.

XIV.

1.

- Saa har jeg endnu ikke kunnen bestemme mig.
- Jeg har bestemt mig
- Jeg bestemte mich
- Jeg har kunnet bestemme mich.

1. Mein Bruder hat sich bestimmt

2. Hat De ikke bestont Dem i den Sag (i Henseende til det Aaligende)?

3. Jeg kan ikke bestemme mich dertil.

4. Saa snart jeg har bestemt mig desangaaende, skal jeg late Dem det vide.

5. Bestem Dem til det one eller det andet (paa den ene eller den anden Maade).

6. Naar har Deres Mr. Bruder i Sunde al vende tilbage?

7. Det weiß ich wirklich nicht. Ich habe heute Morgen einen Brief von ihm erhalten, aber es scheint mir, daß er sich

XIV.

1.

- So habe ich mich noch nicht entschieden führen¹.
- Ich habe mich entschlossen
- Ich entschloß mich
- Ich habe mich entschließen führen.

1. Mein Bruder hat sich entschlossen, sein Geschäft zu verkaufen.

2. Haben Sie sich in Weise dieser Angelegenheit entschlossen?

3. Ich kann mich dazu nicht entschließen.

4. Sobald ich mich (besilber) entschlossen habe, will ich es Sie wissen lassen.

5. Entschließen Sie sich ja über so (auf² eine oder die andere Weise).

6. Wann beabsichtigt Ihr Herr Bruder zurückzukehren?

7. Das weiß ich wirklich nicht. Ich habe heute Morgen einen Brief von ihm erhalten, aber es scheint mir, daß er sich

¹ Se Seite 154, Noten.² Huf skal have Akkusativ, naar dat styrer Ordet Weise, Maade.

- kunnet bestemme sig til, hvad han skal gjøre.
8. Vær saa god at bestemme Dem til, hvad De vil gjøre.
 9. Overleg, hvad De vil gjøre i denne Sag.
 10. Han skal (her) besætte sig med sine egne Sager.
 11. Bryd Dem ikke om, hvad han siger. Jeg er overbevist om, han vil gjøre, hvad der er Ret og billigt.
 12. Jeg har overlagt Sagen og vil komme hjem om fjorten Dage.
 13. Jeg har overlagt Sagen anderledes (er kommen paa andre Tanker).
 14. Det er et meget ejendommeligt Menneske.
 15. Det finder jeg ikke.
 16. Men jeg har det bedste Bevis derpå.
 17. I Gaar syntes han at være fast bestemt angaaende denne Sag, og i Dag skriver han mig til, at han er kommen paa andre Tanker.
 18. Jeg har stor Lyst til at gjøre mine Indkøb i Dag.

- noch nicht het entschließen können, was er thun soll.
8. Entschließen Sie sich gegebenfalls, was Sie thun wollen.
 9. Überlegen Sie sich, was Sie in dieser Angelegenheit thun wollen.
 10. Er soll sich um seine eigenen Angelegenheiten kümmern.
 11. Künnen Sie sich nicht darum, was er sagt. Ich bin davon überzeugt, er wird thun, was recht und billig ist.
 12. Ich habe mir die Sache überlegt und werde in vierzehn Tagen nach Spauje aufzuführen.
 13. Ich habe mir die Sache anderweit überlegt.
 14. Es ist ein Ich eigenthümlicher Mensch.
 15. Das finde ich nicht.
 16. Ich habe aber den besten Beweis davon.
 17. Gestern schien er in Bezug dieser Angelegenheit fest entschlossen zu sein, und heute schreibt er mir, daß er sich die Sache anderweit überlegt habe.
 18. Ich habe große Lust, meine Einkäufe heute zu machen.

19. Hun havde stor Lyst til at gaa med mig, men hendes Moder forbud hende det.
20. Jeg kunde have stor Lyst til at rejse med Dem, men jeg har ikke Penge nok.
21. Kunde De ikke have Lust til at høre denne berømte Sangerinde? Hun synger wirklich untermerket.
22. Hvorfor har De ikke fulgt det Raad, som jeg har givet Dem?
23. Ret Dem efter hvad jeg har sagt Dem.
24. Han ved selv ikke, hvad han vil.
25. Det skader ikke (glar intet).

2. Nyheder.

1. Hvad nyt?
2. Hvad er der for nyt?
3. Er der noget nyt?
4. Er der noget nyt fra Paris?

19. Sie hatte große Lust, mit mir zu gehen, aber ihre Mutter verbot es ihr¹.
20. Ich hätte große Lust, mit Ihnen zu reisen, aber ich habe nicht Geld genug.
21. Höhlen Sie nicht Lust, diese berühmte Sängerin zu hören? Sie singt wirklich ausgezeichnet.
22. Warum haben Sie bei Roth nicht befolgt, weshalb ich Ihnen gegeben habe?
23. Befolgen Sie, was ich Ihnen gesagt habe.
24. Er weiß selbst nicht, was er will.
25. Das schabet Nichts (bedeutet Nichts).

- ## 2. Neuigkeiten.
1. Was gibts Neues?
 2. Was für Neuigkeiten gibts es?
 3. Gibt es irgend etwas Neues?
 4. Gibt es etwas Neues von Paris?

¹ Mange transitiv Vorber. have et Person Objekt i Dativ sammen med et Gjenstandss-Objekt i Akkusativ.

5. Der er intet nyt.
 6. Der passerer (haandes) storartede Sager.
 7. Man har ikke hørt noget nyt fra Udlundet.
 8. Hvor disse Efterretninger troværdige (sikre)?
 9. Denne Nyhed er af den største Vigtighed.
 10. Hvad skriver man derom i Aviserne?
 11. Hvad siger man i Byen?
 12. Man taler ikke om noget.
 13. Hvaes Forhold ere Gjenstand for almindelig Samtale i Byen.
 14. Jeg har ikke hørt et Ord derom.
 15. Det er blevet til almindelig Samtale emne i Byen.
 16. Alle Mennesker tale derom.
 17. Jeg har hørt tale derom.
 18. Jeg har disse Efterretninger fra en god Kilde.

¹ Pers. ind. *ic* spricht wie spricht
du spricht ihr spricht
er spricht sie spricht

² Imp. ich sprach (Kunz, spräche). Pers. Past. gesprochen.
 Ved høren, sejen, lajen, højen (befale) har den nemmeste Infinitiv alle passiv Betydning. *Ich habe das Sieb flugten horen,*
jeg har hørt Vian synes.

5. Es gibt nichts Neues.
 6. Es ereignen sich großartige Sachen.
 7. Man hat nichts Neues vom Auslande gehört.
 8. Sind diese Nachrichten (Sing. die Nachricht) authentisch?
 9. Diese Neuigkeit ist von der äußersten Wichtigkeit.
 10. Was schreibt man in den Zeitungen darüber?
 11. Was sagt man in der Stadt?
 12. Man spricht¹ von Wichtig.
 13. Seine Angelegenheiten bilden das Stadтgespräch (sich Stadтgespräch).
 14. Ich habe dein Wort darüber gehört.
 15. Es ist zum Stadтgespräch geworden.
 16. Lebemann (alle Weib) spricht davon.
 17. Ich habe davon sprechen² hören.
 18. Ich habe diese Nachrichten aus guter Quelle.

19. Det er nyt for mig.
 20. Denne Efterretning trænger til Bekræftelse.
 21. Denne Efterretning har ikke bekræftet sig.
 22. Indtil nu ved man endnu ikke noget sikert (tilforudeligt) derom.
 23. Det er kun et Rygte.
 24. Dette Rygte er fuldstændig unaalideligt.
 25. Dette Rykte har vist sig at være falskt.
 26. Dette Rykte synes at være falskt; vi mån afvente nærmere Enkeltheder.
 27. Har Du hørt noget fra Deres Hr. Broder? (har Du haft Efterretninger fra...).
 28. Jeg har i tre hele Maaneder ikke hørt noget fra ham.
 29. I hele to Maaneder har han ikke ladet høre fra sig.
 30. Lad høre fra Dem strax efter Deres Ankomst. Lad mig høre fra Dem af og til (nu også da).
19. Das ist mir neu.
 20. Diese Nachricht bedarf der Bestätigung.
 21. Diese Nachricht hat sich nicht bestätigt.
 22. Bis jetzt weiß man noch nichts Zuverlässiges darüber.
 23. Dies ist nur ein Gerücht.
 24. Dieses Gerücht ist vollständig unglaublich.
 25. Dieses Gerücht hat sich als falsch erwiesen.
 26. Dieses Gerücht scheint falsch zu sein; wir müssen weitere Einzelheiten abwarten.
 27. Haben Sie von Ihrem Herrn Bruder gehört? (Haben Sie Nachrichten von Ihrem Herrn Bruder gehört?)
 28. Ich habe seit drei vollen Monaten nichts von ihm gehört.
 29. Seit zwei vollen Monaten hat er nichts von sich hören lassen.
 30. Lassen Sie ja sofort nach Ihrer Ankunft von sich hören. Lassen Sie mich hin und wieder von Ihnen hören.

¹ Oftallien heisst Pv. ich erweise, Imp. ich erwies, Pers. Past. erwiesen.

Nøgle til Øvelserne
(Side 161 og 170).

Ich möchte gern mit Ihnen heute Abend ins Theater gehen, aber ich habe keine Zeit. Warum haben Sie keine Zeit, bei ihm vorzusprechen? Wenn Sie bei dem Postamt vorbeigehen, machen Sie mir das Vergnügen, bei dem Däfle, meines französischen Freundes vorzusprechen; aber sprechen Sie Französisch mit ihm, er versteht kein Deutsch. Er möchte ein Durchand Hemdkragen kaufen. Warum will er diese Hemdkragen nicht kaufen? Es kostet mir viel Mühe, Deutsch zu sprechen. Was wollen Sie mit diesem Brief anfangen? Was wollen Sie ihm sagen? Ich will ihm sagen, daß der französische Schneider seine Hosen nicht machen will. Ich will den Rock nicht zu lang haben. Wollen Sie mir gefälligst mein Frühstück gleich bringen? Wünschen Sie eine Tasse Kaffee? Ich möchte gern ein Paar Glashandschuhe kaufen. Er kommt mit diesem Binge an. Was haben Sie heute Abend zu thun, daß Sie nicht ins Theater gehen wollen? Ich möchte gern einige Tage mit Ihnen zubringen, aber ich habe keine Zeit. Er will eine Geschäftstreise nach Paris machen? Wollen Sie gefälligst mein Gepäck in mein Zimmer in der zweiten Etage hinauftragen. Was halten Sie von dieser Rednung? Wenn wollen Sie Ihre Einladung machen?

Warum haben Sie mein Schreiben am vergangenen Dienstag nicht an ihn abgegeben. Ich habe es seiner Frau überreicht, und sie versprach mir, ihm dasselbe bei seiner Ankunft zu geben. Ich habe ihn selbst gesprochen, und er sagte mir, daß seine Frau sich nicht erinnern könnte, daß Sie ihr den Brief am vergangenen Dienstag überreicht hätten. Ich kann mich Ihnen nicht erinnern, mein Herr. Erinnern

Sie sich meiner nicht mehr? Ich hatte die Ehre, Ihnen auf dem Palæ des buntjohren Gesandten in Paris vorgestellt zu werden. Wenn Sie nach Berlin kommen, so thun Sie mir den Gefallen, sich nach den Verhältnissen dieses Herrn zu erkundigen. Wer ist da? Ich bin es. Waren Sie es, der soeben an die Thür geklopft hat? Ich war es nicht; es war dieser junge Mann, welcher Sie in einer Geschäftslagelegenheit zu sprechen wünscht.

Bemærkninger.

1. Men kan ikke bajes og bruges kun i Nominativ Singularis.

Øvste.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Øvste.

Hamburg, den 15. Januar 1896.

Br. F. H. Kaufmann i Leipzig.

Meget ærøde Herre!

Som Svar paa Deres ærøde Skrivelse af 8. dennes meddeler jeg Dem, at jeg har forhert mig nejagtig om Hr. Bebrendts Forhold. Som man fra den mest paabidelige Side meddeler mig, hører han til en meget afgærdig Familie, og De kan uden al Risiko tilstaa ham en Kredit paa 20-25,000 Mark.

Med Hensyn til de Varer, som De forrige Fredag boudte os, meddeler jeg Dem, at de fuldstændig ere faldet ud efter Ordre, og at jeg om nogle Dage skal sende Dem flere Bestillinger.

Med Højstelæss

D. B. Reitschmidt.

Indefinite (ubestemte) Pronominer.

Disse benyttes for paa en ubestemt Maade at betegne Personer eller Gjenstande. De ere:

man, man (én)	nemand, ingen
sjemand, enhver	etnads, noget
jemands, nogen	vidtads, intet.

Alle disse ere selvstændige (substansitiviske).

Øvste.

Man siger, at han har mistet mange Pengs i denne Forretning. Men man kan ikke tro alt, hvad man hører. Det har De ganske Ret i; Folk sige (saa) meget, og man kan ikke tro alt, hvad man hører. Man fabrikører meget smukke Handsker i Paris. Efter min Mening fabrikører man de bedste Maskiner i England og Amerika. Man har raadet mig at rejse til Italien, da min Hethred er meget svag. Man har raadet min Kone til for sin Sandbreds Skyld at rejse til Carlsbad i Sommer. Hvad siger man om Krigen i Afghanistan? Man kan ikke forlade sig paa denne Kommis. Man bringer sandonne (disse) Hatte meget i Paris og London. Bruger man en Kjolerne saa snevrs. Det er en grim Mode.

Aan. Ønsker benyttes for at erstatte de Kasus, som man mangler: Øt ligt dinest leid, jo blir Ønsket på lebten, det gjer én ondt at se saa megen Elendighed.

2. Jædermann, jemands og nirmands faa i Genitiv et ø (ø). Dativ og Akkusativ ere sædvanlig lige med Nominativ; dog kunne jemands og nirmands faa en (en) i Dativ og en i Akkusativ.

Øt iif Niemand's Søde, det kommer ingen ved; var Niemand (var her nogen) während meinet Abschieden da, Wessner? Nein, mein Herr, øt iif Niemand hier getroffen. Niemand hjælpt mir, der er ingen, der hjælper mig.

3. «Ikke — nogen» (ingen) oversættes, hvis det er selvstændigt, med Niemand og «ikke — noget» (intet) i samme Tilfælde med nichts. Har De faaet noget? jeg har ikke faaet noget. Haben Sie Ønsket erhalten? ich habe nichts erhalten. Jeg har ikke set nogen, iif habe Niemand(en) getroffen.

4. «Ingen af» med følgende Substantiv eller Pro-

nomen gjengives med friser von, . . . Ingen af os var der, feinter von uns var bo.

6. De ubestemte etablende Adjektiver benyttes ligeledes som ubestemte Pronominer.

De ere:	
jeber, jede, jedes, enhver	bruges både med og uden Substantiv.
øller, alle, altå, Pl. alt, al, alt, alle;	bruges både med og uden Substantiv.
Irin, feine, Irin, Pl. feine, ingen, intet; bruges med Substantiv.	
Irine, feine, feines, Pl. Irine, ingen, intet; bruges uden Substantiv.	
mandher, mandje, mandes, Pl. manche, mangen, mangt, mange; bruges både med og uden Substantiv.	
viel, Pl. viele, megen, meget, mange	baade med og tuenig, Pl. wenige, lidt, faa
irgend einer, e, es, nogen, noget; benyttes uden Subst.	med uden Subst.
irgend ein, e, ein, nogen, noget; benyttes med Subst.	
einige, nogle	
etlige, nogle	bruges kun i Pluralis baade
beide, begge	med og uden Subst.
mejlyere, flere, adskillige	
andere, andre	

6. Naar »ikke nogen» (ingen) og »ikke noget» (intet) staa forbundne med et Substantiv, oversettes de vel fein. Jeg har ikke nogen Ven her, idt habe Irine Freunde hir. Jeg har ikke nogen Vin i min Kjaelder, idt habe feinen Wein i meinet Keller.

7. Etwa^s og nichts ere ubajelige. Adjektivisk (foruendte) kunne de bruges foran et Adjektiv i Neutrume; etwa^s tillige foran Samlingsnavne og abstrakte Substantiver. Etwa^s Gutes; nichts Goes; etwa^s Wein; bri etwa^s Verstand (med lidt Forstand); etwas kan forkortes til was.

8. Begrub welche, nogle, benyttes som Pluralis af irgend ein.

9. Irgend einer og Irine benyttes med Henvisning

til visse bekjendte Personer; jemands og niemand om ubestemte.

10. Viel og wenig kunne ikke hajes, naar de staa uden Bestemmelsesord og udtrykke en ubestemt Mængde; ellers bejes de som Adjektiver. Et hat viel Geld; das viele Geld; die vielen Kinder.

11. Aller mister særdaeltig sin Endelse i Maskulin og Neutrum foran Substantiver med den bestemte Artikel eller adjektiviske Pronominer. Et hat all sein Geld in diesem Geschäft verloren; dieser Mann hat all sein Vermögen in California erworben.

I Feminin og Pluralis beholdes Endelsen. Alle seine Briefe sind an eine falsche Adresse gelangt (komme til); waren alle seine Kinder in der Kirche? er ist mit allen seinen Dienern und mit all seinem Gefülf nach einem anderten Hotel gegangen.

XV.

1.

Om vi skulle udleje dette
Forretende eller lade det
fælde.

1. Lad os gaa; det er allerede meget tidligt, og jeg man i Morgen staa meget tidlig op.
2. Har De ladel hente en Droske til mig?
3. Lad et Bybud hente; jeg skal have (sende) denne Bagage til Juernbanen (Baugaarden).

XV.

1.

Så mir dies Unternehmen
niedjähren oder fallen¹ lassen².

1. Lassen Sie uns gehen; es ist schon sehr spät, und ich muß morgen sehr früh aufstehen.
2. Haben Sie mir eine Drosche holen lassen?
3. Lassen Sie mir einen Dienstmann holen; ich muß dies Gespräch noch beim Bahnhof senden (führen).

¹ Pr. Ind. ich solle wir fallen
du fällst ich fallst
er fällt ihr fällt
Imp. Ind. ich falle, du fällst, er fällt, wir füllen...
Perf. Part. gefallen.

Bejes med sein.

² Pr. Ind. ich lasse wir lassen
du lässt läßt ihr lasst
er läßt sie lasst
Imp. Ind. ich ließ, du ließst, er ließ, wir ließen...
Perf. Part. geflossen.

* Pr. Ind. ich soll wir sollen
du sollst ihr sollst
er soll sie sollen

Pr. Konj. ich sollte, du solltest, er sollte, wir sollten...
Imp. Ind. og Konj. ich sollte

Perf. Part. gefollett.

Skal jeg (— her jeg) overrakte ved soll ich soll ich geben?

4. Hvor har De ladet den Frakke sy; den sidder (passer Dem) meget godt.

5. Min Sister har ladet sin Kjole sy hos den franske Skredderinde.

6. Lad en Politibetjent hente (kaldt).

7. Hvem har De ladet kælde?

8. Hvorfor har De ikke strax ladet mig hente?

9. Lad os spise til Middag her, thi dette Tog holder ingen andre Steder længe.

10. Lad os spazere en Tur; Luften er saa behagelig.

11. Du har ladet os vente længe.

12. Min Bror har ladet sig bygge et nyt Hus.

13. Lad den Herre tænde nærmere.

14. Han led mig komme i Gaar og sagde til mig, at han havde fået et meget ubehageligt Brev fra Deres Lærer.

15. Det er ikke til at begribe, hvorledes De har kunnet gjøre det.

4. Sie haben die biesen Stof machen lassen. Es ist Ihnen sehr gut.

5. Meine Schwester hat sich ihr Kleid bei der französischen Schredderinde machen lassen.

6. Lassen Sie einen Polizisten rufen (holen).

7. Wen haben Sie rufen lassen?

8. Warum haben Sie mich nicht gleich holen lassen?

9. Lassen Sie uns hier zu Mittag essen, denn dichtet Zug hält nirgendwo lange an.

10. Lassen Sie uns einen Spaziergang machen; die Luft ist so angenehm.

11. Sie haben uns lange warten lassen.

12. Mein Bruder hat sich ein neues Haus bauen lassen.

13. Lassen Sie den Herrn näher treten.

14. Er ließ mich gestern kommen und sagte mir, daß er einen sehr unangenehmen Brief von Ihrem Lehrer erhalten habe.

15. Es läßt sich nicht begreifen, wie Sie das haben thun können.

16. Derom kan man sige meget.
17. Det hadersig ikke gjøre.
18. Det hader sig here.
19. Har De bestemt Dem, om vi skulle høre dette Forstagerende fælle?
20. Skulle vi høre det fælle?
21. Hvem skal gjøre det, han eller jeg?
22. Jeg skulle rejse med det første Tog, men det var umuligt.
23. Hvad skal jeg sige til ham med hensyn til dette Forstagerende?
24. De skulle ikke have sagt ham det.
25. De skulle have bestemt Dem tidligere; nu er det for sent.
26. Lægen skulle have givet ham en anden Medicin.
27. De skulle have telegrferet til ham; han ville De allerede i Dag have Svar fra ham.
28. De skulle have lært disse Ræstninger udenad.
29. Naar han skulle komme, saa sig ham, at jeg er guuet ud.

¹ Konjunktiv, fordi der er Tale om noget antaget, ikke om noget virkeligt.

16. Darüber läßt sich viel sagen.
17. Das läßt sich nicht thun.
18. Das läßt sich hören.
19. Haben Sie sich entschlossen, ob wir dieses Unternehmen fallen lassen sollen?
20. Sollten wir es fallen lassen?
21. Wer soll es thun, er oder ich?
22. Ich sollte mit dem ersten Zug abreisen, aber es war unmöglich.
23. Wie soll ich ihm im Bereich dieses Unternehmens sagen (mittheilen)?
24. Sie hätten¹ ihm das nicht sagen sollen.
25. Sie hätten¹ sich früher entschließen sollen; jetzt ist es zu spät.
26. Der Arzt hätte ihm eine andere Medizin geben sollen.
27. Sie hätten¹ ihm telegraphieren sollen; dann würden Sie schon heute eine Antwort von ihm haben.
28. Sie hätten¹ diese Sätze entwederlich lernen sollen.
29. Wenn er kommen sollte, so sagen Sie ihm, daß ich ausgegangen bin.
30. Naar det skulle regne, saa vil jeg være nødt til at blive hjemme.
31. Naar De skulle se ham, saa var sun god at sige ham det.
32. Naar Vejret skulle klare op, ville vi spørre en Tur.
33. Naar han skulle forlunge Pengene, saa sig ham, at jeg vil sende ham dem i Morgen.
34. Dr. B. skal være den bedste Læge.
35. Han skal være død i Amerika.
36. Der skal have været et stort Slag i Afghanistan.
37. Han skal have tabt mange Penge ved (i) denne Spekulation.
38. Berliner-Operen skal være den bedste i hele Tyskland.
39. Det skal i Gaar have været meget koldt i Paris.
40. Jeg har bestemt mig til at tilbringe denne milde Winter i mit kjære Danmark.
30. Wenn es regnen sollte, so werde ich zu Hause bleiben müssen.
31. Wenn Sie ihm jehen folken, ja, bitte, sagen Sie ihm das.
32. Wenn sich das Wetter aufklären sollte, so mögen wir einen Spaziergang machen.
33. Wenn er das Geld verlangen sollte, so sagen Sie ihm, daß ich es ihm morgen schicken werde.
34. Dr. B. soll¹ der beste Arzt sein. (Wan sagt, daß Dr. B. der beste Arzt sei.)
35. Er soll in Amerika gestorben sein.
36. Es soll eine große Schlacht in Afghanistan stattgefunden haben.
37. Er soll viel Geld bei (in) dieser Spekulation verloren haben.
38. Die Berliner Oper soll die beste in ganz Deutschland sein.
39. Es soll gestern in Paris sehr falt gewesen sein.
40. Ich habe mich entschlossen, diesen milden Winter in meinem lieben Dänemark zu verbringen.

¹ Søffen bruges for at udtrykke en Formodning (paa dansk: man siger, at).

2.
Sygdomme.

1. Hvorledes har De det?
2. Hvorledes belæder De Dem?
3. Jeg har det ikke godt.
4. Jeg er ikke vel.
5. Han er syg.
6. Han er farlig syg.
7. Han anstiller sig syg (lader, som om han er syg).
8. Jeg er blevet syg.
9. Det gør nu start over.
10. Hans tilstand gør mig urolig.
11. Bliv ikke urolig for hans Skyld. Denne Sygdom har intet at betyde.
12. Han maa holde Seagen.
13. Jeg har det, God ske Lov, bedre, men jeg maa endnu stadig holde mig inde.
14. Skuan Deres Helsebred.
15. Skuan Dem.
16. De burde virkelig skuane Dem mere (tage Dem mere i Agt).

2.
Kraunkheit.

1. Wie befinden Sie sich?
Wie geht es Ihnen?
Was machen Sie?
2. Wie fühlen Sie sich?
(bringes kan, naar man taler til en syg).
3. Ich bin nicht wohl.
4. Ich bin unwohl.
5. Ich bin leidend.
6. Er ist gehörlich krank.
7. Er stellt sich krank. (Er stellt sich, als ob er krank wäre).
8. Ich bin krank geworden.
(Ich bin erkrankt).
9. Es wird bald vorübergehn.
10. Sein Zustand beeindrückt mich.
11. Beunruhigen Sie sich
keineswegs nicht. Diese Krankheit hat nichts auf sich.
12. Er muß das Bett hüllen.
13. Es geht mir, Gott sei Dank, besser, aber ich muß noch immer das Zimmer hüllen.
14. Schönere Sie Ihrer Gesundheit.
15. Schönere Sie sich.
16. Sie fühlen sich wirtlich nicht schöner (in Wirklichkeit).

17. De vil paadrage Dem en Sygdom.

18. Han har paadraget sig en Sygdom.

19. Jeg har forkælet mig (paadraget mig en Forkælelse).

20. Jeg har Haste (Snee).

21. Hosten har ikke ladet mig sove.

22. Han har hostet hele Natten igjenem.

23. Det tynger paa mit Bryst.

24. Han har brokket sin Arm (sit Ben).

25. Jeg har forskavet min Fot.

26. Hvergjordet Dem and?

27. Naar jeg hoster, gør det mig ondt (smerter det mig) her.

28. Jeg er kommen til Skade.

29. Han har paadraget sig en Fieber.

30. Jeg har Hovedpine (Tandspine, Tandsmerter).

31. Pulsen er god (daarlig).

32. Hans Puls gaar hurtig, han har Fieber.

33. Jeg synes, han har det bedre.

34. God Bedring!

35. Hvilken Læge har De?

17. Sie werden sich eine Krankheit zugiehen.

18. Sie hat sich eine Krankheit zugezogen.

19. Ich habe mich entföhrt (ich habe mir eine Entföhrlung zugezogen).

20. Ich habe den Husten (den Schnupfen).

21. Der Husten het mich nicht schlafen lassen.

22. Er hat die ganze Nacht hindurch gehustet.

23. Es liegt mir auf der Brust.

24. Er hat sich den Arm (das Bein) gebrochen.

25. Ich habe mir den Fuß verstaucht.

26. Wie fühlt es Ihnen wie?

27. Wenn ich huste, so thut es mir hier wie.

28. Ich habe mir Schaden gethan.

29. Er hat sich ein Fieber zugezogen.

30. Ich habe Kopfschmerz (Zahnschmerzen).

31. Der Puls ist qui (fahlsicht).

32. Sein Puls geht schnell; er fiebert.

33. Ich finde, daß es ihm befjet geht.

34. Gute Befierung!

35. Was für einen Heil haben Sie.

36. Vær saa god at vise
mig Deres Tunge.
37. Stæk den længer ud.
38. Har De Appetit?
39. Hvad siger Lægen om
Deres Sygdom?
40. Han har foreskrevet
mig stræng Diæt.
41. Denne Sygdom er hel-
bredelig (uhelbredelig).
42. Han er kommen sig
(helbredet).
43. Han er nu igjen paa
Bemene.
44. Detgaard værre og
værre med ham; han vil
ikke overleve Vinteren.
45. Lægen har opgivet
ham; han ligger for
Doden.
46. Han er død.
47. Hvad er hun død af?
48. For hvem bærer De
Sorg?
49. Jeg bærer Sorg for
min Fader.
50. Min salig Møder.
36. Bitte, zeigen Sie mir
Ihre Zunge.
37. Strecken Sie dieselbe
weiter heraus.
38. Haben Sie Appetit?
39. Was sagt der Arzt zu
Ihres Krankheit?
40. Er hat mir strenge Diät
verordnet.
41. Diese Krankheit ist heil-
bar (unheilbar).
42. Er ist geheilt (genesen).
43. Er ist jetzt wieder auf
den Beinen.
44. Es geht immer schlechter
mit ihm; er wird den
Winter nicht überleben.
45. Der Arzt hat ihn auf-
gegeben; er liegt im
Sterben.
46. Er ist gestorben.
47. Woran ist er gestorben?
48. Um wen trauern Sie?
49. Ich traue um meinen
Vater.
50. Meine selige Mutter.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige
Samtale-Sprog.

Ubestemte Pronominer.

(Fortsættelse.)

12. *Alléz*, der egentlig anvendes paa Gjenstands-,
bruges undertiden med henvisning paa Personer i ubestemt Form. *Alléz* fremstår selv; *allez* tilfældigt bieb *Unkennig*.

13. Alt, som — altå, was. *Alléz*, was ich gehabt
habe, hat mir gefallen; das ist *alles*, was ich Ihnen in
dieser Anlegenhed mittheilen kann.

14. Pronominet *«nogut»* (nogle) oversættes, naar
det viser tilbage paa et foregaaende Substantiv, ofte
ved *wieder*, e. es¹. Wollen Sie Wein trinken? Ja, geben
Sie mir welchen. haben Sie noch von diesem Tøje? har
De endnu (noget) af dette Tøj? Ja, ich habe welches;
ja jeg har.

15. Aller forekommer ligelædes i Betydningen hver.
Alle Nacht — jede Nacht; *alle Tage* = jeden Tag; *alle
Jahre* — jedes Jahr. Paa samme Maade bruges alt (Pl.)
foren Grundtal, hvor vi paa dansk siger hver med Ordens-
tal. *Alle vierzehn Tage* (hver fjortende Dag); alle vier
und zwanzig Stunden.

Øvelse.

I dette daarlige Vejr er det aldeles umuligt at gaa
til Fods. Lad os tage en Droske. Skulle vi ikke hellere
tage en Omnibus? Denne gronne her gaar direkte til
Charlottenburg, og derfra er der ikke langt til Mr. G.

¹ Se Side 190.

Sommerbelig. Kjører De ned ad Kongens Have, Konduktør? Ja, min Herr. Behag at stige ind, mine Herrer. Sæt os af ved Hamlehaven, Konduktør. Maa jeg bede om (Kjere-) Pengs. Hvor meget er det? Hvad koste Personen? Ti Pfennig pro persona (for hver). Vil De være saa god at give Konduktøren mine Pengs. Vil De være saa venlig at rykke Dem lidt. Man sidder meget smært i denne Vogn. Vil De være saa god at give Konduktøren Tegn til at holde? Lad De mig gan ud først, Frue, for at jeg kan hjælpe Dem ned. Vær saa god at række mig Deres Haand. De mån være saa god at venta, til Vognen holder helt stille.

Om Konjunktiv.

Konjunktiv bruges, naar man vil fremstille noget som muligt, uvist eller ønskligt.

1. Denne Modus bruges i tysk efter Konjunktionerne *wenn*, *falls*, *wofern* samt *als wenn*, *als ob* (se om).

a. Efter *wenn*, *falls*, *wofern* bruges Konjunktiv, naar Betingelsen ikke er grundet paa Virkeligheden. Daade i Hoved- og Bissætninger bruges Imp. eller Plusky. Konj., dog bruges i Hovedsætninger ofte Konditionalis. *Wenn* er idest ba gewesen wäre, so hätte dies nicht geschehen können; hvis han selv havde været der, havde det ikke kunne ske. *Wenn* Sie früher gefommen wären, so hätten Sie meine Schwägerin getroffen (værlæben Sie meine Schwägerin getroffen haben).

Anm. 1. Konjunktionen *wenn* kan underforstås og dog styre Verbet i Konjunktiv, saaledes at Verbet, ligesom paa dansk begynder Sætningen. Hätte ich Geld gehabt, so würde ich Ihre Rechnung schon längst bezahlt haben (havde jeg haft = hvis jeg havde haft). Hätte

es mit das gleich gefragt, so würde ich ihm nicht einen so groben Brief geschrieben haben.

Anm. 2. Hvis Betingelsen er overensstemmende med Virkeligheden, bruges Indikativ, hvorved Verbet staaer i Præsens, Perf. eller Fut. Wenn er kommt ist, so werde ich ihn besuchen.

b. Efter *als wenn*, *als ob* staar sædvanlig Impf. eller Plusky. Konj. Es sieht aus, als ob es regnen würde. Es sieht aus, als ob er unwohl wäre. Es scheint, als ob (als wenn) er dies absichtlich (med Vilje) gethan hätte.

2. Efter *dannit*, *dass*, *auf dass* (paa det, at), *hemit nicht* (paa det, at ikke) bruges Konjunktiv. Gehor Sie gleich zu ihm, dannit er es ja bald als möglich wisse. Schreiben Sie ihm, auf dass er nicht kommt.

Konjunktiv efter visse Verber.

1. Efter Verber, som udtrykke Raad, Bon, Besaling, Ønske, Tilladelse, Haab, Frygt o.s.v. bruges Konjunktiv i den af *dass* indlede Bissætning. bitten Sie Ihren Herrn Vater, daß er Ihnen Geld gebe. Ich rate nicht, daß er nach Paris gehe. Wünschen Sie, daß ich nach dem Arzte schicke?

2. Efter befchlen (befale) og sagen (sige — bede) bruges ofte Hjælperverbet *soll* (etter Præsens) eller *sollte* (etter Imp.) i Stedet for Konj. Sollt' befchlt, daß die Schüler in Gimnix bleibn sollten. Der König befchlt, daß man die Brüde bauen sollte. Efter sagen bruges ligeledes *soll*, *sollte* eller *müsste* i Stedet for Infinitiv. Sagten Sie ihm, daß er kommen soll (bed han komme).

3. Efter hörchen (frygge), bitten (bede) og undertiden wünschen (ønske) erstattes Konj. ofte af *müsste*, naar disse Verber staar i en Præteritumsform. Wir hörchen, daß er die Rechnung nicht bezahlen müßte. Er bat mich, daß ich ihn bejuden müßte. Ich wünschte, daß er hier bleiben müßte.

4. Saadanne Verber som glauben (tro), meinen (mene, holde for), zweifeln (tvivle). Sagen (sigts), hoffen (haave) have alvældende Ind. og Konj., især naar de bruges i spørgende Form. Ind. bruges, naar den talende ikke ytrer nogen Twivl om den følgende Bisættungs Indhold. Glauben Sie, hvis er commen trod? (den spørgende tror, at Personen vil komme); dorimod: Glauben Sie, hvis er commen werbe? (den spørgende er uvis, om Personen vil komme eller ikke).

Ord.

Der Palast (Palæte)	Paladsæt
das Rathaus	Raadhæset
die Gesandtschaft	Gesundtskaber
der Gesandte	Gesandton
der Konsul (en)	Konsulen
der Polizist (en)	Politibetjenton
der Schuhmann	Politivagten
die Polizeivache	at blive arresteret.
erfolgt werden	Tyven er blevet arresteret
der Dieb ist arretiert worden	Gassen
das Gas	Gasbelysningen
die Gasbelüftung	at tænde Gassen
das Gas anzünden	var saa god at tænde Gassen
bitte, zünden Sie das Gas an	drej (tuk) Gassen op (i)
berchen (machen) Sie das Gas auf (aus)	
eine Straßenlaterne	en Gadeelygte
der Wagen, der fährt	Vognen, Drosken
Putzher, seheu! Sie mich nach dem Bahnhof	Knak, kør mig til Banegaarden
einsteigen, aussteigen	stige Ind, stige ud
halten Sie an	vil De holde
halten Sie an, ich will hier aussteigen	hold, jeg vil stige ud
eine Zahl	en Tur
auf Zeit	Timekjersel

Mr. Toot	Turkjersel
wie viel beträgt das Fahrtgeld?	hvor koster Kjærselen?
wie viel bekommen Sie?	Drikkepenge
ein Triangeld	
fahren Sie schnell, und ich kør hurtig, saa skal jeg zweide Ihnen ein Triangeld geben	give Dem Drikkepenge,

Dække.

Sig ham, han skal gaa til Banegaarden og se efter, om al min Bagage er opgiven. Jeg frygtede allerede i Gaar for, at han ikke havde adresseret den rigtig, og jeg tror ikke, at man vil tage imod den paa Banegaarden. Jeg vilde ønske, De strax gik derhen, for at man skal afsende det rigtig med næste Tog. Trods De ikke ogsaa, at han var syg? Men det er alst ikke Tilfælde; thi han skriver mig til, at han kun af den Grund ikke var kommen i Gaar, at han havde faaet en meget vigtig Efterretning, der gjorde det nødvendigt, at han blev hjemme. Jeg har raadet ham til at tage et Privatlogis. Jeg huabeds, at han vilde følge mit Raad. Har De ikke sagt til ham, at han skulde telegrafere, naar vi ikke traf Lægen hjemmo? Det ville gjøre mig meget endt, om han ikke havde faaet min Skrivelse fra sidste Mandag, thi jeg ved, at han er i stor Forlegenhed for Pengene.

Konjunktiv i Hovedsættninger.

Denne bruges:

- For at udtrykke et Ønske. Gå tilbærr der König! Bære ifø ben!
- For at udtrykke en Opfordring. Gebet vertheitige mit Recht (hver skal forsvere sin Ret); bruges kun i tredje Person, Sing. eller Plur.

3. For at udtrykke en Indrammelse. Et time,
mås ex wolle (lud ham gjøre, hvad han vil).

Konjunktiv i oratio obliqua,

d. v. s. ved en indirekte Angivelse af en andens
Ytringer (Tanker).

Når nogen beretter, hvad han selv eller en anden har sagt eller tænkt, og han ikke anvender ganske de samme Ord, men blot glænger Hovedindholdet i en underordnet Sætning, kaldes dette *oratio obliqua* eller indirekte Tale.

Dette finder Sted efter Verberne sagen, erklären (erkære), antworten (svare), behaupten (paastaa), glauben, denken, vermuten (formode), erzählen (fortælle) o. s. v. I Almindelighed sættes i den indirekte Tale samme Tid som i den direkte. Et sagt mir, daß seine Mutter franz sei (wäre). Et behauptete, daß er es nicht thut könne (könnte). Ich vermutete, daß er nicht so arm wäre, wie er sagte. Et fragte, weshalb wir nicht gekommen seien. Man fragte mich, ob ich Sie kenne, und ich sagte nein.

Anm. 1. Når det udsagte opfattes som virkeligt, bruges Indikativ. Et glaubt (sag), daß er Unrecht hat. Et will nicht glauben, daß sein Bruder Vorförrett gemacht hat.

Anm. 2. Konjunktionen daß kan udelades, hvorved Ordstillingen forandres¹. Et sagte, seine Mutter sei frant; sie habe Kopfschmerz. Et behauptete, er könne es nicht.

Anm. 3. Forskjellen mellem Brugen af Præs. og Imp. Konj. er ikke meget stor; ofte beror det på Vellyden, hvilken Tid, der bruges. Ved regelmæssige Verber, der have samme Form for Imp. Ind. og Konj., foretrækkes Præsens for tredje Person og Imp. for de øvrige.

¹ Se Side 77.

Imperativ.

Anvendelsen af denne byder ingen Vanskelighed. Kaar nogen, der tiltales med Hæftighedsordet, faar en Befaling (Oplfordring), maa Sie fojes til Verbet i Plur. Nehmen Sie Ihre Haandschuhe weg! (tag Deres Handsker bort).

Infinitiv.

Infinitiv har sædvanlig Partiklen zu foran sig. Ju udelades dog:

1. Når Infinitiven staar som Subjekt. Zaten (at tage fejl) ist menschlich.

2. Efter dürfen, können, mögen, müssen, sollen, wollen, lassen og werden. Et muß kommen. Ich will es thun.

3. Efter hören, sehen, fühlen, finden, machen, bleiben, haben, heißen (befale), helfen, lehren (lære andre), fernen (lære selv), neunen (kalde). Ich höre ihm kommen. Ich helfe ihm arbeiten. Et macht mich (faar mig till) lachen. Et hieß mich gehen.

4. Efter gehen, reisen, fahnen, sich legen for at udtrykke Hensigten med Bevægelsen. Et ging spazieren. Et legte sich schlafen.

5. I visse Talemaader med sein, haben, thun. Hier ist gut sein (her er godt at være). Ich habt gut leben (det hjælper ikke, at I tale). Et thut nichts als schlafen.

Particium.

1. Om Perf. Part. Forudring til Infinitiv ved visse Verber er allerede talt (se Side 154, Noten).

2. Efter commen oversættes det danske Præsens Part. af Bevægelsesverbet ved Perf., men ellers beholdes

Præsens. Du fomt gegangem, gelaufen, gefahren; men er fomt sengend, lodend.

Perf. Part. bruges undertiden for Imperativ. *Uuf-
gefjøuet!* (so i Vojret). *Mus dem Wøgt gefahren!* (kjær
af Vojen).

Nogle til Øvelserne

(Side 198, 199—200, 212, 213, 223—24 og 227).

Vergielen Sie, wie fomme ich nach dem Hamburger-Bahnhof? Gehn Sie über diese Brücke und die gegenüberliegende Straße hinunter. Dann ist es die zweite Straße zur Uulen. Mönnen Sie mir nicht sagen, ob die Straße nach dem Theater führt? Ich weiß es wirklich nicht; fragen Sie gefälligst den ersten besten Polizist (der Polizist, Gen.-en); der wird es Ihnen sagen. Gehn Sie nur immer gerade aus; Sie können den Weg gar nicht verfehlten. Es ist eine sehr lebhafte Straße. Lassen Sie uns über diese Brücke gehen! Nehmen Sie sich in Acht, da kommt ein Wagen. Kommen Sie; es ist gerade zwölf Uhr. Wir wollen jetzt über den Königsgarten bis zum Opernhaus gehen; denn um diese Zeit befindet sich die ganze vornehme Welt im Königsgarten. Ich möchte mir auch geru die berühmte Konditore anschauen.

Ich möchte gern einige Einfüsse machen. Willen Sie so freundlich sein, mit mir zu kommen? Mit Vergnügen. Ich werde Ihnen gern diejenigen Löben zeigen, wo man gut und billig fasst. Ich möchte gern nach einem Handschuhladen gehn, da ich mehrere Paar Handschuhe brauche. Mönnen Sie die Hölle haben, mich nach einem Laden zu führen, wo man zu festen Preisen verkauft, denn ich siebe

es nicht nach dänischer Manier zu handeln. Da haben Sie Recht. Was man auch immer von Deutschland denken mag, so steht es doch fest, daß man dort besser und reller fasst, als in Dänemark; und namentlich ist das unangenehme dänische Verhältnisse unter deutschen Kaufleuten ganz unbekannt. Womit kann ich Ihnen dienen? Ich brauche zwei Paar Handschuhe, ein Paar schwarze und ein Paar weiße. Bitte, zeigen Sie mir Glacéhandschuhe von verschieden Farben. Da welchen Preis nehmen Sie dieselben? Ich nehme Sie gewöhnlich zu zwei Mark 50 Pfennige. Welche Nummer tragen Sie? Ich glaube, ich trage Nummer 6. Wenn ich mich nicht sehr irre, so trege ich 6 $\frac{1}{4}$. Bitte, erlauben Sie mir, Ihre Hand zu sehen.

Hamburg, den 15 Januar 1886.

Herz. F. G. Knismann in Leipzig.

Sehr geehrter Herr!

Untheillich Ihres gerachten Schreibens vom 8. d. M. (dieses Monats) welche ich Ihnen mit, daß ich mich genau nach den Verhältnissen des Herren Behrendt erkundigt habe. Es gehört, wie man mit von gleichwürdigster Seite berichtet, einer sehr adelaren Familie an, und fönnen Sie ihm ohne alle Gefahr (ellor: ohne jedes Risiko) einen Kreedit von 20.—25.000 Mark gewähren.

Mit Bezug auf die Waren, welche Sie uns am vergangenen Freitag gezeigt haben, threte ich Ihnen mit, daß dieselben vollständig nach Order ausgefallen sind, und daß ich Ihnen in einigen Tagen weitere Bestellungen zulenden werde.

Hochachtungsvoll

D. B. Rothschild.

Man sagt, daß er viel Geld in diesem Geschäft verloren habe. Man kann aber nicht alles glauben, was man hört. Da haben Sie ganz recht; die Leute reden viel, und man

Kann nicht alles glauben, was man hört. Man fabricirt jede hübsche Handtasche in Paris. Meiner Ansicht nach fabricirt man die besten Maschinen in England und Amerika. Man hat mir gerathen, nach Italien zu gehen, da meine Gesundheit sehr schwach ist. Ihre Gesundheit wegen hat man meiner Frau gerathen, in diesem Sommer nach Caesalpino zu gehen. Was sagt man von dem Kriege in Afghanistan? Man kann ich auf diesen Commis nicht verlassen. Man trägt diese Hüte sehr viel in Paris und London. Trägt man die Kleider jetzt so eng? Das ist eine hässliche Mode.

Bei diesem schlechten Wetter ist es ganz unmöglich, zu Fuß zu gehen. Lassen Sie uns eine Kutsche nehmen. Gehen wir nicht lieber einen Omnibus nehmen? Dieser grüne hier geht direkt nach Charlottenburg und von da ist es nicht weit bis zu Herrn S's Sonnenwohnung. Lassen Sie den Königsgarten hinunter, Conducteur? Ja, mein Herr. Steigen Sie ein, meine Herren. Schen Sie uns am Hofgarten ab, Conducteur. Bitte, das Fahrgeld! Wie viel beträgt es? Wie viel kostet der Platz? Beht Pfennige pro Person. Hätten Sie wohl die Güte dem Conducteur mein Fahrgeld zu geben? Wollen Sie die Güte (die Freundslichkeit) haben, ein wenig zu rüden. Man sitzt sehr enge in diesem Wagen. Hätten Sie wohl die Güte, dem Conducteur ein Reichen zu geben, umzuhalten? Lassen Sie mich zweck aussteigen, meine Dame, damit ich Ihnen herunterhelfe. Bitte, reichen Sie mir Ihre Hand. Warten Sie gefälligst, bis der Wagen ganz still hält.

Sagen Sie ihm, er möchte gleich nach dem Bahnhof gehen und nachsehen, ob all mein Gepäck aufgegeben ist. Ich fürchtete schon gestern, daß er es nicht richtig adresirt hätte, und ich glaube nicht, daß man es auf dem Bahnhof annehmen wird. Ich wünschte Sie gingen gleich hin, damit

man es mit dem nächsten Zug richtig abhende. Glaubten Sie nicht auch, daß er krank sei? Das ist aber gar nicht der Fall; denn er schreibt mir, daß er nur deshalb gestern nicht gekommen wäre, weil er eine sehr wichtige Nachricht erhalten hätte, die es notwendig mache, daß er zu Hause bliebe. Ich habe ihm gerathen, daß er ein Privatpostkästchen nehmen möchte. Ich hoffte, daß er meinen Rath befolgen würde. Haben Sie ihm nicht gesagt, daß er telegraphiren sollte, wenn wie den Arzt nicht zu Hause trüben? Es würde mir sehr leid thun, wenn er mein Schreiben vom letzten Montag nicht erhalten hätte, denn ich weiß, daß er das Geld höchst nötig braucht.

Tillæg.

Forsonneise over de saedvaninste urecie maassige Verher. sterke saa vel som svage.

betegner, at Verbet tilid har seit til Blæsgevebum; ***** at Verbet styrvalig besøs med fin; ****** at Verbes besøs med finfot, ejler fent, se Ann. ved Heschen.

Fugativ.	Poss. End.	Präss. End.	Ind.	Transf.	Konj.	Imperativ.	Perf. Part.
Befehl., betinge, binget. Sich bebingt mit 3. Person genfert (Tatvahed).							
Befüllen., beherrse; füllen. Sich befüllt vsg. Gelde.							
Befehlen, befiele ge befiebt mit.		ich befiehle, du befiehlest, er befiehlt, sie befiehlt, wir befieheln, ihr ich befiehle, du befiehlest, er befiehlt ge befiehlt mit der Zungen (Ges. Dyst.).					
Beginnen, beginne Es hat den Befiehlfenentsch.							
Befüllen, füllen Ex hñ mñd; Es hñt ihm füllen in die Grunge.							
Befügen, dolge, ejemme							
Sich meßt ut rñ nicht mit Bergen; sich vor etwas bergezt.							
Befiehlt., bricht Ex hñt Fuß (nasten) vor Zorn.							
Befiehler., besiede, blumen.							
Sich ließe mich eines besseren befohlenen (er kommt von pa- bedes Tunker).							
Befiehler, besiede, blumen.							
Sich ließe mich eines besseren befohlenen (er kommt von pa- bedes Tunker).							
Befiehler, besiede, blumen.							
Sich ließe mich um (for) zus. Gefü.							
Befüllen ² , bewege, forfüll bewege, du bewege beweg men til.							
Sich kennest ihn mir zelle.							

卷之三

Pluralis es alio regimense; tertio Person = Infinitiv.

Inflexiv.	Präp. Ind.	Präp. Ind.	Präp. Konj.	Imperf.	Perf. Part.
Biegen, biege Er bieg um die Wär.	ich biegt . . .	ich biegt . . .	folge	biege	gebogen
Binden, brye Die Röste mit der Faden.	ich biekt . . .	ich biekt . . .	lädt	Siekt	gebunden
Binden, bindo Zuß Würf ik mit den Blöft gebunden.	ich binde	ich binde	fand	bünle (Sünde) finde	gebunden
Bitte, bede Gr' hat mich um eine Gie- gäbigkeit (Uttreue).	ich bitte	ich bitte	bat	bitte	gebeten
Büßen, Missen Gr' Miss mir den Sankt im Gefüld.	ich bösle, zu bösle Sankt (bläip), er bösiet (blip)	ich bösle	Sankt	blöje	geküßten
Blieben*, bli gn, forbüre ich	ich bliebt	ich bliebt	blieb	bliebe	geblieben
* Er blieb sträin.	sträin	sträin	sträin	sträin	geblieben (ge- sträin)
Blieben** 'biegne' Die Fische ist geflüchtet.	ich bliebt	ich bliebt	sträin (sträin)	sträin	geflüchtet
Blieben, stege Zuß blieb mir das Schäpp.	ich bliebt,	ich bliebt	sträin (sträin), (bläip)	sträin	geflüchtet
Blieben, bryde, hrecke Zuß holt mit das Stein	ich bryde,	ich bryde,	sträin	sträin	gebrochen

11. Name or number of
12. Address
13. Name or number of
14. Name or number of
15. Name or number of
16. Name or number of
17. Name or number of
18. Name or number of
19. Name or number of
20. Name or number of

„Springen wir voran!“ Der Altersrat tritt die Befreiung der Jungen zu. „Er bringt sie.“ Einigen haben sie noch nicht erzählt, was sie tun werden.

Injektiv.	Präz. Ind.	Indgj. Indat.	Perf. Kond.	Imperson.	Perf. Past.
Gefährdet*, faldt i Savn gr. til høe over eller under) ved grædt an- geføjen.					
Empfingen, modtage, få, se tagen.					
Empfahlen, anbefale Gænghæn! Gænghæn! til givne Råd.	Ind empfæhe, du empfahlt Ihnh!, er empfiegt	empfahlt (empfiegt)	empfiebt (empfiebt)	empfieben	238
Empfunden, føle, nefans, se funden.					
Empfunds udgåen Durch.					
Entsprechen, svare til, se overens.					
Zu høit nævnen betra- tungen mætt entpogen- getteden*, blægns gr. til: Zuret entpogen- getteden*, fruse ihjel, se skære.	Ind erledige ihjel(e)n	erledig (er- ledigtes)	erledig (er- ledigtes)	erledigen (er- ledigter)	
Die Blumen stod reforen					
Erführen, indkøre, ud- valge, se führen.					
Er wurde juu Rømig er- ført.					
Erklären*, stukkes Das gicht til erfoden.	Ind erklære, du erklæder, er erklärt	erklärt	erklärt	erklären	
Erklären*, drukne 2, æ- sen.					
Er ist erfüllen.					
Erfüllen*, lyde es: It. bte Det er- füllten.	Ind erfüllen	erfüllt	erfüllte (er-erfüllte) füllte	erfüllen (erfüllte)	
Erfindet*, vise sig, komme til Syne, se Opfinden.					
Zwischenligg. iñ erføjen.					
Erforderen*, forskerikes l. iñ erføje, du er fordert vor der Ge- fechte.					
Gefüllten*, drukne 2, æ- teufen.					
Gr. ist erfüllt.					

* Der silavarende transitive Verbum holder erfüllen (erfülne) og holjen svugt; et har den funktion erfüllt.

* Det silavarende transitive Verbum holder erfüllen (erfülne) og holjes svag: Ich spaz. doch erfüllt.

* Det silavarende transitive Verbum holder erfüllen (erfülne) og holjes svag: er hat sich erfüllt.

Indicatio.	Pres. Ind.	Indol.	Impf. Konj.	Impf. Part.
Gernräger, overveje du ejt nu bie Endje erzeugen.	ich ertrüge ich rüte, du rüft der (rüft)	ertrug (ertrüg(e)tc.)	ertrüge (ertrüg(e)tc.) däje	ertrugen (ertrüg(e)tc.) gegejert
Gassen, spise. Sp. den Spist.				
Büchsen** 1, kjøre, sælle, ið fare fare	ið rüte, bu rüft, er führ föhrt	rüft	fähr	fuhren
Zu din stehende (sal- jende i Vogne); Ich bin höher gut auffahren (er kommen godt fra des); ið halte gehörten (kjører).				
Vollen*, halde Zu mir von Kopf gefunden.	ið selte, du fühlst, er fiet fadt	fiele	faile	gefunden
Sangen, fange er flugt mit den Vogel.	ið hänge, du läuft, sing ich fänge, du läuft, singt	füge	junge	gefängen
Wedren, thegto Kos fligt dich an! hvad gear si dig?	ich fachte, er fachet (fachet), ið flude	fächte (fächte)	fächt (fächte)	gefächten
Binden, finde Zu findet es noch meinen Glecomate.		finde	junde	gefunden
Glechen, flesto Zu Zaun in bte Sonare lefchen.	ich flechte, bu fließ(e)n, flocht (fleß(e)l), er läuft (fleß(e))	flöchte (flöchte)	flöge	nicht (flechte) geflochten
Flügen*, flyve Der Vogel fliegt über die Stadt (borten), über der Stadt (i Kreis).	ið fliege, bu flieg(e)l, flon er fliegt(e)	flöge	fliege	geflogen
Blitzen*, lys, flygte Zu fließe vor der Einde leßhen.	ich fließe, bu fließ(e)l, floß er fließ(e)	flüsse	fließe	geflossen
Gliihen**, Hjæde Zu sollen bie ghränzen nur bie Männer (neu nd Kinderne).	ich fließe, bu fließ(e)l, floß er fließ(e)	flüsse	fließe	geflossen
Gretten, wade Dre Vogel fräst mir dos Hutter nach der Grund.	ið ferße, bu fräst, fräst er fräst	fräße	fräße (fräße)	gefressen
Grievens*, fruse gegß hat aßraten; dos Wæger ist getornt.	ið fräse	fräre	fräre	gefriert
Gliihen**, hjæde Das Wæter hat rist ge- golten.	ið gähne, bu gähfft, gähft er gähft	gähne (gähft(e))	gähne (gähft(e))	gegähnen (gegähft(e))

¹ Fehlen, befaedet nogen, højes med høben; führte, kørte, sælle, usses med kein.

² Gitter, højen i Barytingen foranene Kæde med faste i Bøydingen Nitro til Is med sin.

Präfektiv.	Præm. ind.	Ind.	Impf.-Konj.	Perf. Part.
Gebürtiges, finde G: if in Ørestid geboren; er ist zum Unfall ges- zogen; sie hat ihm vors. Schöner gehören.	ich habe, du gehörst, gehört (gehört); sie gehört (gehört)	gebürtig	gebürtig (gehört)	gebürtig (gehört)
Geben, gibe G: god wir viele Wün- scheiter, byde, se hörten. S: habe bis gesessen zu geben.	ich gebe, du gibst, ergibt gibt Gebürtig, lykkes, trives ich Gebürtig Der Wohl ist gut gebürtig. Gefallen, behage, se follen. Zu gebürtig mit. Gebürtig, gas Sie sind über die Brücke (verloren), cui ber Brücke (über), auf die Brücke (verloren).	gibt	gebürtig (gehört) (gehört)	gebürtig (gehört)
Gefünging [#] , lykkes Øder trivedt ist mit ge- tungenen.	ich getinge Gefünging, lykkes Øder trivedt ist mit ge- tungenen.	giving getung (getung)	getinge (getung)	getingen
Gefünging, zirunde Zielgerünging gott mir; es gilt untern Kopf.	ich geltet, du giltet, ergötzt gilt Gefünging, zirunde Zielgerünging gott mir; es gilt untern Kopf.	gilt gilt (gilt)	gilt (gilt) gilt (gilt)	geltet geltet
Gemietet*, kommt sig, ich gesetz betreibendes S: bin vor der Brücke seit molder gemietet.	genos (genojet)e	geniefe (genojet)e	geniefe (genojet)e	geniefe (genojet)e
Gemüster, nyte S: finde viel Gutes in selinem Ønsje gemüster.	gewiß	gewisse (genieß)	gewisse (genieß)	gewissen
Geraffheit*, gerade, lyk- kes, Konne, se ratich. Ist fit til Ønsje geraffet.	—	—	—	—
Gefünging*, sks, bündest es ist mit nütjes Øde gefünging.	geföhly	geföhly (gewonne)	geföhly (gewonne)	geföhly
Gemüster, vindt S: bemünen mit (mit her- nun).	gewann	gewonne (gewonne)	gewonne (gewonne)	gewonne
Gießen, hande, gyde, steebe S: grise Baifer in einen Løp (Krinke).	gof.	göße (göschte)	göße (göß)	getrunen
Gießen, ligue Er sticht ihm mit ein Ø (Ø) zum anderen.	göft (göschte)	göft (göschte)	göft (göschte)	gefünden (ge- göftig(e)t)

Präpositiv.	Pron. Jod.	Ind.	Angv. ¹	Konj. ²	Impersonal.	Perf. Part.
Gleiten ¹ , glitt Er ist auf dem Gleis ge- glitten.	ich gleite ich glittene	gleit (gleitete) alitté gleitne	gleite glittne	gleite glittne	geglitten (gleitet)	geglitten (gleitet)
Gleiten, ohne es gleitet unter der Wiese.	ich glittne	gleitne (glittne) te	gleitne (glittne) te	gleitne (glittne) te	geglitten (geglittne) te	geglitten (geglittne) te
Graben, gräve Er gräbt feinen Kummer in einem Stein; er grub einen Graben in den Wald.	ich gräbe, du gräbst, er gräbt ich gräbe, du gräbst, er gräbt	gräbe gräbt	gräbe gräbt	gräbe gräbt	gräbt gräbt	gräben gräbt
Greifen, greife Sie greift mir unter die Augen.	ich greife ich greife	greife greife	greife greife	greife greife	gegreiften gegreiften	gegreiften gegreiften
Greifen, halte Er hält sie auf ihres Vaters Hand, halte sie mir mit.	ich halte, du hältst, er hält ich halte, du hältst, er hält	halte halte	halte halte	halte halte	gehalten gehalten	gehalten gehalten
Hängen ² , hänge (verstehe hängen, hängende) Der Vogel hängt am Zwirn.	verstehe auf hängen verstehe auf hängen	hängt hängt	hängt hängt	hängt hängt	gehängen gehängen	gehängen gehängen
Hantieren ³ , hingge Er hat sich in die Zünd- gehaun.	ich habe ich habe	habe habe	habe habe	habe habe	gehantet (gehantet)	gehantet (gehantet)
Haben, haevs, lasse We habt ihn in den Himm- mel (in Skyrus).	ich habe ich habe	hab hab	hab hab	hab hab	gehabt gehabt	gehabt gehabt
Hedde, halde, halde, hafde Er hieß ihm selten Hervard; er hat ihn gehabt.	ich habde ich habde	habde habde	habde habde	habde habde	gehabt gehabt	gehabt gehabt
Helfen, hilpe Dein Stunde hat dir ge- holfen; ich habe ihm un- bedingt geholfen.	ich helft, du hilfst ich helft	hilf hilf	hilf hilf	hilf hilf	geholfen geholfen	geholfen geholfen
Hennen, kijende Sag' tunne ihm von Weißheit (auf Weisende),	ich henne ich henne	tunne (tunne) te	tunne (tunne) te	tunne (tunne) te	getunnt (gettunnt)	getunnt (gettunnt)
Selminnen ⁴ , klatro Sagst und auf biele Vögle Hilfmann.	ich tünne ich tünne	tünne (tünne) te	tünne (tünne) te	tünne (tünne) te	getünnt (gettünnt)	getünnt (gettünnt)

¹ Begleitet, lediglich beißen wagen.² Sogar kein bestes unterzählen med [ein]; det tilsvarende transitive holder fünges og bojes svært; ihs
sønget den godt om alle Gætbo,
Søngt ic: er haupte Golz, er haupte ein Billz das Etein.

Englisch:	Pron. Rad.	Rad.	Radf.	Kas.	Imperf.	Perf. Part.
Atingen, klingen, lyde Die Recht klug angenehm in die Ohren.	ich tringe	clang		flüng	flung	geflungen
Schneien, knibbe er tricht mit in (mit) dem Sturm.	ich freife	tuff (trifft(e)to)	triffe (trifft(e))	treffe (trief)	getriffen (getroffen)	
Schnüren, knühe Sennunx, kommt Es ist mir so lustig ge- kommen.	ich knüpfe	tripp (treip(e)fr)	tripe (treip(e)) knie	treipe (treip(e)) fumme	getriepen (getrieben)	246
Schnüren, knühe Es hat ihm nicht gelten kannen.	ich kann, da kann <i>ij</i> , er funte ich kann, da kann <i>ij</i> , wir hämen	thunde	—	gefunden		
Siededress ¹ , kryke Der Druck treibt unter den Dran (Drauken); die Schlange tricht auf der Graz (Graz).	ich triefse, bu tried(e)it, froch der druck treibt unter den dran (druaken); die schlange tricht auf der graz (graz).	tröse	trieße	getrocknet		
Sitzen, välgje, kaare byde	ich thue	tot (thine)te	ture (thure)	ture	getötet (gethört)	
Sieben, lade, leeso, ind-lidh (lade), lu (luh) Die Wagen auf einen Zocon haben bei gäste ih geföhren; er lab mich zu Bett.	er ladet (ladi)	lube (lubet) labe	geladen			
Saffen, laude er hat mich raffen lassen,	ich läßt, du läßt, er läßt ich läßt, du läßt, er läßt	lässe (laß)	gelassen			
Safjettes, lahe Zoh bin geschnitten; er hat sich an den suthen getäuften.	ich läßt, du läßt, er läßt ich läßt, du läßt, er läßt	lässe (laß)	gelassen			
Leben ² , lide er lebt an der Sonne.	ich leibe	litte	leibe			
Orthen, laane er ließ mir ein Ruhp.	ich leibe	trieße	leise			
Gehen, leeso, stuale Zoh habe ihm den Zug getrofen.	ich lese, bu triejft, er los ich liege	läse	fies (cie)	gefiesen		
Wiegren ³ , ligge Die Schatz liegt an ihm;	ich liege	log	läge	gelegen		
	er lag auf dem Zab (for Doden).					

¹ De Verber, der betrunz med os; have þin, naar Udgangspunkt eller Manhol for Bevugnelser er nigrivet.

² Berüttiken, have Meldeberet med, og ordrede, ejere kild ut, højen øgge.

³ Des tilsvarende terminale holdar legen, læges, og baynes øvige; er legte des Studi næst midti; es lag inden nilt.

<i>Präpositiv.</i>	<i>Press. Ind.</i>	<i>Ind.</i>	<i>Fut.</i>	<i>Fut. f.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Sagen, Jaye et l <i>og</i> ihm den Sohn vell. Mälzen male (pa Melle) ich mälze Der Müller hat das Germ grasmäzen.	ich füge Sagen male (pa Melle) ich mälze Der Müller hat das Germ grasmäzen.	log möchte	füge möchte	mälze möchte	mälze möchte	gesagten grasmäzen
Weiden, undgas, sky Getrocknete Blätter weiden das Geier.	ich mälze ges ^t zu die Rühs genüllten.	nied	mälze (mälfe)	mälze (mälfe)	mälze (mäl)	gemüdet
Weisen, mala er mälz mälz Tonge miß ben singten.	ich mälze, bi mälfe(e) j'most er mälfe(e) (mälfe)	mälze mälze	mälze mälze	mälze mälze	mälze mälze	genülfen (gemülf(e))
Weissen, mischage, saffen.	ich mälze, bi mälfe(e), möß Sas & Gaußplot hat alfo mein mischaffen.	mälze	—	—	—	genülfen
Würgen, ville, gäde Sö ^t mög würg gesen; bas sätte ich nicht thun erzogen.	ich mög, du magst, er mög mög mög, wir mögen	mälze	—	—	—	genülfen
Wülfen, mautze, kunzigen Sö ^t habe es ihm mälzen.	være ich mög, du mög, er mög mög mög, wie mälzen	mälze	—	—	—	genülfen

Rehnen, tago
Er nähm wie mein Bett;

nehmen Sie es mir nicht
über.

Nienmen, nævne, kuld
Ge nemat mälz seinen
Grenz.

Prifzen, pibon, plato
Ex mälz mälz zierien
(kommen an den Tisch).

Plögen¹, pleje (Riad —
Omgang)
Sö^t hende mit ihm Umgang
geplögen.

Breien, prise
Ge pris^t mir sein Glanzen.

Quellen, quellen, springen ad Ich quelle, da quillt, et quoll
Der Quell quillt aus dem
Steg.

Ratzen, rade, græte
Sö^t kann vir niet bozu
ratzen.

Weiben, grude, rive
Ex rich lög die Söhne.

<i>Präpositiv.</i>	<i>Press. Ind.</i>	<i>Ind.</i>	<i>Fut.</i>	<i>Fut. f.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Sagen, Jaye et l <i>og</i> ihm den Sohn vell. Mälzen male (pa Melle) ich mälze Der Müller hat das Germ grasmäzen.	ich füge Sagen male (pa Melle) ich mälze Der Müller hat das Germ grasmäzen.	log möchte	füge möchte	mälze möchte	mälze möchte	gesagten grasmäzen
Weiden, undgas, sky Getrocknete Blätter weiden das Geier.	ich mälze ges ^t zu die Rühs genüllten.	nied	mälze (mälfe)	mälze (mälfe)	mälze (mäl)	gemüdet
Weisen, mala er mälz mälz Tonge miß ben singten.	ich mälze, bi mälfe(e) j'most er mälfe(e) (mälfe)	mälze mälze	mälze mälze	mälze mälze	mälze mälze	genülfen (gemülf(e))
Weissen, mischage, saffen.	ich mälze, bi mälfe(e), möß Sas & Gaußplot hat alfo mein mischaffen.	mälze	—	—	—	genülfen
Würgen, ville, gäde Sö ^t mög würg gesen; bas sätte ich nicht thun erzogen.	ich mög, du magst, er mög mög mög, wir mögen	mälze	—	—	—	genülfen
Wülfen, mautze, kunzigen Sö ^t habe es ihm mälzen.	være ich mög, du mög, er mög mög mög, wie mälzen	mälze	—	—	—	genülfen

<i>Präpositiv.</i>	<i>Press. Ind.</i>	<i>Ind.</i>	<i>Fut.</i>	<i>Fut. f.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Rehnen, tago Er nähm wie mein Bett; <p>nehmen Sie es mir nicht über.</p>	ich nehne, du nimn ^t , mögn nehmen Sie es mir nicht über.	nehne (nehne)	nehne	nehne (nehne)	nehnen (nehne)	genümen
Nienmen, nævne, kuld Ge nemat mälz seinen Grenz.	ich nævne Ex mälz mälz zierien (kommen an den Tisch).	mälz	mälz	mälz	mälz	genünt
Prifzen, pibon, plato Ex mälz mälz zierien (kommen an den Tisch).	ich pliefe ich pliefe	pliefe	pliefe pliefe	pliefe pliefe	pliefe pliefe	geplieft
Plögen ¹ , pleje (Riad — Omgang) Sö ^t hende mit ihm Umgang geplögen.	ich pleje Sö ^t hende mit ihm Umgang geplögen.	pleje	pleje	pleje	pleje	geplögen
Breien, prise Ge pris ^t mir sein Glanzen.	ich preife Sö ^t kann vir niet bozu ratzen.	preife	preife	preife	preife	gepreift
Quellen, quellen, springen ad Ich quelle, da quillt, et quoll Der Quell quillt aus dem Steg.	ich quelle ich quelle	quille	quille quille	quille quille	quille quille	gequollen
Weiben, grude, rive Ex rich lög die Söhne.	ich reibe rich lög die Söhne.	riebe	riebe	riebe	riebe	gerieben

¹ plögen, neue = regen vann til, hedes synge; er effekte au [nætt].

<i>Infinitiv.</i>	<i>Præs. Ind.</i>	<i>Præs. Ind.</i>	<i>Indefr.</i>	<i>Kong.</i>	<i>Imperf.</i>	<i>Perf.</i>
stehen, rive Zur Sturm eich mir den Rut vom Rost.	ich rüste ich reite	rüste reite	rüste reite	reiste reiste	reiste (weiß)	genüten
Ritter-ss 1., ride Doch fuhr eine Stunde den Wugd geritten; ich bin wur hier nach H. getrieben. Reuter-, lebe, springe ich venne So bin zu dir gewandt.	reitete ruh ruh ruh ruh ruh	reitete röhre röhre ruh ruh ruh	reitete reiste (reich)	reiste ruh ruh ruh ruh ruh	getanzt getragen getragen	getanzt getragen getragen
stechen, hing Sich oec an der Stunde. Glinnen, bryiles, kamppe ich ringe ge vingt mit ihm um sein Grätz gerungen. Ritter-ss 2., rinde, lebe ich ruhne Zus. Rüdt hat gerungen; bus güt ihr gerosten. Rufen, rauhe, kalde wut. Saß mir vor Welt wut. Sagen, sollte	ring ring ring ring ring ring	ring ring ring ring ring ring	ring ring ring ring ring ring	ring ring ring ring ring ring	ring ring ring ring ring ring	gerungen gerungen gerungen gerungen gerungen gerungen
Säufen, drinke Säufeln, skille, skilles Säullen, lyde, se er- laffen,	ich soufe, (souf(e)), (souf(e))	da käng soff er käng	soff soff	soff soff	soff soff	soff soff

Spaßen, auge, patte Dir gärt fertig den Sonnig auf den Glümen.	ich lange	log (long(e))	log (long(e))	log (long(e))	geöffnet (gefängt(e))	geöffnet
Schaffen, akabs 3. Gott darf die Gott.	ich kaffe	kaffé	kaffé	kaffé	grüßen	grüßen
Säullen, lyde, se er- laffen,	ich kaffé	ich kaffé	ich kaffé	ich kaffé	geöffnet	geöffnet
Säufen, skille, skilles Säuh, habe mich zum lüm Laffen lassen.	ich kaffé	ich kaffé	ich kaffé	ich kaffé	geöffnet	geöffnet
Säuerin, synes, skinne ich soerne Die Sonne feiert mir in die Augen; sie Rechnung Rechnung mir nicht nüchig.	ich kaffé	ich kaffé	ich kaffé	ich kaffé	geöffnet	geöffnet
Säudien, skilde Es füllt mich einheit 4 Vorpre.	ich kaffé, du kaffé, kaffé er kaffé	ich kaffé ich kaffé	ich kaffé ich kaffé	ich kaffé ich kaffé	geöffnet (geföfft)	geöffnet

¹ Weitau, weans, usiges und soßen, intrans. zwei fén; se Noten til tricthen.

² Künste, dryppes, wejes und höbbit; leue med jem.

³ Esfoßen, skaffo, besjes sagt; du hast Gott gefoßt.

⁴ Verd Verhore, heilen, Falde, nennen, halde, noven, hauen, deke, fädten, titulen og "dymmen, skulde, settes en durbles alkmanie, dem, man kolder nogen, or del, man kolder nogen for (Verzall-hatt-Akmanie); er mænt med einen beffen Freind; az iekumpfe sig; einen geträgt, ved Passiv hule begge Akkusative vor te Nominaliv; ich warbe mein beffer Freund genannt. Andre Verhore have et Prædicta-Nominaliv, k. Ex. nochfoen, dæfæl, fæl, fællet, hilfen (hæfde) o. s. v.; ic war und blid fræs midt befrej, frende.

குடியோர்?	குடியோர், என	குடியோர்	குடியோர்	குடியோர்	குடியோர்
ஏ குடியோர் என்றால்: என வெட்டு விடுதலை சொல்ல	ஏ குடியோர் என்றால்: என வெட்டு விடுதலை சொல்ல	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்
ஏ குடியோர் என்றால்: என வெட்டு விடுதலை சொல்ல	ஏ குடியோர் என்றால்: என வெட்டு விடுதலை சொல்ல	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்
ஏ குடியோர் என்றால்: என வெட்டு விடுதலை சொல்ல	ஏ குடியோர் என்றால்: என வெட்டு விடுதலை சொல்ல	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்
ஏ குடியோர் என்றால்: என வெட்டு விடுதலை சொல்ல	ஏ குடியோர் என்றால்: என வெட்டு விடுதலை சொல்ல	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்	ஏ குடியோர்

• **Weltkunst**: formen, bilden, gestalten.

Schriftsteller und Schriftstellerinnen im 19. Jahrhundert 29

SCHLÄFEN, SIEHE ALBIEJE.

<i>Endst.</i>	<i>Pras. Ind.</i>	<i>Ind.</i>	<i>Konj.</i>	<i>Lag. verstr.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Σφύρειν, Ιηκαοί ελύτε ιη φύριε εγινόταν επικαία στον παντού περισσότερον. ιη μεριά διαδέχεται την απόδοσην ενός θρησκευτικού τελετή, ενός γεγονότος του οποίου μάλιστα η σημασία του ήταν στην γενετική.	Ιη φύριε	Ιη φύριε	ιη φύριε (φύριε)	ιη φύριε	ιη φύριε
Σφύριναι, σλυγεις, σνο ιη φύριε Ση φύριγε επι βασικού παντού.	Ιη φύριε	Ιη φύριγε	ιη φύριγε	ιη φύριγεναι	ιη φύριγεναι
Σφύριναι, ανιδες, καστοτική σφύριναι Ση φύριναι του συνταξικού λόγου.	Ιη φύριν	ιη φύριντε	ιη φύριντε (φύριντε)	ιη φύριντεναι	ιη φύριντεναι
Σφύριντε*, ανιδες, βλέψι φύμεσθε, δι ιη φύριλ Αγελαδεια ¹ , Εσά εξι φύρινται από φύμεσθε (φύμεσται).	Ιη φύριν	Ιη φύριλ	ιη φύριλε (φύριλε)	ιη φύριλεναι	ιη φύριλεναι
Σφύρινειν, ακεραι Ζη φύρινται μάλιστα στον παντού. Ζη φύρινειν; ιη φύρινειν οι φύρινειν Οι φύρινειν = φύρινονται, ιη φύρινειν (φύρινονται) τονται ετ φύρινειν υπερ βαθικό.	ιη φύρινειν	ιη φύριντε	ιη φύριντε (φύριντε)	ιη φύρινειν (φύριντε)	ιη φύρινειν (φύριντε)

254	Σφύριναι, ακρας Οι φύριναι είναι στον παντού. Οι φύριναι είναι στον παντού.	ιη φύριν	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)
	Σφύριναι, ακρας Οι φύριναι είναι στον παντού. Οι φύριναι είναι στον παντού.	ιη φύριν	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)
	Σφύριναι, ακρας Οι φύριναι είναι στον παντού. Οι φύριναι είναι στον παντού.	ιη φύριν	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)
	Σφύριναι, ακρας Οι φύριναι είναι στον παντού. Οι φύριναι είναι στον παντού.	ιη φύριν	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)
	Σφύριναι, ακρας Οι φύριναι είναι στον παντού. Οι φύριναι είναι στον παντού.	ιη φύριν	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)	ιη φύρινε (φύρινε)

¹ Σφύμελαι, i. Βερδινίνιν γιαννά φυλακή, ήστια μοργά; ή Σοντε φύμελαι την φύμα; ευ λινό παντού.
Σφύριναι, i. Βερδινίνιν απόδοση της Βαλδενικής, βαλενιανά φύριναι; ή Σφύριναι την φύριναι την φύριναι.

Grimmell's witness til at endemo høres modt: her Blisch har sin Sæd sædnuet.

22

Inflexion.	Pres. Ind.	Fut.	Impf. Kond.	Imperat.	Prof. Part.
Stimmen, denken, gründen Sich (noch) auf etwas stützen (Poet.); er (h)aben etwas zu verbergen.	sunt (jean)	sunt (jean)	sunt (füne) füne	füne (füne) füne	gefürchten
Geben, siedeln. ¹ Sie lieb auf ihrem Sitzesle; Was Zwei sitzt hier gut; es liegt immer über dem Mägden.	ſaij	ſaij	ſaij	ſaij	geöffnen
Sollen, skulle Ie botte zu jagen folten.	idj ſoll	ſolle	ſolle	ſolle	geöffnet
Spannen, spinne Bei diesem Spindel ist keine Gabe zu fordern.	idj ſpüne	ipann (füne) ſpäne (füne)	ipann (füne) ſpäne (füne)	ipann (füne) ſpäne (füne)	geöffneten
Abholchen, kleben. ² Scherzen, talk	idj ſpölle	ipell	ipell	ipell	geöffneten
Qoll du mit seinem Güter Baunder gehenden? Sieben Unfalls Spricht nicht zu seinem Gorthet.	idj ſpöde, du ſpricht, er ſpricht	ipendj	ipendj	ipendj (füne)	geöffnet
Eigentwes*, spielen fremd Sie glänzen sind durch die Mägde aus der Grotte herausgefallen.	iproß (sprüng)e	ipolie (spiegle)	ipolie (spiegle)	ipolie (spiegle)	geöffnet (füne)
Springen, sprunge Er ist auf das Spiels ge- verlangt; es ſprung auf Reiter; es bringt in die Kugeln (er indigende).	iprong (sprung)	iprong (sprung)	iprong (sprung)	iprong (sprung)	geöffnungen
Stechen, stikke Zoh holt mich mit der Nadel in den Finger ge- hegt; die Sente fliegt nicht auf den Kopf.	idj ſteche, du ſticht, er ſtach	ipäfe	ipäfe	ipäfe (ſtefe)	geöffnen
Stechen ³ , stikke fast Der King lebt am Zingern.	idj ſtefe	ipaf (ſtefe)	ipaf (ſtefe) ſtefe	ipaf (ſtefe) ſtefe	geöffnet
Stießen ⁴ , stoss Zad kommt bei thury in Reiter; der Rat steht o'ne gut; ich fasse dir für ihn (Endestuar hos Dig tot).	idj ſtefe	ipand (füne) (füne)	ipand (füne) (füne)	ipand (füne) (füne)	geöffnet
Stießen, sticke Man hat mir alles ge- machten.	idj ſtefe, du ſtefft, woh (füne)	ipafe (füne) ſtefe (füne)	ipafe (füne) ſtefe (füne)	ipafe (füne) ſtefe (füne)	geöffnet

258

¹ Der silbervarende transitive Verb aus besluter fehren og høje seget; idj ſahne mißt auf den Gesicht ankommt.

² Geöffnet, spinnst, bojes und jein.

³ Beides meist gegeben og jein.

259

⁴ Geöffnet, spinnst, bojes und jein.

	Pers.	Ind.	Ind.	Kond.	Impf.	Perf.	Part.
Fliehens.	ich	Fliege	flieg	flüge	fliege (flieg)	fliegen	
Fliegen*, stille et ist auf den Berg ge- fliegen; von mir fliegt mir zum Kopfe.							
Sterbens, de- ge ist einz' natürlich er stirbt	ich sterbe, du stirbst, stirb			stirbe (sterbe), stirb (sterbe)	stirben		
Schicken, stuken, tyge es nicht habe.	es sieht						
Sinken, sinkts, lugte es platt hier nach Schönet.	ich sinkt						
Steigen ¹ , stade, ich lieg mit den Füpf an Sie zäg; ich bin in der Stad auf ihm ge- steigt; es fies mich vor die Stad.	ich steige, du steigst	er	steigt				
Zerbrechen, strypen, klappe ich freude Es bricht ihm mit der Hand über das Gesicht.			bricht				
Zittern, stridit Er hat über eine Steinplatte mit mir vertritten; sie litten um den Berg (Footiness).		ich zittere					
Zhum, ejere Du spül mit eisach si- nen Wörlden; was sche ist oft gethan.	ich thue, du thust, er thut						
Zungen, bösare Sie bringt mich nichts zum Gedanken ein eigens Ge- föhlt zu gründen.	ich trage, du trägst, er trägt						
Ztreffen, træfen Du habe Sie nicht an Saus getrefft; die Engel trafen ins Stein.	ich treffe, du trifft, er trifft						
Ztreffen, driven Es soll die Säcke auf die Stadt (Frengungen) triv- ben.			trieb				
Ztetzen***, træde Es ist ins Blümmer ge- treten ² .	ich trete, du trittst, er trat		trät	tritt (trete)	getreten		

* dieses wird stum in entlaute Lateinwörter; bzw. geschilf ist vom Latein abgelehn.

² Ztreten, træmpen, hejtes med hædet; se hat nu nært sic Zæfe getretten.

Infinitiv.	Präp. Ind.	Engl. - Kogn.	Engl. - Kogn.	Imper.	Perf. Part.
Zeitfeier ² , dreyge Sene Kleider treffen vom Wegen.	ich triße	trifff (triefe)	triffe (triefe)	triffe	getroffen
Zeitfeier, dreikre Sich hoffe dies Glas auf keine Kleiderheit ge- trunken.	ich triaffe	trifft (trifft)	trifft (trifft)	trifft	getrunken
Schreiter, bedrage Sich frug und in meitem Gernourungen.	ich triße	trifft (trifft)	trifft	trifft	getritten
Berberthen, forderves ² Dieß gsin ist verboten; ¹ an dir ist ein Dichter verboten († Dir er ein Dicker graues labt).	ich verberth dich, ic verbotst	verbliche (verbörthe)	verbliche (verbörthe)	verblichen	verbotten
Berberthen, fortayde Es hat mich verbroffen; ic darf mit keine Blüthe verberthen.	es verberft	verbot	verbot	verbot	verbotten
Bergerheit, glerneue Es versch über dem Spield das Sellen; die soll ich neiner ochenpreis.	ich vergesse, du ver- giss, er vergift	vergessen	vergessen	vergessen	vergessen

Berberthen, tabo	ich verberne	verblicke	verblicke	verbieren	
Setz Knöde ist sehr feind gewachien; ich bin ihm ein Störperfürste nicht ge- nugthien (dann kann ikke zuakle mig wach).	ich verberne ihm verberne, er verbernt	verberne (verberne)	verberne (verberne)	verbernen	
Berberthen, forderves ² Wir if berbewt verbotren, Bergreihen, tilgve Ich habe ihn den Geßter brechien.	ich verberne ihm verberne, er verbernt	verberne (verberne)	verberne (verberne)	verbernen	
Mochden ² , vorze (trans.) ³ Zur hinc mit den Gaffien gerogen. Mochden, waskes waskes gewaßgen; ich wasch mich.	ich verberne, du mächtst wund ich verberne, er verbernt	wund (wundete)	wund (wundete)	wund	genuggen (genugte)
					gewaßgen (gewäßte)

¹ Det allarando transitive Verbum hedder verberben, fondurees oulezege, og højes zwægt; det zirk-
fam var ihm verberzt; næster; ic if berbooten, han er fortæbt; er if berberet; han er bliven forberet.

² Germinzten. ejere forvirret, bøjes zwægt; ic hat mid bouch sein. Højs gals vermitt.

³ Det intransitive verb have en Vung; hæder wischen og højes pasa sameo Maade (mæge — mug — genugte); ich wog 120. Pfunde. Blæten, vragte, er svøgt; ic Blæten, vragte, er svøgt; ic Blætfut in den Sælfut genutgit.

<i>Endsilben</i>	<i>Pr. v. End.</i>	<i>End.</i>	<i>Lagf. Kong.</i>	<i>Imper.</i>	<i>Pr. v. Part.</i>
Werkst ^a , -tige ¹ Zur Schmiederei mit dem Schlafen gewalzen.	ich zweife	widje	zweide	gezweid	
Wöhren, -viße	ich zweife	wieße	wiefe	gewiefen	
Zö mede dir den Regn reden; man weilt will Rungen auf ihm (Pogor Fangre ad).	zowidle (verbot)	wendete	turde	gewandt (verbotet)	64
Zö hause mich mit einer Rüte an ihn gewalzt.	ich zweide, zu wirst,	würte (würte)	würde	gewürten	
Wörken, kverre er nach um seine Gschäf; er er hat Schäfren geworchen (werken = — Es sic).	ich zweide, zu wirst, er wirst	würte	würde	geworchen	
Wörden ^b , käre (all)	ich zweide, zu wirst, er wirst	würte	würde	geworfen	
Zö woch mit Rüter; den Gähne wurde jis Rüter; der Rüter wicke zum Rüter.	ich zweide, zu wirst, er wirst	würte (würte)	würf	gewürft	
Zögern, kusche	ich zweide, zu wirst,	würde	würfe	gewürfen	
Zö darf mich ihm in die Hest; er woyt (in im Wördnukli er hat ich auf die Kuhleit ges- wojen (slater sig zuu).	ich zweide, zu wirst, er wirst	würde	würf	gewürft	
Zögern, -viße, se Note 2, S. 265.					
Zönnen, -viße, -widje	ich wiinne		zwinde		
Zö want [jene Städte; er set mir den Tod und seine Döns gewunden.				gewunden	
Zönnen, -viße Zö wihte un (hjende si) die ganze Städte; ich zweide ich wihten Lüren; ich wiht es dir zum (sky), der Dig Tair entwir.	ich loch, du heißt, er wichte wiht, wir wißen		würde	gewiht	
Zöffen, -vills	ich will, du will, tröschle		treßle	(treßle) ^c	
Es hat mich den Gschäf nicht them zöffen.	will, wir wollen			jieße (jetzene) jetze	
Zöffen, kaskylle, sieht für sich grüne Er will mich thue (Gen.) Singt.	ich (zief)e			geziehen (geziebt)	

¹ Welden i. Botulinum af bladzuren; hejes soegs' II. hat sein Græt gewicht.

^a Imperativ af wollen er möget spindeln; du tömpf, so mölt nun;

Bogstaben.	Poss. Rad.	Rad.	Rad.	Kasj.	Kasj.	Kasj.	Poss. Part.
Sieben 1. diente, trugte ich sieben der Zahl en der Worte; zweins tausd' bu ben zehns zehn; er hot einen Geddyt auf mit gezogen.		899		sieben		sieben	gezogen
Zwischen treuge es zwanzig ben zwaz in ben Giebet; er hat mit mir Arbeit gemacht.			spicung	zweidng (Giebung)	zweidng	zweidng	gezungen

¹ Siebte, syvte, betjes med [zin], er iff zu mit gezogen.

II. Artiklerne.

1. Der findes paa tysk mange adverbiale Udttryk, i hvilke den bestente Artikel anvendes, medens der paa dansk ingen Artikel bruges. De vigtigste af disse Udttryk ere: im Begriffe, i Begreb; im Grus; i Alvor; im Rothsall; i Kødsfald; im Stunde, i Stand; im Großen, i stort; im kleinen, i smaaat; aufs Spiel, paa Spil; zum Schatz, for Syns Skyld; auf die Jagd, auf die Weide gehen, gasa paa Jagt; im Vergleich, i Sammenligning; zur See, tilseet¹.

2. Den bestende Artikel bruges i tysk 1) foran Navne paa *Floeder, Sper, Hase, Bjerge, Skove, Masserder, Viade, Fortsæter og Sydgårdene*, 2) foran *Byers* og *Landes Navne*, der ere Mask, eller Fem, og 3) foran alle Egennavne med Adjektiv foran.

Exempel: Der Rhein, der Schwarzwald, der Osterber, der Stephan war der Name eines englischen Kriegsschiffes, er ist an den Blättern (Kopper) gestorben, der Haag, die Schweiz, das siele Bruebig.

3. Et som Prædikatsord staaende Substantiv fuer undertiden „ein“ foran sig, naar der er Spørgsmål om Nation, Stand, Virksomhed; es ist ein Kaufmann.

4. Den økonomiske Artikel sammentrækkes undertiden med zu; se Noten Side 88.

III. Oversigt over Kasuslæren.

Nominativ.

Nominativ er Subjekts og det subjektive Prædikatsords Kasus.

Verber, der have Prædikatsord, ere: sein, werben, bleiben, scheinen, lysen; gneunt, gescheien, geholten, getauft werden; se Side 251, Note 3.

¹ Derimod zu Waage, zu Banke, zu Haage, nach Öerne, zu Bell, zu Sterbe, zu Zich m. fl.

Ex.: *Er* ist mein besserer Freund; er blieb immer mein besserer Freund; er wurde der Große genannt; er spricht (synes) ein gutes Mensch zu sein.

Genitiv.

Denne Kasus er dels styret af et Substantiv, et Adjektiv, et Verb eller en Proposition, dels er den selvstændig (adverbial).

a) Genitiv, styret af Substantiver.

a) Possessiv Genitiv, der betegner Ejermanden.

Der Erfolg der Rettigall ist herrlich; das Kind ist ein Geschenk der Mutter; das Buch des Schreibens war geschrieben.

Anm. 1. Ved Landes og Byers Navne bruges Omskrivning med Præposition *von*: *Der* Städter von Ansbach; die Einwohner von Kopenhagen.

a) Genitiv, Styret af Nomen.

b) Den beskrivende (Egenskabs-) Genitiv, der udtrykker en Beskaffenhed; den bestaaer oftest af et Substantiv med et Adjektiv. Die dänische Sprache hat viele Wörter fremden Ursprungs; ich bin immer der Meinung, daß nur Wenige belohnt werden sollen; ein Brief fælledens Inhalts.

Anm. Denne Genitiv omskrives ofte med Præposition: *ein* Tisch von Marmor.

c) Partitiv Genitiv, der angiver det hele, hvorfra noget er en Del; se Side 142, Noten.

b) Genitiv, styret af et Adjektiv.

Wie wurden der Stadt aufdringlich; wir waren seiner Hilfe bedürftig (vi trængte til); ich wurde bald meine Brüder gewohnt; ich bin dieser Vergnügungen fett (mælt), überfüllig (kjed).

Anm. Ved flere af disse Adjektiver bruges Omskrivning med Præp. *W*ir bin froh über seine Freiheit; er ist nicht zu dieser Schärfeheit fähig.

c) Genitiv, styret af Verber.

a) Transitive Verber.

Transitive Verber med Betydningen *anklage*, *overbevise*, *beruge*, *befri*, *fjærre* o. lign. have en Genitiv som

Gjenstandsobjekt foruden Akkusativ som Personobjekt. De sædvanligste af disse ere: *ansetgen*, *anklage*, *bedræbigen*, *beskynde*, *beruge*, *beruge*, *entfleben*¹, *afklæde*, *entfæste*, *afskodige*, *entfæste*, *afsette*, *überfüllen*, *überwerfen*, *overbevise*, *überheben*, *friskende*, *würdigen*, *graben*, *beskynde*.

Ex.: Man hat ihn eines Diebstahls angeklagt; man beraubte ihn seines Geldes; es ist leicht ihn des Betrugs zu überführen; er sprühdigte mich seiner Unzucht.

b) Reflexive Verber.

Den største Del af de tyske reflexive Verber har Gjenstandsobjektfet i Genitiv sammen med Personobjektfet i Akkusativ.

Sædanne Verber ere: *sich annehmen* antage sig; *sich beben*, *betjene* sig af; *sich befießen*, *beslute* sig paa; *sich bemächtigen*, *benægtige* sig; *sich befinnen*, *besinde* sig paa; *sich enthalten*, *afholde* sig fra; *sich entfassen*, *mindes*; *sich erbarmen*, *ferbarme* sig over; *sich erinnern*, *mindes*; *sich freuen*, *glæde* sig over; *sich rühmen*, *rose* sig af; *sich schämen*, *skamme* sig over.

Ex.: Ich nehme mich deiner an; es hat sich meiner ein großer Schmerz bemächtigt; ich kann mich des Verdachts nicht enthalten; er freute sich deiner Wirkung.

Anm. 1. *Ich* freut mich über beiden Frei, auf den Ball (der noch kommt), auf dem Ball (mælende des Baller); man freut *sich* über das Geschehene (forhigangne), an dem Gegenwärtigen (nærværende), auf das Künftige (tilkomende).

Anm. 2. Ogsaa ved adskillige af disse Verber bruges Omskrivning med Præposition. *Er* röhrt *sich* tægen dieser That.

c) Adskillige som intratælige behandelte Verber.

Sædanne Verber ere: *bedrægen*, *brauchen*, *behöve*; *entbehren*, *undvære*; *erwähnen*, *erwähne*; *geben*, *mindes*; *genießen*, *nyde*; *ishanden*, *ekskano*; *vergeßen*, *glemmie*; *mahn*, *mænne*, *angtage*.

¹ Verber, i hvilke ent indeholder en Ophævelse eller Adskillelse (separative Verber), have en Gjenstanden i Genitiv.

Anm. I daglig Tale bruges disse Verber medvæsentlig med Akkusativ, men i højere Stil bruges Genitiv.

Ex.: *Når børker des Gelbet; ich entbehre dieser Weisheit nicht gern;* man mif bet *Schwoðer* smører.

d) Nogle upersonlige Verber, der ligeledes have Personobjektet i Akkusativ.

Ex.: *Øs erbarmt, jæmmer, dæmter mif hinez Glæbø,* hans Ulykke smørter mig.

1. Genitiv, styret af Præpositioner. Se Side 85 samt længere hen Side 276.

2. Genitiv selvstændig (adverbial).

Anvendt som Adverbium udtrykker Genitiv.

a) *Hæmmet, Arfen.*

Først at udtrykke Arten forenes Genitiv endvidrælt med et Adjektiv.

Ex.: *Qincké Hænd; er ijt underrichteter Gadje* (med uforrettet Sag) guridigeformen.

b) *Tiden.*

Et Tidsadverbium bruges i Genitiv, naar det svarer til Spørgsmålet «når?».

Ex.: *Qincké Taget, als ich in Berlin war; hentigen Taget* (om for Tiden).

Anm. 1. Genitiv betegner dels den medvæsentlige obstansie Tid for en enkelt Handling, dels Tiden, naar nogen påejer at ske. Ex.: *Qincké Taget, als ...; des Morgens* (hver Morgen) visom er iin Ved.

Anm. 2. Detaljal des Taget; detaljal die (in der) Woche.

c) *Begrenzung:* er ijt jeans Hændwerts ein Schneller (af Hændværk).

Dativ.

Deuns Kasus er dels styret af et Verbum, et Adjektiv eller en Præposition, dels er den selvstændig.

1. Dativ ved Verber.

a) Mange transitive Verber have et Personobjekt i Dativ foreudt Gjæstlandsobjekt i Akkusativ; sejgn. Side 207, Noten.

Ex.: *Er gab mir das Buch; ich gab ...* genemmen, an dich zu schreiben.

Anm. Ved Verberne nejmnen, tagen; røben, rove; stelen, stjæle; estræffen, stræive, m. fl., man i tyrk ikke bruges Præp. von, men kan Dativ; man stahl mit (des) meine Uhr.

b) Nogle som reflexive anvendte Verber have Personobjekt i Dativ sammen med Gjæstlandsobjekt i Akkusativ.

Sædanne Verber ere: *sich anmaßen, anmaesse sig; sich denken, tænke sig; sich einbilden, indtilde sig; sich erklæren, tillade sig; sich getrennen, ilstro sig; sich heranbræmme, driste sig; sich verbillde, fræbde sig; sich vornehmen, forstæge sig; sich ueftstellen, forestille sig.*

Ex.: *Seide dir heß nicht ein; ich habe mir vorgenommen bold abzugreissen; helle dir die Folgen dieses Schrittes recht fehlt vor.*

c) Intransitive Verber. Disse betegnes i Almindelighed *Nytte* eller *Stede*, *Nærhed* eller *Afstand*, *Sindstemning*.

Foreuden da Side 177, Note 4, angivne Verber kunne nævnes: glæbø, tro; grællen, bare Nag ill; hældigra, hylø; stævna, vrede Skat; rolden, give efter for.

— *Såm ijt nicht zu glæbø; et hældigt dem Glæsten.*

Anm. 1. Disse Verber måa i Passiv konstrueres upersonlig; a: dem Glæsten wird gehældigt og ikke der Glæst wird gehældigt.

Anm. 2. Verber, i hvilke Forstavelsen ent har Bedyding af ned, styre Dativ: entgegen, undgaa, entfernen, ankommen o. fl. *Er ist dem Steinbeie entfernen.*

d) Nogle upersonlige Verber.

Sædanne ere: *es schaue mit, jeg auer; es gefällt, det behaget; es geflindt, glædt, det lykken; es fehlt, mangelt, gæbrikt, det mangler; es gejglemt, det passer sig; es trænmt mir, jeg dræmmer; es græt mit (gen), det guar mig (gædt); es that mir ield, det gør mig ondt. Smiga.* Side 61, Noten.

Diese Begedd gefällt mir sehr gut; es gespielt dir zu schweigen.

2. Dativ ved Adjektiver. Se Side 104, Noten.
Der Sohn ist dem Vater sehr ähnlich; der Diener war seinem Herrn getreu; der Unterricht (Undervisningen) ist dem Stude nützlich; er ist mir vertraut.

3. Den selvstændige (adverbiale) Dativ.

Dativ bruges ofte i Stedet for possessiv Genitiv eller possessivt Pronomen: ihm gifferte die Hand, hans Hånd rystede (Haanden rystede på ham).

4. Dativ, styret af Præpositioner. se Side 277.

Akkusativ.

1. Akkusativ ved Verber.

Som Gjenstandsobjekt (det umiddelbare Maal for den ved Prædikatsverbet udtrykte Handling) ved transitive Verber.

Der Vater lobt seinen fleißigen Sohn; die Dänen lieben ihr schönes Vaterland.

Anm. 1. Ved Sætningens Forandring til Passiv går Objektet over til Nominativ (Sujekt); der fleißige Sohn wird von seinem Vater gelobt.

Anm. 2. Schreien, nennen, kalde, schimpfen, skjælle, schmäheln, haane, launen, döbe, have to Akkusativer, som ved passiv Konstruktion begge blive Nom. Er nannte mich seinen Freund; ich wurde sein Freund genannt.

b) Ved upersonlige Verber. Se Side 61, Noten.

c) Ved intransitive Verber, naar Objektet er af samme Stavne som eller i Betydningen beslaglet med Verbet. Er schlägt einen ruhigen Schlaf; sittet Theinen herein.

2. Den selvstændige (adverbiale) Akkusativ.

Denne udtrykker sædvanlig Udstrækning i Sted eller Tid, Maade eller Værdi.

a) *Stedsakkusativens* betegner Vejen for en Bevægelse. Sie strigen die Kräfte hinan; die Sdjiffe segeln den Fluss hinab.

b) Om Tiden står Ordet i Akkusativ, naar det

besvarer Spørgmaslet «når?» (sædvanlig om bestemt Tid — snig. Genitiv) eller «hvorn længst?». Et familielæbne Morgen; ich habe den ganzen Tag gearbeitet.

Anm. 1. Datum i Breve står i Akkusativ; snig. Side 231.

Anm. 2. Ved Ordene Tag, Morgen, Mittag, Abend samt ved Navnene på Dagens i Ugen bruges ofte Præp. an med Dativ. Et fam om julgenden Tage. For at betegne Åar, Årsted eller Måned bruges Præp. in med Dativ. Timen udtrykkes ved um.

c) Akkusativ står ved Adjektiver og Verber for at udtrykke *Art*, *Vægt*, *Alder*, *Værdi*.

Dieses Buch ist kleinen Heller (Hvid) wert; der Knafe ist einen Monat alt; der Graben ist einen Fuß breit.

Anm. Akkusativ bruges undertiden selvstændig som Følge af en Ellipse, d. v. s. et Verbum, sædvanlig hæbend eller hæftend, er underforstået. Et træ in des Zimmers, den Hut (med Hatten) in der Hand.

3. Akkusativ, styret af Præpositioner. Se Side 281—82.

I samme Kasus sættes:

1) Svaret og det spørgende Ord: Wer kommt? Dein Vater?

2) Første og andet Sammenligningsled ved als og wie: Er ist mir getreuer als dir.

3) Appositionen og dens Hovedord: Du kennst ja meinen Bruder, den Kaufmann.

IV. Subjekt og Prædikat.

1. Prædikatsverbet stemmer overens med Sætningens Sujekt i *Tal* og *Person*.

Der Knafe ist; die Knaben lejen.

Anm. Står Pron. *es* som grammatisk Sujekt foran det egenlige, retter Verbet sig efter det sidste:

Ø Leben viele (der lever mange), die das nicht gefühen haben.

2. Ved flere Subjekter sættes Verbet i Pluralis; ere Subjekternes af forskellig Person, har første Person Fortrænet for anden og anden for tredje; sædvanlig sammenfattes de ulige Personer ved et personligt Pronomen i Pluralis. **N**ed und du, wir sind jævleben; du und ihr, ihr werdet meine beften Freunde.

3. Naar Prædikatsordet er et Substantiv i Pluralis, retter Verbet sig efter dette: **Ø** du waren Irlige Tage (malga). Side 159. Subjektet er i dette Tilfælde **n**o, **du**, **ni** og lignende Ord.

Man må nu tage sig i Agt for at forvexle Subjekt med Prædikat.

1. Sætningen: Seine einzige Gesellschaft waren Väter und Mütter, er Substantiverne Väter og Mütter Subjekter, men Gesellschaft er Prædikatsordet.

4. Naar flere Substantiver ere forenede ved øder, eller, entweder—eher, enten—eller, weder—noch, hverken—eller, sowohl—als, snavol—sun, nicht nur—sonder (auch), ikke blot—men (ogaa), theil—theilt, dels—dels, retter Verbet sig efter det sidste Subjekt: Entweder er oder sie (hun) wird gestrafft werden; entweder er oder sie (de) werden gestrafft werden.

V. De sædvanligste Adverbier.

1. Adverbier, der angive Rummet:

wo, hvor; hirt, her; da, der; dort, derhjemme; oben, overen; unten, forneden; draugen, derude; uera, fortil; hinten, bagtil; ubecall, oversat; allenthalben, alle Vege; nogensteds, ingensteds; wohz, hvorfra; wohin, hvorhen; dahin, derhen; borthin, didhen; just, weg, borte; zurück, tilbage; heraus, herud; hinan, dorud; hinein, herind; hinein, derind m. fl.

2. Adverbier, der angiver Tidens:

jaam, nuar; bonn, da; nie, næmmer, aldrig; slett, immer, altid; nun, jetzt, nu; bald, snart; gleich, snau; idag, allerede; fruhs, tidlig; spät, zilde; wieber, igjen; jomsi, ellers; lange, lungo; damals, dengang; chemalø, tidligere; je, jemalø, nogensinde; niematz, aldtig; gestern, i Gaar; heute, i Dag; vorgestern, i Førgaars; übermorgen, i Overmorgen; biher, hidtil; unterheden, indeheden, imidlertid; geweilen, biweilen, undertiden; oft, ofto; sjælden, sjældig, saaig; flæblið, hver Time; täglich, daglig, m. fl.

3. Adverbier, der angive Maaden:

jo, saalodes; anders, anderledes; allerdingz, hvor, scilicet, gewiss, visseleg, rigtignok; vielleicht, maaske; umjempt, forgjæves; faum, næppe; sajt, næsten; gar (ju), alt (for); ebmø, ligesaa; gong umb gar, helt og holdent; feger, endogaa; wehl, vel, formedentlig; feinestwieg, ingenlunde, m. fl.

4. Adverbier, der angive Årsagen:

warum, hvorfor; darum, derfor; davon, deraf; woher, wozou, hvoraf; baburz, dorved, m. fl.

VI. Præpositionerne.

1. Præpositioner, der styre Genitiv.

Disse ere:

Auflatt (statt), i Stedet for. Denne Præp. kan deles i to Dole, imellem hvilke da Genitiven sættes.

Aujatt des Enghens nahm er Früchte; ich habe es an seiner Statt gehabt; er geht statt meiner.

Halben (halber), for — Skyld, sættes altid bagved Substantivet.

Des Verbrechens halben wisch er bestraft.

Anm. Halber bruges, naar Substantivet staaer uden Bestemmelsesord: Ehren halber.

Auferhalb, udenfor.

Er wohnt außerhalb der Stadt.

Innerhalb, indenfor.

Er wohnt innerhalb der Stadt.

Anm. Innerhalb kan ogsaa bruges om Tiden, men sættes da sædvanlig med Dativ: innerhalb zehn Tage.

Oberhalb, ovenfor.

Er wohnt oberhalb des Waldes.

Unterhalb, nedenfor.

Er wohnt unterhalb des Dorfes.

Dießseit, paa denne Side af.

jeniseit, paa den anden Side af.

Das Dorf liegt dießseit (jeniseit) des Flusses.

Mittelpunkt, vermittelst, ved Hjælp af.

Mittelpunkt (vermittelst) beines Beijlendeß gelang es mit dies austraführen.

Ungeachtet, uagtet; kan baade staa foran og bagved Substantivet.

Ungeachtet des Besetts; des Uefells ungeachtet.

Ungeachtet, uagtet; benyttes paa samme Maade.

Unsern / ikke langt fra.

Unweit / Er wohnt unfern (unweit) unserer Wohnung.

Bernöige, i Kraft af, i Folge af.

Jeg bin vermittege meinet Stellung dazu verpflichtet; vermittege siner Gerechtigkeit wird er gefiebt.

Während, under (om Tiden).

Während des Friedens; während der Wohlzeit.

Wegen, nu—willen, for — Skyld. Denne Præp. udtrykke, i Lighed med halben, halber, dels den eller det, til hvilken Fordel man gør noget, dels Bevisgelsesgrundene eller Aarsagen.

Er wird seiner Kneutje wegen (w. l. R.) gefiebt; ich vergab ihm seiner Jugend wegen; er thut es nur des Friedens willen.

Anm. Meinebogen, jenetbogen, ihretbogen o. s. v., for min, hans, hendes Skyld; ligeledes meinettwillen, jenettwillen o. s. v.; von Unies Übgen, pan Embeds Vegne.

2. Præpositioner, der styre Dativ.

An, af, ud af.

a) **An** betegner egenlig Udgangen af et indelukket Rum: er fand aus der Kirche.

Desuden anvendes **auf**:

b) for at betegne Kunskabsgrundene i Betydningen af: ich weiß es aus Erfahrung; aus seinem Brüfe sehe ich.

c) ved Landes Navn — fra: er kommt aus Frankreich. Ligeledes ved Byers og Steders Navn; se Reglen Side 107, Noten.

d) for at angive Bevisgelsesgrunden till en Handling — af: ich habe es aus Liebe zu ihm gehabt; er thut es aus Fürcht (smilgen, er gjort det over (over af) Furcht).

e) for at angive Stoffet, hvoraf noget gjores eller

bostuar — af: ein Halsband aus Gold und Obelsteinen; aus Gold macht man Ringe; ein Ring aus (von) Gold.

c) ved Verberne tæbden og mægen — af: aus einem ormen einen reichen Mantel machen; aus nichts wird nichts; was soll aus ihm werden?

d) for at angive Afstamningen — fra: ex stammt aus einer edlen Familie her.

Anm. Mus allen Kräften, al alle Knechte; aus vollem Halse, af fuld Hals; aus freier Hand, paa fri Haand.

Knefter, udenfor.

Denne Præp. udtrykker dels Tilsladelsernes udenfor et indelukket Rum, dels staar den i Betydningen af undtagen, foruden.

Mus her hem haust sein; außer einigen Wenigen wurden alle Freunde lebensfähig gefangen; außer dem Sohne verlangt er auch eine gute Behandlung.

Mus her benyttes ligesledes i billedlig (overfart) Betydning: außer Stande sein (være ikke af Stæd); außer Ich sein (ude af sig selv).

Het, ved, hos.

Denne Præp. betegner:

a) Nærheds i Rum: ex wohnt nahe bei mir, bei der Stadt; bis Schloß bei Cannæ.

b) en ledssagende Oonsædighed: bei meine Müdigkeit begegnet mir der Wahr; beim Öjen; bei Tidje; bei Nacht; (ved Nattetid).

c) en Aarsaag eller Grund, otto for at antyde, at den har haft den modsatte Folge: bei (paa Grund af) beiner großer Giefehsamkeit wicht du dieser nicht übersehen; bei (trods) großer Schulden haben sie noch grohe Verstyrkungen; bei alleben (trods alt dor).

d) ved Verberne tage, gribre, lassere, nehmen, posse, greffen og lignende for at udtrykke dat, hvorved man gribre eller tager: bei den Ohren nehmen.

e) ved edelige Forsikringer: ich schwör bei den unsterblichen Göttern.

f) for at udtrykke en omrentig Angivelse — omtrout, henimod: bei 200 Mann waren da.

Anm. Bei Ich, indbyrdes; bei jöfj sein, være ved sine fulde tem; så steht bei mir, det staar i min Magt, beror paa mig.

Binnen, inden (om Tiden): binnen einer Stunde.

Gutgegen, imod: dem Winde entgegen fahren; dem Strom liegt man einen Damm entgegen.

Gegenüber, vige over for: er wohnt mir gegenüber.

Gemäß, i Overensstemmelse med, udtrykker en Opfyldelse af andres Vilje, af gjeldende Lov eller Skilk: es ist unjett Göttle gemäß; ich habe Ihnen Wünsche gemäß gehandelt.

Mit, med: ich ging mit dem Vater; mit einem Worte; mit der Heit; mit eignem Hand.

Nach, efter til.

Denne Proposition betegner

a) Retslagos med Hensyn til et Sted: er ist nach dem Rheine gelegen; er ging nach Hause.

b) Rekkefolgen i Rang, Sted eller Tid: er ist der erste nach mir; nach dem Tode des Königs.

c) en Overensstemmelse med — efter: nach der Natur leben; mehner Weisung nach (nach m. W.).

d) en Udgrensning — hvad angaaer: dem Museren nach, ill er gut; der Gelächter nach, glaube ich, steht ihm Richts.

Anm. 1. Stadl Nach schmieden, smage af Reg; es steht nach Nach; nach (i) allen Richtungen.

Anm. 2. Naar nach udtrykker Retning, forbindes det ofte med zu, hin; nach dem Walde zu, ad Skoven til. Nächst, næst efter.

Nächst ihm ist ir der schichtigste Schüler; wie standen nächst ihm.

Nebst, tillige mod.

Er ist nicht seiner Schwester entgegangen.

Ob, for — Skyld, ovenfor.

Ob dem Witer; er gärnt ob diesem Grevel (Ungiering).

Samt, samst, tillige med.

Er varlet die Uhr samst der Stette.

Sest, siden.

Sest diejet Zeit; seit meiner Rückkehr; ich habe ihn seit einem Jahre (nu i et Aar) nicht gesehen; er ist hier seit einer Stunde (han har været her i en Time).

Von, af, fra, om.

Denne Präposition betegner:

a) Udgangspunktet i Sted og Tid: er træle von Rom nach Rompel; er arbejdet ven Morgen bis Abend.

Anm. Præp. aus, om, auf sættes undertiden efter det af voiv styrede Ord (aus om Sted, au, auf om Tid): von Berlin aus; von meiner Kindheit auf; von Jugend auf.

b) Oprindelse, Afledning. Slægtakab: Urtzander von Macedonien; ein Verwandter von mir (til mig).

c) Stoffet, hvoraf noget er gjort: ein Ring von Gold.

d) Overdrageren: er ist von mir geschickt worden.

e) Gjenstanden, hvortil en Handling sigter — om; dette er Tilfælde efter Verber, der betyde Kendskab, Mening, Ytring:

Wovon sprichst du (schreiben) Sie?

f) et Genitivforhold: er ist der fleißigste von allen; die Grundlage von (Grundvorden til) allen Eugenien.

g) en Gjenstands Plads med Hensyn til en anden — for: Unser von mir; sätzlich vom Dorse.

A. o. m. Von nemem, paa ny; ein Deutscher von Geburt; von Gottes Gnaden.

Bn, til, i, ved.

Denne Präposition betegner:

a) en Fortvilen pan Stedet: hier zu Lande; zu Copenhagen.

b) Retninguen om en Person (undertiden ogsaa om et Sted): sie reiste zu ihrem Vater.

Anm. zu Eijche, zu Bette, zur Schule (i Skole).

c) Hensigten: er ist mir zu Hülfe gekommen.

d) Overgang fra en Tilstand til en anden: zu Stein zweben; der Wein wird zu Eiig.

Anm. Ved Verberne wünschen, erwünschen, erwünschen (udnevne), mænen (gjøre til) sammentrækkes på med den ubestemte Artikel; smldn. Side 88, Noten; dette er ligeledes Tilfælde efter verbene samt nehmnen; er wurde zum reichen Mann (men: der Schne wird zu Weisser); er nahm sie zur Gemahlin.

e) et ubestemt Tidsforhold: zu Ostern (ved Paaske); zu jeder Stunde; zur Zeit her Regierung des Königs Christian des nærmsten.

f) Grad: zur Genüge (sildstrækkelig); ganz Überfluss.

g) en Fordeling: zu zweim, to og to.

Anm. Zum ersten Mal; zu Weich; zu Hause (hjemme); zu Mittag speisen.

Gnubber, imod, sættes efter det styrende Ord og betegner fjendtlig Bestning imod, Uvilje mod noget: es ist mir in allen Stücken gnubber; du handest dem Griechen gnubber; dies ist mir gnubber.

3. Präpositioner, der styre Akkusativ.

Durch, igjennem, ved Hjælp af.

Durch deinen Beifall ist es mir gelungen es zu thun; durch Denken wird der menschliche Geist geschäft; das Gift verberete sich durch alle Gisber.

Für, for.

a) i Stedet for: sein Bruder ging für ihn in den Krieg.

b) Hensigten: das Buch ist für Kinder geschrieben.

c) Pris, Værdi, Ristatning: ich habe das Buch für zwei Mark gekauft; das hast du für deine Mühe.

d) til Fordel for: sie schreiten für das Vaterland.

e) Tidspunktet: sie nahmen Lebensmittel für zwei Wochen mit.

f) ved Verberne halten (holde), ansehen (anse), nehmnen (tage). m. fl.: ich halte ihn für einen braven Mann.

g) Indskrænkning: ich fühle meine Person will es nicht.

Gegen, imod.

- Retning: man fandt nict gegen den Strom flömmen.
- Sindstemning (vevlig): Gottes Wut gegen die Menschen ist groß.
- Retning med Bibegreb af standende Overensstemmelse eller fjendtlig Modstand: dies ist gegen alle meine Erfahrungen geschehen; er lämpste totter gegen die Grinde (über die Feinde).
- Bytte: er verlauschte das Leben gegen den Tod.
- Sammenligning: gegen (i Sammenligning med) ihn bin ich schwach.
- en omtrentlig Angivelse af Antal eller Tid (imod): gegen 6000 Schritte von der Stadt schlugen sie Dorer; gegen Mord.

Obne, uden.

Obne sic faun ich nicht leben.

Um, om.

Denne Præposition betegner:

- Stedet, og svarer da til det danske omkring: um diesen Ort herum; er ging um das Haus.
- en omtrentlig Angivelse af Tid: um beliebte Zeit; um Mitternacht, um Östern.
- Amt. Um bruges ligelædes for at udtrykke, ved hvad Tid noget sker: um Jeds Uhr.
- Maalet (et Overskud): er war um die Hälfte größer.
- Værdi, Pris, Løn: um Geld strafen (straffe med Pengebaldo); um Sehn dienen (sonnig, fär).
- Aarsag: ich töbe dich um (— wegen) deinen Fleiß.

Amt. Giver um den anderen, den ene efter den anden; einen Tag um den anderen, hvor anden Dag; es ist Edode um (for) ihr; um die Mitter, om Kap.

Über, imod.

Denne Præposition betegner:

- fjendtlig Retning eller Sindstemning: wer nicht für mich ist, ist über mich.
- standende Overensstemmelse med noget: du handelt selber meinen Willen.

4. Præpositioner, der styre Genitiv og Dativ.

Längs, langs med.

Er geht längs des Flusses (langs dem Fluss).

Trotz, trods.

Trotz aller Gefahr; trotz seines Verlustes; trotz des Regens; trotz dem Regen.

A.m. I Betydningen af «aa godt som»: styrer fraz allid Dativ: er liegt trotz einem Blatte.

Gefolge, i Følge af.

Når denne Præposition staar faran sit Substantiv, styrer den Genitiv, staar den bagved, styrer den Dativ.

Gefolge des Gescheh's; dem Gesetz zu folge.

5. Præpositioner, der styre Dativ og Akkusativ.

Når disse Præpositioner have deres oprindelige Betydning, styre de Dativ paa Spørgsmålet: «hvort» og Akkusativ paa Spergsmålet: «hvordan?»; have de derimod en billedlig Betydning, styre auf og über Akkusativ, de andre Dativ.

A.m. Verberne entkomme, anlangen, risttejen (ankomme, indtraffe) staa med Dativ: er war in dem Dorfe angekommen.

Um, ved, til, paa.

Denne Præposition betegner væsenlig:

- Stedet — ved, til: er steht am Fenster; er sieht sich an dem Fenster.
- Pladsen, hvorpaas noget er fast: die Sonne steht hoch am Himmel.
- Tiden, se Side 273.
- Gjenkjendelsesstegnet — paa (med Dativ): id est frue ihr an der Stimme.
- Grænsen for en Bevægelse — til (med Akk.): er ging bis an die Wand.
- Efter saadanne Verber som haben, besiken, vise,

liven, finden, schen, kennen, seuen m. fl. (med Dativ): er ihm habe ich einen guten Freund; ich habe viel an ihm (i kann) verloren; (derimod: ich habe viel an ihm verloren, til kann): der trug einen gefälligen Mann an ihm finden.

g) for at udtrykke den Egenskab, med Hensyn til hvilken en Sammenligning findes Sted (med Dativ): die kleinen Abreize der Woche an Tälerfeste.

h) ved Adjektiver og Verber, der udtrykke behagelige Fornemheder (med Dativ): ich habe große Lust (Freude) am bisher Sehen; er ergötzt (fryder) sich an dem Stabif dörper Gegenstand.

i) ved Verberne lebten, sterben og lign., for at udtrykke Aarsagen til Lidelsen, Doden o. s. v. — af (med Dativ): er lebte an einem schweren Übel; er ist an dem bisher geschrackt.

k) for at udtrykke en omstændig Angivelse af et Antal (med Akk.): an 20 Tage (henimod).

Anm. Ved Verber, der udtrykke en Sindsfornemmelser Retning paa en Gjenstand, settes an med Akk.: an einen glauben; an einen besten. — Zweifligh og overvejelse an have Dativ: ich zweifle nicht an der Wahrheit. *Auf*, paa.

Denne Præposition betegner:

a) en Forkliven paa et Sted, den Plads, hvor en Gjenstand befinder sig eller beveger sig («hvor?» med Dativ): er liegt auf dem Stuhl; er bestehet (staar) auf seinem Best; er wurde auf der That trippel (han blev grebet paa forsk Gjerning).

b) en Retning («hvorher?» med Akk.): er steigt auf den Berg; er ist auf das Land gereist.

c) Orden eller Folgo — paa, efter (med Akk.): jegleid auf den Schloß haben sie sich; auf das Mittagessen ruhen; auf den Regen folgt der Sonnenchein; ich las es an dem ersten Blatt; ich habe es auf seinen Befehl gehand; auf dein Witten will ich es thun.

d) en Gjentagelse: Worte auf Worte (Akk.) meddele.

e) Maaden, hvorpaas noget sker, ved Ordene mit, Weise (med Akk.): auf feindliche Art; heril harer den

absolute Superlativ med auf: er rumpfing mich aufs beste (altid Akk.).

f) Tid (med Akk.), dels for at udtrykke et ubestemt eller bestemt Tidspunkt, dels paa Spørgsmålet: «for hvor lang Tid?»: er kam auf den Abend; er kam auf den Tag; auf die Stunde, auf den Glodenschlag; ich reiste auf einige Tage weg.

g) med Akk. efter Verber, som udtrykke Fortretning. Tillid: ich redne auf dich; ich verlaße mich auf dich; ich habe mich auf dich vertraut; det samme er Tillidet med adjek. herten (lide), warten, verzichten (removere): ich wartete auf keine Unfall; ich habe auf mein Recht verzichtet müssen. Adjektiverne Holz; gesucht, bereit; erzürnt, vred; böse; eiserfödig, skinsyg, have ligedeset auf med Akk.: er war stolt auf seinen Sohn.

Anm. Er ging auf mich zu (mod mig); auf den Tod fram sein, varre dadasyg; nichts auf (i) der Welt; auf der Frese folgen, folge i Haeline; auf jeden Fall; auf noig.

Hinter, bagved.

Der Hund liegt hinter den Öfen (wo?); er geht hinter mir (wo?); der Hund legte sich hinter den Ofen (wohin?); Ralle dach hinter mich (wohin?).

Gu, i, till.

Denne Præposition betegner:

a) en Hulle paa et Sted (med Dativ): er rovnet in dem Hause (wo?).

b) Bevegelse til et Sted (med Akk.): er geht in das Hause (wohin?).

c) Tid paa Spørgsmålet «naar?» (med Dativ): in der nächsten Woche werde ich zu dir kommen; in diesem Jahre; im Brühlung.

Su svaret ligedeset til Spørgsmålet: «inden hvilken Tid?» (med Dativ): im (inden) einer Woche wird er zurück sein.

Su kan ligedeset oversættes ved paa (med Dativ) og betegner da den Tid, der medgaar for en Sags Udferelse: er hat das Buch in einem Jahre geschrieben.

Anm. Er lesste (sammensatte) seine Rede in wenige Worte; er sagt viel in wenigen Worten; ich pflege

Bäume in dem Garten (die von einem andern Ort kommen); ich pflanze Bäume in dem Garten (wenn ich mit Bäumen dorin bin); der Soal misst 20 Meter in die Länge; der Garten hat 20 Meter in der Länge; in einer Strafe weinen; in sein viertes Jahr gehen; sich in einer Sache schämen, liegen; etwas in eine Sache verwandeln; er band das Buch in einen Band. Gehen in (mod Akk., om Maal); in den Tag hinein leben, lebe vor Dagen.

Neben, ved siden af.

Er liegt neben mir (wo?) ; er liegt sich neben mich (wohin?).

Über, over.

Denne Präposition betegner:

a) en Existens hejere oppa (med Dativ): der Himmel ist über der Erde.

b) en Rejning opad eller til et Maal med Bibegreb af en Overgang (med Akk.): er warf den Stein über die Mauer; er sprang über den Bach.

c) en Varighed eller Sysselsættelse (med Dativ, snig, während og grotte): es gehobt über der Möglichkeit; er ist über dem Leben eingeschlossen; über einer Heftit.

d) en Existens paa den anden Side af noget (med Dativ): das Dorf liegt über der Grenze.

e) et Førstid (med Akk.): die Pflicht muss über das Vergnügen gehen.

f) en Myndighed (med Akk.): der König herrscht über das Land.

g) en Sindsformændelse (med Akk.): ich ärgere, grämme, ferne, beschwere (beklager) mich über dich.

h) en Ytring eller Omdamme (med Akk.): wir redeten über die Religion; er fällt ein günstiges Urtheil über dich.

i) en Overskriftelse i Sted, Tal, Maal, Vægt (med Akk.): das Werk ist über die Hälfte fertig; das geht über meinen Verstand; das Bild ist über einen Fuß hoch.

A.m. Spalte über (om) acht Tage; Gehirn über (pan) Bechter; er schlägt die Hände über den Kopf; über (for = Skyld) der Heftit vergisst er das Essen.

Unter, under, iblandt.

Denne Präposition betegner:

a) Hvile paa et Sted (med Dativ): er sjæl under dem Baume; der Hund liegt unter dem Zäpfle.

b) Opsigt, Befaling, Ledelse: unter Hannibals Führung.

c) et ringere Maal (i Spørgsmål om Rang, Muengdo, Værdi, Tid; med Dativ): unter sieben Jahren.

d) en ledsgende Omständighed (med Dativ): unter vielen Thatern; er ist unter der Erheit fortgangen.

e) en Retning til et Sted (med Akk.): der Hund legte sich unter den Ziegh.

f) Fællesskab: er fejt unter (blandt) uns.

A.m. Unter (pan) der Bedingung; er theilte die Beute unter die Soldaten; er gehört unter meine Freunde; er verlor sich unter die Menge.

Vor, foran, for — siden.

Denne Präposition betegner:

a) Hvile eller Bevægelse paa et Sted (med Dativ): er steht vor mir; er geht vor dem Thor spazieren.

b) Tid, Førtid (med Dativ): vor drei Jahren; vor (farend) Sonnenuntergang; ich schaue dich vor ihm.

c) Rotning (med Akk.): er steht vor mich; er ging vor das Thor (hincus).

d) Hindringen, hvorfor noget ikke sker (med Dativ): er kommt vor Schreien nicht rüber.

e) Aarsagen til en tilhældig Tilstand, viere sig, at denne Aarsag er en indre (Frygt, Glæde, Sorg) eller en ydre (Kulde, Sult, Torst) (med Dativ): er sittet vor Angst; er starb vor Hunger.

f) ved Ord, som betegne at beskytte, undga, frygte, flygte, advare o. l., foran den Gjewstrand, man undgaar o. s. v.: er fürchtet sich vor ihm; er warnte mich vor der Sache.

Sværdem, imboldom.

Er står øverst med dir; er liegt sich zurücken nach und dich.

VII. Konjunktionerne.

Konjunktionerne deles i de koordinerede (sideordnede), der forene Sætninger og Sætningsdele af samme Slags, og de subordinerede (underordnede), der forene Hovedsætning med Bisætning.

De sideordnede Konjunktioner ere:

1) *Kopulative* (forenende): *rent kopulative*: und, og; und, ogsaa; außerdem, zudem, überdies, desuden; nicht nur (nicht allein, nicht bloß) — sondern auch, ikke blot — men ogsaa; sowohl — als (aud), saavel — som (ogsaa); weder — noch, hverken — ej heller; b) *partitive* (delende): bald; — bald, snart — snart; theils — dels — dels; einerseits — anderseits, paa den ene Side — paa den anden Side; c) *explanative* (forklarende): nämlich, nemlig; als, saasom; vir, som.

2) *Adversative* (modværtende eller modstillingende): a) *rent adversative*: aber, allein, men; doggen, hingegen, derimod; nicht — sondern (vielleicht), ikke — men (snarere); b) *NegATIVE* (adskillende): entweder — aber, enten eller; sonst, ellers; c) *koncessive* (Indremmende): dennoch, alligevel; jedoch, dog; gleichwohl (alligevel); dessen ungeachtet, desungstet; indehjem, imidlertid; nichts desto minder, ikke desto mindre.

3) *Konklusiv* (betegnende en Folge): bair, darum, deshalb, deswegen, derfor; alje, altsaa; demnað, af den Grund; følgslig, følgelig; mithin, somit, sonar, følgelig; her til hører ligeledes det *kausal* (begrundende) benn, thi.

De underordnede Konjunktioner ere:

1) *Temporale* (betegnende Tiden): als, da, naar; wenn, nuar, saa ofte som; inbem, imedens, ligesom;

hobalb, saa snart; jo lange (als), saa længe (som); während (baf), under det (at), imedens; nochbem, efter at, siden; leibem, siden; bis, indtil; fører, ehe, forend.

2) *Kausal* (betegnende Grund eller Aarsag): ba, du, fordi; bairum (bader) baß, derfor, at; weil, fordi, binweiß, derfor, at.

3) *Finale* (betegnende Hensigt): baß, bamin, auf baß, for at, paa det, at; um — zu, for — at.

4) *Modale* (Comparative) (betegnende Maade eller Sammenligning): als, som, end; mit (so wie), saasom; als ob, als wenn, som om; gleichsam als, ligesom om; je (um jo) — je (desto), jo — desto.

5) *Konditionale* (betegnende Betingelse): falls, ifald; sofern, insofern, wosfern, saasfremt, for saa viist; wenn, om; wenn nicht, wo nicht, wosfern nicht, saa viist ikke; wenn anders, om ellers; es sei (være) benn, daß, saa fremt ikke; je nachdem, alt efter som.

6) *Koncessive* (betegnende en Indremmelse): ubgleich, obgleich, obwohl, wiwohl, hvorvel, skjent; ungedachtet, nactet; wenn auch, wenn gleich, wenn schon, om ogsaa, om end; wie (jo) sehr auch, hvor (saa) meget end.

7) *Descriptiv* (betegnende en Beskrivelse): indem, idet; dadurch daß, derved at; ohne daß, uden at.

8) *Konsekutive* (betegnende en Folge eller Virkning): (jo) daß, (saa) at.

9) *Restriktive* (betegnende en Indskrenkning): enher (ausgenommen) daß, foruden (undtagen) at.

Fortegnelse
over
de i daglig Samtale mest brugte Ord.

De Wochentage. Dageene
i Ugen.

Søndag, Søndag.
Møning, Mandag.
Dienstag, Tirsdag.
Mittwoch, Onsdag.
Donnertag, Torsdag.
Frydag, Fredag.
Sonnebend, Lørdag.

De Monate. Maanederne.

Januar, Januar.
Februar, Februar.
Mars, Mars.
April, April.
Maj, Maj.
Juni, Juni.
Juli, Juli.
August, August.
September, September.
Oktobr, Oktober.
November, November.
Desember, December.

Heilige. Helligdage.

Reusjært, Nykar.
Jønsjært, Fastelaven.
Velkommensjært, Skærtsdag.
Gudsretning, Langfredag.

Bjørnblad, Milkedag.
Øster, Panske.
Holmblad, Palmesøndag.
Vingblad, Pinse.
Vælkomsten, Jul.

Der Mensch. Mennesket.

en Mann (m), en Mand.
en Kvæn, en Kone.
en Knæfe (m), en Dreng.
en Mædchen (u), en Pige.
en Kind (u), et Barn.
en Fader (m), en Fader.
en Mor (m), en Moder.
en Oehn (m), en Søn.
en Døchter, en Datter.
en Quæld (m), en Olding.
en Ørejuælet (m), en Bedstofader.
en Ørejuættet, en Bedstomoder.
en Øinstel (m) } et Barncharrn.
en Øntel (m) } en Onkel.
en Tante, en Tante.
en Øruber (m), en Broder.
en Øschter, en Søster.
Reft (m)

(Øschters)	en Brodersan.
Gøhn, Øru-	en Søsternan.
berø Gøhn)	

Næste (1).

(Øschters)	en Søsterbætter.
Zochter, Øru-	en Broderbætter.
berø Zodter)	
en Øster (m), en Fætter.	
en Aouline, en Buje, en	
Kusine.	
en Schwiegervætter (m), en	
Swigerfader.	
en Schwiegermætter, en Swiger-	
mader.	
en Schwæger (m), en Svæger.	
en Schwægerin, en Swigerinde.	
en Brætstæmm (m), en Bræd-	
gum.	
en Øont, en Bræd.	
en Øchwigerjohn (m), en Sri-	
gensem.	
en Øchwigerlechter, en Swiger-	
datter.	
en Øu, et Øgjæstab.	
en Øufligt, en Medgåft.	
en Øtjevæter (m), en Stifflader.	
en Øtjemutter, en Stifflader.	
en Ølefjæn (m), en Stiffan.	
en Ølefsætter, en Stifflader.	
Øremænde, Øregrænde.	
en Ørte (m), en Øufinder.	
en Øathin, en Gudmoder.	
en Øithver (m), en Rakemand.	
en Øitther, en Enke.	
en Øtje (m) } en Arving.	
en Øerbæt } en Arving.	
en Øormund (m), en Formynder.	
en Øerrund (m), en Ven.	
en Øatfor (m), en Nabo.	
en Øerundin, en Verlinda.	
en Øimb (m), en Fjende.	

Der mensdælige Kærper.
Det menneskelige Legeme.

en Hæf (m), et Hoved.

en Øeje (u), en Hjærne.

en Haar (u), et Haar.

en Øchleje, en Tindring.

en Øuge (u), et Øje.

eine Augenbraue, et Øjenbryn.
ein Augenlid (m), et Øjelid.
eine Næse, en Nose.
ein Øhr (u), et Øre.
ein Hals (m), en Hals.
eine Hude, en Kind.
Ømaguerwe, Indvælde.
Øalle (f), Galde.
eine Milt, en Milt.
eine Rungt, en Lange.
eine Leber, en Lever.
ein Herz (u), et Hjerte.
bað Blut, Blodet.
ein Knæben (m), et Ben.
bað Knæ, Marven.
eine Knæp, et Ribben.
eine Geitz, en Side.
ein Ringer (m), en Rave.
ein Bræst, et Bryst.
ein Røggrat (m), en Rygrad.
ein Skulder, en Skulder.
ein Arbe, en Strabe.
eine Tunge, en Tonge.
ein Hæn (u), en Tand.
ein Hæn (u), en Hage.
eine Knæ, en Lebe.
ein Wund (m), en Mand.
ein Bent (m), et Skjæg.
ein Nerv (m), en Nerve.
eine Øber, en Aare.
ein Arm (m), en Arm.
ein Ølbogen (m), en Albue.
eine Hænd, en Hænd.
ein Finger (m), en Finger.
ein Dæmmen (m), en Tommel.
Sæger.

ein Singel (m), en Negl.
den Blæsfj. Kjædel.
die Hænt, Skindet.
eine Hætte, en Hatte.
ein Øenthal (m), et Laar.
ein Knie (u), et Kne.
ein Hæm (u), et Ben.
ein Fuß (m), en Pod.
ein Øeft, en Hazel.
bað Leber, Liver.
bað Øelid, Synet.

bad Giebte, Harrisen.
der Brandt, Lugsaransen.
bad Grønbl, Fedelen.
der Grønmed, Smøgen-
ber Gløng, Gaogen.
der Hjem, Aanledunsten.
ein Goufyr (m), et Sek.
eine Håndne, en Tuare.
die Gjennethet (Baudheden).
die Hellebren.
eine Hilmare, en Stemme.
der Hjorter, Spydet.
der Hjel, Nøvnen.
eine Høje, en Farve.
eine Høyt, en Rynke.
ein Hjør (n), en Feber.
eine Hjælt, en Førkelelse.
eine Hunde, et Sare.
eine Højer, et Ørøgen.
ein Høig (n), et Slag.
ein Høit (n), et Spark.
eine Hømaft, en Besvimeise.
die Højt, Gigten.
Høye (f), Skue.
ein Husen (m), en Hoste.
der Hufschmerz, Tandpinen.
ein Hømer (m), en Smere.
eine Huanheit, en Sygdom.
eine Høre, en Vorte.
ein Høst (n), et Ord.
der Hø, Boden.

Die Hæle, Tugenden, Løster
u. s. w. Hjulmen, Dyder, Lustet
o. s. v.

Die Hæle, Spader.
der Hælbud, Forstanden.
ein Hæm (m), en Sans.
bad Hældingal, Hukommelsen.
der Hælle, Viljen.
die Hæla, Godhanden.
ein Hærriff (m), et Begreb.
eine Hærbud, en Glæde.
ein Hærfis (m), et Gæske.
der Hætten, Træren.
der Hæb, Håndkæfjen.

der Hæm, Vreden.
der Hæth, Madt.
die Hæte, Kjærligheden.
die Hætpetit, Tagperheden.
der Hæub, Træn.
der Hæk, Hader.
die Hæfning, Banbet.
die Hæmherligitet, Barnhæv-
tigheden.
der Hæfe, Freien.
die Hæfut, Frygten.
die Hængafel, Bedrevelsen.
bad Hængnem, Fængelsene.
die Hæf, Hvilken.
ein Hæfet (m), en Teirl.
eine Hægeb, en Dyd.
bad Hæfer, Laugen.
ein Hæbogt (m), en Mænne.
ein Hæfley (m), en Fejl.
die Hæghet, Kløgsæben.
die Hæghæft, Rettsædigheden.
die Hæhæft, Hænhæftedan.
die Hæjshæft, Hæskeden-
heden.

die Hæjhæft, Mundholden-
heden.
die Hækumheit, Sparsommelig-
heden.
die Hælheit, Sandheden.
eine Hæmdehaft, et Venækk.
die Hælfteheit, Hælhæftedan.
der Hæb, Træden.
der Hægryg, Årgjerrigheden.
Hæsbit (f), Ondskab.
die Hænsigheit, Trodsbeden.
ein Hænner (m), en Gætter.
ein Hænder (m), en Hylker.
ein Hænget (m), en Logner.
ein Hænke (m), en Skæck.

Hælber, Klæder.

ein Hæff (m), en Frakke.
ein Hærcud (m), en Overfrakke.
eine Hæjt, en Vest.
ein Hændl (m), en Knoppe.
ein Hæt (m), en Hat.

eine Hæje, en Kækjet.
Hæsentriper, Sæler.
eine Hæje, et Par Baxter.
ein Hæst, Hæstjæse, et Par
Hæstekker.

ein Hæstebæk (n), et Hæstes-
hude.
ein Hæmt (m), et Armen.
ein Hænb (n), et Band.
ein Hænkt (m), en Stavle.
ein Hæn (m), en Skæ.
ein Hæst, Pantofrin, et Par
Tæller.
eine Hæjt, en Sam.
ein Hænsekæb (n), et Knaphul.
ein Hæp (n), en Knap.

Meine Hæghæftede zur Tætte
gehørig u. s. w. Smaa Gjæ-
stende hænrende til Tæ-
lette o. s. v.

ein Hængjæb (m), en Paraply.
ein Hæf (m), en Stok.
ein Hængsæb (m), en Para-
bol.
ein Hæng (m), en Hæng.
ein Hæfemælt, et Lommær.
ein Hæftsæbel (m), en Urusgle.
eine Hæggenlæjde, et Ciga-
retten.

ein Hæfligt (m), en Blyant.
eine Hæftsfæ, en Brevtaske.
eine Hæje, en Pike.
ein Hævermælt (n), en Penne-
kniv.

eine Hæberbælte, en Klæde-
bælte.

eine Hærbælte, en Haaghæft.
ein Hæmet (m), en Kam.
ein Hæymome (m), en Senmp.
ein Hæjtemælt (n), en Barber-
kæde.

eine Hæbælte, en Tamburise.

Stadt, Ørstaude u. s. w.
Byen, Bygninger o. s. v.

ein Hæden (m), en Flække.
ein Hæf (n), en Landsby.
eine Hæft, en By, en Stad.
eine Hæuptstad, en Hovedstad.
ein Hæf (n), et Blæ.
eine Hæfjæb, en Fæstad.
eine Hæfe, et Straed.
eine Hæfe, en Bro.
eine Hæfjæ, en Grade.
ein Hæf (n), en Plads.
ein Hæft (n), et Torv.
bad Hæfjet, Brolegningen.
eine Hæft, en Kirke.
ein Hæft (m), et Taam.
ein Hæfjet (n), et Kloster.
ein Hæfjet (m), et Palads.
eine Hæfje, en Klokke.
ein Hæf (n), et Mindes-
mark.

bad Hæfhus, Mæten.
der Hæfingbrænn, Spring-
vandet.

eine Hæfje, en Sejle.
bad Hæfhus, Toldvæsen.
bad Hæfgebælt, Posthuset.
bad Hæftræns, Sygehuset.
bad Hæftræns, Sænsygean-
stalten.

eine Hæftræf, en Fabrik.
eine Hæftræne, en Kaserne.
ein Hæftræns (n), et Fængsel.
ein Hæf (n), et Hotel.
ein Hæf (n), en Gjæstgiver-
gaard.

ein Hæfhus (n), en Bygning.
eine Hæt, en Hytte.
ein Hæus (n), et Hus.
eine Hætning, en Bolig.
eine Hæb, en Mælle.
ein Hæben (m), en Flæ.
eine Hæje, en Eng.
ein Hæ (n), en Ager.
ein Hæs (m), en Skov.

ein Krediter (m), en K^o-kognad.
ein Hafen (m), en Havn.
ein Boot (o), en Båd.
ein Schiff (n), et Skib.
ein Segel (n), et Segl.
eine Strafzelle, et Gældesjæne.
ein Altenheim (m), en Reudesten.
der Fußweg, Furtgauet.
die Polizeistation, Politistationen.
ein Schrymman (m), en Politibetjent.
das Rathaus, Raadhuset.
die Straßenlateze, en Gadeleye.
ein Wagen (m), en Vogn.
eine Brücke, en Brok.
eine Drosche, en Drosje.
eine Pferdeholz, en Sparvæj.
ein Omnibus (m), en Omnibus.
eine Bushäuse, en Dagligstue.
ein Stunze (n), et Fareuze.
eine Rinde, et Kjækken.
ein Hof (m), en Gaard.
ein Brunnen (m), en Brønd.
ein Keller (m), en Kjælder.
ein Stall (m), en Stald.
eine Teller, en Stige.
eine Treppe, en Trappe.
eine Mauer, en Mur.
der Fußboden, Gulvet.
der Boden, Loftet.
ein Stadtwelt (n), Slagte (l), en Etage.
das Dach, Taget.
ein Scherstein (m), en Skorsten.
ein Stubenvon (m), en Kakkelen.
ein Völkleiter (m), en Lynælder.
eine Thür, en Dør.
ein Thor (n), en Port.
ein Fenster (n), et vindue.
der Ofen, Gavlen.

Möbel. Möbler.
Ein Sofha (m), en Sofn.
ein Stuhl (m), en Stol.

ein Tisch (m), et Bord.
ein Schrank (m), et Skab.
ein Teppich (m), et Tæppe.
ein Heiderschauft (m), et Kjedekab.
ein Gemüse (n), et Materi.
ein Blüt (n), et Billeda.
ein Schreibstift (m), et Skrivebord.
ein Schreibpult (n), en Skrivepult.
die Schublade, Skuffen.
ein Schmel (m), en Shammel.
ein Blumentopf (m), en Urtepotte.
ein Vorhang (m), et Forhæng.
eine Gardine, et Gardin.
ein Bett (n), en Seng.
eine Matratze, en Matras.
die Bettdecke, en Dyne.
ein Bettluk (n), en Sæten (n),
et Lægen.
ein Stoffstühlen (n), en Hovedpude.
Hols (n), Træ.
die Nehr, Askæn.
Robben (n), Kul.
das Feuer, Heden.
der Rauch, Rogen.
die Flanme, Flæmmen.
eine Feuerzange, en Idtaug.
das Feuerholz, Hæmpsteren.
eine Kerze, et Lyse.
ein Leuchter (n), en Lysestage.
eine Lampe, en Lampe.
ein Dach (n), en Væg.
ein Gelbhorn (m), en Pengelasse.
ein Bildherrett (n), en Boghyld.
ein Spiegel (m), et Spejl.
die Seite, Samben.
ein Dombindj (n), et Hændklæde.
ein Majoliken (n), et Vaskefad.
ein Waschstift (m), et Vaskebord.
ein Schwamm (m), en Svamp.

eine Blasche, en Flaska.
ein Schießwurst (m), en Stavlknecht.

Speisen, Getränkt, Süßigkeiten. Spisevarer, Djikkavarer, Kjækkestøj.

Ein Gericht (n), en Ret.
Gabelstiftkjeld, varm Frøkost.
ein Knusen (m), en Kage.
Drei Müng, tre Bitter.
das Brød, Brædet.
Schwartzbrod, Rughrod.
Bratgræt, Butterkrud, Smørrebrød med Pnaueg,
mit Røst, med Ost,
mit Knutten, med Steg,
mit Wurst, med Pølse.
Weißbrod, Franskbrød.
eine Krume, en Krumme.
die Rinde, Skørpen.
ein Zwieback (m), en Tvehuk.
Fleischspeisen, Kjædaspiser.
ein Braten (n), en Stig.
das Fleisch, Kjædet.
Kalbfleisch (n), Kalvekjed.
Kalbsrotischi, Kalveskoteletter.
Kalbshörner, Kalvelever.
Kalbfleisch, Kalverfoder.
ein Stück (n), en Stykke.
Rindfleisch (n), Oxkjed.
Rinderroulen, Oxesteg.
Hammskjætj (n), Brædkjad.
Hammskjætj, Lammeteg.
Schweinskjætj (n), Svinkjed.
Schweinebraten, Svinesteg
mit Komot, med Compot.
Salat, Salat.
Kartoffeln, Kartofler.
Bratfællessen, brænede Kartofler.
Spiss (n), Flæsk.
Junge, Tunge.
die Sauce, Saucen.
das Salt, Salat.
der Senf, Sennepen.

Olstrud, Sonnen.
der Weifer, Peberet.
das Gewürz, Krydderiet.
das Öl, Oljen.
der Eßig, Eddiken.
eine Wurst, en Pølse.
die Würfel, Smørret.
der Gufse, Sukkeret.
die Röfe (m), en Ost.
ein Gestadt (n), en Djrik.
der Thee, Theen.
der Kaffee, Kaffen.
das Bier, Ølet.
der Wein, Vinen.
Bræntvin (m), Brændevin.
das Grillsild, Frøkosten.
das Mittagsessen, Middagsmaden.
das Abendessen, Aftenmaden.
das Wasser, Vandet.
Rum (n), Rom.
ein Teller (m), en Tallerken.
die Suppe, Suppen.
ein Rötel (m), en Skæ.
eine Gabel, en Gaffel.
ein Messer (n), en Kniv.
ein Schovel (n), en Gryde.
eine Schüssel, en Terrin.
Fäterspeisen, Fæsterspiser.
Sweigesettel, Spisesæddel.
Fjide, Fisk.
Gierpeisten, Eg.
ein Glaser (m), en Spand.
eine Pfanne, en Pandé.

Frühstück, siegle Duer.
Hühnerbraten, Kyllingesteg.
Kämmelsuppe, Kramfuglo.
Brotsalat, Bekknæs.
Süßigkeiten, Djysatog.
Sauerkraut, Hæresteg.
Wurstsalat, Vildst.
Wurstsalat, salz Kjed.
Hörer (gefolteter) Schinken, røget
(ung) Skinke.
Schokolade, stegt Raabuk.
Schnapse, Snekke.

Rochfort, Agethene.
Gaujebaten, Gaußsteg.
Gaujebaten, Anderssteg.
Gaujebaten, Kaffesteg.
Wilde Ente, Villemund.
Wilde Jane, Wildgans.
Wilschwine, Vilsevin.
Wurst, Tursk.
Hecht, Gjedde.
Karpfen, Karpur.
Hufsch, Østeus.
Hummer, Hummer.
Aurike, Krebs.
Peruna, Sind.
Sang (viftefør, gerindgjært), Lax
(forsk, regt).
Gardellen, Sardeller.
Gardinn, Gardiner.
Gremujeljn, Moslinger.
Gremje, Grøntesager.
Røde, Boller.
Budding, Budding.
Caviar, Caviar.
Øre (mørke, hørte), Æg (blod-
køde, haardkøde).
Sierhunden, Afgrødkage.
Wivlebene Kartoffelin, Kartoffel-
mannen.
Bohnen (Borløg, Schneide), Ban-
ner (Vox, Seize).
Grøne Urden (Sødeben), Grøn-
nerter.
Dide Urden, Meter (størvede).
Dide Urden, Bonner (størvede).
Grønkast, Grønkast.
Weißkast, Hvidkast.
Sauerkast, Surkast.
Rosenkast, Rosenkast.
Blomkast, Blomkast.
Spinat, Spinat.
Selleri, Selleri.
Kløft, Kløft.
Møberüben, Galerüben, Carotser.
Eis, Is.
Obst, Frugt.
Ørrefiske, Fersknær.
Apfel, Äbler.

Kirschen, Kirscher.
Tirnen, Parren.
Nisse (Nell, Dæsel), Nodder
(Val, Hassel).
Røde (Schmeijer, Holstuber), Ost
(Schweizer, holstebek).
Stiehl, Mel.
Gurten, Kanal.
Gurten (Gauke, Øjejfer), Agur-
ken (anv.).
Lyngmæk, Åblemose.
Petzschic, Persille.
Ein Glas Seltzer, Gebæscher,
et Glas Seltzer, Sodaavand.

Weine, Vino.
Spitzwein, Åblemost.
Rheinwein, Rhinewin.
Grangwein, Frankwien.
Champagnæs, Champagno.
Weißwein, hvid Vin.
Portwein, Portvin.
Rothwein, Rodevin.
Burgunder, Burgunder.

Simeonade, Limanade.
Ruderwaffer, Muhkerwand.
Chokolæbe, Chocolade.
Zwisch ! Pausch.
Vragt !

Staat und Støjfærdigt.
Staten og Samfundet.

Ein Kaiser, en Kejser.
ein König, en Konge.
ein Adeligt, en Dronning.
ein Prinz, en Prins.
ein Fürst, en Fyrste.
ein Graf, en Greve.
ein Baron, en Baron.
eine Krone, en Krone.
ein Minister, en Minister.
ein Befændler, en Graadni.
ein Richter, en Dommer.
eine Berfaunitung, en Forum-
tag.

ein Unterthan, en Underthan.
ein Ediger, en Berger.
ein Dauer, en Bondi.
ein Landmann, en Landmand.
ein Græmber, en Grømmen.
ein Knudhær, en Beboer.
ein Grønshær, en Indvæarer.
eine Regierung, en Regjering.
eine Monarchie, et Monarki.
eine Republik, en Republik.
eine Nation, en Nation.
ein Volk (u), et Folk.
ein Øryg (u), en Lov.
der Krig, Krigen.
der Friede, Freden.
ein Stat, en Lungs.
ein Prebiger, en Preist.
ein Rektiorantvoll, en Sagfører.
ein Lehrer, en Lærer.
ein Schödcher, en Slagter.
ein Bäder, en Bager.
ein Kaufmann, en Kjøbmand.
ein Müller, en Møller.
ein Schmied, en Smøl.
ein Fischer, en Fisker.
ein Tjæler, en Snæder.
ein Schmiedeber, en Skreden.
ein Schmidsmeden, en Skomager.
ein Sattler, en Sadelmager.
ein Barber, en Barber.
ein Glæser, en Glasmester.
ein Buchhändler, en Boghandler.
ein Bogbænster, en Bogtrykker.
ein Schauspielder, en Skuespiller.
ein Kutschør, en Kurv.
ein Maler, en Maler.
ein Maurer, en Mauer.
ein Matrose, en Matros.
ein Seemann, en Seemand.
ein Student, en Student.
ein Schätz, en Dimspel.
ein Fotograph, en Fotograf.
ein Wirtsh, en Vær.
ein Gutshær, en Godsejer.
ein Øresbræuer, en Ørbrygger.
ein Knudmann, en Landmand.
eine Knudsforsen, en Vasketørne.

ein Billedhauer, en Billedhugger.
ein Steinbauer, en Steinhugger.

Skrivebæn og Pærs, Skriv-
ning og Læsning.

eine Feber, en Fø.
ein Baptiz (u), et Baptiz.
die Elte, Blimkent.
ein Buch (u), en Bog.
der Rottingummi, Vinkelæderet.
ein Wörterbuch (u), en Ord bog.
eine Grammatik, en Grammatik.
eine Gezeichnet, et Tidsskrift.
eine Sandkær, et Sandkort.
eine Übersetzung, en Oversæt-
else.
das Süßpapir, Trækpapire.

Welt, Erde, Natur, Verden,
Jorden, Naturon.

(Die) Welt, Verden.
die Natur, Naturen.
der Himmel, Himmel.
der Sonnenaufgang, Solopgan-
gen.

der Sonnenuntergang, Solned-
gangen.
die Sonne, Solen.
die Sonnenstaatsheit, Solfor-
markelsen.

das Sonnenlicht, Sollyslet.
der Polarmond, Fuldmånen.
der Himmels, Nymanen.
der Mond, Månen.
der Komet, Kometen.
der Østern, Øjernan.
der Himmel, Planeten.
die Erde, Jorden.
der Skatten, Skyggen.
das Klima, Klimat.
Verden (u), Nordens.
Siden, Syden.
Osten, Østen.
Westen, Vesten.
der Thau, Tangen.

der Stifl, Rinfroschen.
die Nibel (m), en Tunge.
ein Grillekett (n), et Jordskjælv.
ein Ufens (m), en Ørkan.
ein Sturm (m), en Storm-
eht Knæderst (n), et Uvær.
die Hölle, Kulden.
die Döpe, Hedon.
die Mätme, Varman.
der Wind, Vinden.
der Staub, Støver.
bad Eis, Isen.
der Schmer, Smoen.
der Hagel, Huglen.
der Donner, Tordenen.
der Blitz, Lynsl.
eine Wölfe, en Sky.
der Regen, Regnen.
ein Bach (m), en Bak.
ein Hjel (m), en Bakke.
ein Berg (m), et Bjerg.
ein Strom (m), en Strom.

Thiere. Dyr.

eine Katze, en Kat.
ein Hund (m), en Hund.
ein Vireb (n), en Best.
ein Esel (m), et Åsel.
ein Hest (m), en Oxe.
eine Küf, en Ku.
eine Ante, en And.
ein Hahn (n), en Hane.
ein Hahn (m), en Hane.
ein Sjølof (n), et Fasur.
ein Kalb (n), en Kair.
ein Rasse (n), en Læs.
eine Flinge, en Ged.
ein Blægenbed (n), en Gdedebuk.
eine Wras, en Basz.
ein Schorla (n), et Svin.
die Sau, en So.
ein Hammel (n), en Bede.
ein Wilder (m), en Vædder.
eine Ratte, en Roste.
eine Monk, en Mæ.
ein Blæb (m), en Loppe.

eine Saub, en Los.
eine Biene, en Bi.
die Allege, en Vinc.
die Røde (m), en Skarvhæse.
ein Schmetterling (m), en Som-
merflig.
ein Vogel (m), en Fugl.
ein Vøler (m), en Ørn.
ein Bløde (m), en Ravn.
ein Sperling (m), en Sparv.
ein Canapentvægel (m), en Kas-
narvflig.
eine Rødhals, en Kastegal.
eine Taude, en Due.
eine Drøffel, en Drossel.
ein Geier (m), en Hug.
ein Löwe (m), en Lare.
ein Elefant (m), en Elefant.
ein Tiger (m), en Tiger.
eine Schlang, en Slange.
ein Uffe (n), en Abe.
ein Durmt (m), en Ørm.
eine Spinne, en Edderkop.
ein Størch (m), en Stock.
ein Renindren (n), en Kamin.
ein Knoph (m), en Raev.
ein Wolf (m), en Ulf.
ein Wulfsk, en Hval.
ein Radje (m), en Lax.
eine Blomber, en Flynder.

Pflanzen und Früchte. Planteer, Frugt.

ein Baum (m), et Træ.
ein Apfelsbaum, et Äbletræ.
ein Birnbaum, et Peertræ.
ein Pfannenbaum, et Blomme-
træ.
ein Kirschenbaum, et Kirschbærtre.
ein Kjæl (n), et Agle.
die Blom, en Blomst.
eine Blom, en Purp.
eine Blomme, en Blomme.
eine Kjælje, et Kirschbært.
ein Stikkelsbærtbush, en Stikkels-
bærbusk.

eine Gloddelbære, et Stikkelsbær.
eine Blomber, et Hvidbær.
eine Johannisbeere, et Ribbær.
ein Grønne, et Jordbær.
eine Græsbære, et Brønbær.
Selleri, Selleri.
eine Gurke, en Agurk.
ein Blæbæ, et Græskær.
gele Kuben, Gulercudder.
Vandfestvælt, Vandkærse.
Spargel, Asparges.
Kastofria, Kastofier.
Vadmen, Vadmer.
Rødt, Kaal.
Grønt, Åler.
Hvidheden, Artiskokker.
Blumentøj, Blomtsal.
Spinat, Spinat.
eine Zonne, en Græs.
eine Blæde, en Beg.
eine Blæt, en Eg.
eine Tulip, en Tulipan.
eine Ros, en Rose.
eine Hyacinth, en Hyacinth.
eine Wiebe, et Piletræ.
eine Blæte, en Nellike.
ein Berglæmmeblad, en For-
glemmigej.

Wigenfæstewörter. Tillegsgærd.

Schwer, svær, væskelig.
leicht, let.
weich, blæd.
hart, haard.
unmöglich, uvidende.
geschert, læred.
schnell (schnauflich), daartig.
gut, god.
schlecht (bødt), ond.
Hain, tille.
grøn, stor.
læss, tom.
væll, fuld.
sitter, bitter.
flis, sud.

rein, ren.
jætet, sur.
gejærb, sund.
træfflich, øygelig.
ungådlig, uylækkig.
glædlich, lyckelig.
mætz, sand.
fællig, fælsk.
fænlig, smudsig.
fælsch (mæghedend), forlæren.
lænzenhaft, lænselfald.
fænnermættig, tængsættig.
stræbar, stræfskyldig.
unghedig, uakylig.
demættig, ydmig.
aufrichtig, oprigtig.
hodmættig, hovmodig.
lufsig, lysig.
fæls, stolt.
bænn, tynd.
bæd, tyk.
mærtig, lav.
hæb, hæf.
furz, kert.
lung, lang.
wæli, vld.
treit, brod.
sædlich, heidlig, snyg.
mælt, mælk.
fæcht, fægtig.
troden, ter.
frisch, frink.
full, hold.
toarm, varm.
jæmodi, evag.
stærl, stærk.
fælf, alfe.
trænsig, sorgmodig.
blind, blind.
beträbt, bedrevet.
sænlig, vred.
sænleben, tilfreds.
aufsænget, udsvævende.
tagenheit, dydig.
grætstæmmed, sindesig.
bænum, dum.
flug, klug.

verdrift, toset.
 toff, gal.
 gefløbet, damnet.
 frølig, flædig.
 und, doven.
 zelig, hviligt.
 underu, utro.
 frem, tro.
 tilige, fej.
 tappe, tapper.
 overherzig, overhjertig.
 kredt, fohn, dristig.
 frølig, trodlig.
 verryggen, forvoven.
 drøftiglig, trættekjær.
 smæltig, nærdig.
 efteligt, ærlig.
 mager, mager.
 bid, tyk.
 nu, ny.
 oft, gæmmed.
 jung, ung.
 enø, snever.
 geklemt, knummel.
 furchtfant, frystsom.
 beslæben, beklæden.
 wølløftig, vøllystig.
 frødfy, kyst.
 Stein, sten.
 arn, fattig.
 zedt, rig.
 jøføn, ann.
 kont, syg.
 einfadig, simpel.
 tumb, dov.
 form, stum.
 hinsfrødt, halvændte.
 schläppin, skoldet.
 ungerørt, næstfærdig.
 gerørt, viftrørtig.
 velf, red.
 weif, hvif.
 schwartz, sort.
 gelb, gul.
 brana, brun.
 grøn, grøn.
 blau, blæs.

grøn, grøn.
 dunkel, mørk.
 blond, blond.
 bløg, bleg.
 hell, lys.
 gnødig, nærdig.
 unghibbet, udannet.
 bænkbar, lækneslig.
 grønfont, grønun.
 unbænkbar, ulækneslig.
 grøb, grøv.
 mæltig, mædeholdende.
 vøllyvenbetig, ødel.
 hærmæltig, hærmæltet.
 freusvøllytig, vønsknelig.
 værøgt, forhads.
 erfrolig, grædig.
 feindlich, fjendlig.
 vødkølig, hæreglættig.
 fara, farelig.
 grøs, øjenvig.
 unbeständig, ubeständig.
 beständig, bestandig.
 frøt, fri.
 offent, uaben.
 möglig, mulig.
 unmidlig, umulig.
 saur, bas.
 fæt, dyb.
 mælt, vort.
 lejst, snægt.

Sælmbeteg. Udsagnsord.

Købmen, agte.
 overlejten, køpsætte.
 ændber, forandre.
 aufjængten, begynde.
 ankommen, ankomme.
 annehmen, antage.
 anfchauen, se på.
 anstrengten, anstrengte.
 anstrengen, synne.
 arbeiten, arbejde.
 anfåbden, sphere.
 anfømeden, nabne, lække op.
 aufsløben, stan up.

aufsløben, atige op.
 anfømeden, vaskke.
 anfåbden, træjne op.
 anfølben, slukke.
 beben, bade.
 bænkuun, beklagé.
 bejeblen, befale.
 begrennen, made.
 begræben, begrave.
 berøffen, berøde.
 bestraften, straffe.
 bremselfen, bremse.
 bremunben, bremde.
 bryghen, bæiale.
 binben, binde.
 bitten, bede.
 blæbken, blive.
 børgen, haue.
 bremselfen, behøve.
 bædten, bæække.
 bremmen, bremde.
 bringen, bringe.
 bønben, tulke.
 broufen, tunke.
 broføn, drøje.
 broshen, tree.
 bulken, tale.
 børjsen, børfigt sein, læzte.
 elben, ure.
 elien, lie.
 embliben, indbilde.
 einfangen, invitere, indbyde.
 eintreten, indtræde.
 enden, ende.
 entbeden, opdagé.
 entfremmen, fjærne.
 entfølbtigten, undskyldte.
 erfinden, opfinde.
 erkennen, erkjende.
 erlaubun, tillade.
 erfimmen, blive forbavset.
 etoben, erobre.
 erzuden, vangne.
 erzettan, venne pas.
 ejfen, spise.
 fællen, falde.
 fæljen, mangl.

finde, finde.
 dæmgen, døgte.
 Sieben, syde.
 forbren, forden.
 frøgen, sprøge.
 fulben, føle.
 führen, føre.
 Hædten, frygte.
 gefælten, føde.
 geben, give.
 gefallun, behage.
 gehitt, gas.
 gehærdjen, adlyde.
 genefen, blive rask.
 geniligen, være tilstrækkelig.
 genlunen, vindu.
 glauben, tro.
 gleichen, ligne.
 greifen, gribe.
 græßen, hilse.
 haben, have.
 halben, halde.
 hænben, hænge.
 hælfen, hellbrede.
 helvænben, piste.
 hælben, kæde.
 hælben, hindre.
 hanlen, halte.
 hæfjen, haave.
 hæren, hære.
 hungeren, salte.
 hæulen, hæste.
 ivren, fid, tage Fejl.
 klæmmen, rede.
 knæjen, kjobe.
 Hæppen, bænde.
 Hængen, vinge.
 Inselfen, knibe.
 Tommen, komme.
 Wæntan, kunne.
 hæfjen, kyuse.
 læfjen, le.
 laufen, habe.
 leben, leve.
 legen, ligge.
 Irrenen, læn.
 ledjen, ride.

træben, læsse.
 fercen, læse.
 sejen, læse.
 tilben, elsker.
 liegen, ligge.
 løben, løse.
 tægen, lyve.
 mædøn, gjøre.
 mæsfjorden, marchere.
 mælden, mælde.
 mættingen, mislykke.
 mæfverjeften, misforstås.
 mæffan, mætte.
 mædventen, tanke efter.
 mædfolgen, efterfolg.
 mæljen, sy.
 mædven, nærme.
 nemmen, nage.
 næfven, nysse.
 offnen, næbne.
 opfer, ofre.
 paden, påtke.
 peinigen, pine.
 prægeln, prægle.
 væbten, gjæste.
 sæben (blødt sæben), rænde.
 rænden, ryge.
 reben, tale.
 regnen, regn.
 reiben, rejse.
 reien, ride.
 rieden, lugte.
 rufen, kulte.
 fogen, sige.
 fommede, saude.
 fædten, skænde.
 færdten, fædre.
 fældten, sande.
 fællesken, sove.
 fælning, ala.
 fælduden, synke.
 fælleden, slørre.
 fælrebden, aldriv.
 fælbulgen, svædu.
 fælveden, sværgo.
 fælen, se.
 fælfyn, mukke.

flægen, syge.
 fægleren, sposere.
 færdjen, tale.
 fælen, mas.
 fælden, stjæle.
 fælben, da.
 fælsten, sticke.
 fælzen, forlytre.
 fælden, sege.
 fælden, dadle.
 fælpen, danse.
 fælun, gjøre.
 fælden, dræbe.
 fældmen, dromme.
 fældsen, drække.
 fælmen, omfavne.
 fælneren, gaa under.
 fældbilen, forbyde.
 fælchesen, fordonne.
 fælgesen, glemme.
 fælfaujen, salge.
 fælfangen, forlange.
 fælfleten, tabe.
 fælfloben, forlyve.
 fælfvæthm, salage.
 fælpotzen, spotte over.
 fælspedien, love.
 fælstehen, forstaa.
 fællenden, fuldende.
 fældjen, være vænges.
 fælgen, voxe.
 fældten, velgo.
 fæltmen, varme.
 fæltten, cante.
 fælfidjen, vasker.
 fælgetz, jid, regre sig.
 fælfinen, græde.
 fælfesen, knæste.
 fælfelsen, ride.
 fælfonen, bo.
 fælfushen, oske.
 fælfjen, betale.
 fælfuten, skjændes.
 fælfugen, vice.
 fælfjen, trækka.
 fælfefin, trivle.
 fælfædjen, fulke.

Um einen Brief anzufangen.
 Hochgeborener Herr Graf (Marquis etc.)!
 Euer Hochmohigkeiten!
 Euer Durchlaucht!
 Hochgeborene Frau Gräfin (Baronin etc.)!
 Mein thueret Herr!
 Miru Herr!

Um einen Brief zu endigen.
 Ich erziehe (erziehe) als Gn.
 Hochheit ganz unterthänigster.
 Gang der Hjorte...
 Ihr Freund...
 Ihr ergebener Freund...
 Ihr ganz ergebeter...
 Ihr gehorjamter Dienter...
 Ich habe die Ehre, mein Gnädig-
 keit...
 Mit der ausgedrücktesten Hoch-
 schätzung.
 Mit vollkommenster Hochachtung.
 Achtungsvoll.
 Hochachtungsvoll und ergeben.
 Nehmen Sie, mein Herr, die
 Versicherung der höchsten Erfü-
 llung von Ihrem sehr ergebenen
 Dienst.
 Von ganzem Herzen der Hjorte...
 Empfangen Sie, mein Herr,
 meine herzlichsten Grüße.
 Ich habe die Ehre, hochgeborener
 Herr Graf (Marquis) etc.
 Ihr unberührbarer und geher-
 samster Dienst zu sein.
 Dein aufrichtiger Freund...
 Deinen Gruss!
 Herzlichen Brust!

For at begynde et Brev.
 Højbaerne Mr. Greve (Marquis etc.).
 Edens Højvelbaunehed!
 Edens Durchlaucht!
 Højbaerne Fra Grovinde (Baronene etc.)!
 Min kjære Herr!
 Min Herr!

For at slutte et Brev.
 Jeg forbliver Edens Højbeds
 underdanigste Tjener.
 Aldrig Dere...
 Dere Ven...
 Dere hengivne Ven...
 Dere hengivne...
 Dere lydligste Tjener...
 Jeg har den Åre, min Fræken...
 Med den mest udmerkede Høj-
 afdeling.
 Med fuld Højagtelse.
 Med Aftale.
 Med Højagtelse og Hengivnehed.
 Modtag, min Herre, Horskriven
 om den højeste Aftale
 af Denes oprigtig hengivne
 Tjener.
 Af ganske Hjerte, Dere...
 Modtag, min Herre, mine hjerte-
 ligste Hilsener.
 Jeg har den Åre, højbaerne
 Mr. Greve (Marquis) etc.
 At være Dere underdanigste
 og lydligste Tjener.
 Din oprigtige Ven...
 Venlig Hilsen!
 Hjertelig Hilsen!